

INFORME D'ECONOMIA LOCAL I REGIONAL

TERRES DE L'EBRE 2025

Anàlisi econòmica, empresarial, agrària, industrial i demogràfica del
territori

2026

Provisional. Pendent de correcció lingüística.

Índex

Índex	2
Introducció	4
Capítol 1. Situació empresarial a les Terres de l'Ebre 2025	6
1. Introducció	6
2. Context macroeconòmic general	8
3. Condicionants estructurals de l'economia ebrencà	13
3.1. Estructura productiva i empresarial del territori	13
3.2. Mercat laboral i ocupació	20
3.3. Dinàmica empresarial i competitivitat territorial	27
3.4. Infraestructures, connectivitat i competitivitat territorial	32
Fonts d'informació	34
Capítol 2. El sector primari a les Terres de l'Ebre 2025	36
1. Introducció	36
2. El sector primari a Catalunya al 2025	36
3. El sector primari a les Terres de l'Ebre	39
3.1. Introducció: l'aportació del primari al creixement econòmic de les Terres de l'Ebre.	39
3.2. Les produccions agrícoles a les Terres de l'Ebre al 2024	40
3.3. Les produccions ramaderes a les Terres de l'Ebre al 2024 i 2025	51
3.4. La pesca a les Terres de l'Ebre al 2025	57
4. L'evolució de l'ocupació i l'atur del sector primari al 2024	59
5. Consideracions finals: l'impacte de l'acord amb el Mercosur sobre el sector primari de les Terres de l'Ebre	60
Bibliografia i fonts estadístiques.	64
Capítol 3. El sector industrial a les Terres de l'Ebre 2025	66
1. Introducció	66
2. El perfil i dinàmica industrial de les Terres de l'Ebre	68
3. El perfil i dinàmica industrial a les comarques de les Terres de l'Ebre	71
4. Perfil i dinàmica de les manufactures a les comarques de les Terres de l'Ebre	74
5. Les activitats manufactureres a les Terres de l'Ebre	82
6. El focus en la política industrial: una oportunitat de futur que exigeix reflexió estratègica	88
Capítol 4. El sector serveis a les Terres de l'Ebre	90
1. La producció del sector serveis a les Terres de l'Ebre	90
1.1. La distribució comarcal de l'activitat del sector serveis	92

1.2. La distribució comarcal dels serveis per subsectors d'activitat	93
1.3. Creixement dels subsectors serveis per comarques	95
2. L'ocupació al sector serveis a les Terres de l'Ebre	97
3. Les Activitats Sanitàries i de Serveis Socials a les Terres de l'Ebre	101
4. El turisme a les Terres de l'Ebre	104
4.1. La demanda turística a les Terres de l'Ebre: viatgers i pernoctacions	105
4.2. L'oferta turística a les Terres de l'Ebre: establiments i places d'allotjament turístic	108
Capítol 5. La demografia a les Terres de l'Ebre	114
1. Introducció	114
2. Evolució de la població	115
3. Distribució de la població	122
4. Composició de la població	134
5. Població autòctona respecte a població estrangera	152
Resum	161

Introducció

En redacció

Provisional. Pendent de correcció lingüística.

Provisional. Pendent de correcció lingüística.

Capítol 1. Situació empresarial a les Terres de l'Ebre 2025

Dr. Pau Galiana Llasat

Departament de Gestió d'Empreses de la URV

1. Introducció

Aquest capítol de l'Informe d'Economia Local i Regional de les Terres de l'Ebre, analitza l'evolució durant l'any d'estudi de l'activitat econòmica i empresarial del territori, combinant una aproximació macroeconòmica general amb l'estudi específic de les principals variables que condicionen el comportament de les empreses i institucions ebrenques. L'objectiu és contextualitzar l'evolució de l'economia territorial dins del marc català, estatal i internacional, per posteriorment aprofundir en els principals indicadors vinculats a l'activitat productiva, el mercat laboral, la competitivitat empresarial i la dinàmica sectorial.

Com ja s'ha apuntat reiteradament en anteriors edicions, una de les principals dificultats metodològiques continua sent la limitada disponibilitat de dades econòmiques desagregades territorialment. Tot i els avenços progressius en transparència estadística i en obertura de dades públiques, encara existeixen importants mancances per analitzar amb precisió la realitat socioeconòmica de territoris no metropolitans com les Terres de l'Ebre. Aquesta situació obliga sovint a treballar amb aproximacions provincials o catalanes que no sempre reflecteixen adequadament les especificitats territorials ebrenques. En aquest sentit, la consolidació de sistemes estadístics territorials més detallats continua sent un element clau per millorar la planificació econòmica i les polítiques públiques de desenvolupament regional.

La metodologia emprada en aquest capítol combina l'anàlisi quantitativa de dades secundàries provinents principalment del Idescat, l'Observatori del Treball i Model Productiu de la Generalitat de Catalunya, l'INE, el Banc d'Espanya, l'AIReF, CaixaBank Research i diversos informes elaborats per les càtedres i grups de recerca de la Universitat Rovira i Virgili. Igualment, s'incorpora una aproximació qualitativa derivada del contacte permanent amb institucions, empreses, administracions locals i agents socioeconòmics del territori, fet que permet contextualitzar les dades estadístiques amb la realitat empresarial quotidiana.

L'any 2025 ha estat marcat per una elevada complexitat geopolítica i econòmica a escala internacional. Els conflictes bèl·lics a Ucraïna i a Orient Mitjà continuen generant tensions sobre els mercats energètics, les cadenes logístiques globals i els costos de producció. A aquest escenari s'hi ha afegit durant el 2025 l'augment de la incertesa vinculada a la nova política comercial dels Estats Units després del retorn de Donald Trump a la presidència, amb l'anunci i aplicació de noves mesures aranzelàries i polítiques proteccionistes que han incrementat la volatilitat dels mercats internacionals i la preocupació sobre una possible desacceleració del comerç mundial. A finals de 2025 també es va iniciar una nova escalada bèl·lica entre Israel i Estats Units envers l'Iran, amb afectacions immediates sobre els mercats energètics i el comerç

internacional, especialment pel risc de desestabilització de l'estret d'Ormuz, fet que podria tenir repercussions econòmiques més significatives durant el 2026.

Paral·lelament, la desacceleració econòmica de les principals economies europees, especialment Alemanya i França, continua afectant indirectament els territoris exportadors i industrials. Tot i això, l'economia espanyola i catalana han mantingut durant el 2025 un comportament comparativament més dinàmic que la mitjana de la zona euro, sustentat principalment en el consum intern, el turisme, la recuperació parcial de la inversió i una moderació progressiva de la inflació després dels forts increments acumulats durant els anys anteriors. En aquest context, els tipus d'interès continuen sent un element central per a l'activitat empresarial. Tot i la progressiva flexibilització monetària iniciada pel Banc Central Europeu, les condicions de finançament encara es mantenen relativament restrictives per a moltes petites i microempreses. Aquesta situació afecta especialment territoris com les Terres de l'Ebre, caracteritzats per un predomini de negocis de dimensions reduïdes, sovint familiars o autònoms, amb una elevada dependència del crèdit bancari tradicional i una menor capacitat financera per afrontar processos d'inversió, digitalització o renovació tecnològica.

A nivell català, l'any 2025 també ha estat condicionat per diversos factors estructurals. D'una banda, la recuperació de les reserves hídriques després de la greu sequera dels darrers anys ha reduït la tensió immediata sobre alguns sectors productius, especialment l'agricultura, però el debat sobre la gestió de l'aigua i l'adaptació al canvi climàtic continua plenament vigent. Les conseqüències de la sequera acumulada encara afecten explotacions agràries, produccions ramaderes i sectors vinculats a l'agroindústria, especialment en territoris de forta dependència agrícola com les Terres de l'Ebre. D'altra banda, durant el 2025 s'ha consolidat el nou cicle polític iniciat a Catalunya després de les eleccions autonòmiques de 2024 i la formació del govern presidit per Salvador Illa. Aquest nou context institucional ha comportat una certa reactivació d'alguns debats territorials i econòmics pendents, especialment vinculats a infraestructures, transició energètica i política industrial, tot i que encara persisteix una percepció generalitzada de lentitud en l'execució de grans projectes estratègics fora de l'àrea metropolitana de Barcelona.

Durant el 2025 també s'ha accelerat el debat sobre els efectes de la digitalització i la intel·ligència artificial en les petites empreses i el comerç local. Tot i que aquestes tecnologies ofereixen oportunitats importants en automatització, màrqueting, gestió de dades o millora de processos, existeix una bretxa notable entre les empreses amb capacitat d'adaptació tecnològica i aquelles de dimensions reduïdes amb menys recursos humans i financers. A les Terres de l'Ebre aquest fenomen pren especial rellevància per l'elevada presència de microempreses i negocis familiars, que sovint tenen dificultats per incorporar processos de transformació digital avançada. Aquesta situació podria accentuar diferències competitives entre territoris i entre models empresarials si no es reforcen les polítiques d'acompanyament, formació i suport tecnològic.

En el cas concret de les Terres de l'Ebre, diversos elements han continuat condicionant de manera significativa la realitat empresarial i laboral del territori. En primer lloc, persisteixen les mancances estructurals en infraestructures de mobilitat i connectivitat. Les dificultats ferroviàries recurrents, la manca d'inversions sostingudes en la xarxa viària i les limitacions del

transport públic intern continuen sent un fre tant per a la competitivitat empresarial com per a la captació de població i activitat econòmica.

En segon terme, el territori continua afrontant reptes demogràfics importants. L'envelliment progressiu de la població, la baixa densitat en moltes zones interiors i les dificultats per retenir talent jove qualificat condicionen les possibilitats de desenvolupament empresarial i generen tensions sobre la disponibilitat de mà d'obra en determinats sectors. Aquest fenomen es veu agreujat per la concentració progressiva de serveis i oportunitats laborals en els principals nuclis urbans del litoral.

També continua prenent protagonisme el debat sobre el futur energètic del territori. La proximitat del calendari previst de tancament de les centrals nuclears d'Ascó i Vandellòs manté oberta la discussió sobre el model econòmic i industrial futur de les comarques més dependents del sector energètic. Durant el 2025 ha continuat el desplegament dels Fons de Transició Nuclear, tot i que segueixen existint debats sobre la seva distribució territorial, la capacitat real de transformació econòmica i la necessitat que aquests recursos es tradueixin en projectes productius estructurals i no únicament en actuacions puntuals o subvencions de caràcter operatiu.

D'altra banda, es manté la tendència creixent de dependència dels serveis públics com a motor d'ocupació al territori. L'administració pública, la sanitat, l'educació i els serveis socials continuen representant un percentatge molt significatiu de l'ocupació total a les Terres de l'Ebre, especialment en comparació amb altres àmbits territorials més industrialitzats. Aquesta situació aporta estabilitat laboral i contribueix a sostenir població i consum en molts municipis, però al mateix temps evidencia les dificultats per generar activitat privada suficientment diversificada i de major valor afegit, especialment en sectors tecnològics, industrials o vinculats a la innovació empresarial.

Finalment, durant el 2025 també s'ha consolidat la percepció que les Terres de l'Ebre afronten un moment clau de redefinició econòmica. El territori disposa d'actius estratègics importants — sector agroalimentari, potencial energètic, patrimoni natural, qualitat ambiental i posició logística intermèdia entre Barcelona i València— però continua presentant dificultats per transformar aquests avantatges en un model de creixement territorial més equilibrat, resilient i capaç de generar ocupació qualificada i activitat empresarial sostenible. En aquest context complex i canviant, l'anàlisi detallada de les principals variables econòmiques i empresarials esdevé especialment rellevant per entendre les dinàmiques que condicionen l'evolució del territori i per identificar els principals reptes i oportunitats de futur.

2. Context macroeconòmic general

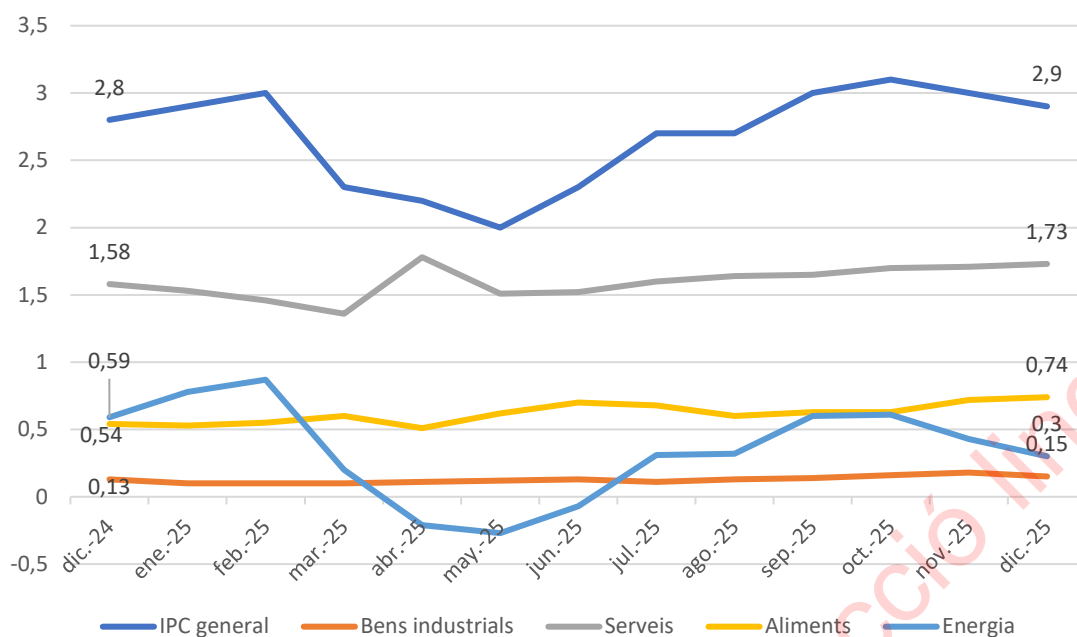
L'any 2025 s'ha caracteritzat per una moderació del creixement econòmic respecte al 2024, però sense un canvi de cicle que suposi entrar en recessió. L'economia espanyola ha continuat mostrant un comportament més dinàmic que la mitjana de la zona euro, impulsada principalment pel consum privat, la inversió i el bon comportament del mercat laboral. Tot i això, el ritme d'expansió s'ha alentit respecte l'any anterior, en un context internacional condicionat per la incertesa geopolítica, les tensions comercials i la feblesa de les principals economies

europées. El PIB espanyol va créixer un 2,8% el 2025, set dècimes menys que el 2024, quan el creixement havia estat del 3,5% (revisat per l'INE al setembre de 2025). Malgrat aquesta moderació, l'economia espanyola ha mantingut un diferencial positiu respecte a la zona euro. Aquest comportament s'explica per la solidesa de la demanda interna, la recuperació progressiva de la inversió i la resistència del consum de les llars, en un escenari de millora salarial i reducció gradual de la inflació.

A Catalunya, el PIB també va créixer de manera significativa, amb un increment del 2,7% el 2025 i un valor total de 334.765 milions d'euros. Aquesta evolució representa una desacceleració respecte al 3,6% registrat el 2024, però confirma la continuïtat d'una fase expansiva. Tots els grans sectors d'activitat van presentar variacions positives, amb un comportament especialment destacat de la construcció i l'agricultura, mentre que els serveis van mantenir el seu paper central en l'estructura productiva catalana.

Pel que fa als preus, el 2025 ha consolidat la moderació de la inflació, tot i que sense retornar completament als nivells previs a la crisi inflacionària iniciada el 2021. La inflació mitjana espanyola es va situar al voltant del 2,7%, lleugerament per sota de la registrada el 2024, mentre que a Catalunya es va moderar una mica més, el 2.4%. Recordem que des de la pandèmia la històrica inflació catalana superior a la mitjana espanyola ha capgirat, degut a que majoritàriament aquesta ve produïda per xocs globals externs i no pels efectes interns. Aquesta moderació ha contribuït a una certa recuperació del poder adquisitiu de les llars, però els preus acumulats dels darrers anys continuen afectant el consum quotidià, especialment en alimentació, habitatge, energia i serveis bàsics.

El gràfic 1 mostra l'evolució mensual de la inflació durant el període desembre 2024 – desembre 2025, diferenciant l'IPC general i els principals components: serveis, aliments, béns industrials i energia. S'observa un escenari de moderació inflacionària respecte als màxims assolits durant els anys anteriors, tot i que els preus continuen mantenint-se en nivells relativament elevats.

Gràfic 1. Evolució anual de la inflació durant el 2025

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'INE

L'anàlisi per components mostra diferències importants. El sector serveis continua sent el principal contribuent estructural a la inflació, mantenint-se durant tot l'any en valors superiors a l'1,5%. Aquest comportament reflecteix la persistència d'increments de costos laborals, l'elevada demanda en activitats vinculades al turisme, la restauració o els serveis personals i la dificultat de reducció de preus en activitats intensives en mà d'obra.

Els aliments també mantenen una tendència lleugerament ascendent durant el conjunt de l'any, tot i que els increments són molt inferiors als registrats durant els anys anteriors. La persistència d'augment en productes alimentaris continua tenint una afectació significativa sobre les economies domèstiques, especialment en territoris amb rendes mitjanes més baixes i una major sensibilitat al cost de la cistella bàsica.

Pel que fa als béns industrials, la seva evolució ha estat la més estable de tots els components analitzats, indicant una certa normalització de les cadenes de subministrament i una menor pressió dels costos energètics i logístics sobre els processos industrials. Finalment, el component energètic és el que ha mostrat una major volatilitat. Aquesta evolució respon principalment a les fluctuacions dels mercats internacionals del petroli i el gas, condicionats encara per la inestabilitat geopolítica internacional i per les tensions derivades dels conflictes oberts a Orient Mitjà i Ucraïna.

Per a les Terres de l'Ebre, aquesta evolució de la inflació té una incidència especialment rellevant. El pes de sectors intensius en consum energètic com l'agricultura, el transport o part de la indústria agroalimentària fa que qualsevol increment de costos energètics tingui efectes directes sobre l'activitat empresarial. Igualment, la persistència d'una inflació significativa en serveis i alimentació continua afectant la capacitat de consum de les famílies i pot limitar la demanda en sectors com el comerç, la restauració o els serveis de proximitat.

Un altre element central del context econòmic ha estat l'evolució dels tipus d'interès. Després del període d'enduriment monetari dels anys 2022-2023, el Banc Central Europeu va iniciar un procés gradual de reducció dels tipus durant el 2024 i el 2025. Tot i aquesta relaxació, el cost del finançament ha continuat sent superior al període de tipus baixos anterior a la crisi inflacionària. Això afecta especialment les petites empreses, els autònoms i les famílies amb necessitats de crèdit, i pot retardar inversions en modernització, digitalització, renovació d'equipaments o ampliació d'activitat. En territoris com les Terres de l'Ebre, aquesta situació té una lectura específica: l'elevat pes de negocis familiars, empreses de petita dimensió i treball autònom fa que el finançament bancari tradicional continuï sent una peça fonamental de la capacitat inversora. Per tant, encara que la reducció dels tipus d'interès millori progressivament les condicions, l'impacte sobre l'activitat empresarial no és immediat i depèn també de la confiança, de les expectatives de demanda i de la capacitat de generar projectes viables.

La confiança del consumidor continua sent un indicador rellevant per interpretar l'evolució del consum privat. Durant el 2025, l'Índex de Confiança del Consumidor del CIS ha mostrat oscil·lacions mensuals, però en general s'ha mantingut en valors moderats, lluny d'un escenari d'eufòria. Aquesta prudència reflecteix una situació ambivalent: d'una banda, milloren l'ocupació i les rendes salarials; de l'altra, persisteix la percepció d'encariment del cost de la vida, dificultats d'accés a l'habitatge i incertesa sobre l'evolució futura de l'economia. La confiança del consumidor és una dada que es publica a nivell nacional (CIS, 2025) i que té una desagregació en l'índex de situació actual i l'índex d'expectatives.

Taula 1. Evolució de l'índex de confiança del consumidor

	Nov 2024	Dic 2024	Ene 2025	Feb 2025	Mar 2025	Abr 2025	May 2025	Jun 2025	Jul 2025	Sep 2025	Oct 2025	Nov 2025
ÍNDICE DE CONFIANZA CONSUMIDOR	80,6	85,0	84,9	81,4	79,6	76,5	82,5	76,1	82,9	81,5	78,7	76,0
ÍNDICE DE SITUACIÓN ACTUAL	73,8	79,0	78,1	77,1	76,6	75,1	78,4	75,6	81,8	77,5	74,0	71,4
ÍNDICE DE EXPECTATIVAS	87,5	91,0	91,7	85,8	82,6	77,9	86,5	76,7	84,1	85,5	83,4	80,5

Font: CIS Estudi nº 3533. ICC de novembre 2025

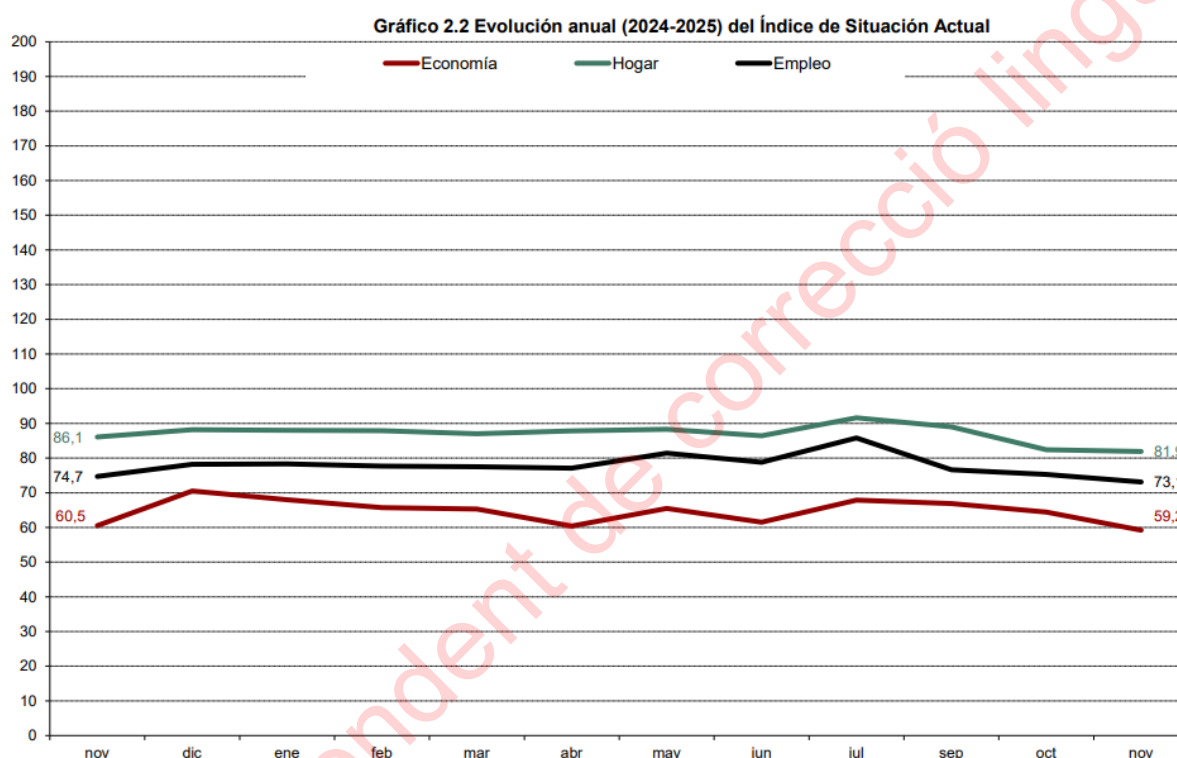
Com s'observa a la taula 1, l'ICC ha passat dels 85,0 punts del desembre de 2024 fins als 76,0 punts al novembre de 2025, el que representa una disminució de 9 punts durant el període analitzat. Aquesta evolució indica una moderació de les expectatives de consum i una percepció més incerta sobre la situació econòmica futura. Per a les empreses ebrenques, aquesta evolució de la confiança és important perquè condiciona directament sectors com el comerç, l'hostaleria, els serveis personals, el turisme de proximitat i part de l'activitat agroalimentària vinculada al consum intern. Una confiança moderada pot sostenir el consum bàsic, però limita les decisions de despesa més discrecional, especialment en entorns rurals o semiurbans on la renda disponible i les expectatives de futur són més sensibles a la inflació acumulada i a la qualitat de l'ocupació.

L'índex de situació actual també ha experimentat un deteriorament progressiu, passant de 79,0 punts a finals de 2024 fins als 71,4 punts a finals de 2025. Aquesta davallada reflecteix una pitjor percepció de les llars respecte a la situació econòmica general, l'ocupació i les finances domèstiques. Tot i que el mercat laboral ha mantingut un comportament relativament positiu i la

inflació s'ha moderat respecte als anys anteriors, la persistència de preus elevats en alimentació, habitatge i serveis bàsics continua condicionant la percepció ciutadana.

El gràfic 2 mostra amb més detall l'evolució de l'índex de situació actual segons tres dimensions principals: economia general, situació de les llars i ocupació. S'observa que la valoració més negativa correspon sistemàticament a la percepció sobre l'economia general, que es manté durant tot el període per sota dels 70 punts i finalitza el 2025 amb un valor de 59,2 punts. Aquesta dada indica que les llars continuen percebent un entorn econòmic fràgil o incert malgrat el manteniment del creixement econòmic agregat.

Gràfic 2. Evolució anual del ICC (situació actual) durant el 2025

Font: CIS. Índice de Confianza del Consumidor (ICC), 2024-2025.

Per contra, la valoració de la situació de la llar es manté en nivells relativament més elevats i estables, situant-se en 81,9 punts el novembre de 2025. Això suggereix que moltes famílies perceben una situació econòmica pròpia menys negativa que la que atribueixen al conjunt de l'economia. Finalment, la percepció sobre l'ocupació mostra una evolució intermèdia, amb una certa estabilitat durant bona part de l'any però amb una tendència lleugerament descendent en els darrers mesos, fins als 73,1 punts.

Així, el context macroeconòmic de 2025 pot definir-se com una fase de creixement moderat, inflació més controlada i tipus d'interès en descens gradual, però encara amb incerteses importants. Per a les Terres de l'Ebre, aquest entorn ofereix oportunitats vinculades a la recuperació del consum, la inversió i l'estabilitat laboral, però també manté riscos derivats de la petita dimensió empresarial, la dependència de sectors sensibles als costos i la dificultat per transformar el creixement general en una millora estructural de la competitivitat territorial.

3. Condicionants estructurals de l'economia ebrenc

Més enllà de l'evolució conjuntural de les principals magnituds macroeconòmiques, l'anàlisi de la realitat empresarial de les Terres de l'Ebre requereix entendre els condicionants estructurals que defineixen el funcionament de la seva economia. El comportament del teixit productiu ebrenc no depèn únicament dels cicles econòmics generals, sinó també d'una sèrie de factors territorials, demogràfics, sectorials i empresarials que condicionen la capacitat de generar activitat econòmica, ocupació i competitivitat.

Les Terres de l'Ebre presenten una estructura productiva singular dins del conjunt català, que explica en bona part les fortaleeses i vulnerabilitats del territori i condiona la seva capacitat d'adaptació davant processos de transformació econòmica com la digitalització, la transició energètica o els canvis demogràfics.

3.1. Estructura productiva i empresarial del territori

3.1.1. Especialització sectorial i estructura econòmica

L'estructura econòmica de les Terres de l'Ebre presenta característiques diferenciades respecte al conjunt de Catalunya, tant per la distribució sectorial del valor afegit brut com per la configuració territorial de l'activitat productiva. Tot i que les comarques ebrenques comparteixen algunes tendències generals amb l'economia catalana —com el predomini progressiu del sector serveis—, mantenen també singularitats importants vinculades al pes de la indústria energètica, l'activitat agroalimentària i la menor densitat urbana i empresarial.

El sector serveis continua representant el principal component de l'activitat econòmica ebrenc, especialment a les comarques del Baix Ebre i el Montsià, on concentra prop del 70% del Valor Afegit Brut (VAB). Aquesta terciarització és coherent amb l'evolució general de les economies desenvolupades, però a les Terres de l'Ebre presenta particularitats pròpies. Una part significativa del sector serveis està vinculada al sector públic —sanitat¹, educació, administració i serveis socials— i al comerç de proximitat, la restauració i els serveis personals, activitats molt dependents del consum intern i de l'evolució demogràfica del territori.

D'altra banda, les comarques interiors presenten una estructura econòmica notablement diferent. La Ribera d'Ebre continua mostrant un pes industrial excepcionalment elevat dins del context català, principalment a causa de l'activitat de les centrals nuclears d'Ascó. Segons les darreres dades disponibles de VAB sectorial, la indústria representa més del 70% de l'activitat econòmica comarcal, una situació absolutament singular a Catalunya. També la Terra Alta manté un pes industrial superior a la mitjana catalana, especialment vinculat a l'agroindústria i a activitats energètiques i manufactureres. Tanmateix, aquest elevat pes industrial no implica necessàriament una elevada diversificació productiva ni un ecosistema industrial dens. En gran

¹ Es pot consultar, per exemple, l'anàlisi del sistema de salut a les Terres de l'Ebre, publicat per la CELiR aquest 2026 (<https://www.urv.cat/ca/societat-empresa/catedres/economia-local-regional/activitats-celir/>)

mesura, es tracta d'una concentració d'activitat al voltant de grans instal·lacions energètiques o de sectors específics amb una capacitat limitada de generar efectes tractor amplis sobre la resta del teixit empresarial. Precisament davant aquesta dependència estructural, durant els darrers anys ha anat prenent protagonisme el desplegament dels Fons de Transició Nuclear, creats per facilitar la transformació econòmica de les àrees afectades pel futur tancament de les centrals nuclears. Aquests fons han començat a mobilitzar desenes de milions d'euros en ajuts a empreses, emprenedors i administracions locals amb l'objectiu de promoure nous projectes industrials, activitats tecnològiques, digitalització empresarial i creació d'ocupació.

En aquest context també han aparegut iniciatives orientades a generar nous espais d'activitat vinculats a la innovació i les tecnologies digitals, com el desenvolupament de projectes empresarials i iniciatives digitals associades a l'àrea 5G i altres actuacions de modernització productiva impulsades des del territori. Tot i que encara és aviat per valorar-ne l'impacte estructural real, aquestes iniciatives evidencien la voluntat creixent de diversificar l'economia de la Ribera d'Ebre i reduir progressivament la dependència del monocultiu energètic.

El sector primari continua mantenint un pes significativament superior a la mitjana catalana, especialment al Montsià i al Baix Ebre. Tot i que el seu pes relatiu dins del VAB és limitat, l'agricultura i la ramaderia continuen exercint un paper fonamental en l'economia territorial, tant per la seva vinculació amb la indústria agroalimentària com per la seva funció social, paisatgística i territorial. La producció d'oli, cítrics, arròs, fruita dolça o aquicultura continua configurant una part important de la identitat econòmica ebrenca, encara que sotmesa cada vegada més a tensions derivades del canvi climàtic, l'increment de costos i la competència internacional.

Les Terres de l'Ebre mostren una estructura econòmica amb una especialització sectorial més marcada que la mitjana catalana i amb una menor diversificació d'activitats d'alt valor afegit vinculades a sectors tecnològics, financers o intensius en coneixement. Aquesta realitat condiona la capacitat de generar ocupació qualificada, atraure inversions i retenir població jove formada, especialment a les zones interiors. Al mateix temps, aquesta especialització també constitueix un potencial diferencial del territori. La combinació entre sector agroalimentari, indústria energètica, patrimoni natural i qualitat ambiental pot esdevenir una base competitiva important si es vincula a processos de modernització productiva, innovació empresarial i transició ecològica. El repte principal continua sent transformar aquesta especialització històrica en una estructura econòmica més resilient, diversificada i capaç de generar major valor afegit territorial.

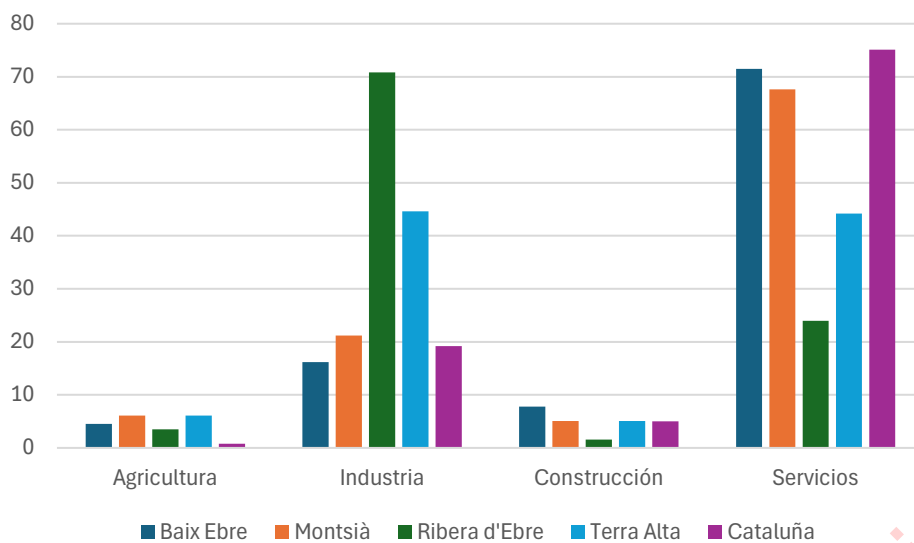
Taula 2. Distribució del Valor Afegit Brut per sectors i comarques (dades de 2023)

	Agricultura	Indústria	Construcció	Serveis
Baix Ebre	4,5	16,2	7,8	71,5
Montsià	6,1	21,2	5,1	67,8
Ribera d'Ebre	3,5	70,8	1,6	24,0
Terra Alta	6,1	44,6	5,1	44,2
Catalunya	0,8	19,2	5,0	75,1

Font: Elaboració pròpia a partir de dades del Idescat

La taula 2 mostra la distribució sectorial del Valor Afegit Brut (VAB) a les comarques de les Terres de l'Ebre i al conjunt de Catalunya segons les darreres dades disponibles corresponents a l'any 2023. Cal remarcar que una de les principals limitacions per analitzar l'estructura econòmica territorial continua sent el retard temporal amb què es publiquen moltes estadístiques econòmiques comarcals. En el moment d'elaboració d'aquest informe, les dades oficials de VAB territorial més recents disponibles continuen corresponent a 2023, fet que obliga a interpretar l'evolució estructural de l'economia amb una certa distància temporal respecte a la realitat econòmica actual.

Tot i aquesta limitació, les dades disponibles permeten identificar amb claredat els principals trets diferencials de l'economia ebrenca respecte al conjunt català. En primer lloc, destaca el pes significativament superior del sector primari a totes les comarques ebrenques. Mentre que a Catalunya l'agricultura representa només el 0,8% del VAB, a les Terres de l'Ebre oscil·la entre el 3,5% de la Ribera d'Ebre i el 6,1% del Montsià i la Terra Alta. Aquestes dades reflecteixen la importància persistent de l'activitat agrària i agroalimentària dins l'estructura econòmica territorial. El Baix Ebre i el Montsià presenten una estructura molt més terciaritzada, amb els serveis representant el 71,5% i el 67,8% del VAB respectivament, tot i que aquests percentatges continuen sent inferiors a la mitjana catalana (75,1%).

Gràfic 3. VAB per sectors. Comparatiu per comarques i Catalunya

En comparació amb les dades anteriors, no s'observen transformacions estructurals dràstiques, però sí una certa consolidació de les tendències existents. El pes dels serveis continua augmentant lleugerament a les comarques litorals, mentre que la indústria manté un paper central a la Ribera d'Ebre i la Terra Alta. Aquestes variacions limitades són habituals en les dades de VAB sectorial, ja que les estructures productives territorials acostumen a evolucionar de forma gradual i només experimenten canvis importants davant transformacions econòmiques o industrials de gran magnitud.

La distribució de l'afiliació al règim general per seccions d'activitat permet matisar la lectura del VAB sectorial, ja que mostra no només on es genera valor econòmic, sinó també on es concentra l'ocupació assalariada. Aquesta distinció és especialment important a les Terres de l'Ebre, on alguns sectors generen molt VAB però relativament menys ocupació directa, mentre que altres activitats tenen un paper ocupacional molt superior al seu pes econòmic.

Taula 3. Distribució diferencial d'ocupació entre comarques ebrenques i Catalunya

	Agricultura ramaderia, silvicultura i pesca	Indústries manufact.	Construc ció	Telecomu nicacions, serveis informàti cs i d'informa ció	Activitats profession als, científique s i tècniques	Activitats administ ratives i serveis auxiliars	Administ ració pública, defensa i segureta t social	Educació	Activitats sanitàrie s i de serveis socials
Baix Ebre	2,89%	14,43%	8,14%	0,58%	2,99%	4,09%	4,98%	13,03%	14,89%
Montsià	2,27%	25,88%	5,83%	0,47%	3,39%	5,33%	6,10%	2,97%	8,92%
Ribera d'Ebre	1,32%	11,60%	8,52%	1,03%	4,55%	1,47%	14,98%	6,75%	19,24%
Terra Alta	2,50%	34,17%	11,11%	0,83%	1,67%	3,06%	14,17%	0,83%	3,89%
Catalunya	0,36%	13,58%	4,99%	3,73%	6,50%	8,78%	5,83%	8,09%	10,28%

Font: Elaboració pròpia a partir de dades del Idescat

La taula 3 no reflecteix totes les seccions d'ocupació de l'economia, sinó només aquelles en que es produeixen diferències significatives respecte l'estructura ocupacional de la resta de Catalunya. En primer lloc, destaca el pes de la indústria manufacturera al Montsià i a la Terra Alta. Al Montsià, el 25,88% de les afiliacions al règim general corresponen a la indústria manufacturera, gairebé el doble que la mitjana catalana (13,58%). A la Terra Alta aquest pes arriba fins al 34,17%, una xifra molt elevada que confirma la importància de l'activitat industrial i agroindustrial en l'estructura ocupacional comarcal. En canvi, el Baix Ebre presenta un pes manufacturer molt més proper a la mitjana catalana, mentre que la Ribera d'Ebre mostra un valor inferior al que podria suggerir el seu VAB industrial. Aquesta diferència confirma que el pes industrial de la Ribera està molt condicionat per l'activitat energètica, intensiva en capital però menys generadora d'ocupació directa que la indústria manufacturera tradicional.

El transport i l'emmagatzematge presenta un pes clarament inferior a la mitjana catalana en totes les comarques ebrenques. Catalunya se situa en el 5,16%, mentre que el Baix Ebre, el Montsià i la Ribera d'Ebre es mouen entre el 2,35% i el 2,97%, i la Terra Alta només arriba al 0,56%. Aquesta dada és rellevant perquè evidencia una feblesa logística estructural del territori, malgrat la seva posició geogràfica intermèdia entre Barcelona, Tarragona i València. La baixa presència ocupacional del transport i la logística pot estar relacionada amb déficits d'infraestructures, menor densitat empresarial i menor capacitat d'atracció de plataformes logístiques o activitats de distribució avançada.

També resulta significativa la menor presència de les activitats professionals, científiques i tècniques. A Catalunya representen el 6,50% de l'afiliació al règim general, mentre que a les comarques ebrenques els valors són molt inferiors, especialment a la Terra Alta (1,67%) i al Baix Ebre (2,99%). Aquesta diferència apunta a una menor densitat de serveis avançats a les empreses, consultoria, enginyeria, recerca aplicada, arquitectura, serveis jurídics o activitats intensives en coneixement.

Una situació semblant es produeix en les telecomunicacions i els serveis informàtics. Mentre que a Catalunya aquestes activitats representen el 3,73% de l'afiliació al règim general, a les Terres de l'Ebre els percentatges són molt reduïts: 0,58% al Baix Ebre, 0,47% al Montsià, 1,03% a la Ribera d'Ebre i 0,83% a la Terra Alta. Aquest diferencial mostra que la digitalització del territori no s'ha traduït encara en una presència significativa d'ocupació tecnològica. Aquesta és una debilitat estratègica, especialment en un moment en què la intel·ligència artificial, l'automatització i la transformació digital estan redefinint la competitivitat empresarial.

Pel que fa als serveis públics i col·lectius, les dades confirmen el seu paper central en l'ocupació ebrenca. L'administració pública i seguretat social té un pes molt superior a la mitjana catalana a la Ribera d'Ebre (14,98%) i a la Terra Alta (14,17%), davant el 5,83% del conjunt català. Aquesta diferència reflecteix el paper de les administracions locals, comarcals i altres estructures públiques en territoris de menor densitat demogràfica, on el sector públic actua sovint com a estabilitzador laboral i territorial. També destaca el pes de l'educació al Baix Ebre, amb un 13,03% de l'afiliació al règim general, molt per sobre del 8,09% català. Aquesta dada pot relacionar-se amb la concentració de serveis educatius, centres de formació i equipaments supramunicipals a Tortosa i el seu entorn, que exerceixen una funció de capitalitat territorial. En

canvi, la Terra Alta presenta un pes molt reduït de l'educació (0,83%), fet que mostra una estructura ocupacional menys diversificada i més dependent d'altres activitats.

Les activitats sanitàries i de serveis socials també tenen un pes especialment elevat al Baix Ebre, on representen el 14,89% de l'afiliació, per sobre del 10,28% català. Aquesta situació s'explica pel paper de Tortosa com a centre sanitari de referència de les Terres de l'Ebre i per la concentració d'equipaments hospitalaris i assistencials. En un territori envellit i amb dispersió poblacional, la sanitat i els serveis socials no només són un àmbit essencial de benestar, sinó també un motor econòmic i ocupacional de primer ordre.

Per tant, la taula evidencia una estructura ocupacional amb tres grans trets diferencials. En primer lloc, una especialització manufacturera important al Montsià i a la Terra Alta. D'altra banda, una menor presència de serveis avançats, tecnològics i professionals respecte al conjunt català. I finalment, una dependència més elevada dels serveis públics i col·lectius, especialment al Baix Ebre, la Ribera d'Ebre i la Terra Alta. Aquesta combinació ajuda a entendre les fortaleeses i vulnerabilitats del mercat laboral ebrenc: estabilitat relativa en determinats àmbits, però dificultats per generar ocupació privada qualificada i activitats de major valor afegit.

3.1.2. Microempresa, treball autònom i limitacions d'escala empresarial

Un dels principals trets diferencials de l'estructura econòmica de les Terres de l'Ebre és l'elevat pes de la petita empresa, els negocis familiars i el treball autònom. Històricament, bona part de l'activitat econòmica territorial s'ha articulada al voltant de microempreses vinculades al comerç, la construcció, l'agricultura, els serveis personals o petites activitats industrials i professionals. Aquest model empresarial aporta proximitat, flexibilitat i arrelament territorial, però també presenta limitacions importants pel que fa a capacitat inversora, innovació, digitalització o creixement empresarial.

La dimensió reduïda del teixit empresarial ebrenc condiciona especialment la seva capacitat d'adaptació davant transformacions econòmiques accelerades com la digitalització, la transició energètica o els canvis en els hàbits de consum. Les microempreses i els treballadors autònoms acostumen a disposar de menys recursos financers i humans per afrontar processos d'innovació o expansió, fet que incrementa la dependència del consum local i dificulta la consolidació d'activitats d'alt valor afegit.

En aquest context, l'evolució del treball autònom constitueix un indicador especialment rellevant per analitzar la dinàmica emprenedora i empresarial del territori. Més enllà del volum absolut d'autònoms, resulta important observar quina és la seva evolució sectorial i comparativa respecte a la resta d'àmbits territorials de Catalunya.

Taula 4. Variació de l'afiliació de treballadors/es autònoms/es entre 2021 i 2025

	Agricultura	Indústria	Construcció	Serveis	Total
Metropolità	-11,43%	-7,94%	2,34%	4,29%	3,20%
Comarques Gironines	-4,92%	-1,64%	3,73%	5,09%	3,90%
Camp de Tarragona	-12,64%	-3,22%	4,24%	4,51%	3,12%
Terres de l'Ebre	-7,39%	-5,42%	3,47%	-1,06%	-1,91%
Ponent	-11,04%	-12,00%	-4,41%	-2,93%	-5,74%

Comarques Centrals	-3,68%	-6,90%	-1,62%	2,27%	0,17%
Alt Pirineu i Aran	-9,49%	-7,79%	1,82%	1,32%	-0,60%
Penedès	-4,62%	-3,17%	2,97%	6,39%	4,75%
Catalunya	-8,48%	-6,62%	2,24%	4,15%	2,67%

Font: Elaboració pròpia a partir de dades del Idescat

La taula 4 mostra la variació percentual dels afiliats al règim especial de treballadors autònoms (RETA) entre desembre de 2021 i desembre de 2025 segons sectors econòmics i àmbits territorials. Les dades evidencien una situació especialment preocupant a les Terres de l'Ebre, que registren una caiguda global del -1,91% en el nombre d'autònoms, mentre que el conjunt de Catalunya presenta un increment del 2,67%. De fet, entre els grans àmbits territorials catalans, només Ponent (-5,74%) i l'Alt Pirineu i Aran (-0,60%) mostren comportaments comparables o pitjors.

L'anàlisi sectorial permet identificar algunes dinàmiques especialment significatives. El sector agrari continua mostrant una forta davallada del treball autònom a tot Catalunya, però aquesta reducció no és especialment intensa a les Terres de l'Ebre (-7,39%). Tot i no arribar als nivells de retrocés de Ponent o del Camp de Tarragona, aquesta evolució confirma les dificultats estructurals del sector primari: envelliment dels titulars d'explotacions, manca de relleu generacional, increment de costos productius i dificultats de rendibilitat.

La indústria també registra una disminució notable del treball autònom a les Terres de l'Ebre (-5,42%), en línia amb la tendència general catalana (-6,62%). Aquestes dades reflecteixen les dificultats de manteniment de petites activitats industrials i tallers tradicionals en entorns amb baixa densitat empresarial i limitada renovació productiva.

La construcció és l'únic sector amb un comportament clarament positiu a les Terres de l'Ebre (+3,47%), seguint una dinàmica similar a la resta de territoris catalans. Aquesta evolució probablement respon a la recuperació parcial de l'activitat constructiva, la rehabilitació d'habitatges i l'augment de petites activitats vinculades a reformes i serveis tècnics.

El cas més rellevant és probablement el del sector serveis. Mentre Catalunya registra un increment del 4,15% dels autònoms en serveis, les Terres de l'Ebre mostren una reducció del -1,06%, essent un dels dos àmbits territorials amb una evolució negativa en aquest sector. Aquesta dada és especialment significativa perquè el sector serveis és precisament el principal motor ocupacional de l'economia ebrenc. Aquest comportament podria reflectir diversos factors estructurals. En primer lloc, la dificultat de generar noves activitats empresarials vinculades a serveis avançats, activitats professionals o economia digital. En segon lloc, la vulnerabilitat del petit comerç i dels serveis tradicionals davant els canvis d'hàbits de consum, la competència de grans plataformes i la concentració comercial. Finalment, també pot indicar una menor capacitat del territori per atraure o retenir perfils emprenedors joves i activitats intensives en coneixement.

En aquest sentit, les dades semblen apuntar que el problema principal de les Terres de l'Ebre no és tant l'absència absoluta d'activitat emprenedora, sinó les dificultats per generar una renovació empresarial suficientment dinàmica i diversificada. El model predominant continua fortament vinculat a activitats de baixa escala, autoocupació i sectors tradicionals, amb una

presència encara limitada d'empreses emergents, serveis avançats o iniciatives innovadores amb capacitat de creixement. Aquestes limitacions no poden interpretar-se únicament des d'una perspectiva cultural o empresarial, sinó també territorial. La baixa densitat de població, la distància respecte als principals centres econòmics, les mancances d'infraestructures, la dificultat de captar talent qualificat o la limitada dimensió del mercat local condicionen fortament les oportunitats de desenvolupament empresarial. Tot plegat contribueix a consolidar una estructura econòmica molt atomitzada, amb una elevada dependència de petites activitats locals i amb dificultats per generar economies d'escala o ecosistemes innovadors sòlids.

Per tant, l'evolució recent del treball autònom reforça la idea que les Terres de l'Ebre afronten un repte estructural de renovació i diversificació empresarial. Mantenir el teixit existent continua sent important per preservar ocupació i activitat econòmica local, però el gran repte de futur passa probablement per incrementar la capacitat del territori per generar noves iniciatives empresarials vinculades a activitats de major valor afegit, coneixement i innovació.

3.2. Mercat laboral i ocupació

L'evolució del mercat laboral constitueix un dels principals indicadors per analitzar la situació econòmica d'un territori, ja que reflecteix tant la capacitat de generar activitat productiva com les característiques estructurals del model econòmic existent. En el cas de les Terres de l'Ebre, l'anàlisi de l'ocupació presenta especial interès perquè permet observar com els condicionants sectorials, territorials i empresarials es tradueixen en oportunitats laborals concretes per a la població.

Durant els darrers anys, el mercat laboral ebrenc ha mostrat una evolució moderadament positiva en termes generals, especialment després de la recuperació econòmica posterior a la pandèmia. L'increment de l'afiliació, la reducció progressiva de l'atur registrat i una certa estabilització de l'ocupació han contribuït a millorar alguns dels principals indicadors laborals. Tot i això, continuen existint diferències importants respecte al conjunt de Catalunya, tant pel que fa a la qualitat de l'ocupació com a l'estructura sectorial del mercat de treball.

El model ocupacional de les Terres de l'Ebre continua fortament condicionat per l'especialització productiva del territori. El pes rellevant dels serveis públics, el comerç, l'hostaleria, l'agroalimentació o determinades activitats industrials genera una estructura laboral amb una elevada concentració sectorial i una menor presència d'activitats intensives en coneixement o serveis avançats. Això condiona no només el tipus d'ocupació disponible, sinó també aspectes com els nivells salarials, les trajectòries professionals, la capacitat d'atracció de talent o la generació d'ocupació qualificada.

Al mateix temps, el mercat laboral ebrenc presenta importants diferències internes entre comarques. Les dinàmiques ocupacionals del Baix Ebre i el Montsià, amb major pes dels serveis i una estructura urbana més consolidada, difereixen notablement de les realitats de la Ribera d'Ebre o la Terra Alta, més condicionades per l'activitat energètica, agroindustrial o per una menor densitat empresarial i demogràfica. En aquest context, l'anàlisi de l'atur, l'afiliació i les característiques de l'ocupació permet identificar tant les fortaleeses actuals del mercat laboral com alguns dels principals reptes estructurals que afronta el territori: la dificultat de generar ocupació privada d'alt valor afegit, la dependència de sectors específics, la cobertura de

determinats perfils professionals o les desigualtats territorials en l'accés a oportunitats laborals. Els apartats següents analitzen amb més detall l'evolució recent de l'ocupació i l'atur a les Terres de l'Ebre, així com les principals característiques sectorials i territorials del mercat laboral ebrenc.

3.2.1. Evolució general de l'ocupació i l'atur

La taula 5 mostra l'evolució de l'atur registrat a les Terres de l'Ebre per sectors econòmics entre 2005 i 2025. L'anàlisi de la sèrie històrica permet identificar clarament els efectes de les diferents fases del cicle econòmic sobre el mercat laboral ebrenc, així com les transformacions sectorials experimentades durant les darreres dues dècades. Les dades de 2025 confirmen la continuïtat de la tendència descendent. El total d'atur mitjà registrat a les Terres de l'Ebre se situa en 7.778 persones, el valor més baix des del 2008. Respecte al 2024, la reducció és de prop de 380 persones aturades, consolidant una millora general dels principals indicadors laborals del territori.

Taula 5. Evolució de l'atur a Terres de l'Ebre

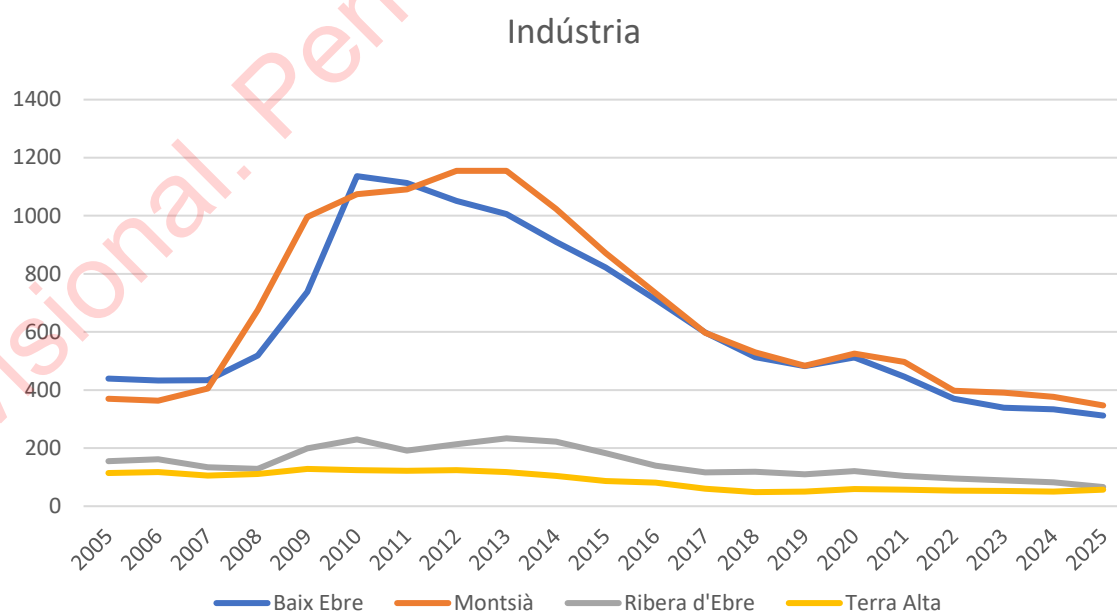
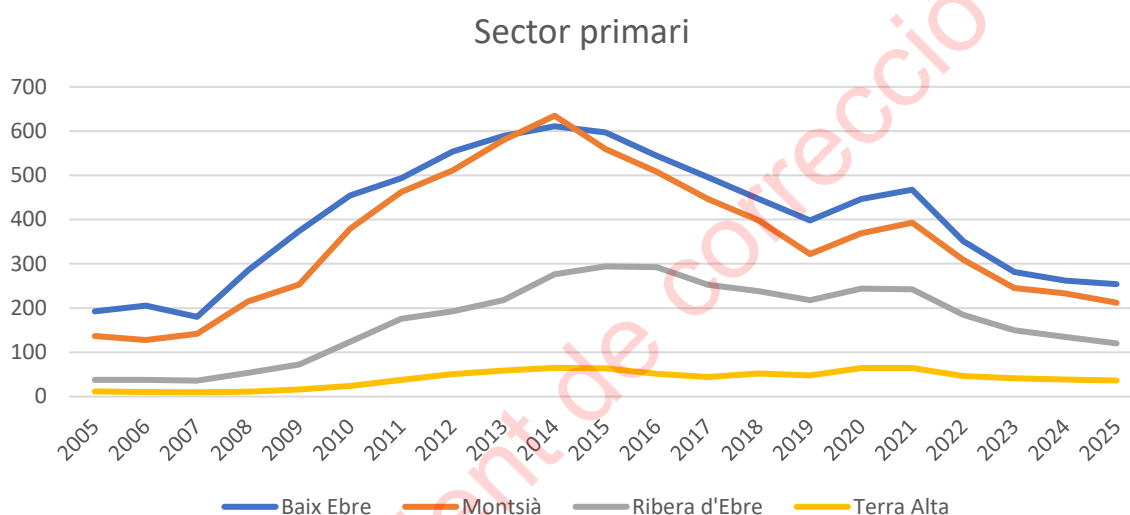
	Agricultura	Indústria	Construcció	Serveis	Sense ocupació anterior	Total
2005	378,7	1079,6	786,1	2442,5	292,3	4979,2
2006	381,4	1075,1	724,8	2316,3	265,6	4763,2
2007	367,5	1078,3	782	2441,6	203	4872,4
2008	564,3	1432,2	1741,8	3155,3	330,7	7224,3
2009	715,9	2061,7	3190,3	5251,6	433,8	11653,3
2010	981,5	2565,2	3325,7	6092,7	549,5	13514,6
2011	1169	2517,7	3172,8	7033,1	617,9	14510,6
2012	1307,7	2544,3	3132,6	7986,7	672,1	15643,2
2013	1445,5	2511,8	2721,6	8684,7	641,8	16005,3
2014	1586,9	2260,4	2190,3	8367,1	751,3	15156,1
2015	1514,3	1963,6	1651,3	7707,7	721,4	13558,3
2016	1396,3	1666	1267,6	6987	707	12023,9
2017	1239,8	1372,2	959,1	6275,6	644,3	10491
2018	1134,6	1210,3	792	5948,1	581,7	9666,7
2019	985,4	1125,6	722,5	5700,9	566,4	9100,8
2020	1124	1217,5	888	6999	685,8	10914,3
2021	1167,4	1103,7	834,8	6767,8	711,3	10584,9
2022	890,9	916,9	655,7	5690,7	557,9	8712,1
2023	718,2	870,7	654,5	5312,9	597,2	8153,5
2024	668,7	842,0	671,7	5321,1	652,2	8155,7
2025	602,7	752,5	567,4	5207,3	648,5	7778,4

Font: elaboració pròpia a partir de les dades d'Idescat

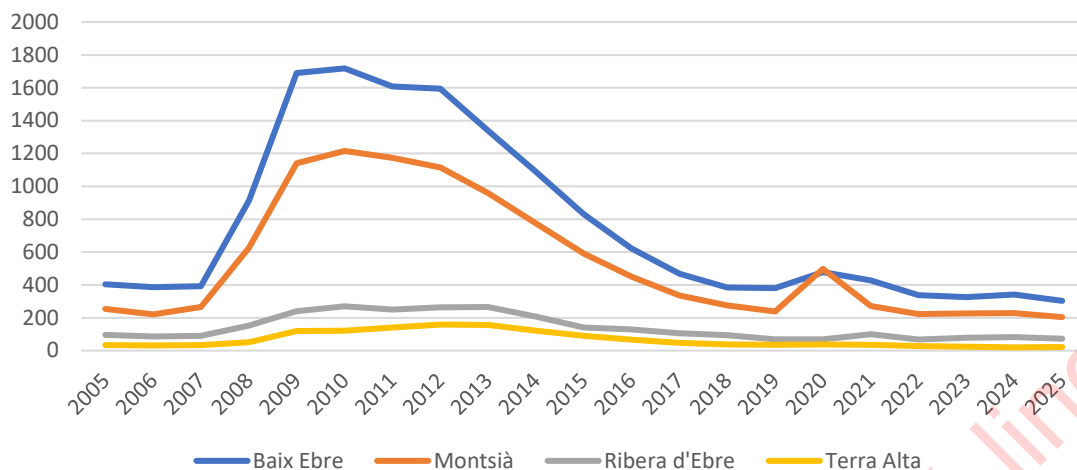
Per sectors, és rellevant la reducció sostinguda de l'atur industrial, que passa de més de 2.500 persones durant els anys més intensos de la crisi fins a 752 el 2025. Igualment, la construcció continua mostrant una clara recuperació respecte als valors de la dècada passada, tot i mantenir nivells d'atur superiors als previs a la crisi immobiliària. La taula mostra una evolució positiva del mercat laboral ebrenc durant els darrers anys, però també evidencia la persistència d'una estructura ocupacional fortament concentrada en el sector serveis i encara condicionada per les vulnerabilitats estructurals del model econòmic territorial.

L'evolució de l'atur durant el darrer any confirma la tendència general de millora del mercat laboral a les Terres de l'Ebre, tot i que amb intensitats diferents segons sectors i comarques. Les dades del 2025 mostren una reducció de l'atur en pràcticament tots els sectors productius respecte al 2024, consolidant els nivells més baixos d'atur dels darrers quinze anys.

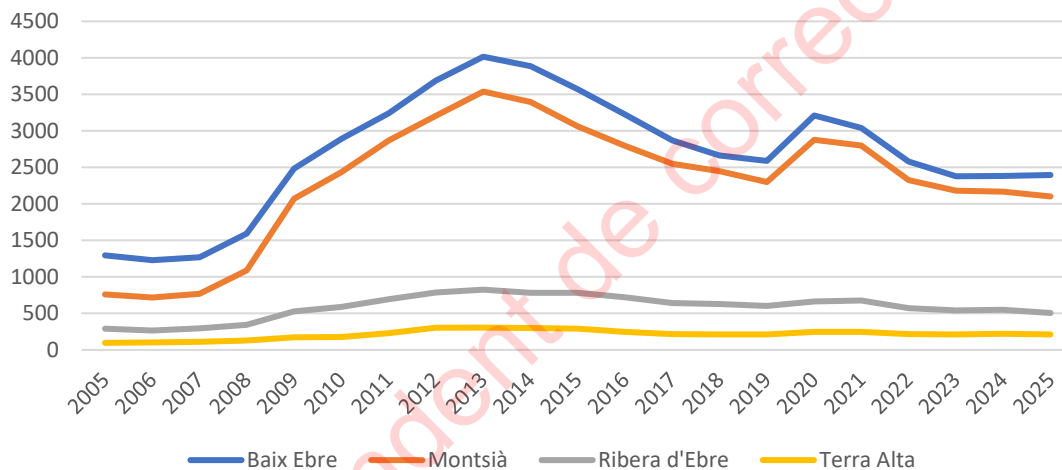
Gràfics 4 a 7. Evolució de l'atur per sectors i comarques

Construcció

Serveis

Font: elaboració pròpia a partir de les dades d'Idescat

El sector primari continua mostrant una evolució descendent de l'atur a totes les comarques ebreques. Les reduccions més importants es registren a la Ribera d'Ebre (-9,9%) i al Baix Ebre (-7,0%), mentre que el Montsià i la Terra Alta també presenten disminucions significatives. Tot i aquesta millora conjuntural, el sector continua afectat per problemes estructurals vinculats a la rendibilitat agrària i el relleu generacional.

A la indústria també s'observa una reducció generalitzada de l'atur, especialment intensa a la Ribera d'Ebre (-8,0%) i al Montsià (-3,7%). Aquest comportament confirma una certa estabilització de l'activitat industrial després de les tensions dels darrers anys, especialment en sectors manufactureres vinculats a l'agroalimentació. Tot i això, les dades continuen mostrant una realitat molt diferenciada entre comarques: mentre el Montsià manté un volum d'atur industrial elevat en termes absoluts, la Ribera i la Terra Alta presenten estructures industrials molt més reduïdes i especialitzades.

La construcció és l'únic sector que presenta una evolució desigual entre comarques. Destaca especialment la forta reducció de l'atur a la Terra Alta (-15,7%), així com les disminucions registrades al Baix Ebre i al Montsià. En canvi, la Ribera d'Ebre és l'única comarca on augmenta lleugerament l'atur en aquest sector (+5,2%). En termes generals, les dades mostren que la construcció continua consolidant la recuperació iniciada després de la crisi immobiliària, tot i mantenir nivells d'activitat encara inferiors als màxims previs al 2008.

Pel que fa als serveis, la situació és més estable; el Baix Ebre pràcticament manté els mateixos nivells d'atur (+0,2%), mentre que el Montsià registra una lleugera reducció (-0,6%). La Ribera d'Ebre i especialment la Terra Alta mostren petits increments, tot i que en valors absoluts reduïts. Aquesta estabilització podria indicar una certa desacceleració en la capacitat de reducció de l'atur en el sector terciari després de la forta recuperació registrada els anys posteriors a la pandèmia.

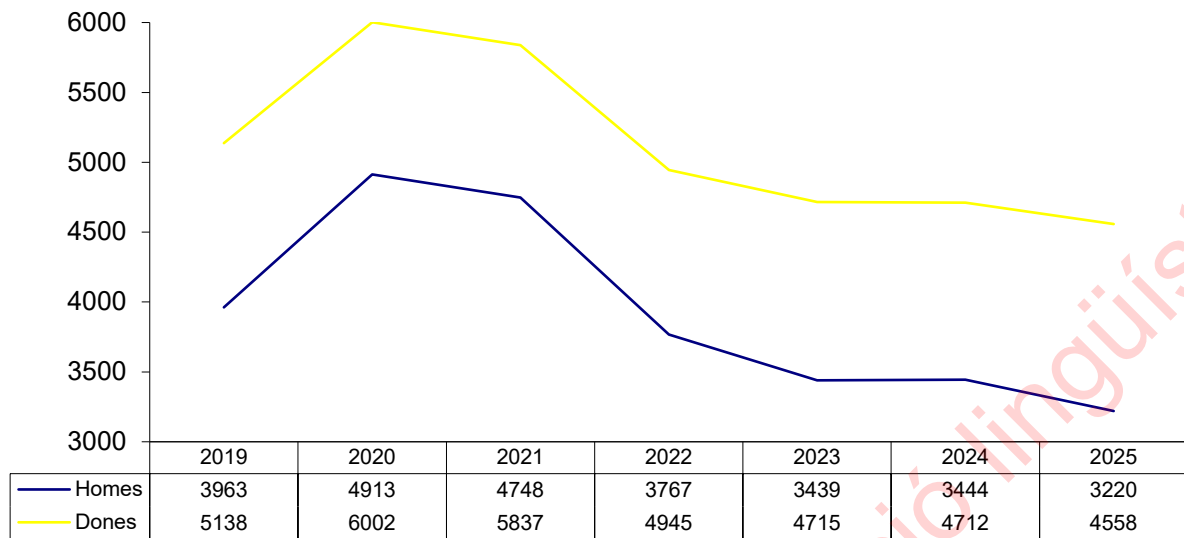
Les dades recollides de 2025 consoliden la tendència positiva dels darrers anys, amb una reducció generalitzada de l'atur i uns nivells clarament inferiors als registrats durant la dècada posterior a la crisi financera. Tot i això, persisteixen algunes vulnerabilitats estructurals associades a la concentració sectorial de l'ocupació i a la limitada diversificació del mercat laboral ebrenc.

Taula 6. Variació de l'atur per comarques i sectors (2024-2025)

	Agricultura	Indústria	Construcció	Serveis
Baix Ebre.	-3,0%	-6,3%	-11,2%	0,4%
Montsià	-9,1%	-7,8%	-10,4%	-3,1%
Ribera d'Ebre	-11,1%	-19,5%	-11,8%	-8,2%
Terra Alta	-6,7%	12,6%	10,6%	-3,7%

Font: elaboració pròpia a partir de les dades d'Idescat

L'evolució de l'atur per gènere entre 2019 i 2025 mostra diferències significatives en el comportament del mercat laboral masculí i femení a les Terres de l'Ebre, evidenciant una reducció important de l'atur després de l'impacte de la pandèmia, però també la persistència d'una bretxa de gènere estructural, amb nivells d'atur femení clarament superiors als masculins durant tot el període analitzat.

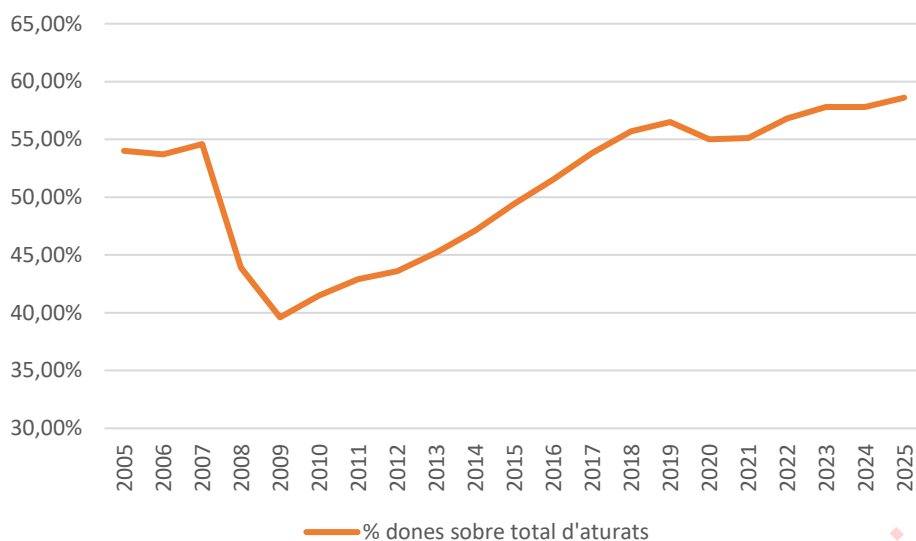
Gràfic 8. Evolució de l'atur per gènere a Terres de l'Ebre (2019-2025)

Font: elaboració pròpia a partir de les dades d'Idescat

L'any 2020 representa un punt d'inflexió evident, amb un increment important de l'atur tant entre homes com entre dones com a conseqüència directa dels efectes econòmics de la COVID-19. A partir del 2021 s'observa una recuperació progressiva del mercat laboral, amb una reducció sostinguda de l'atur en ambdós col·lectius. No obstant això, la disminució és més intensa en el cas masculí. Entre 2021 i 2025, l'atur masculí es redueix aproximadament un 32%, passant de 4.748 a 3.220 persones. En canvi, l'atur femení disminueix al voltant d'un 22%, situant-se encara per sobre de les 4.500 dones aturades el 2025.

Aquesta evolució ha provocat un augment progressiu del pes relatiu de l'atur femení dins del conjunt de l'atur registrat. Mentre que durant els anys més intensos de la crisi immobiliària el mercat laboral masculí va resultar especialment afectat per la destrucció d'ocupació a la construcció i la indústria, en l'actualitat l'atur presenta una clara feminització estructural vinculada al predomini del sector serveis dins l'economia ebrenca. Les dades de 2025 mostren que les dones representen prop del 59% del total de persones aturades a les Terres de l'Ebre, una proporció significativament superior a la dels homes. Aquesta situació pot relacionar-se amb diversos factors: una major concentració femenina en sectors amb més parcialitat i temporalitat, dificultats de conciliació laboral i familiar, major presència en activitats de menor estabilitat contractual i una estructura econòmica territorial encara molt especialitzada en serveis de baixa i mitjana qualificació.

Per tant, veiem com l'evolució recent de l'atur per gènere mostra una millora clara dels principals indicadors laborals després de la pandèmia, però també evidencia la persistència de desequilibris estructurals importants. La reducció de l'atur no ha estat homogènia entre homes i dones, i el mercat laboral ebrenc continua mostrant una elevada segmentació sectorial i de gènere que condiciona les oportunitats laborals disponibles per a una part significativa de la població.

Gràfic 9. Evolució de l'estructura de l'atur per gènere a Terres de l'Ebre (2005-2025)

Font: elaboració pròpia a partir de les dades d'Idescat

El gràfic 8 mostra l'evolució del pes relatiu de les dones dins del total de l'atur registrat a les Terres de l'Ebre entre 2005 i 2025. L'anàlisi de la sèrie permet identificar amb claredat diferents etapes del mercat laboral ebrenc i com les diverses crisis i transformacions econòmiques han afectat de manera desigual homes i dones.

Durant els anys previs a la crisi financera, entre 2005 i 2007, les dones representaven aproximadament el 54% del total de persones aturades. Aquesta situació reflectia una estructura laboral en què l'atur femení tenia un component més estructural, relacionat amb una major presència en ocupacions temporals, parcials i vinculades als serveis de menor estabilitat. La irrupció de la crisi immobiliària a partir del 2008 provoca un canvi molt brusc en aquesta distribució. El percentatge de dones dins l'atur total cau ràpidament fins a situar-se per sota del 40% el 2009. Aquesta reducció no implica una millora de l'ocupació femenina, sinó un increment molt més intens de l'atur masculí com a conseqüència de l'esclat de la bombolla immobiliària i de la destrucció massiva d'ocupació a la construcció i part de la indústria, sectors tradicionalment masculinitzats. De fet, els anys 2009 i 2010 representen el moment de màxima incidència de la crisi sobre el mercat laboral masculí.

A partir del 2011 s'inicia una tendència sostinguda d'increment del pes relatiu de les dones dins l'atur total. Aquesta evolució respon principalment a la recuperació progressiva de sectors com la construcció i determinades activitats industrials, fet que afavoreix una reducció més ràpida de l'atur masculí. Paral·lelament, l'atur femení mostra una disminució molt més lenta i persistent, especialment en activitats vinculades al sector serveis. Des del 2016 el percentatge de dones supera novament el 50% del total de persones aturades, i la tendència continua augmentant fins arribar al 58,6% l'any 2025, el valor més elevat de tota la sèrie analitzada. Aquest comportament evidencia una clara feminització estructural de l'atur al territori. La pandèmia de la COVID-19 provoca una petita interrupció temporal d'aquesta tendència l'any 2020, amb una lleugera reducció del pes relatiu femení. Tot i això, l'evolució posterior consolida novament l'augment del diferencial de gènere.

El gràfic mostra com les diferents crisis econòmiques afecten de manera desigual els sectors productius i, en conseqüència, els perfils laborals masculins i femenins. Mentre les crisis industrials i immobiliàries impacten principalment sobre l'ocupació masculina, l'atur femení presenta un component més estructural i persistent, fortament vinculat al pes dels serveis, la parcialitat laboral, la temporalitat i les dificultats de conciliació. Aquestes dades evidencien que, malgrat la millora general del mercat laboral durant els darrers anys, les desigualtats de gènere continuen sent un dels principals reptes estructurals de l'ocupació a les Terres de l'Ebre.

3.3. Dinàmica empresarial i competitivitat territorial

Més enllà de l'estructura sectorial i del pes de la microempresa, resulta igualment important analitzar la dinàmica empresarial de les Terres de l'Ebre, és a dir, la capacitat del territori per generar noves iniciatives econòmiques, consolidar activitat productiva i mantenir un teixit empresarial suficientment competitiu i resilient.

La dimensió empresarial, l'evolució del nombre d'empreses, la capacitat de renovació del teixit productiu o la presència d'activitats amb major valor afegit constitueixen elements clau per entendre les fortaleces i limitacions estructurals de l'economia ebrenc. En territoris amb baixa densitat demogràfica i empresarial com les Terres de l'Ebre, aquestes variables adquireixen una rellevància especial, ja que condicionen directament la capacitat d'atracció d'inversió, la generació d'ocupació qualificada i la competitivitat territorial a mig i llarg termini.

Al mateix temps, la competitivitat empresarial del territori no depèn únicament de factors interns de les empreses, sinó també de condicionants territorials més amplis, com les infraestructures de mobilitat i connectivitat, la disponibilitat de sòl industrial, l'accés al talent, la proximitat als principals centres econòmics o la capacitat institucional de generar entorns favorables per a la innovació i l'activitat econòmica.

En aquest context, els apartats següents analitzen alguns dels principals indicadors vinculats a la dinàmica empresarial i als factors que condicionen la competitivitat de les Terres de l'Ebre dins del context català actual.

Taula 7. Distribució dels comptes de cotització per mida de l'empresa

	Menys de 10 treballadors	De 10 a 49 treballadors	De 50 a 249 treballadors	250 treballadors o més
Metropolità	80,5%	15,4%	3,3%	0,7%
Comarques Gironines	82,0%	15,0%	2,6%	0,4%
Camp de Tarragona	81,0%	14,9%	3,5%	0,6%
Terres de l'Ebre	85,7%	12,1%	2,0%	0,3%
Ponent	80,1%	16,2%	3,3%	0,5%
Comarques Centrals	81,8%	15,1%	2,6%	0,5%
Alt Pirineu i Aran	87,5%	11,2%	1,2%	0,2%
Penedès	83,1%	14,1%	2,5%	0,3%
Catalunya	81,1%	15,1%	3,1%	0,6%

Font: elaboració pròpia a partir de les dades d'Idescat

La distribució dels comptes de cotització segons la mida de l'empresa confirma clarament una de les principals característiques estructurals del teixit empresarial de les Terres de l'Ebre: l'elevada atomització empresarial i la limitada presència d'empreses mitjanes i grans.

Segons les dades de la taula 6, el 85,7% dels comptes de cotització del territori corresponen a empreses amb menys de 10 treballadors, una proporció clarament superior a la mitjana catalana (81,1%) i també per sobre de la majoria d'àmbits territorials del país. Només l'Alt Pirineu i Aran presenta un nivell d'atomització empresarial més elevat. Aquestes dades reflecteixen el fort pes de la microempresa i dels negocis familiars dins l'economia ebrenca, especialment vinculats al comerç, la restauració, l'agricultura, la construcció i els serveis personals.

Paral·lelament, les Terres de l'Ebre mostren una menor presència d'empreses petites i mitjanes respecte al conjunt català. Les empreses d'entre 10 i 49 treballadors representen només el 12,1% dels comptes de cotització, tres punts menys que la mitjana catalana (15,1%). Aquesta diferència es manté també en el cas de les empreses de mida mitjana, d'entre 50 i 249 treballadors, que representen únicament el 2,0% del total davant del 3,1% català. La situació és encara més significativa en el cas de les grans empreses. Només el 0,3% dels comptes de cotització de les Terres de l'Ebre corresponen a empreses amb 250 treballadors o més, la meitat del percentatge registrat al conjunt de Catalunya (0,6%). Aquestes dades evidencien la baixa presència d'empreses amb gran capacitat tractora i amb potencial per generar economies d'escala, activitats exportadores o processos d'innovació empresarial més intensius.

En comparació amb altres àmbits territorials, les Terres de l'Ebre presenten una estructura empresarial més atomitzada no només respecte a les àrees metropolitanes o més industrialitzades, sinó també en relació amb territoris amb una forta especialització agrària com Ponent. Aquest fet suggereix que les limitacions d'escala empresarial no poden explicar-se únicament per la ruralitat o el pes del sector primari, sinó també per factors vinculats a la dimensió del mercat, la connectivitat territorial, la densitat empresarial o la capacitat d'atracció d'activitat econòmica. Aquest model empresarial presenta alguns avantatges, com la proximitat, la flexibilitat i l'arrelament territorial de moltes activitats econòmiques. Tanmateix, també genera limitacions importants en termes de productivitat, capacitat inversora, digitalització, innovació o internacionalització. Les empreses de menor dimensió acostumen a disposar de menys recursos per afrontar processos de transformació tecnològica, captar talent

Taula 8. Evolució dels comptes de cotització entre 2020 i 2025

	Menys de 10 treballadors	De 10 a 49 treballadors	De 50 a 249 treballadors	250 treballadors o més	Total
Metropolità	1,2%	14,2%	15,8%	25,4%	3,5%
Comarques Gironines	2,4%	18,7%	20,3%	30,3%	5,0%
Camp de Tarragona	2,3%	18,1%	12,1%	9,3%	4,6%
Terres de l'Ebre	0,0%	13,7%	20,4%	13,3%	1,8%
Ponent	-1,9%	14,6%	18,4%	21,3%	1,0%
Comarques Centrals	-0,4%	13,8%	10,8%	33,3%	1,9%
Alt Pirineu i Aran	3,7%	53,3%	34,3%	133,3%	8,2%
Penedès	1,7%	17,2%	26,3%	26,9%	4,2%
Catalunya	1,2%	15,4%	16,4%	24,9%	3,6%

Font: elaboració pròpia a partir de les dades d'Idescat

La taula 7 mostra l'evolució dels comptes de cotització entre 2020 i 2025 segons la mida de l'empresa als diferents àmbits territorials de Catalunya. Les dades evidencien una recuperació moderada del teixit empresarial després de l'impacte de la pandèmia, tot i que amb comportaments territorials clarament diferenciats. Les Terres de l'Ebre registren un increment global dels comptes de cotització del 1,8% entre 2020 i 2025, una evolució inferior tant a la mitjana catalana (+3,6%) com a la majoria d'àmbits territorials. Només Ponent (+1,0%) i les Comarques Centrals (+1,9%) mostren valors similars. En canvi, territoris com les Comarques Gironines (+5,0%), el Camp de Tarragona (+4,6%) o el Penedès (+4,2%) presenten una recuperació empresarial notablement més dinàmica.

L'anàlisi per mida d'empresa permet identificar algunes dinàmiques especialment rellevants. A les Terres de l'Ebre, els comptes de cotització corresponents a empreses amb menys de 10 treballadors pràcticament no creixen durant el període analitzat (+0,0%), mentre que al conjunt de Catalunya augmenten un 1,2%. En canvi, les empreses de mida petita i mitjana mostren un comportament més positiu. Les empreses d'entre 10 i 49 treballadors creixen un 13,7%, mentre que les de 50 a 249 treballadors augmenten un 20,4%, valors clarament superiors als registrats al conjunt català en el cas de les empreses mitjanes. Aquest comportament podria indicar una certa consolidació empresarial en alguns sectors concrets, especialment activitats industrials, agroalimentàries o de serveis més estructurats.

Les dades mostren una evolució moderadament positiva del teixit empresarial ebrenc després de la pandèmia, però també evidencien limitacions importants en termes de dinamisme empresarial global. La recuperació dels comptes de cotització ha estat més lenta que en bona part del territori català; aquest comportament sembla coherent amb altres indicadors analitzats anteriorment, com l'estancament del treball autònom, la limitada presència d'activitats intensives en coneixement o les dificultats d'escala empresarial.

Durant els darrers anys han aparegut alguns elements que poden contribuir a reforçar la capacitat de transformació econòmica i diversificació empresarial del territori. En primer lloc, el desplegament dels Fons de Transició Nuclear s'ha convertit en una de les principals eines de política econòmica territorial vinculades al futur de les comarques afectades pel tancament

progressiu de les centrals nuclears. Entre 2023 i 2024, segons la Generalitat de Catalunya, aquests fons han mobilitzat més de 150 milions d'euros en actuacions empresarials i municipals, beneficiant prop de 1.500 empreses i afavorint la creació de més de 650 llocs de treball al conjunt de l'àrea d'influència nuclear.

Durant el 2025 i 2026, el Govern de la Generalitat ha reforçat aquestes línies amb noves convocatòries d'ajuts empresarials orientades a inversions productives, digitalització, creixement empresarial, cooperació entre empreses i creació d'ocupació. Només la convocatòria empresarial impulsada el 2025 es va dotar inicialment amb 35 milions d'euros, amb previsió d'ampliació posterior. Tot i que encara és aviat per valorar-ne l'impacte estructural real, aquests recursos representen probablement la principal oportunitat de transformació econòmica territorial de les darreres dècades, especialment per a la Ribera d'Ebre i les àrees més vinculades a l'activitat nuclear.

La indústria de transformació agroalimentària constitueix un dels pilars estructurals més resilients i dinàmics de l'economia de les Terres de l'Ebre. A diferència del sector primari pur, fortament lligat a la volatilitat de les campanyes agrícoles i la climatologia, la indústria de l'alimentació (enquadrada estadísticament en la Divisió 10 de la classificació CCAE-2009) representa el vertader motor de generació d'ocupació estable i de valor afegit mitjançant la manipulació, envasat i transformació dels recursos propis del territori.

La taula següent mostra l'evolució recent d'aquest sector al territori durant el període 2020-2025, analitzant l'ocupació directa (afiliacions del Règim General).

Taula 9. Evolució de l'afiliació a la indústria alimentària

Comarca	Desembre 2008	Desembre 2012	Desembre 2016	Desembre 2020	Desembre 2025
Baix Ebre	1.620	1.685	1.740	1.845	1.940
Montsià	1.140	1.090	1.155	1.210	1.230
Ribera d'Ebre	75	80	85	95	90
Terra Alta	90	95	105	115	125
TOTAL EBRE	2.925	2.950	3.085	3.265	3.385

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori de Treball i Model Productiu

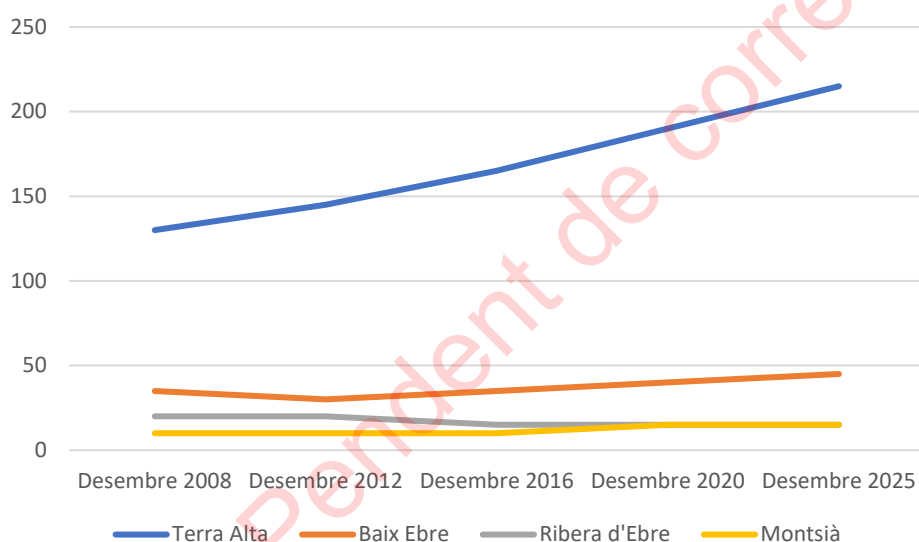
De l'examen de les sèries temporals exposades, se'n deriven tres fenòmens econòmics de caràcter estructural que defineixen el comportament de l'agroindústria de l'Ebre en l'actualitat:

Concentració i augment de la dimensió empresarial: l'evolució global del període mostra una tendència asimètrica altament interessant. Mentre que el nombre total de centres de treball o empreses (comptes de cotització) es manté pràcticament estancat i estable al voltant de les 170 unitats (172 el 2020 enfront de les 170 el 2025), el volum de llocs de treball directes ha experimentat un increment net del 3,67%, passant de 3.265 a 3.385 afiliats. Aquesta dada evidencia un procés de concentració i enfortiment del teixit existent: les empreses agroalimentàries operatives de l'Ebre s'estan fent estructuralment més grans, guanyant musculatura i incrementant la seva capacitat mitjana de contractació per centre.

Macrocefàlia econòmica de l'eix del Delta (Baix Ebre i Montsià): L'activitat transformadora presenta una distribució geogràfica fortament polaritzada. Les comarques del Baix Ebre i el Montsià concentren de manera conjunta el 85,3% de les indústries i el 93,6% de l'ocupació alimentària total del territori al tancament del 2025. Aquesta realitat respon a la ubicació estratègica de grans centrals logístiques hort fructíferes, grans cooperatives vinculades al sector de l'arròs i de l'oli, i infraestructures de transformació de proteïna animal (indústria càrnia i avícola) fortament connectades amb els principals eixos de comunicació viària.

Estabilitat i especificitat a l'interior (Ribera d'Ebre i Terra Alta): Per la seva banda, la Ribera d'Ebre i la Terra Alta presenten uns volums discrets en la divisió purament alimentària (CCAIE-10). En aquests territoris, l'agroindústria es comporta com un sector refugi d'alta estabilitat (com és el cas dels 15 comptes inalterats de la Terra Alta), molt lligat al model d'economia social i cooperativista de petita i mitjana escala. Cal assenyalar, a més, que per al cas de la Terra Alta l'impacte socioeconòmic real vinculat a la transformació de la verema s'ha de complementar necessàriament amb les dades del sector de fabricació de begudes (CCAIE-11), el qual aporta un valor afegit essencial mitjançant el sector vinícola emparat sota la seva Denominació d'Origen.

Gràfic 10. Evolució dels afiliats en fabricació de begudes

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori de Treball i Model Productiu

Com dèiem, a diferència de la indústria alimentària general (on el Baix Ebre i el Montsià dominaven), a la fabricació de begudes la Terra Alta és la líder indiscutible. Al tancament del 2025, la comarca concentra el 74,1% de tota l'ocupació d'aquest sector a l'Ebre. El creixement de la Terra Alta ha estat espectacular i sostingut durant tot el segle XXI: ha passat de 130 treballadors el 2008 a 215 el 2025, fet que representa un increment net del 65,3%. Això demostra l'èxit de l'estratègia de la Denominació d'Origen Terra Alta, que ha passat d'exportar vi a granel a potenciar l'embotellat de qualitat (especialment la Garnatxa Blanca) i a l'obertura de desenes de petits i mitjans cellers privats que generen ocupació assalariada regular.

En conclusió, la indústria alimentària de transformació en sentit ampli a les Terres de l'Ebre ja dona feina a prop de 3.675 treballadors assalariats de forma directa, consolidant-se com un dels

principals sectors econòmics de la regió i actua com un dels principals elements de fixació de la població i de retenció d'activitat industrial a les Terres de l'Ebre, consolidant-se en l'actualitat com un sector madur, eficient i en creixement constant pel que fa a la captació de mà d'obra.

3.4. Infraestructures, connectivitat i competitivitat territorial

Un dels factors que condicionen de manera estructural la competitivitat econòmica de les Terres de l'Ebre és la situació de les infraestructures de mobilitat i connectivitat. La posició perifèrica respecte als principals centres econòmics catalans, juntament amb les limitacions històriques de les infraestructures ferroviàries i viàries, continua representant un condicionant important per al desenvolupament empresarial del territori. Tot i situar-se en un eix estratègic entre Barcelona, Tarragona i València, les Terres de l'Ebre continuen patint dèficits importants de connectivitat ferroviària, especialment pel que fa a freqüències, fiabilitat del servei i temps de desplaçament. Les incidències recurrents a la línia ferroviària R16, principal connexió amb Tarragona i Barcelona, s'han convertit durant els darrers anys en una de les principals problemàtiques de mobilitat territorial. Retards, avaries i limitacions de servei afecten no només la mobilitat quotidiana de la població, sinó també la competitivitat econòmica i la capacitat d'atracció empresarial del territori.

Aquestes limitacions ferroviàries tenen un impacte especialment rellevant sobre el mercat laboral i l'activitat econòmica. La dificultat de connexió amb els principals centres universitaris, administratius i empresarials catalans incrementa els costos de mobilitat, dificulta la captació i retenció de talent qualificat i redueix les possibilitats d'integració de les Terres de l'Ebre dins dels principals fluxos econòmics i laborals del país. Així mateix, les mancances ferroviàries poden limitar la competitivitat logística i la capacitat d'atracció d'inversions industrials o empresarials que requereixen elevats nivells de connectivitat.

La percepció territorial dels dèficits ferroviaris es veu reforçada també per les dades acumulades d'incidències dels serveis regionals. Diverses fonts basades en dades obertes de Rodalies i en respostes parlamentàries del Departament de Territori mostren que les línies del sud de Catalunya continuen concentrant una part molt important de les incidències greus del servei ferroviari català durant el 2025. En aquest sentit, les línies R14, R15 i R16 haurien acumulat més del 80% de les incidències severes registrades als serveis regionals durant el primer semestre de l'any, amb milers de passatgers afectats i retards recurrents. La fiabilitat dels trajectes fan que només el 29% dels mateixos es facin sense incidències destacades. Aquestes dades reforcen la percepció d'infr finançament i fragilitat estructural de les connexions ferroviàries ebrenques.

Per concloure el capítol, volem remarcar que l'evolució recent de l'economia i del mercat laboral de les Terres de l'Ebre mostra un territori que ha estat capaç de recuperar bona part dels efectes derivats de les darreres crisis econòmiques i consolidar una situació d'estabilitat relativa en diversos indicadors d'activitat i ocupació. La reducció sostinguda de l'atur durant els darrers anys, la capacitat de resistència del teixit empresarial local i l'aparició de noves oportunitats vinculades a la transició energètica, els fons nuclears o l'agroindústria evidencien també una certa capacitat d'adaptació i transformació del territori.

Tot i això, continuen existint diversos condicionants estructurals que limiten el potencial de creixement i competitivitat de l'economia ebrenca. La forta atomització empresarial, la baixa

presència d'activitats intensives en coneixement, les dificultats de connectivitat i la dependència de sectors tradicionals continuen marcant una part important de la realitat econòmica territorial.

Provisional. Pendent de correcció lingüística.

Fonts d'informació

AIReF. (2025). *Informe sobre los presupuestos iniciales de las administraciones públicas 2025*. Autoridad Independiente de Responsabilidad Fiscal. <https://www.airef.es>

Banc Central Europeu. (2025). *Decisions de política monetària i evolució dels tipus d'interès*. <https://www.ecb.europa.eu>

Banco de España. (2025). *Informe anual 2025*. Banco de España. <https://www.bde.es>

CaixaBank Research. (2025). *Informe sectorial i perspectives econòmiques 2025*. CaixaBank Research. <https://www.caixabankresearch.com>

Centre d'Estudis d'Opinió. (2025). *Indicadors de confiança i percepció econòmica a Catalunya*. Generalitat de Catalunya. <https://ceo.gencat.cat>

CIS. (2025). *Índice de Confianza del Consumidor (ICC). Estudi nº 3533*. Centro de Investigaciones Sociológicas. <https://www.cis.es>

Generalitat de Catalunya. (2025). *Fons de Transició Nuclear: convocatòries i impacte territorial*. Departament d'Empresa i Treball. <https://empresa.gencat.cat>

Generalitat de Catalunya. (2025). *L'atur registrat a Catalunya. Dades territorials i sectorials*. Observatori del Treball i Model Productiu. <https://observatoritreball.gencat.cat>

Idescat. (2025). *Afiliacions a la Seguretat Social. Comptes de cotització i treball autònom*. Institut d'Estadística de Catalunya. <https://www.idescat.cat>

Idescat. (2025). *Producte interior brut i Valor Afegit Brut comarcal*. Institut d'Estadística de Catalunya. <https://www.idescat.cat>

Idescat. (2025). *Mercat de treball i atur registrat*. Institut d'Estadística de Catalunya. <https://www.idescat.cat>

INE. (2025). *Contabilidad nacional anual de España*. Instituto Nacional de Estadística. <https://www.ine.es>

INE. (2025). *Índice de Precios de Consumo (IPC)*. Instituto Nacional de Estadística. <https://www.ine.es>

PIMEC. (2025). *Anuari de la pime catalana 2025*. PIMEC. <https://www.pimec.org>

PRODECA. (2025). *Informe d'exportacions agroalimentàries de Catalunya 2025*. Promotora dels Aliments Catalans. <https://www.prodeca.cat>

Universitat Rovira i Virgili – Càtedra d'Economia Local i Regional. (2025). *Informe sobre el sistema de salut a les Terres de l'Ebre*. Universitat Rovira i Virgili. <https://www.urv.cat>

Universitat Rovira i Virgili – Càtedra d'Economia Local i Regional. (2024). *Informe d'economia local i regional de les Terres de l'Ebre 2024*. Universitat Rovira i Virgili.

Ús d'intel·ligència artificial generativa

Per a l'elaboració d'aquest capítol s'han utilitzat eines d'intel·ligència artificial generativa com a suport complementari en tasques de revisió formal i estructuració de continguts. En cap cas aquestes eines han substituït la verificació, interpretació i anàlisi crítica de les dades, que han estat contrastades mitjançant fonts estadístiques i documentals oficials. L'autoria intel·lectual, la selecció de continguts, la interpretació dels resultats i la redacció final corresponen íntegrament a l'autor.

CAPÍTOL 2

Capítol 2. El sector primari a les Terres de l'Ebre 2025

Dra. Maria Victòria Soldevila

Departament d'Economia de la URV

1. Introducció

En aquest capítol sobre el sector primari de l'Informe d'Economia Local i Regional, analitzarem l'evolució del sector primari de les Terres de l'Ebre durant els anys 2024 i 2025, en funció de les dades disponibles.

El capítol s'estructura en cinc parts. En el següent apartat, s'analitza breument la situació de l'agricultura a Catalunya durant el 2025. En l'apartat 3, la contribució del sector agrari al creixement de les Terres de l'Ebre durant el 2024 (últimes dades anuals disponibles). L'apartat 3.2 analitza l'evolució dels conreus agrícoles, basant-nos en les últimes dades disponibles sobre superfícies i producció (les del 2024) facilitades pel Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, i els preus de l'Observatori Agroalimentari dels Preus, on ja disposarem de les dades de 2025. El següent subapartat el centrarem sobre les produccions ramaderes més significatives: aviram, porcí i conills, però també farem un breu esment a les altres produccions ramaderes de les Terres de l'Ebre. Finalment, el tercer apartat fa referència a la pesca i analitzarem les dades basant-nos en la informació facilitada per les llotges dels principals ports de les Terres de l'Ebre. En l'apartat 4 ens centrem en l'evolució del mercat laboral. Ens basem en les dades de l'Idescat pel que fa a les afiliacions a la Seguretat Social.

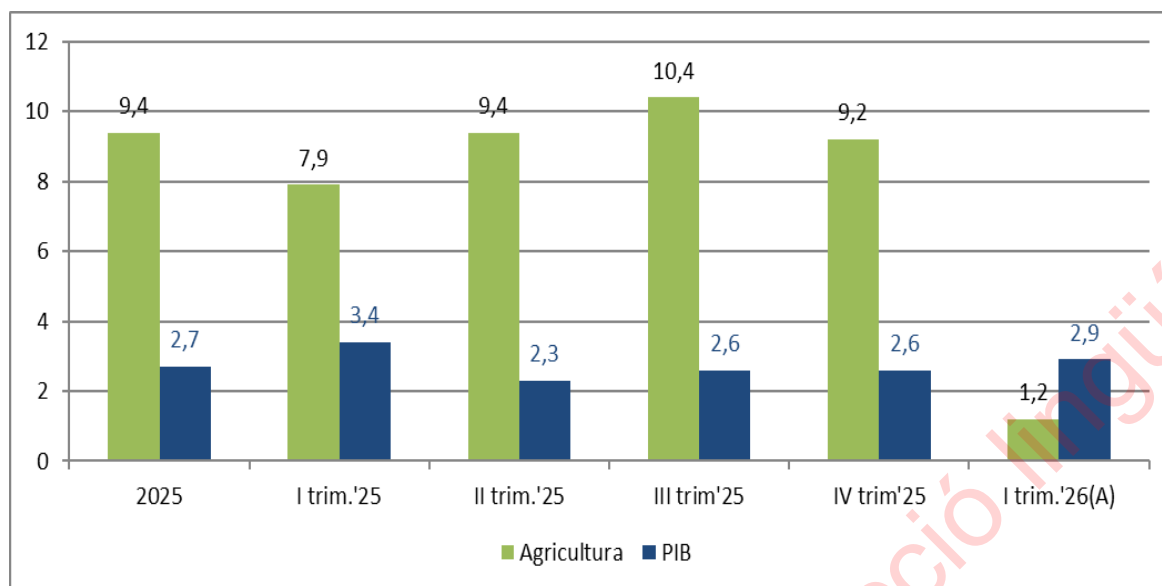
Aquest any hem considerat convenient dedicar la part final de l'Informe a les repercussions que els acords comercials que ha signat la Unió Europea aquest any, en especial, l'acord amb els països del Mercosur, poden tenir sobre les productors agraris de les Terres de l'Ebre.

2. El sector primari a Catalunya al 2025.

En el 2025, l'economia catalana va créixer un 2,7%. Tots els sectors van presentar un creixement positiu. El sector agrari va ser el sector que més va créixer (9,4% de mitjana anual), seguit de la construcció (5,4%). El serveis (3,1%) i la indústria (1,5%) presenten un creixement més moderat (Font: Departament d'Economia i Finances, maig 2026).

El creixement del VAB agrari ha estat vigorós en tots els trimestres del 2025 creixent a taxes molt més elevades que les del PIB. Aquesta tendència ha canviat en el primer trimestre del 2026, on el creixement del sector agrari s'ha moderat substancialment (1,2%), un percentatge inferior al del conjunt de l'economia.

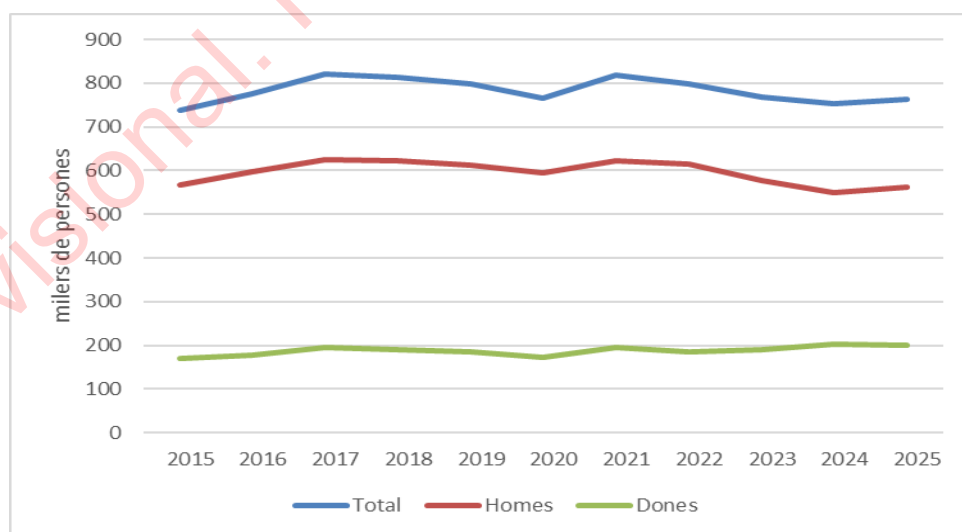
Gràfic 2.1.- Variació interanual del VAB agrari i del PIB de Catalunya. 2025 (taxes mitjanes anuals) i I, II, III i IV trimestre de 2025, i I trimestre (avanç) 2026.

Font: Elaboració pròpia amb dades del Departament d'Economia i Finances, maig de 2026.

El bon comportament del sector no ha generat increments substancials en l'ocupació, que va augmentar de forma molt moderada al 2025, tal com s'observa al Gràfic 2.2. Així doncs, cal deduir que el creixement de la producció va estar motivat principalment per millores en la productivitat. D'acord amb les dades de la darrera Enquesta de Població Activa (EPA) de l'INE, els ocupats a l'agricultura catalana van augmentar un 1,54% respecte al 2024, aquest increment es va donar en l'ocupació masculina (augment del 2,44%), mentre que la femenina va disminuir (-0,89%). La presència de dones al sector agrari català representava un 26,4% dels ocupats al 2025, un percentatge superior al 23,21% del 2015 (Font: Elaboració pròpia amb dades de l'INE, 2026).

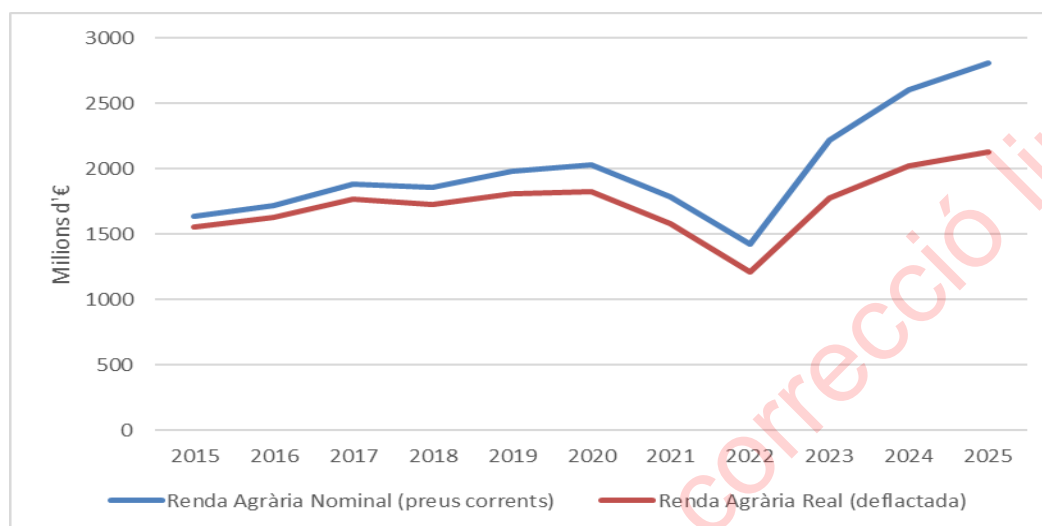
Gràfic 2.2.- Evolució dels ocupats agraris a Catalunya. 2015-2025.

Font: Elaboració pròpia amb dades de Encuesta de Población Activa, INE, 2026

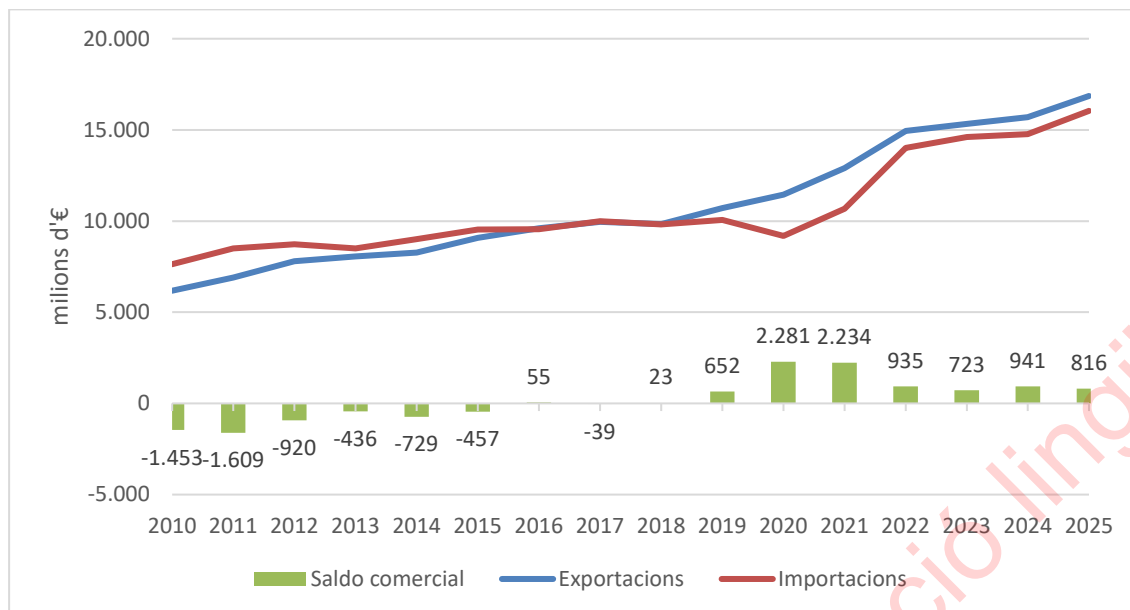
Les estimacions de la Renda Agrària del 2025 la situen en 2.805,1 milions d'€, el que suposa un increment del 7,66% respecte a l'any anterior (a preus corrents). Aquest comportament respon al creixement del valor de la producció agrària, especialment l'agrícola (10,03%) mentre que la ramaderia es manté (1,18%), i la relativa estabilitat dels preus dels consums intermedis, després de les fortes pujades del 2021 i 2022. Aquesta millora de la renda agrària s'observa també amb la sèrie deflactada, tal com es pot veure al Gràfic 2.3 (Font: Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, abril 2026).

Gràfic 2.3.- Evolució de la renda agrària nominal i real, 2015-2025.

Font: Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, abril 2026

Pel que fa al comerç exterior, aquest any les exportacions alimentàries (en valor) han augmentat un 7,4% mentre que les importacions ho han fet un 8,7%, en canvi, en tones, les exportacions van augmentar un 7,9% i les importacions van disminuir (-10,4%). Això presenta una tendència preocupant: el preu dels productes importats està augmentant significativament més que el preu dels productes que exportem. Tot i així, el saldo comercial es manté positiu. Ja hem assenyalat en informes anteriors, la reversió de la tendència al dèficit comercial alimentari (en valor) de Catalunya: el gràfic 2.4 permet observar la consolidació del superàvit a partir de 2018, així com el creixement persistent de les exportacions alimentàries en aquest període. Encapçalen el rànquing de les exportacions alimentàries catalanes el sector carni, les begudes alcohòliques i les fruites; per contra, es manté la dependència de les importacions de cereals.

Gràfic 2.4. Exportacions, importacions i saldo comercial alimentari de Catalunya. 2010-2025

Font: Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, abril 2026

3. El sector primari a les Terres de l'Ebre.

Les darreres dades disponibles a nivell comarcal pel que fa al VAB sectorial (estimacions de l'Anuari Comarcal del BBVA) i a les superfícies i produccions agrícoles i capacitat i explotacions ramaderes (Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació) són del 2024. Així doncs, tal com ja veníem fent en els informes anteriors, aquesta secció es centrarà més en l'anàlisi del 2024. Pel que fa a la informació sobre el sector pesquer i sobre els preus dels productes agraris, aquí disposem de dades del 2024 i també del 2025.

3.1. Introducció: l'aportació del primari al creixement econòmic de les Terres de l'Ebre.

El VAB de les Terres de l'Ebre al 2024 va créixer un 3,2%. El sector agrari va contribuir positivament a aquest creixement, doncs el sector va créixer un 4,7%. Cal tenir en compte que el pes del sector primari a les Terres de l'Ebre és superior a la mitja catalana, un 3,9%, mentre que al conjunt del país, l'agricultura representa poc més del 0,8% del PIB. El pes del sector primari a les comarques ebrenques al 2024 és d'un 5,1% del VAB comarcal tant al Baix Ebre com al Montsià, un 4,5% a la Terra Alta, i un 1,3% a la Ribera d'Ebre (Font: BBVA Research, 2025).

En la Taula 3.1.1 es desglosa el sector primari en agrícola, ramader, forestal i aquícola i pesca marítima. El sector agrícola predomina a les comarques de la Ribera d'Ebre (87,3% del sector primari), Montsià (70,1%) i Terra Alta (62,7%). Per altra banda, el Baix Ebre mostra una creixent especialització ramadera, al 2024 la ramaderia representava el 48,1% del VAB primari. En les comarques costaneres, la pesca marítima té un pes rellevant dins del VAB primari: 11,3% al Montsià i 6,4% al Baix Ebre.

Taula 3.1.1- Estructura del VAB del sector primari (% sobre total del VAB primari). Baix Ebre, Montsià, Ribera d'Ebre i Terra Alta, 2024

	Agrícola	Ramader	Forestal	Pesca
Baix Ebre	45,2	48,1	0,2	6,4
Montsià	70,1	15,4	3,2	11,3
Ribera d'Ebre	87,3	12,0	0,7	0,0
Terra Alta	62,7	37,3	0,0	0,0

Font: BBVAResearch, 2025.

La Taula 3.1.2 presenta les taxes de creixement del VAB primari al 2024, en el que podem considerar un bon any per al sector. A nivell comarcal, el creixement del sector va ser important al Baix Ebre (6,5%), impulsat per l'augment del VAB dels cereals (principalment, arròs) d'un 15,3%, els cítrics (11,8%) i si bé més moderat, el 3,2% d'augment de la producció d'aviram, un sector que té un pes molt important (42,8%) en la producció agrària del Baix Ebre. Pel que fa al Montsià, el VAB primari va créixer un 5,8%, fent una aportació al creixement de l'economia comarcal d'un 0,3%, també impulsat pel creixement de la producció d'arròs i de l'aviram. En el cas de la Ribera d'Ebre, el VAB primari va disminuir lleugerament (-0,3%) i, però degut al poc pes del sector primari a l'economia comarcal, la seva repercussió sobre el creixement va ser pràcticament nul·la. També a la Terra Alta, el VAB primari va disminuir (-2,9%), i conseqüentment l'aportació al creixement va ser negativa (-0,1%). La disminució del VAB del sector vitivinícola, explica bona part de la davallada del primari a la Terra Alta. (Font: BBVA Research, 2025).

Taula 3.1.2- Taxes de variació interanual del VAB primari, pes del VAB primari sobre el VAB comarcal i aportació sectorial a la variació del VAB comarcal, 2024.

	Taxa de variació interanual del VAB pb primari (2024-2023)	Pes del VAB pb primari sobre VAB pb comarcal (2023)	Aportació a la variació del VAB pb comarcal (2024)
Baix Ebre	6,5	5,1	0,3
Montsià	5,8	5,1	0,3
Ribera d'Ebre	-0,3	1,3	0,0
Terra Alta	-2,9	4,5	-0,1

Font: BBVAResearch, 2025

3.2. Les produccions agrícoles a les Terres de l'Ebre al 2024

En aquest apartat analitzarem les produccions que tenen més implementació en el conjunt de les Terres de l'Ebre: l'oli d'oliva, l'arròs, els cítrics, la fruita seca, la fruita dolça (préssecs, nectarines i cireres), la garrofa i l'horta (tomàquet i carxofa) amb les dades definitives del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació per al 2024 (les dades del 2025 encara no han estat publicades en el moment de tancar aquest informe). Pel que fa als preus, utilitzem les mitjanes anuals de les estadístiques dels preus percebuts pel pagès facilitats per

l'Observatori Agroalimentari de Preus del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació. En aquest cas, ja disposem també de les dades del 2025.

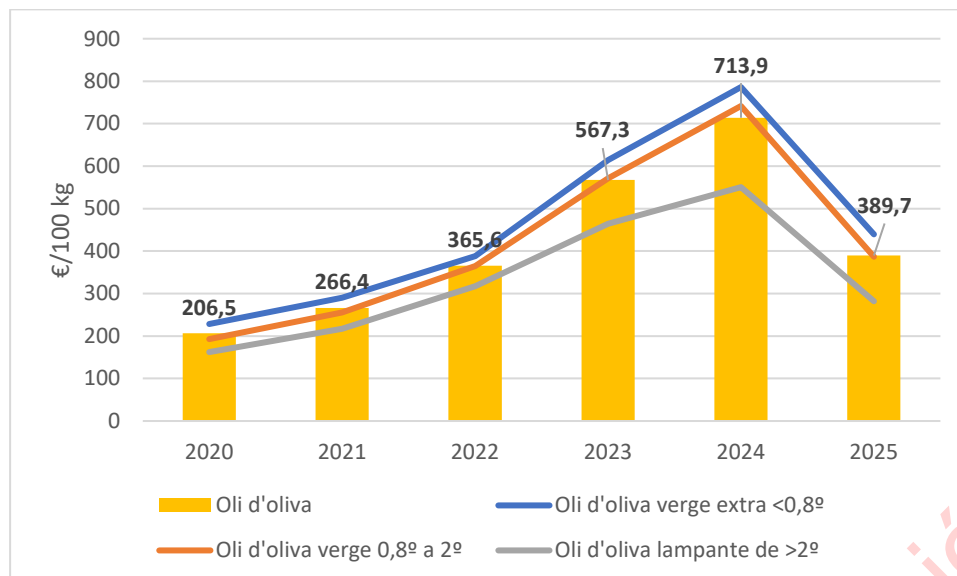
La collita de l'oliva del 2024 va ser especialment dolenta, fruit d'unes condicions climàtiques especialment adverses (cal recordar la dana de finals d'any), generant una forta caiguda en la producció d'oli d'oliva doncs alguns productors no els resultava rentable posar en funcionament els molins amb tant poca quantitat de producte. El Baix Ebre i el Montsià es situen entre les principals comarques productores d'oli de Catalunya i han estat les més afectades per aquesta mala collita. La producció va caure un 84% al Montsià i un 69% al Baix Ebre en relació al 2023. La producció també va disminuir de forma significativa a la Terra Alta (-62%), mentre que a la Ribera d'Ebre, on aquest conreu és més marginal, la producció va disminuir un -9%. Pel que fa a la superfície, aquesta pràcticament no va variar respecte a l'any anterior (2,64%).

Quadre 3.2.1. Superfície i producció d'oli d'oliva. Baix Ebre, Montsià, Ribera d'Ebre, Terra Alta i Terres de l'Ebre. 2024 i 2023.

	Superfície productiva (ha)		Producció (tn)		Variació 2024-2023 (%)	
	2024	2023	2024	2023	Superfície	Producció
Baix Ebre	12.902	12.506	8.884	28.849	3,17	-69,21
Montsià	13.193	13.031	4.587	30.055	1,24	-84,74
Ribera d'Ebre	7.126	6.842	8.471	9.306	4,15	-8,97
Terra Alta	4.636	4.505	2.896	7.677	2,91	-62,28
Terres de l'Ebre	37.857	36.884	24.838	75.887	2,64	-67,27

Font: Elaboració pròpia amb dades del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, 2026.

La mala collita del 2024 va tenir repercussió en els preus de l'oli d'oliva, que van continuar augmentant (25,8% respecte al 2023), però aquesta tendència a l'alça s'ha revertit al 2025, on els preus han caigut fortament (-45%). L'oli verge de < 0,8º va augmentar els preus un 28% al 2024 i van caure un -44% al 2025, situant-se en els 439 €/100kg aquest darrer any; el preu de l'oli verge entre 0,8º i 2º, va pujar un 30% al 2024 i va baixar un 48% al 2025. No obstant, s'observa una lleugera recuperació dels preus en els primers mesos del 2026: al mes de març (darrera dada disponible), el preu es situa a l'entorn dels 424,8 €/100kg. d'acord amb les dades de l'Observatori Agroalimentari de Preus de la Generalitat de Catalunya.

Gràfic 3.2.1. Evolució del preu de l'oli d'oliva a Catalunya (2020-2025)

Font: Preus percebuts pel pagès. Observatori Agroalimentari de Preus. 2026

En el conjunt de les Terres de l'Ebre la producció d'arròs va augmentar un 7,46%, degut a la millora dels rendiments doncs la superfície pràcticament no ha variat. La producció d'arròs es localitza a les comarques del Baix Ebre i el Montsià. Les dues comarques presenten increments en la producció arrossera: 9,55% al Baix Ebre i 5,83% al Montsià.

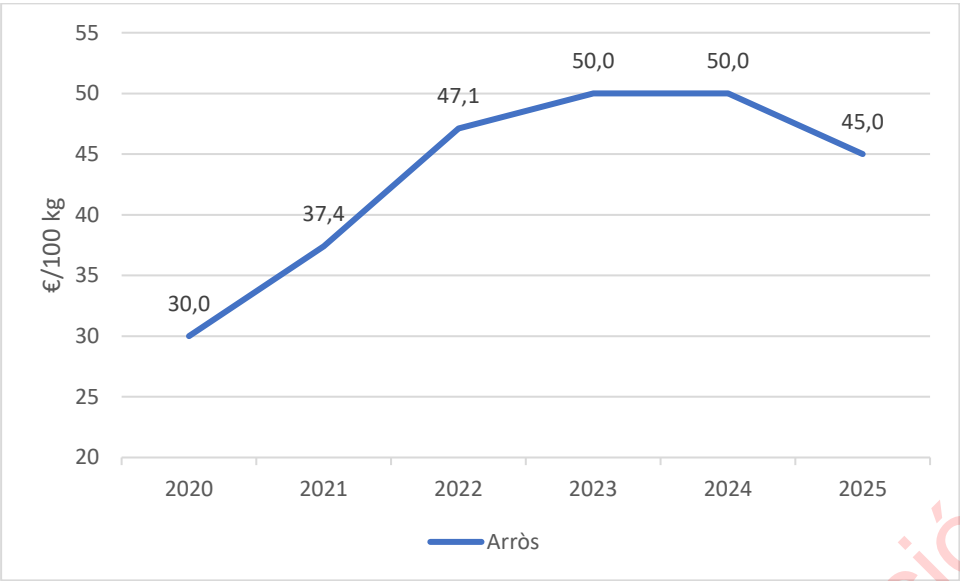
Quadre 3.2.2. Superfície i producció d'arròs. Baix Ebre, Montsià i Terres de l'Ebre. 2024 i 2023.

	Superfície productiva (ha)		Producció (tn)		Variació 2024-2023 (%)	
	2024	2023	2024	2023	Superfície	Producció
Baix Ebre	8.354	8.357	54.694	49.925	-0,04	9,55
Montsià	11.522	11.516	67.911	64.167	0,05	5,83
Terres de l'Ebre	19.876	19.873	122.605	114.092	0,02	7,46

Font: Elaboració pròpia amb dades del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, 2026

Els preus es van mantenir estables per l'arròs al 2024, però han disminuït un 10% al 2025. Tal com pot observar-se en el Gràfic 3.2.2, els preus de l'arròs havien augmentat des del 2000, fins a situar-se entorn als 50 €/100kg al 2023 i 2024. El 2025 trenca aquesta tendència, i apunta a una davallada dels preus.

Gràfic 3.2.2. Evolució del preu de l'arròs a Catalunya (2020-2025)

Font: Preus percebuts pel pagès. Observatori Agroalimentari de Preus. 2026

La producció de vi es concentra, sobretot a la Terra Alta, i en menor mesura a la Ribera d'Ebre. La collita del 2024 va ser inferior a la de l'any anterior, tal com es pot observar al Quadre 3.2.3. La producció va disminuir un -19,9%, mentre que la superfície pràcticament no va variar. La disminució de la producció més acusada va ser a la Terra Alta on la producció va disminuir gairebé un -22% tot i que la superfície pràcticament no va disminuir (-0,2%). A la Ribera d'Ebre, la disminució de la producció va ser inferior (-7,6%). A manca de les dades definitives, la collita del 2025 va ser millor que la de l'any anterior i s'espera una recuperació de la producció.

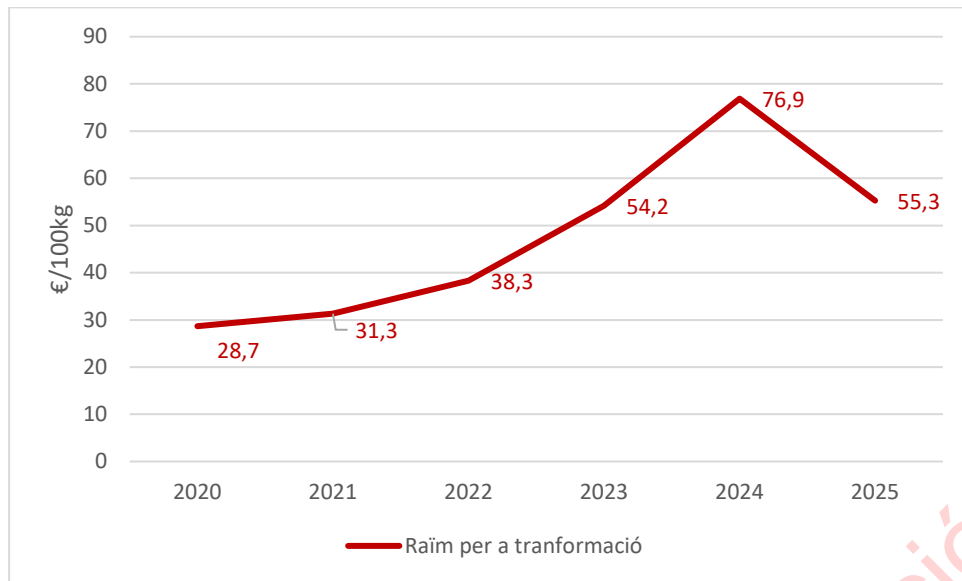
Quadre 3.2.3. Superfície i producció de vinya. Terra Alta, Ribera d'Ebre i Terres de l'Ebre. 2024 i 2023

	Superfície productiva (ha)		Producció (tn)		Variació 2024-2023 (%)	
	2024	2023	2024	2023	Superfície	Producció
Ribera d'Ebre	976	980	4.512	4.881	-0,41	-7,56
Terra Alta	5.875	5.887	28.474	36.448	-0,20	-21,88
Terres de l'Ebre(*)	6.865	6.881	33.144	41.357	-0,23	-19,86

(*) inclou superfície i produccions de Baix Ebre i Montsià.

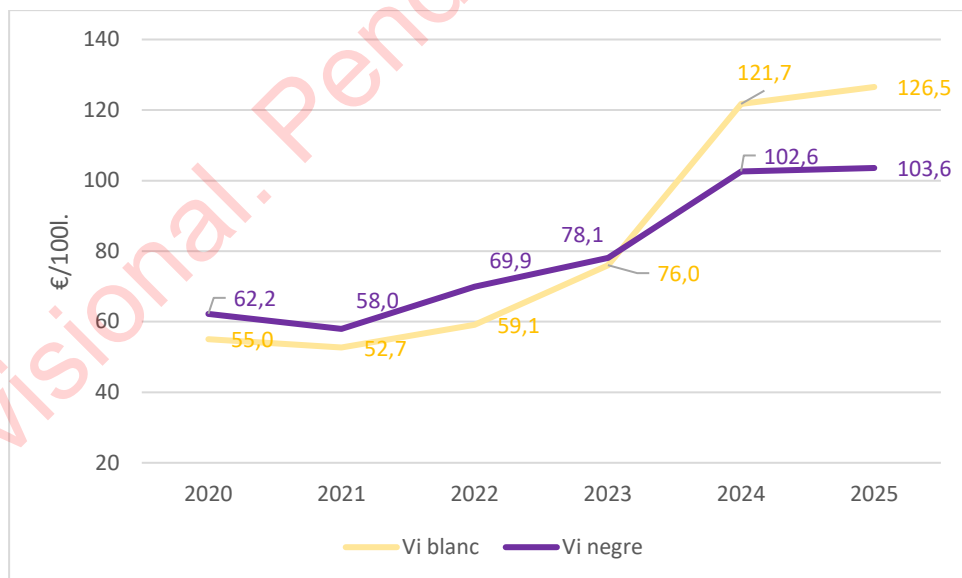
Font: Elaboració pròpia amb dades del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, 2026

Pel que fa als preus, en el Gràfic 3.2.3a podem observar el preu del raïm. Al 2025 s'ha tallat la tendència a l'alça dels preus que es venia registrant des del 2020. Si bé al 2024 es va observar un augment significatiu (41,9%), al 2025 els preus han caigut un 28%.

Gràfic 3.2.3a. Evolució dels preus del raïm per a transformació a Catalunya (2020-2025)

Font: Preus percebuts pel pagès. Observatori Agroalimentari de Preus. 2026

Els preus del vi registren increments significatius en els darrers dos anys. Pel que fa al vi blanc, els preus van pujar un 60% (65% pel que fa al vi blanc D.O) al 2024 i un 3,9% al 2025. Pel que fa al vi negre, els increments van ser més moderats: un 31,3% al 2024 i un 1% al 2025. No obstant, tot apunta a que aquests increments no es produiran al 2026, les primeres dades aputen a una caiguda dels preus.

Gràfic 3.2.3b. Evolució dels preus del vi a Catalunya (2020-2025)

Font: Preus percebuts pel pagès. Observatori Agroalimentari de Preus. 2026

La producció de cítrics es localitza gairebé íntegrament a les comarques del Baix Ebre i del Montsià i és marginal a la Ribera d'Ebre. Tal com es pot observar en la taula, la producció de taronges va augmentar lleugerament (5,9% al conjunt de les Terres de l'Ebre, un 4,1% al Baix Ebre i un 8,3% al Montsià). Per contra, va disminuir la producció de mandarines (-15% en el conjunt de les Terres de l'Ebre), malgrat l'augment de superfície (2,46%). Al Baix Ebre la caiguda de la producció va ser d'un 12,8% i al Montsià d'un 18%. Les condicions climàtiques adverses estan suposant un greu problema pel sector i no s'espera que la collita del 2025 sigui millor: cal recordar els efectes de la dana del 2024, que va malmetre moltes explotacions, i les temperatures extremes del juny i pluges de l'octubre del 2025.

Quadre 3.2.4. Superfície i producció de cítrics (Taronja i Mandarina(*)). Baix Ebre, Montsià, Ribera d'Ebre i Terres de l'Ebre. 2024 i 2023.

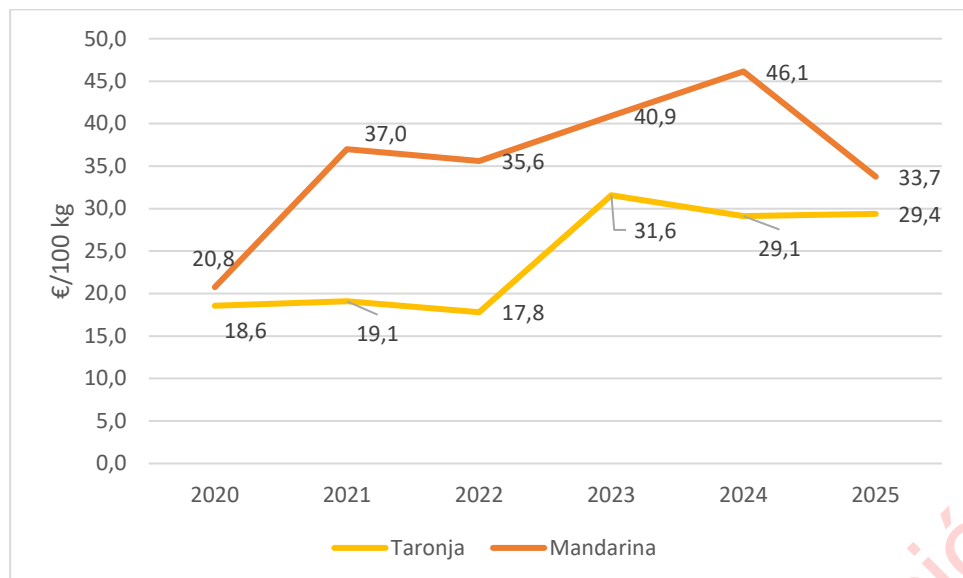
		Superfície productiva (ha)		Producció (tn),		Variació 2024-2023 (%)	
		2024	2023	2024	2023	Superfície	Producció
Baix Ebre	Taronja	781	792	16.237	15.596	-1,39	4,11
	Mandarina	2.540	2.402	43.490	49.880	5,75	-12,81
Montsià	Taronja	670	653	13.929	12.859	2,60	8,32
	Mandarina	2.374	2.393	40.791	49.759	-0,79	-18,02
Terres de l'Ebre (**)	Taronja	1.451	1.447	30.166	28.485	0,28	5,90
	Mandarina	4.953	4.834	84.974	100.257	2,46	-15,24

(*) Mandarina inclou les varietats Clementina, Satsuma i Híbrid

(**) inclou la superfície i producció de la Ribera d'Ebre i la Terra Alta

Font: Elaboració pròpia amb dades del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, 2026.

Pel que fa als preus, les mandarines van augmentar el seu preu al 2024 (12,8%) però l'han disminuït al 2025 (-26,9%) i en l'inici del 2026, també presenten preus inferiors a les del mateix període de la campanya anterior. La varietat Clementina, la més comuna a les Terres de l'Ebre, va registrar disminucions del -27,3% al 2025 mentre que els preus de la varietat Satsuma van augmentar lleugerament (7,1%). Les taronges han augmentat lleugerament la seva retribució (0,9%).

Gràfic 3.2.4. Evolució dels preus dels cítrics a Catalunya (2020-2025)

Font: Preus percebuts pel pagès. Observatori Agroalimentari de Preus. 2026

Les principals produccions de fruita dolça a les Terres de l'Ebre són els préssecs i les nectarines i les cireres, i la producció es localitza principalment a la Ribera d'Ebre. Pel que fa als préssecs i nectarines s'observa una tendència similar a la resta de produccions de llenyosos: les males condicions climàtiques han afectat a la producció, que ha disminuït un 18,4% en préssecs i un 15,7% en nectarines a les Terres de l'Ebre. La situació del sector està generant una persistència de l'abandonament, una circumstància que ja havíem assenyalat en els informes anteriors. La superfície tant de préssecs com de nectaries està disminuint (-9% i -2,5%, respectivament).

Quadre 3.2.5. Superfície i producció de préssecs(*) i nectarines. Baix Ebre, Montsià, Ribera d'Ebre, Terra Alta i Terres de l'Ebre. 2024 i 2023.

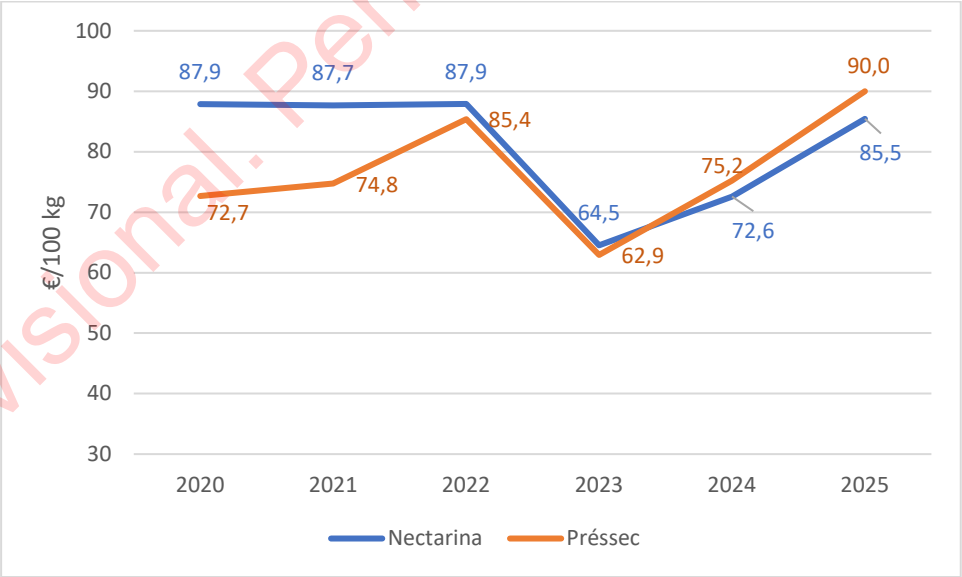
		Superfície productiva (ha)		Producció (tn)		Variació 2024-2023 (%)	
		2024	2023	2024	2023	Superfície	Producció
Baix Ebre	Préssecs	53	60	741	895	-11,67	-17,21
	Nectarines	16	15	238	257	6,67	-7,39
Montsià	Préssecs	21	27	228	334	-22,22	-31,74
	Nectarines	6	6	93	107	0,00	-13,08
Ribera d'Ebre	Préssecs	466	511	6.626	8.164	-8,81	-18,84
	Nectarines	290	299	4.450	5314	-3,01	-16,26
Terra Alta	Préssecs	32	31	344	333	3,23	3,30
	Nectarines	2	2	31	31	0,00	0,00
Terres de l'Ebre	Préssecs	572	629	7.939	9.726	-9,06	-18,37
	Nectarines	314	322	4812	5709	-2,48	-15,71

(*)les dades inclouen el préssec plà

Font: Elaboració pròpia amb dades del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, 2026.

El preus dels préssecs i les nectarines es continuen recuperant després de la forta davallada dels preus del 2023. Els preus de la nectaria van augmentar un 12,5% al 2024 i ho han fet un 17,7% al 2025, situant-se en els 0,85 €/kg, però, tot i així, encara estan per sota dels nivells que tenien a l'inici de la dècada. Pel que fa als preus del préssec, aquest han assolit els 0,9 €/kg, un augment del 19,6% respecte al 2024. La disminució de la producció ha afavorit aquest increment dels preus.

Gràfic 3.2.4. Evolució dels preus dels préssecs i nectarines a Catalunya (2020-2025)

Font: Preus percebuts pel pagès. Observatori Agroalimentari de Preus. 2026

En la cirera, la producció es localitza a la Ribera d'Ebre i la Terra Alta. La producció va augmentar un 7,5% a la Ribera d'Ebre, mentre que va disminuir més d'un 18% a la Terra Alta, on també s'observa una reducció de la superfície (-5,6%). L'obertura del mercat xinès a les exportacions espanyoles, ha generat expectatives en el sector. De fet, la primera empresa que ha aconseguit els permisos per accedir a aquest mercat és una empresa de la Ribera d'Ebre.

Quadre 3.2.6. Superfície i producció de cireres. Ribera d'Ebre, Terra Alta i Terres de l'Ebre. 2024 i 2023.

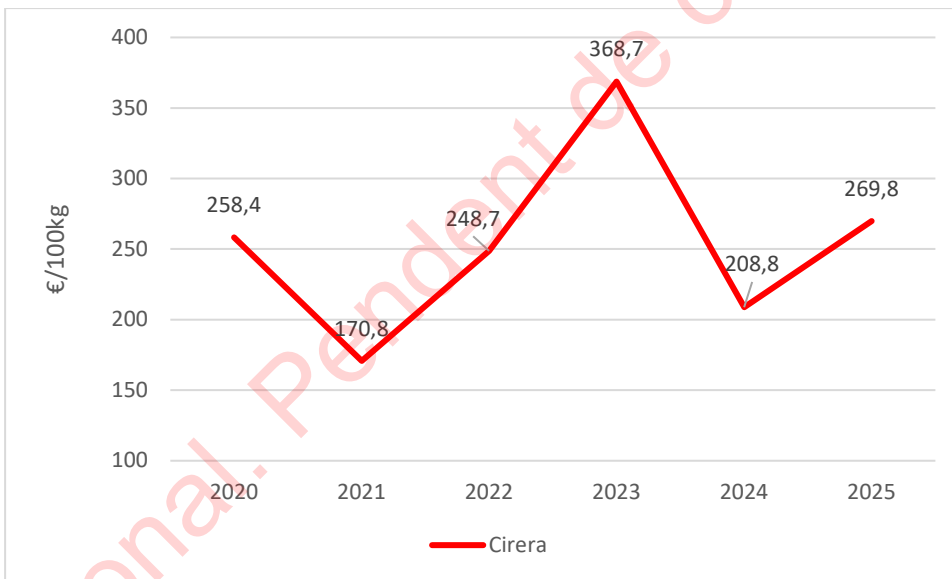
	Superfície productiva (ha)		Producció (tn),		Variació 2024-2023 (%)	
	2024	2023	2024	2023	Superfície	Producció
Ribera d'Ebre	848	836	4.485	4.170	1,44	7,55
Terra Alta	136	144	534	653	-5,56	-18,22
Terres de l'Ebre (*)	1.043	1.042	5.303	5.099	0,10	4,00

(*) inclou superfície i produccions de Baix Ebre i Montsià

Font: Elaboració pròpia amb dades del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, 2026.

Tal com pot observar-se en el gràfic, els preus havien experimentat una forta davallada al 2024 (-43,4%), però s'han anat recuperant al 2025 (29,2%).

Gràfic 3.2.5. Evolució dels preus de les cireres a Catalunya (2020-2025)

Font: Preus percebuts pel pagès. Observatori Agroalimentari de Preus. 2026

Pel que fa a la fruita seca, la principal producció a les Terres de l'Ebre és l'ametlla i, malauradament, l'avellana està pràcticament desapareixent del territori. La Terra Alta, on es concentra la major part de la producció i la superfície d'ametlla del territori ebrenc, va agumentar la producció en més d'un 70%, tot i que la superfície pràcticament no va variar. La reducció de superfície de secà va compensar-se amb l'augment de superfície de regadiu, amb uns rendiments molt superiors (3.200 kg/ha en regadiu, 300 kg/ha en secà). La Ribera d'Ebre també és productora d'ametlles (aproximadament 25% de la superfície i 30% de la producció de l'Ebre), i la producció també registra un increment significatiu (58%). La producció i superfície d'ametlles

son més marginals al Baix Ebre i al Montsià. Voldríem remarcar la davallada de la producció i superfície d'avellana. La difícil situació del sector, afectat per la sequera, uns ajuts que no arriben, etc està generant la pràctica desaparició d'aquest conreu a l'Ebre.

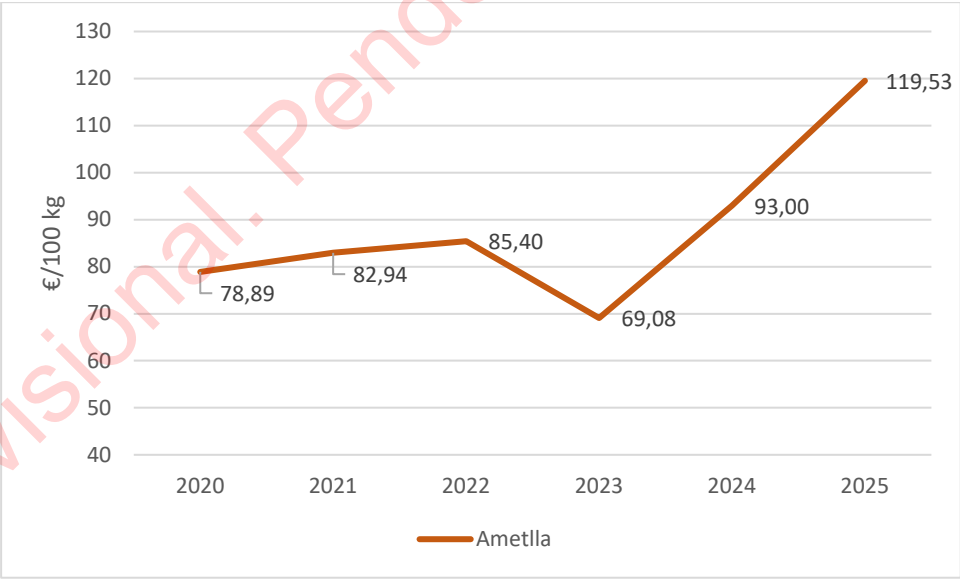
Quadre 3.2.7. Superfície i producció d'ametlles i avellanes. Baix Ebre, Montsià, Ribera d'Ebre, Terra Alta i Terres de l'Ebre. 2024 i 2023.

		Superfície productiva (ha)		Producció (tn),		Variació 2024-2023 (%)	
		2024	2023	2024	2023	Superfície	Producció
Baix Ebre	Ametlles	838	886	941	985	-5,42	-4,47
Montsià	Ametlles	514	463	822	637	11,02	29,04
Ribera d'Ebre	Ametlles	2.371	2.279	2.874	1.818	4,04	58,09
	Avellanes	92	95	8	22	-3,16	-63,64
Terra Alta	Ametlles	5.441	5.452	4.219	2.475	-0,20	70,46
	Avellanes	398	420	41	154	-5,24	-73,38
Terres de l'Ebre	Ametlles	9.164	9.080	8.856	5.915	0,93	49,72
	Avellanes	490	515	49	176	-8,40	-137,01

Font: Elaboració pròpia amb dades del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, 2026

Els preus de l'ametlla han continuat a l'alça després de la davallada del 2023. Al 2024, els preus van créixer un 34,6% i al 2025 ho han fet 28,5%, situant-se per sobre del euro per kilo (1,19 €/kg). Aquest augment dels preus s'ha produït en un any on, com hem vist en la taula anterior, la producció s'havia recuperat i per tant, dona una mica de respir a un sector força castigat.

Gràfic 3.2.7. Evolució dels preus de l'ametlla a Catalunya (2020-2025)

Font: Preus percebuts pel pagès. Observatori Agroalimentari de Preus. 2026

La garrofa té un pes important en el Baix Ebre i, en menor quantia, al Montsià. Aquest any la producció de garrofes al Baix Ebre i al Montsià ha continuat disminuint (ja vam apuntar aquesta

tendència en l'informe del 2024). La garrofa havia generat moltes expectatives gràcies als preus elevats en els darrers anys i a les seves prestacions dins de la indústria alimentària. Però, el cost de recol·lecció (sobretot en temperatures extremes) i la davallada dels preus expliquen que part de la collita no s'hagi recollit.

Quadre 3.2.8. Superfície i producció de garrofes. Baix Ebre, Montsià, Ribera d'Ebre, Terra Alta i Terres de l'Ebre. 2024 i 2023.

	Superfície productiva (ha)		Producció (tn)		Variació 2024-2023 (%)	
	2024	2023	2024	2023	Superfície	Producció
Baix Ebre	1.053	935	359	1.985	12,62	-81,91
Montsià	431	435	142	852	-0,92	-83,33
Ribera d'Ebre	38	28	12	75	35,71	-84,00
Terra Alta	5	7	2	5	-28,57	-60,00
Terres de l'Ebre	1.527	1.405	515	2.917	8,68	-82,34

Font: Elaboració pròpia amb dades del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, 2026.

La producció d'hortalisses a les Terres de l'Ebre es concentra en el Baix Ebre i el Montsià. En el Baix Ebre destaca la producció de carxofa, síndria, tomàquet, coliflor i carbassa. Al Montsià es produeix sobretot tomàquet, carxofa, síndria i julivert.

En el Quadre 3.2.10 presentem les superfícies i produccions de tomàquet i carxofa. Tal com s'observa, les dues comarques presenten tendències contraposades: mentre al Montsià està augmentant tant la superfície com la producció d'ambdós productes, al Baix Ebre estan disminuint. En el conjunt de les Terres de l'Ebre, i donat el pes del Baix Ebre en la producció de tomàquet i de carxofa, s'observa una reducció de més del 25% de la producció i superfície de tomàquet, i més d'un 5% en la producció i superfície de carxofa.

Quadre 3.2.10. Superfície i producció de tomàquet i carxofa. Baix Ebre, Montsià i Terres de l'Ebre. 2024 i 2023.

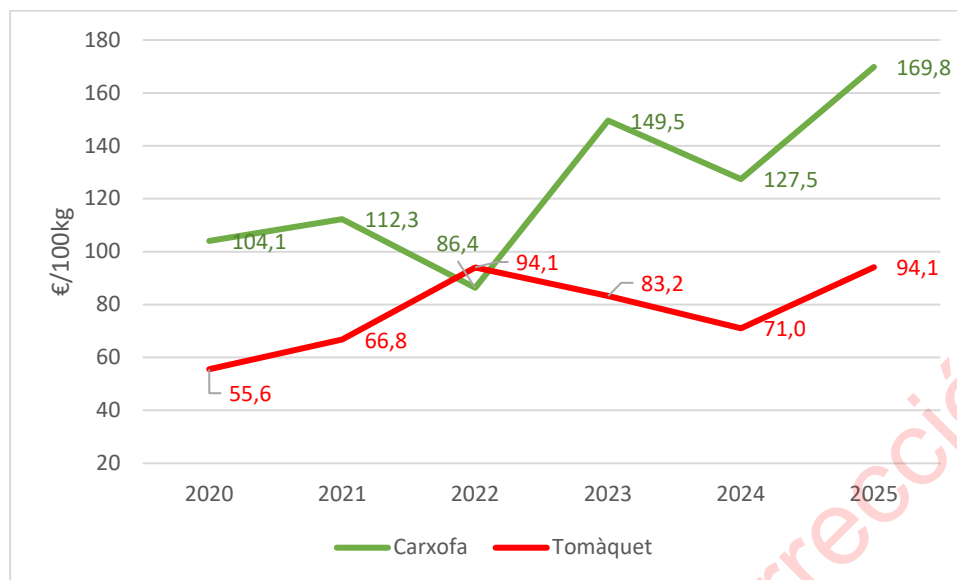
		Superfície productiva (ha)		Producció (tn)		Variació 2024-2023 (%)	
		2024	2023	2024	2023	Superfície	Producció
Baix Ebre	Tomàquet	10	14	240	336	-28,57	-28,57
	Carxofa	96	104	1.344	1.456	-7,69	-7,69
Montsià	Tomàquet	8	4	192	96	100,00	100,00
	Carxofa	16	14	224	196	14,29	14,29
Terres de l'Ebre (*)	Tomàquet	24	32	544	726	-25,00	-25,07
	Carxofa	114	121	1588	1688	-5,79	-5,92

(*) inclou producció i superfície de Ribera d'Ebre i Montsià

Font: Elaboració pròpia amb dades del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, 2026.

Pel que fa als preus, el preu de la carxofa ha augmentat (33,2%) al 2025, després de la davallada del 2024 (-14,7%). El preu del tomàquet s'ha recuperat després de tres anys de caiguda: al 2025 els preus van créixer un 32,5% i s'han situat al mateix nivell (0,94 €/kg.) que tenien al 2022.

Gràfic 3.2.9. Evolució dels preus del tomàquet i la carxofa a Catalunya (2020-2025)

Font: Preus percebuts pel pagès. Observatori Agroalimentari de Preus. 2026

3.3. Les produccions ramaderes a les Terres de l'Ebre al 2024 i 2025

Pel que fa als sectors ramaders, disposem de les dades procedents del Registre d'Explotacions Ramaderes (RER) i facilitades pel Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació a través de l'Observatori agroalimentari, rural i ambiental. Aquestes dades estan actualitzades i ens permetran analitzar l'evolució del 2024 i 2025. Les dades permeten analitzar l'evolució del nombre d'explotacions i dels caps de bestiar.

A les quatre comarques ebrenques trobem una forta implantació de l'aviram i, en menor mesura, del porcí. La resta de produccions són més marginals, tot i que la producció cunícola té una certa implantació al territori.

3.3.1. La producció d'aviram al 2024 i 2025

El Quadre 3.3.1 presenta la informació sobre el nombre d'explotacions i els caps pel que fa al pollastre de carn i les gallines per ous. L'aviram es troba força concentrat en la comarca del Baix Ebre que al 2025 representava el 47% del total d'explotacions d'aviram pollastre i més de la meitat dels caps. El Montsià és la segona comarca productora d'aviram (31 % de les explotacions de pollastre i 24% dels caps). Hi ha una lleugera disminució en el nombre d'explotacions (-2,39) doncs les explotacions que es van perdre al Baix Ebre (5) i al Montsià (2) es van compensar amb les dues explotacions de la Ribera d'Ebre (1) i la Terra Alta (1). Tot i així, els caps han augmentat (5,18%) doncs la dimensió de les explotacions del Baix Ebre i del Montsià ha augmentat. La dimensió mitjana de les explotacions d'aviram del Baix Ebre i de la Terra Alta són les de major

càrrega ramadera (134 URM² i 41.485 caps al Baix Ebre i 130 URM i 38.320 caps a la Terra Alta). Les explotacions del Montsià i de la Ribera d'Ebre presenten menors dimensions (90 URM i 26.011 caps al Montsià i 74 URM i 23.855 caps a la Terra Alta, respectivament). De moment, la influència aviària, que preocupa molt al sector, no ha tingut repercussions sobre la producció ebrenca.

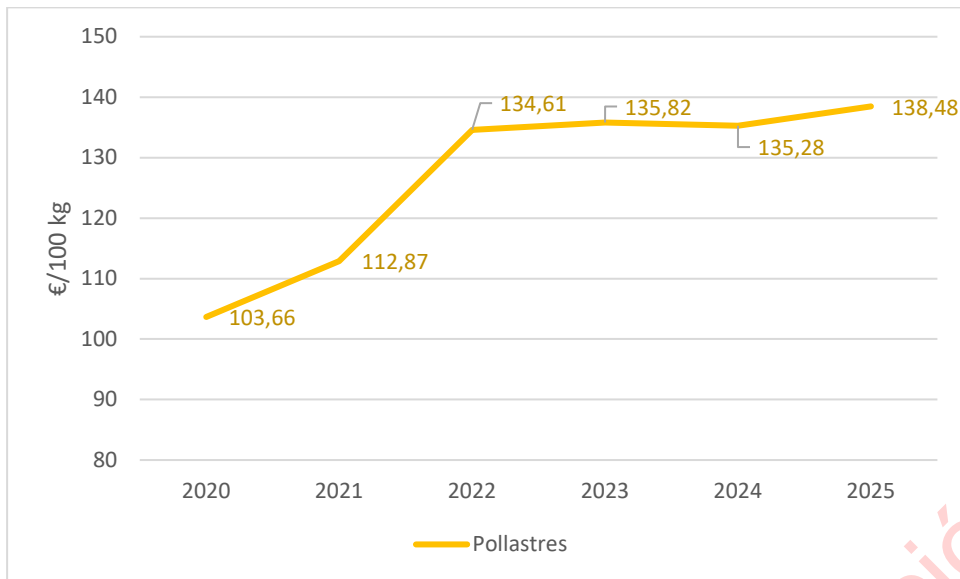
Quadre 3.3.1. Caps de bestiar i Explotacions. Pollastres per carn i gallines per ous. Baix Ebre, Montsià, Ribera d'Ebre, Terra Alta i Terres de l'Ebre. 2025 i 2024.

	Nombre d'explotacions		Caps		Variació explotacions (2025-2024)	Variació caps (2025-2024)
	2025	2024	2025	2024		
Baix Ebre	95	100	3.111.348	2.950.046	-5,00	5,47
Montsià	63	65	1.406.610	1.298.066	-3,08	8,36
Ribera d'Ebre	15	14	310.111	307.202	7,14	0,95
Terra Alta	31	30	996.309	982.200	3,33	1,44
Terres de l'Ebre	204	209	5.824.378	5.537.514	-2,39	5,18

Font: Elaboració pròpia amb dades del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, extretes el 3 de juny de 2026

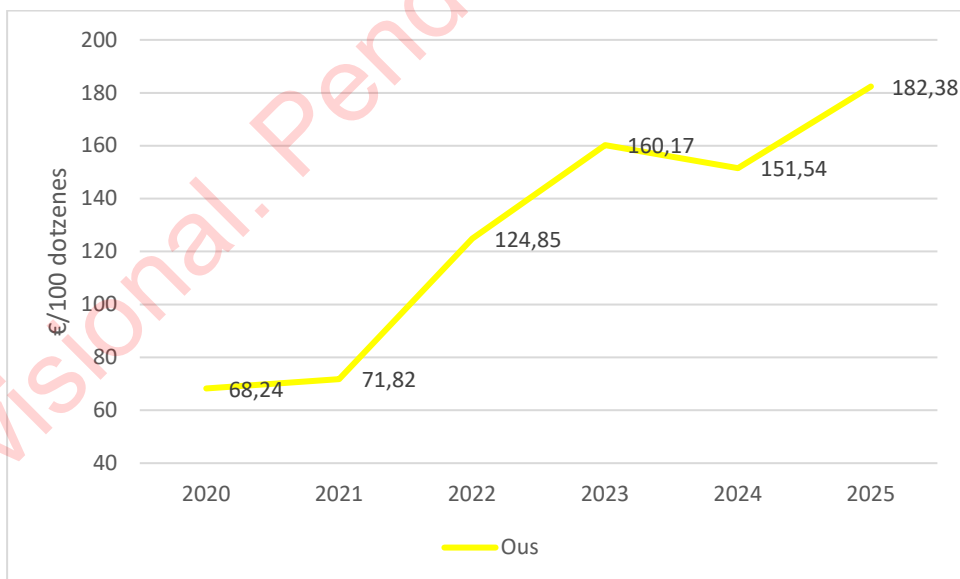
Pel que fa als preus, el preu del pollastre de granja s'ha mantingut força estable en els darrers anys, al voltant del 1,3 €/kg en viu. Al 2025 s'observa un repunt en els preus (2,4%), tot i que els preus de principis del 2026 apunten a que aquesta tendència a l'alça no s'està mantenint en els primers mesos de l'any.

² Unitats Ramaderes Majors, segons equivalència fixada en el Decret 40/2014, de 25 de març.

Gràfic 3.3.1. Evolució dels preus dels pollastres per a carn (2020-2025)

Font: Preus percebuts pel pagès. Observatori Agroalimentari de Preus, 2026

Pel que fa als ous, els preus han augmentat més d'un 20% aquest any. Cal fer notar que el preu de la dotzena d'ous se situava entorn els 0,68 € al principi de la dècada i que actualment se situa en més d'1,82 €, gairebé triplicant el preu que tenia al 2020. La Federació Avícola Catalana (FAC) considera que aquest increment ha estat degut a diversos factors que han coincidit en el temps: l'impacte de la influència aviària que ha reduït la producció mundial, l'adaptació de les granges a les noves normatives europees que ha suposat una disminució temporal del nombre de gallines ponedores a Catalunya i arreu d'Europa, i l'augment del consum d'ous al mercat europeu (FAC, 2026)

Gràfic 3.3.2. Evolució dels preus dels ous (2020-2025)

Font: Preus percebuts pel pagès. Observatori Agroalimentari de Preus, 2026

3.3.2. La producció de porcí al 2024 i 2025.

La producció porcina es concentra sobretot a la comarca del Montsià (46% de les explotacions de les Terres de l'Ebre i 47% de la capacitat al 2025). Tot i així, les explotacions porcines de majors dimensions les trobem al Baix Ebre, que concentra el 16,4% de les explotacions però el 21% dels caps; la dimensió mitjana és de 2.331 caps i de 263 URM i ha continuat augmentat al 2025 (5,57% més que l'any 2024, en caps). A la Ribera d'Ebre i la Terra Alta, la dimensió és menor (175 i 174 URM, respectivament). El nombre d'explotacions i els caps gairebé no han variat respecte al 2024.

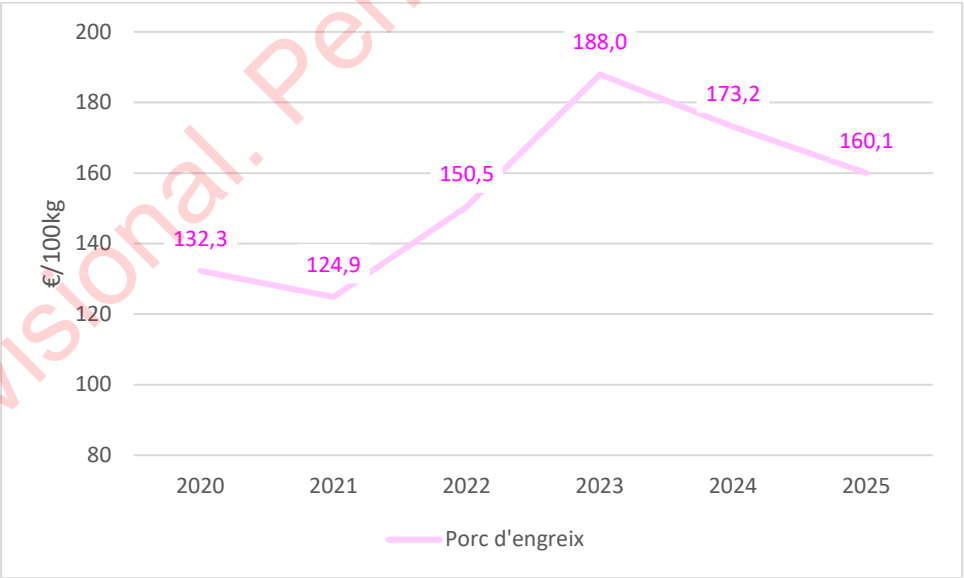
Quadre 3.3.1. Caps de bestiar i Explotacions. Porcí d'engreix. Baix Ebre, Montsià, Ribera d'Ebre, Terra Alta i Terres de l'Ebre. 2025 i 2024.

	Nombre d'explotacions		Caps		Variació explotacions (2025-2024)	Variació caps (2025-2024)
	2025	2024	2025	2024		
Baix Ebre	35	35	74.583	72.868	0,00	2,35
Montsià	98	99	169.373	168.546	-1,01	0,49
Ribera d'Ebre	32	30	48.925	49.721	6,67	-1,60
Terra Alta	49	49	65.342	66.281	0,00	-1,42
Terresde l'Ebre	214	213	358.223	357.416	0,47	0,23

Font: Elaboració pròpia amb dades del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, extretes el 3 de juny de 2026

El brot de pesta porcina ha pressionat més a la baixa els preus del porcí (-7,6% respecte al 2024), que ja havien registrat una caiguda similar l'any anterior (-8%), encadenant dos anys de preus a la baixa.

Gràfic 3.3.2. Evolució dels preus del porc d'engreix (2020-2025)

Font: Preus percebuts pel pagès. Observatori Agroalimentari de Preus. 2026

3.3.3. La producció de cunícola al 2024 i 2025

Hi ha un total de 22 explotacions cunícoles a les Terres de l'Ebre. Aquest any el nombre d'explotacions s'ha mantingut relativament estable, però el nombre de caps ha disminuït substancialment (una tendència que ja s'apuntava en els anys anteriors), aquestes reduccions de cabanya ha estat significatives al Baix Ebre (-36%) i en menor mesura a la Terra Alta (-25%) i al Montsià (-22%). Cal destacar que la dimensió de les explotacions cunícoles varia molt a nivell comarcal: el Montsià és la comarca amb més explotacions de conills (9) i representa el 41% dels caps de les Terres de l'Ebre, la dimensió mitjana és de 3.712 caps, mentre que la Ribera d'Ebre on sol hi ha una explotació, la dimensió és de 20.600 caps i sol aquesta explotació representa el 28,5% dels conills de les Terres de l'Ebre. La presència de la producció cunícola és més reduïda, tant en nombre d'explotacions com de caps, a la Ribera d'Ebre i la Terra Alta.

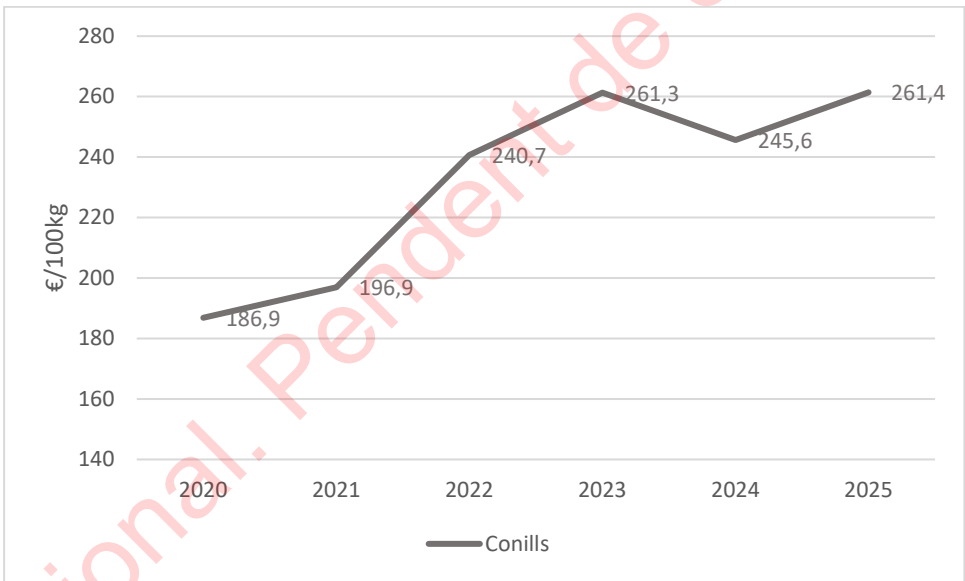
Quadre 3.3.3. Caps de bestiar i Explotacions. Conills. Baix Ebre, Montsià, Ribera d'Ebre, Terra Alta i Terres de l'Ebre. 2025 i 2024.

	Nombre d'explotacions		Caps		Variació explotacions (2025-2024)	Variació caps (2025-2024)
	2025	2024	2025	2024		
Baix Ebre	5	4	9.728	15.175	25,00	-35,89
Montsià	9	10	29.695	37.918	-10,00	-21,69
Ribera d'Ebre	1	1	20.600	20.600	0,00	0,00
Terra Alta	7	6	12.302	16.384	16,67	-24,91
Terres de l'Ebre	22	21	72.325	90.077	4,76	-19,71

Font: Elaboració pròpia amb dades del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, extretes el 3 de juny de 2026

Els preus del conill han presentat una tendència a l'alça, que va semblar revertir-se al 2024, quan els preus van baixar un -6%. Aquesta caiguda s'ha recuperat aquest any i els preus han tornat a situar-se al nivell que tenien al 2023, situant-se en els 2,6€/kg.

Gràfic 3.3.2. Evolució dels preus dels conills (2020-2025)

Font: Preus percebuts pel pagès. Observatori Agroalimentari de Preus. 2026

3.3.4. L'evolució de les altres produccions ramaderes

Pel que fa a la resta de produccions ramaderes, continua la inexorable pèrdua d'explotacions i de caps d'oví (-4,7% d'explotacions i -3,9% de caps). El cabrum ha perdut 3 explotacions entre el 2024 i el 2025 però els caps de bestiar s'han mantingut estables. El boví de carn (ja no hi ha cap explotació de boví de llet a les Terres de l'Ebre) manté el nombre d'explotacions i augmenta lleugerament els caps (10%), gràcies a una nova explotació a la Terra Alta. Pel que fa a l'equí, malgrat que s'observa un augment en el nombre d'explotacions (14 noves explotacions),

aquestes explotacions tenen petites dimensions (la mitjana de les explotacions d'equí de la Terra Alta és d'1 cap, a la Terra Alta de 3 caps i al Montsià de 4). El Baix Ebre presenta unes explotacions més grans, amb una mitjana de 18 caps per explotació. Finalment, pel que fa a l'apicultura, el nombre d'arnes ha disminuït lleugerament (-5%). El Baix Ebre és la principal productora de mel de les Terres de l'Ebre (50% de les explotacions, 71% de les arnes).

Pel que fa als preus, el xai, tant el recental com pasqual, van augmentar els seu preu (4,7% i 2,6% respectivament), mentre que l'ovella per carn l'augment va ser més moderat (1,8%). El cabrí lletó va augmentar un 10,9% mentre que el cabrum major no va variar el preu. Els vedells va augmentar significativament el seu preu, gairebé un 25% respecte al 2024, encadenant increments significatius des de 2020 (on el preu es situava a poc més de 2 €/kg). Al 2025, el preu s'ha situat gairebé als 4€/kg. (3,92€/kg.).

3.4. La pesca a les Terres de l'Ebre al 2025

Pel que fa a la pesca, durant el 2025, les Terres del Ebre van representar més del 25% de les captures pesqueres de Catalunya i gairebé el 29% dels ingressos totals. Les captures no han presentat grans oscil·lacions respecte a la campanya del 2024 (van augmentar un 1,2%), que es va traduir en un augment de la recaptació del 8,5% degut a l'augment de preus. Per llotges, les captures i la recaptació van augmentar a la majoria de llotges: Deltebre (8% captures, 19% recaptació), l'Ametlla (10% captures i recaptació), les Cases d'Alcanar (7% captures, 15% recaptació). En les dues primeres, la flota pesquera ha augmentat (hi ha una nova embarcació a Deltebre i 5 més a l'Ametlla), a les Cases, la flota s'ha mantingut. A l'Ampolla, per contra, han disminuït el nombre d'embarcacions (dues menys que el 2024) i, conseqüentment, ha disminuït el nombre de captures de manera significativa i també la recaptació. Finament, a la Ràpita ha disminuït les captures (-2,1%), però la recaptació ha augmentat (7,4%).

Quadre 3.4.1. Captures pesqueres (en kg) i import (en €). Principals llotges de les Terres de l'Ebre. 2025 i 2024.

	Captures (en kg)		Recaptació (en €)		Variació captures	Variació recaptació
	2025	2024	2025	2024	2025-2024	2025-2024
Deltebre	378.023	348.814	2.932.689	2.462.938	8,37	19,07
L'Ametlla de Mar	1.238.065	1.124.333	7.371.887	6.652.564	10,12	10,81
L'Ampolla	122.199	184.489	921.350	1.173.869	-33,76	-21,51
Les Cases d'Alcanar	187.718	174.853	1.228.718	1.063.404	7,36	15,55
La Ràpita	2.063.639	2.108.496	13.748.820	12.802.816	-2,13	7,39
Terres de l'Ebre	3.989.644	3.940.985	26.203.464	24.155.591	1,23	8,48

Font: Elaboració pròpia amb dades del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, extretes el 5 de juny de 2026

En conjunt, el nombre d'embarcacions ha augmentat en 7 embarcacions més. Les disminucions de les embarcacions de l'Ampolla s'ha compensat amb els augments de Deltebre, l'Ametlla i de La Ràpita. Una bona notícia per al sector que anava perdent embarcacions en els darrers anys.

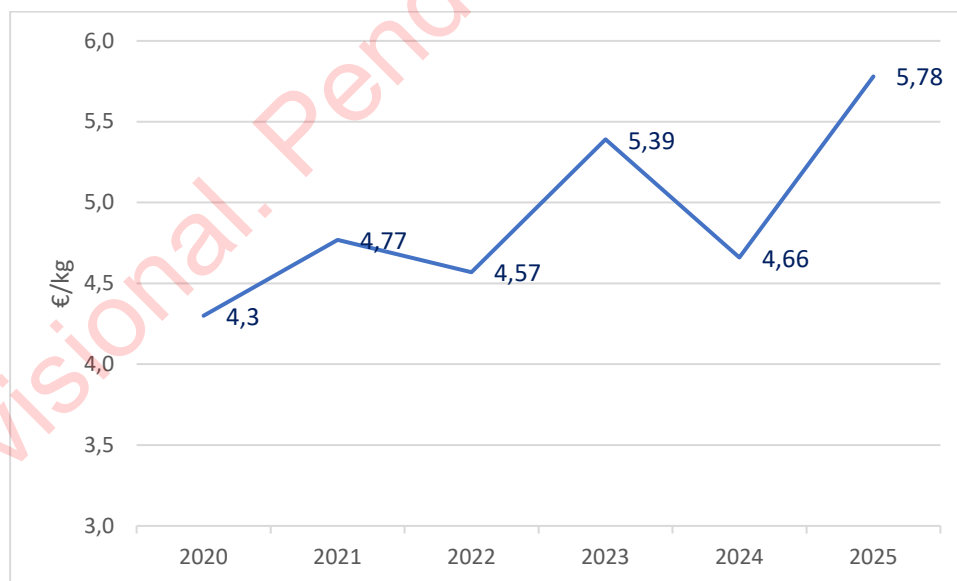
Quadre 3.4.2. Flota pesquera. Principals llotges de les Terres de l'Ebre. 2025 i 2024.

	Flota pesquera		Variació flota 2025-2024
	2025	2024	
Deltebre	33	32	3,13
L'Ametlla de Mar	62	57	8,77
L'Ampolla	16	18	-11,11
Les Cases d'Alcanar	14	14	0,00
La Ràpita	101	98	3,06
Terres de l'Ebre	226	219	3,20

Font: Elaboració pròpia amb dades del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, extretes el 5 de juny de 2026

Tot i que els preus poden variar molt d'una espècie a una altra, el Gràfic 3.4 presenta l'evolució del preu mig del peix a Catalunya. Tal com pot hem mencionat anteriorment, els preus han augmentat aquest any i ho ha fet de manera significativa (24%), compensant la caiguda de preus de l'any anterior (-13,5%). ,

Gràfic 3.4. Evolució dels preu mig (preus corrents) (2020-2025)

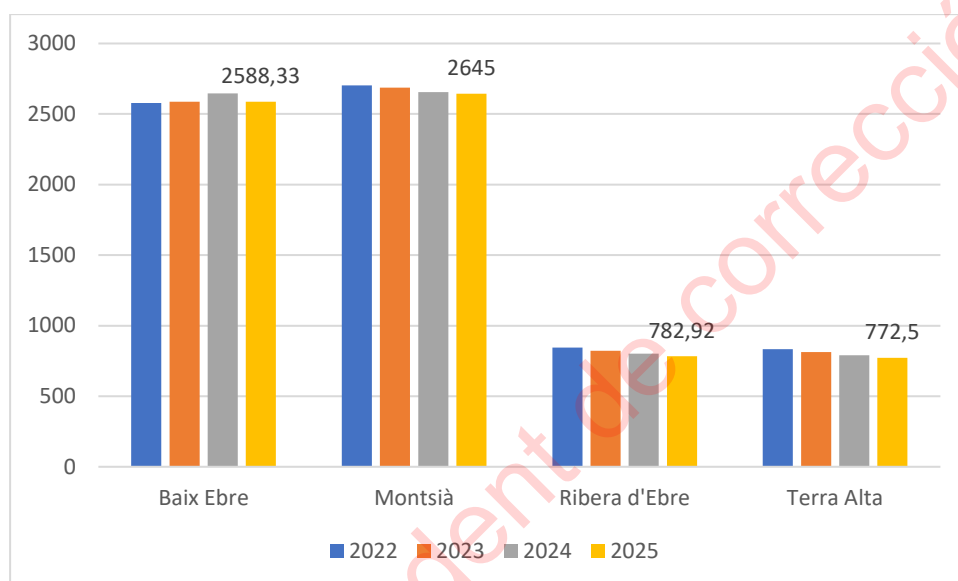
Font: Elaboració pròpia amb dades del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, extretes el 5 de juny de 2026

4. L'evolució de l'ocupació i l'atur del sector primari al 2024.

Per tal d'analitzar l'evolució del mercat de treball al sector agrari de les Terres de l'Ebre, utilitzarem la informació sobre Afiliats a la Seguretat Social que facilita l'Idescat. Les Terres de l'Ebre suposen el 13,1% dels afiliats agraris de Catalunya. A les Terres de l'Ebre, la majoria es localitzen al Montsià (39% del total d'afiliats de les Terres de l'Ebre) i al Baix Ebre (38%); la Ribera d'Ebre i la Terra Alta presenten un menor nombre d'afiliats (el 11,5% i el 11,4%, respectivament).

Al Gràfic 4.1. s'observa una tendència a la disminució del nombre d'afiliats totals. En el conjunt de les Terres de l'Ebre, van disminuir un -1,52% entre 2024 i 2025, superant el 2% al Baix Ebre, Ribera d'Ebre i Terra Alta, mentre que al Montsià, pràcticament no ha variat (-0,4%).

Gràfic 4.1. Evolució dels afiliats agraris a la Seguretat Social. Baix Ebre, Montsià, Ribera d'Ebre i Terra Alta. (2020-2025)

Font: Elaboració pròpia amb dades del Idescat, extretes el 5 de juny de 2026

Cal remarcar la transformació dels afiliats agraris a la Seguretat Social: es consolida la tendència a l'assalarització del sector, on els afiliats per compte d'altri augmenten el seu pes en el sector en detriment dels afiliats per compte propi. A principis del 2025, gairebé el 60% dels afiliats agraris eren afiliats per compte d'altri i el 40% per compte propi en el conjunt de les Terres de l'Ebre. Els afiliats per compte d'altri superen el 60% dels afiliats al Baix Ebre (68%) i al Montsià (61%), a la Ribera d'Ebre són el 57% dels afiliats. Per contra, a la Terra Alta és majoritària l'afiliació per compte propi (75%).

Entre gener de 2025 i gener de 2026, els afiliats per compte d'altri van augmentar un 6% a les Terres de l'Ebre, i l'increment va ser especialment significatiu al Baix Ebre (9,4%) i al Montsià (4%). Mentre que els afiliats per compte propi van disminuir un -0,18% a les Terres de l'Ebre i aquesta disminució es va concentrar a la Ribera d'Ebre (-3,2%).

Quadre 4.1. Afiliacions a la Seguretat Social per compte propi i per compte d'altri. Baix Ebre, Montsià, Ribera d'Ebre, Terra Alta i Terres de l'Ebre. Gener 2026 i Gener 2025.

	Afiliats per compte d'altri		Afiliats per compte propi		Variació compte d'altri (2026-2025)	Variació compte propi (2026-2025)
	Gen. 2026	Gen. 2025	Gen. 2026	Gen. 2025		
Baix Ebre	1.745	1.595	820	820	9,40	0,00
Montsià	1.630	1.565	1.035	1.025	4,15	0,98
Ribera d'Ebre	405	395	305	315	2,53	-3,17
Terra Alta	190	190	570	575	0,00	-0,87
Terres de l'Ebre	3.970	3.745	2.730	2.735	6,01	-0,18

Font: Elaboració pròpia amb dades del Idescat, 2025.

Cal tenir en compte a l'hora d'analitzar les dades que l'agricultura és un sector força estacional i les dades poden variar d'un mes a un altre. També cal tenir present que aquestes dades corresponen a l'afiliació segons la residència del afiliat i no segons la localització de l'empreses, i que inclou els afiliats en el règim especial agrari en situació de inactivitat.

5. Consideracions finals: l'impacte de l'acord amb el Mercosur sobre el sector primari de les Terres de l'Ebre.

Després de més de 25 anys de negociacions, l'acord comercial entre la UE i Mercosur (Argentina, Brasil, Paraguai i Uruguai) es va signar al gener de 2026 i ha entrat en aplicació l'1 de maig d'aquest any (de forma provisional, doncs sol la part comercial de l'acord, la resta queda pendent de ratificació definitiva). D'aquesta manera la Unió Europea i Mercosur constituirán l'àrea de lliure comerç més gran del món, amb 780 milions de consumidors.

La base de l'acord suprimeix més del 91% dels aranzels que els països del Mercosur aplicaven a les importacions europees. La UE eliminarà aranzels per al 92% de les exportacions del Mercosur. Aquesta liberalització es faria de forma gradual. La UE eliminarà els aranzels als productes del Mercosur en un termini de 4 anys, mentre que els països del Mercosur tenen terminis més llargs (fins a 10 o 15 anys en productes sensibles). Per determinats productes (d'una banda i de l'altra) s'estableixen 'contingents', és a dir, quantitats que entren sense aranzel. També s'estableixen 'clausules de salvaguarda' en cas de què l'entrada massiva d'importacions pugui suposar un perjudici greu a un sector sensible.

La signatura de l'acord ha generat les protestes dels pagesos europeus. Cal tenir en compte, que els països del Mercosur son grans productors i exportadors de productes agroalimentaris. De fet, la balança agroalimentària de la UE amb el Mercosur és clarament deficitària (més de 20.000 milions d'€ de dèficit), i en el cas de l'Estat espanyol aquest dèficit és de 3.700 milions d'€. Principalment, el que denuncien els pagesos és la manca de reciprocitat en les normes sanitàries,

mediambientals, de benestar animal, de traçabilitat... que hi ha entre els agricultors europeus i els del Mercosur. Els agricultors europeus han de produir seguint tota una sèrie d'estrictes normatives sanitàries, de benestar animal i mediambientals. Aquestes exigències està previst que augmentin, recordem que el Pacte Verd Europeu té uns objectius de reduir l'ús de plaguicides (50%), un 20% els fertilitzants, 50% els antimicrobians. Els països del Mercosur no compleixen aquestes exigències, els seus governs no tenen regulacions mediambientals o sobre benestar animal o laborals tan estrictes, i són més permissius amb l'ús de pesticides, fitosanitaris o hormones de creixement. Això implica una competència desigual. Tot i que la UE assegura que no entraran al mercat europeu productes que no compleixin les normatives sanitàries de la UE, els controls són insuficients per garantir que tot el que entra compleix aquests requisits i, en alguns casos, els productes que s'han utilitzat en el procés de producció ja són pràcticament indetectables en el producte final.

Pel que fa als impactes sobre les diferents produccions agràries, resulta significatiu que a nivell de l'Estat espanyol, no hi hagi un estudi amb estimacions sobre l'impacte sobre el sector i que l'únic informe sobre l'acord del Mercosur datat de 2021. Això demostra la precipitació en la signatura de l'acord, com les raons polítiques i geoestratègiques a curt termini de la UE (i de l'Estat espanyol, que va votar a favor) han primat per sobre d'un anàlisi seriós sobre les conseqüències econòmiques de l'acord. A manca d'una anàlisi més rigorosa, el que s'ha fet bàsicament és considerar que els productes que sortiran beneficiats amb l'acord són els que ara tenen superàvit comercial i els perjudicats, els que són deficitaris, obviat altres consideracions.

Considerant les principals produccions de les Terres de l'Ebre, podem classificar-les en dos grups: les "perjudicades" i les "beneficiades".

Entre les principals produccions ebrenques que es veuran més perjudicades per l'acord, destaquem:

Aviram: Sens dubte, serà una de les produccions més afectades per l'acord. Cal tenir en compte que Brasil és el primer exportador mundial de carn de pollastre. El govern de Brasil no ha estat immune a les pressions dels grans productors brasilers de carn de pollastre en la signatura de l'acord. Com que és un sector sensible, s'ha establert un contingent de 180.000 tones (90.000 tones desosada, 90.000 tones amb os), que entraran amb aranzel 0% (1,3% de la producció UE). Pel que fa als ous, Argentina rep una quota lliure d'aranzels de 3.000 tones per albúmina i 3.000 tones per yemes.

Arròs: També és un altre sector sensible i per aquest motiu s'ha establert un contingent de 60.000 tones. Aquestes 60.000 tones s'assoliran al 2031, així cada any s'augmenta 10.000 tones la quota. En el moment de signar l'acord, les importacions del Mercosur ja eren de 211.000 tones (1,4% del consum europeu) i per tant, era previsible que el contingent fixat per aquest any (6.667 tones, doncs l'acord ha entrat en vigència al maig) s'exhaurís aviat; així ha estat, en 21 dies s'ha cobert el contingent, el que mostra el potencial exportador dels països del Mercosur (sobretot Uruguai que és qui s'ha emportat el 63% del contingent).

Cítrics: En principi, podria pensar-se que el sector no es veuria perjudicat per l'acord, doncs l'Estat espanyol és un gran productor i exportador de cítrics i l'estacionalitat fa que no es coincideixin en el temps (sol hi hauria solapaments en l'inici i el final de la campanya), però cal

fer algunes matitzacions. En primer lloc, per als que apunten a un augment de les exportacions de cítrics de l'Estat al Mercosur, cal assenyalar que l'eliminació dels aranzels per part dels països del Mercosur es farà de forma progressiva, entre 7 (llimones) i 10 anys (taronges i mandarines). Per altra banda, la principal amenaça pel sector és el suc de taronja. Actualment el 90% del suc de taronja importat per la UE ve de Brasil (el major productor i exportador mundial). L'acord preveu que la liberalització total en un termini de 7 anys (actualment, els aranzels estaven entre el 12-18%). Cal tenir en compte que el suc de taronja és molt important per valoritzar cítrics que no entren al mercat per calibres no comercials, defectes externs..., aproximadament, un 25% de les taronges es destinen a suc. Les importacions brasileres pressionaran els preus a la baixa i pot suposar un greu risc per als productors locals. En 7 anys s'eliminarà l'actual aranzel sobre el suc directe (aranzel del 12,2%) i en 10 sobre el concentrat (15%).

Mel: S'ha fixat un contingent de 45.000 tones anuals en cinc anys per la mel. Fins a la signatura de l'acord, hi havia un aranzel del 17,3% a les importacions del Mercosur i el volum d'importacions ja assolía les 24.000 tones. El contingent permetrà més que duplicar aquest volum d'importacions. De nou, la competència serà força desigual, doncs els productors locals de mel han de complir normatives sanitàries i mediambientals més exigents que els seus competidors argentins (Argentina és gran productor).

El boví de carn, el sucre i el panís són també dels sectors més afectats negativament, no les hem mencionades perquè tenen poc pes en la producció agroalimentària de l'Ebre. Cal lamentar però l'impacte que pugui tenir sobre el boví de carn. Tot i que no és una producció molt important a l'Ebre, cal assenyalar el seu impacte positiu sobre el manteniment de població en zones rurals, doncs es tracta d'una producció fortament assentada en explotacions familiars.

Entre les produccions ebrenques que es poden veure afavorides per l'acord hi ha:

Oli d'oliva: l'oli d'oliva europeu entrava als països del Mercosur amb un aranzel que podien arribar al 31%, amb la signatura de l'acord, aquests aranzels s'eliminarà en 15 anys. Per altra banda, la UE liberalitza des d'ara les importacions d'oli del Mercosur, i per tant, la producció d'oli d'Argentina, ja pot entrar sense pagar aranzels al mercat europeu. Es cert, que la producció argentina no és massa elevada, però resulta significatiu que pràcticament es destini principalment a l'exportació (una mostra que el consum intern d'aquest producte no és massa elevat). Caldrà veure doncs si les expectatives d'augmentar significativament les exportacions europees es veuen realment materialitzades.

Vi: dins del sector, els vins paguen aranzels diferenciats i poden arribar al 35%, aquests aranzels s'aniran reduint en 8 anys. La UE també eliminarà l'aranzel que aplicava als vins del Mercosur, que era del 4%.

Fruita seca: Mercosur elimina els aranzels immediatament o en 4 anys a ametlles, pistachos, avellanes i nous, que ara tenien uns aranzels del 10-18%. La UE liberalitza immediatament i això beneficia especialment a les nous del Brasil i els cacahuets Argentina, però ja tenien aranzels baixos.

Creiem que els altres principals produccions ebrenques es veuran poc afectades. En el cas del porcí, cal considerar que Brasil és el tercer productor mundial, però la UE és el segon (serà doncs

un combat més 'equilibrat') i s'ha fixat un contingent de 25.000 tones per carn de porcí. Pel que fa a la fruita dolça (préssecs, nectarines, cireres) s'eliminaran gradualment els aranzels mutus, però hi ha poc volum de comerç i les fruites dolces que Mercosur exporta al mercat europeu són melons, sandies, papayes. En hortalisses, els països del Mercosur eliminaran gradualment els aranzels que aplicaven a les hortalisses europees (al voltant del 10-18%) en 4-10 anys. Però el problema amb fruites i hortalisses és que els països del Mercosur demanen protocols fitosanitaris per cada tipus de fruita i hortalissa procedent de la UE. Això no canvia amb l'acord i els tràmits continuen sent molt farragossos.

La UE està negociant (i aprovant) nous acords comercials amb altres països: Mèxic, Austràlia, Índia, etc. S'està fent amb força precipitació, i de nou, el sector agrari és el sector més perjudicat. Caldria fer una reflexió sobre com pot afectar això a la seguretat alimentària europea (entesa com 'autoaprovisionament alimentari') en un context geopolític combuls. La signatura d'aquests acords comercials suposa confiar en 'països amics' per assegurar el proveïment alimentari europeu (una idea que es vincula al que s'ha anomenat 'autonomia estratègica oberta') en un context on altres països estan fent una forta aposta per la garantir la seva seguretat alimentària potenciant els productors nacionals (per exemple, Xina, i sobretot, Rússia que ha passat de ser un importador alimentari a ser-ne un exportador). Les pautes comercials que potencien aquest tipus d'acord, tampoc afavoreixen la seguretat alimentària nacional: si en un context de baixa conflictivitat, exportar productes amb valor afegit (com l'oli o el vi) i importar matèries primes (com la soja o el blat) pot ser un bon negoci, en un context on hi ha tensions geopolítiques, aquesta pot no ser la millor estratègia (pensem, per exemple, que passaria amb els nostres sectors ramaders- aviram i porcí- si els nostres països 'amics' deixessin de vendre'ns soja i cereals). Si la UE es prengués seriosament el tema de la seguretat alimentària (recordem que és una de les justificacions de la PAC) hauria de reconsiderar la seva política d'acords comercials.

Bibliografia i fonts estadístiques.

BBVA Research (2025). Anuari Econòmic Comarcal 2024.

Comissió Europea (2025). EU-Mercosur Partnership Agreement. Opening opportunities for European Farmers. Disponible a: <https://ec.europa.eu/commission/presscorner/api/files/attachment/882507/Factsheet%20EU-Mercosur%20Trade%20Agreement%20-%20Agriculture.pdf>

Departament d' Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, Comerç exterior agroalimentari, 2026.

Departament d' Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, Superfícies, rendiments i produccions comarcals dels conreus agraris. Any 2024.

Departament d' Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, Superfícies, rendiments i produccions comarcals dels conreus agraris. Any 2023.

Departament d' Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, Avanç de la Renda Agrària de Catalunya 2025. (darrera consulta: maig 2026)

Departament d' Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, Visió analítica de la ramaderia. (darrera consulta: juny 2026)

Departament d' Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, Estadístiques pesqueres. (darrera consulta: juny 2026)

Departament d' Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, Observatori Agroalimentari de Preus. Preus percebuts pels agricultors, 2026. (darrera consulta: juny 2026)

Departament d'Economia i Finances, Nota de Conjuntura Econòmica, nº 134, maig 2026.

Federació Avícola Catalana (FAC), "El sector avícola supera un 2025 de contrastos entre el bon consum i l'alta pressió sanitària", 4 de febrer de 2026. Disponible a: <https://www.federacioavicola.org/el-sector-avicola-supera-un-2025-de-contrastos-entre-el-bon-consum-i-lalta-pressio-sanitaria/>

Idescat, Afiliats a la Seguretat Social, Banc d'estadístiques de municipis i comarques (darrera consulta: juny 2026)

Provisional. Pendent de correcció lingüística.

CAPÍTOL 3

Capítol 3. El sector industrial a les Terres de l'Ebre 2025

Dra. Mònica Martín

Departament d'Economia de la URV

1. Introducció

L'informe econòmic dedicat a la indústria de les Terres de l'Ebre presenta una visió global de la situació actual del sector i de la seva evolució en els darrers anys. La indústria s'entén com el conjunt d'activitats productives que transformen matèries primeres i productes semielaborats en béns destinats al consum final o a altres processos productius. L'anàlisi posa el focus en la contribució del sector a l'economia territorial, especialment a través de la generació de valor afegit i d'ocupació, utilitzant indicadors com el Valor Afegit Brut (VAB), l'ocupació i les característiques del teixit empresarial. Aquest conjunt d'indicadors permet identificar tant la dinàmica recent de l'activitat industrial com les principals tendències de fons que condicionen la seva evolució. Així mateix, l'estudi aprofundeix en les activitats manufactureres mitjançant una anàlisi específica que permet descriure amb més precisió la seva estructura i comportament econòmic.

Taula 1. Resum perfil i dinàmica industrial a les Terres de l'Ebre

Pes i taxa de creixement en %, aportació en punts percentuals

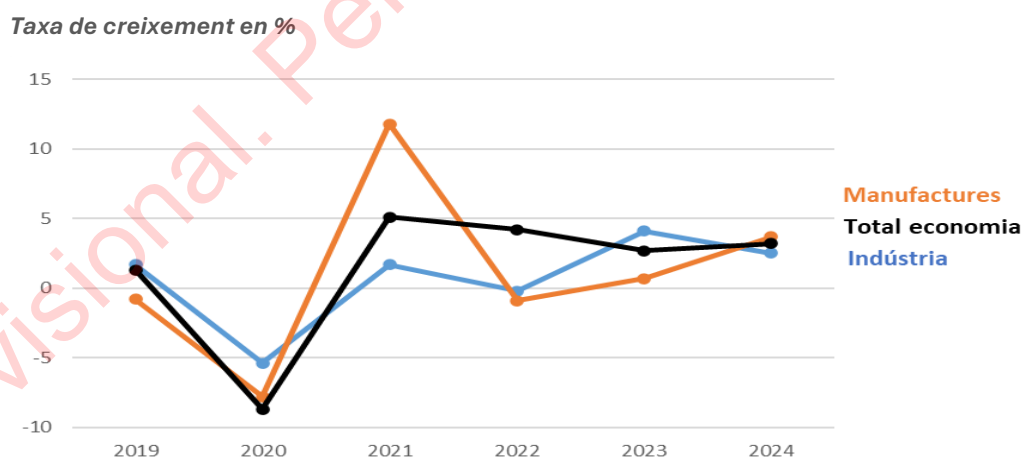
INDÚSTRIA sobre TOTAL ECONOMIA				
		VAB	Ocupació	Autònoms
Taxa de creixement total economia (%)	'24-'23	3,2	2,21	0,33
VAB	'25-'24			
Ocupació i treballadors autònoms				
Pes indústria sobre total economia (%)	'23	39,2	20,63	7,96
VAB	'24			
Ocupació i treballadors autònoms				
Aportació indústria al creixement total economia (pp)	'24-'23	1,0	0,51	-0,14
VAB	'25-'24			
Ocupació i treballadors autònoms				
MANUFACTURES sobre INDÚSTRIA				
		VAB	Ocupació	Autònoms
Taxa de creixement indústria (%)	'24-'23	2,5	2,45	-1,79
VAB	'25-'24			

Ocupació i treballadors autònoms				
Pes manufactures sobre indústria (%)	'23			
VAB	'24	28,6	88,77	85,10
Ocupació i treballadors autònoms				
Aportació manufactures al creixement indústria (pp)	'24-'23			
VAB	'25-'24	1,1	2,67	-1,31
Ocupació i treballadors autònoms				
Taxa de creixement manufactures (%)	'24-'23			
VAB	'25-'24	3,7	3,01	-1,54
Ocupació i treballadors autònoms				

Font: Elaboració a partir de dades de l'Anuari econòmic comarcal 2025 (VAB) i Idescat (ocupació i treballadors autònoms)

L'evolució recent de l'activitat econòmica a les Terres de l'Ebre, tant en el conjunt de l'economia com en els àmbits industrial i manufacturer, ha estat marcada per un context de forta volatilitat (Taula 1 i Figura 1). Després de l'impacte inicial de la pandèmia de la COVID-19, que va alterar de manera significativa la dinàmica productiva ebrenc, el teixit econòmic ha anat mostrant una capacitat de recuperació desigual segons els sectors. Posteriorment, el conflicte bèl·lic a Ucraïna ha introduït noves tensions sobre els costos energètics i les cadenes de subministrament, amb efectes diferenciats sobre la indústria i la manufactura. En aquest marc, el comportament de l'economia de les Terres de l'Ebre ha combinat fases de recuperació amb episodis de desacceleració, especialment en la indústria, mentre que les manufactures han mostrat una major resiliència. Finalment, els anuncis d'increments aranzelararis per part dels Estats Units el 2025 podrien afegir un nou element d'incertesa sobre el comerç internacional i la competitivitat exportadora, si bé el seu impacte real encara està per avaluar.

Figura 1. Evolució activitat industrial i manufacturera a les Terres de l'Ebre (2019-2024)

Font: Elaboració a partir de dades de l'Anuari econòmic comarcal 2021 a 2025

En termes generals, el sector industrial ha registrat un creixement del 2,5% entre 2023 i 2024, segons les dades recollides. Amb un pes del 39,2% sobre el conjunt de l'activitat econòmica de

les Terres de l'Ebre, la indústria ha aportat 1,0 punt al creixement global. Pel que fa a les manufactures, aquestes han experimentat un increment del 3,7% el 2024 i, tot i un ritme més moderat, han contribuït positivament al conjunt del sector, amb una participació del 28,6% dins la indústria. Aquestes dades posen de manifest la rellevància de les manufactures en la dinàmica de recuperació industrial.

L'anàlisi del mercat de treball es basa en les dades d'afiliació a la Seguretat Social publicades per l'Idescat, que permeten examinar l'evolució tant de l'ocupació assalariada com del treball autònom. La Taula 1 mostra una evolució positiva del mercat de treball a les Terres de l'Ebre entre 2024 i 2025, caracteritzada per un augment de l'ocupació assalariada tant en el conjunt de l'economia com, de manera més intensa, en les activitats industrials i manufactureres. En canvi, el nombre de treballadors autònoms presenta una lleugera tendència a la baixa en l'àmbit industrial i manufacturer, mentre que en el conjunt de l'economia es manté pràcticament estable amb un lleuger creixement. Aquest comportament apunta cap a una consolidació de l'activitat industrial basada principalment en l'ocupació assalariada.

Aquest document actualitzat té com a objectiu donar resposta a diverses qüestions clau sobre l'evolució del sector industrial i manufacturer a les Terres de l'Ebre. En aquest sentit, s'analitzen aspectes com la contribució relativa de la indústria al conjunt de l'activitat econòmica del territori i el pes específic de les manufactures dins d'aquest sector, així com la seva evolució en els darrers anys. També s'estudia el paper de la indústria en el creixement econòmic regional i la incidència particular de l'activitat manufacturera, juntament amb les oportunitats laborals que genera el sector a escala local.

L'informe s'organitza en quatre grans blocs analítics, als quals s'afegeix una darrera secció dedicada a projectes que contribueixen a reforçar el teixit industrial. En primer lloc, s'aborda el perfil i la dinàmica de la indústria a les Terres de l'Ebre. Seguidament, s'inclou una aproximació territorial que permet identificar diferències internes dins del conjunt del territori. El tercer bloc se centra en l'anàlisi del segment manufacturer, mentre que el quart aprofundeix en les principals activitats que el configuren. Finalment, s'aporta una reflexió sobre la política industrial a les Terres de l'Ebre com a oportunitat de futur amb visió estratègica.

2. El perfil i dinàmica industrial de les Terres de l'Ebre

L'activitat industrial comprèn una gran varietat de processos productius, incloent sectors com les indústries extractives, les manufactures, l'energia, i els serveis relacionats amb l'aigua, el sanejament i la gestió de residus. En un territori concret, la seva aportació a l'economia es mesura principalment mitjançant el valor afegit que generen. Per tant, l'anàlisi de l'evolució d'aquest valor ofereix una mesura del creixement de l'activitat industrial al llarg del temps.

A les Terres de l'Ebre, la indústria té un pes significatiu en l'estructura econòmica del territori, ja que genera aproximadament el 39,2% del Valor Afegit Brut (VAB) total. Pel que fa a la dinàmica recent, el sector industrial ha registrat un creixement del 2,5% entre 2023 i 2024, una evolució positiva però inferior a la del conjunt de Catalunya (3,9%). En una perspectiva més àmplia, l'acumulat del període 2019-2024 mostra una evolució desfavorable per al conjunt de la indústria ebrenc, amb una contracció del -31,8%, mentre que a escala catalana s'observa un creixement

del 3,6%. En canvi, el segment manufacturer presenta un comportament més dinàmic al territori, amb un increment acumulat del 15,4% en el mateix període, superior al registrat al conjunt de Catalunya (11,4%), fet que evidencia el seu paper tractor dins del teixit industrial local (Taula 2).

Taula 2. Perfil i dinàmica de l'activitat industrial. Terres de l'Ebre

		Terres de l'Ebre	Catalunya
VAB total (%)			
Pes sobre VAB total Catalunya	'23	2,0	100
Taxa de creixement	'24-'23	3,2	2,9
VAB industrial (%)			
Taxa de creixement	'24-'23	2,5	3,9
Pes indústria en el VAB total	'23	39,2	19,2
Canvi acumulat (%)			
VAB total	'24-'19	-8,4	7,4
VAB total (excepte primari)	('24-'13)	(8,3)	(27,2)
VAB industrial	'24-'19	-31,8	3,6
	('24-'13)	(-14,6)	(28,2)
VAB manufacturer	'24-'19	15,4	11,4
	('24-'13)	(37,6)	(38,2)
Índex d'industrialització	'23	2,04	1,0

Font: Elaboració a partir de dades de l'Anuari econòmic comarcal 2025

La indústria té un pes relatiu més destacat en l'estructura productiva de les Terres de l'Ebre que en el conjunt de Catalunya, fet que posa de manifest una economia territorial amb un clar caràcter industrial. Aquesta realitat es reflecteix en l'índex d'especialització, que mesura la intensitat comparada del sector en el territori. Segons aquest indicador, el pes del VAB industrial a les Terres de l'Ebre és 2,04 vegades superior al que representa la indústria en el total de l'activitat econòmica catalana (Taula 2). Aquesta alta especialització reflecteix una major dependència de l'activitat industrial dins l'economia del territori, la qual cosa pot suposar alhora un avantatge pel que fa a la capacitat productiva i una possible exposició davant de possibles xocs o pertorbacions sectorials.

El potencial del teixit empresarial per generar ocupació vinculada a la indústria es pot estudiar a partir de les dades d'afiliació a la Seguretat Social proporcionades per l'Idescat, que permeten distingir entre treballadors assalariats i autònoms (Taula 3). En el cas de les Terres de l'Ebre, l'ocupació industrial representa el 20,63% del total de persones ocupades l'any 2024, una proporció superior a la mitjana catalana (15,43%). Pel que fa a la dinàmica recent, el període 2024-2025 mostra un creixement de l'ocupació industrial del 2,45%, també per sobre del registrat a Catalunya (0,75%). En termes de creixement global de l'ocupació, les Terres de l'Ebre presenten un augment del 2,21%, amb una contribució significativa de la indústria (0,51 punts percentuals), mentre que a Catalunya el creixement del 4,75% es recolza de manera més moderada en aquest sector, amb una aportació de 0,12 punts percentuals.

Taula 3. Perfil i dinàmica de l'ocupació i el teixit empresarial industrial. Terres de l'Ebre**Pes i taxa de creixement en %, aportació en punts percentuals**

Treballadors		Terres de l'Ebre		Catalunya
Ocupats total	Pes sobre Ocupats total Catalunya	25	1,43	100,00
	Taxa de creixement	25-24	2,21	4,75
Ocupats indústria	Pes sobre Ocupats indústria Catalunya	25	1,76	100,00
	Taxa de creixement	25-24	2,45	0,75
	Pes sobre Ocupats totals	24	20,63	15,43
	Aportació al creixement de l'ocupació total	25-24	0,51	0,12
Empreses		Terres de l'Ebre		Catalunya
Empreses total	Pes sobre Empreses total Catalunya	25	2,28	100,00
	Taxa de creixement	25-24	-0,90	0,46
Empreses indústria	Pes sobre Empreses indústria Catalunya	25	1,59	100,00
	Taxa de creixement	25-24	-0,68	-1,79
	Pes sobre Empreses totals	24	9,05	8,64
	Aportació al creixement de les Empreses total	25-24	-0,06	-0,15
Autònoms		Terres de l'Ebre		Catalunya
Autònoms total	Pes sobre Autònoms total Catalunya	25	2,60	100,00
	Taxa de creixement	25-24	-0,03	2,14
Autònoms indústria	Pes sobre Autònoms indústria Catalunya	25	1,56	100,00
	Taxa de creixement	25-24	-1,60	-1,45
	Pes sobre Autònoms totals	24	6,30	6,48
	Aportació al creixement dels autònoms total	25-24	-0,10	-0,09

Font: Elaboració a partir de dades de l'Idescat

En relació amb el teixit empresarial, el sector industrial representa el 9,05% del total d'empreses establertes a les Terres de l'Ebre, una proporció lleugerament superior a la mitjana catalana (8,64%). Pel que fa a la dinàmica recent, el nombre d'empreses industrials al territori ha registrat una lleugera contracció del -0,68% en el període 2024-2025, una evolució més moderada que la del conjunt de Catalunya (-1,79%). En aquest context, tot i el pes relatiu destacat de la indústria dins del teixit empresarial ebrenc, l'evolució recent reflecteix una certa contenció en el creixement del nombre d'empreses del sector.

Pel que fa als treballadors autònoms, les dades de la Seguretat Social mostren un increment del 0,33% en el conjunt de l'economia de les Terres de l'Ebre durant el període 2024-2025, un creixement inferior al registrat al conjunt de Catalunya (2,14%). En canvi, el sector industrial presenta una evolució negativa, amb una caiguda del -1,79% en el nombre d'autònoms, lleugerament més intensa que la del conjunt català (-1,45%). Tot i aquesta dinàmica, el pes dels autònoms industrials sobre el total d'autònoms és superior al territori ebrenc (7,96%) en comparació amb la mitjana de Catalunya (6,48%), fet que evidencia una presència relativa més elevada d'aquest col·lectiu dins l'estructura productiva local.

3. El perfil i dinàmica industrial a les comarques de les Terres de l'Ebre

En el context de les Terres de l'Ebre, les característiques pròpies de cada comarca condicionen la configuració de l'estructura productiva i expliquen les particularitats del comportament del sector industrial, tant pel que fa a l'activitat econòmica com a l'ocupació.

Taula 4. Perfil i dinàmica de l'activitat industrial a les comarques. Terres de l'Ebre

Pes i taxa de creixement en %, aportació en punts percentuals

		Baix Ebre	Montsià	Ribera d'Ebre	Terra Alta	Catalunya
VAB industrial	'23	18,3	19,4	79,1	55,7	19,2
Pes sobre VAB total						
VAB industrial	'24-'23	2,8	4,3	2,5	-0,4	3,9
Taxa de creixement						
VAB industrial	'24-'23	0,5	0,8	2,0	-0,2	0,7
Aportació a la Taxa de creixement del VAB total						
VAB total	'24-'23	3,4	4,1	2,7	0,8	4,0
Taxa de creixement						

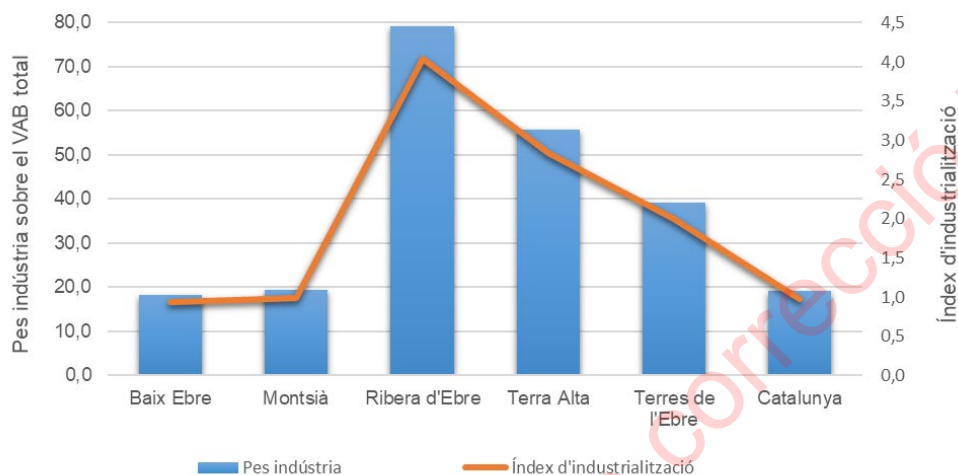
Font: Elaboració a partir de dades de l'Anuari econòmic comarcal 2025

El creixement del VAB total és positiu a totes les comarques de les Terres de l'Ebre, amb un dinamisme especialment intens al Montsià i al Baix Ebre, evidenciant una diversitat territorial marcada dins del conjunt del territori. L'anàlisi del Valor Afegit Brut (VAB) industrial per comarques mostra realitats diferenciades tant pel pes del sector com per la seva dinàmica recent. En termes de participació sobre el VAB total, destaca especialment la Ribera d'Ebre, amb un pes molt elevat de la indústria, seguida de la Terra Alta, mentre que el Baix Ebre i el Montsià presenten una estructura més diversificada, amb valors més propers a la mitjana catalana. Pel que fa al creixement del VAB industrial el 2024 respecte del 2023, s'observen increments al Baix Ebre, Montsià i Ribera d'Ebre, mentre que la Terra Alta registra una lleu contracció, en contrast amb l'evolució positiva del conjunt de Catalunya. En termes d'aportació al creixement del VAB total, la Ribera d'Ebre destaca clarament com el principal motor industrial del territori, seguida del Montsià i el Baix Ebre, mentre que la Terra Alta té una contribució negativa.

La importància de la indústria en l'economia comarcal es posa de manifest a través del grau d'industrialització, que s'expressa mitjançant l'índex de pes relatiu del sector industrial en relació amb el conjunt de l'economia catalana (Figura 2). En aquest sentit, la Ribera d'Ebre presenta un índex especialment elevat (4,0), seguit de la Terra Alta (2,8), mentre que el conjunt de les Terres de l'Ebre se situa en 2,0. En canvi, el Montsià (1,0) es troba alineat amb la mitjana catalana i el Baix Ebre (0,9) presenta un pes lleugerament inferior. Cal tenir en compte que aquest indicador pot estar influït pel pes del subsector energètic en determinades comarques.

Figura 2. Pes de la indústria sobre el VAB total i índex d'industrialització, 2023

(Catalunya = 1)

Font: Elaboració a partir de dades de l'Anuari econòmic comarcal 2025

Respecte a l'ocupació en el sector industrial a les comarques de les Terres de l'Ebre, les principals observacions derivades de la Taula 5 (en comparació amb la Taula 3) són les següents:

Treballadors assalariats indústria:

En relació amb els treballadors assalariats del sector industrial, la taxa de creixement mostra un comportament territorial desigual. El Baix Ebre (3,65%) i el Montsià (3,15%) presenten increments per sobre de la mitjana de les Terres de l'Ebre (2,45%) i clarament superiors a la catalana (0,75%), mentre que la Ribera d'Ebre (-4,10%) i la Terra Alta (-3,44%) registren retrocessos.

Pel que fa al pes de l'ocupació industrial sobre el total d'assalariats, el Montsià destaca amb el valor més elevat (27,62%), seguit de la Terra Alta (35,95%), mentre que el Baix Ebre (15,44%) i la Ribera d'Ebre (14,27%) se situen en nivells més propers a la mitjana territorial (20,63%) i catalana (15,43%).

Empreses industrials:

En l'àmbit del teixit empresarial industrial, l'evolució de les empreses mostra també diferències comarcals. El Montsià és l'únic territori amb creixement positiu (2,49%), mentre que el Baix Ebre (-2,15%), la Ribera d'Ebre (-2,68%) i la Terra Alta (-1,7%) registren caigudes, en un context en què

el conjunt de les Terres de l'Ebre (-0,68%) presenta una evolució més favorable que la mitjana catalana (-1,79%).

Pel que fa al pes de l'activitat industrial dins del conjunt d'empreses, la Terra Alta (16,07%) destaca clarament, seguida de la Ribera d'Ebre (9,76%) i el Montsià (9,44%), mentre que el Baix Ebre (7,53%) se situa en valors més moderats, però propers a la mitjana del territori (9,05%) i lleugerament per sobre de la catalana (8,64%).

Treballadors autònoms indústria:

Pel que fa als treballadors autònoms del sector industrial, l'evolució també és heterogènia entre comarques. La Ribera d'Ebre presenta un fort creixement (10,20%), seguida del Baix Ebre (2,91%), mentre que el Montsià (-2,81%) i la Terra Alta (-2,22%) registren descensos, en línia amb la tendència general de les Terres de l'Ebre (-1,60%) i del conjunt de Catalunya (-1,45%).

En relació amb el pes dels autònoms industrials sobre el total d'autònoms, la Terra Alta (7,69%) i la Ribera d'Ebre (7,34%) mostren els valors més elevats, seguits del Montsià (6,29%) i el Baix Ebre (5,67%), amb una mitjana territorial (6,30%) lleugerament inferior a la catalana (6,48%).

Taula 5. Perfil i dinàmica de l'ocupació i el teixit empresarial industrial a les comarques de les Terres de l'Ebre

Pes i taxa de creixement en %, aportació en punts percentuals

Treballadors			Baix Ebre	Montsià	Ribera d'Ebre	Terra Alta
Ocupats total comarca	Pes sobre Ocupats total Terres de l'Ebre	25	52,31	36,36	7,40	3,93
	Taxa de creixement	25-24	3,21	1,98	-1,39	-1,79
Ocupats indústria comarca	Pes sobre Ocupats indústria Terres de l'Ebre	25	39,22	49,12	4,97	6,71
	Taxa de creixement	25-24	3,65	3,15	-4,10	-3,44
	Pes sobre Ocupats totals comarca	24	15,44	27,62	14,27	35,95
	Aportació al creixement de l'ocupació total comarca	25-24	0,56	0,87	-0,59	-1,24
Empreses			Baix Ebre	Montsià	Ribera d'Ebre	Terra Alta
Empreses total comarca	Pes sobre Empreses total Terres de l'Ebre	25	46,09	37,44	10,05	6,43
	Taxa de creixement	25-24	-0,85	-0,87	-1,26	-0,89
Empreses indústria comarca	Pes sobre Empreses indústria Terres de l'Ebre	25	37,75	40,29	10,66	11,30
	Taxa de creixement	25-24	-2,15	2,49	-2,68	-1,70
	Pes sobre Empreses totals comarca	24	7,53	9,44	9,76	16,07
	Aportació al creixement de les Empreses total comarca	25-24	-0,16	0,23	-0,26	-0,27

Autònoms		Baix Ebre		Montsià	Ribera d'Ebre	Terra Alta
Autònoms total comarca	Pes sobre Autònoms total Terres de l'Ebre	25	41,03	38,23	10,92	9,82
	Taxa de creixement	25-24	0,54	0,26	-2,92	-0,26
Autònoms indústria comarca	Pes sobre Autònoms indústria Terres de l'Ebre	25	38,45	37,64	11,96	11,96
	Taxa de creixement	25-24	2,91	-2,81	-10,20	-2,22
	Pes sobre Autònoms totals comarca	24	5,67	6,29	7,34	7,69
	Aportació al creixement dels Autònoms total comarca	25-24	0,17	-0,18	-0,75	-0,17

Font: Elaboració a partir de dades d'Idescat

En termes generals, aquestes dades evidencien les desigualtats territorials dins les Terres de l'Ebre pel que fa a la intensitat, l'estructura i la dinàmica del teixit industrial, així com a la seva capacitat per generar activitat econòmica i ocupació.

4. Perfil i dinàmica de les manufactures a les comarques de les Terres de l'Ebre

Tot seguit, es desenvolupa una anàlisi específica centrada en el subsector de les activitats manufactures. L'objectiu és aprofundir en els principals indicadors de valor afegit, ocupació i estructura empresarial, amb la finalitat d'oferir una visió global i rigorosa del seu pes econòmic i de la seva aportació a la dinàmica laboral a les Terres de l'Ebre.

Taula 6. Perfil i dinàmica de l'activitat manufacturera a les comarques de les Terres de l'Ebre.

Pes i taxa de creixement en %, aportació en punts percentuals

		Baix Ebre	Montsià	Ribera d'Ebre	Terra Alta	Terres de l'Ebre	Catalunya
VAB manufactures	'23	67,60	94,20	3,70	23,50	28,6	85,2
Pes sobre VAB industrial							
VAB manufactures	'24-'23	4,40	4,40	-0,50	1,00	3,7	3,3
Taxa de creixement							
VAB manufactures	'24-'23	3,00	4,20	0,00	0,20	1,1	2,8
Aportació a la Taxa de creixement del VAB industrial (p.p)							
VAB industrial	'24-'23	2,80	4,30	2,50	-0,40	2,5	3,9
Taxa de creixement							

Font: Elaboració a partir de dades de l'Anuari econòmic comarcal 2025

A partir de les dades del VAB manufacturer i industrial es poden destacar quatre grans aspectes:

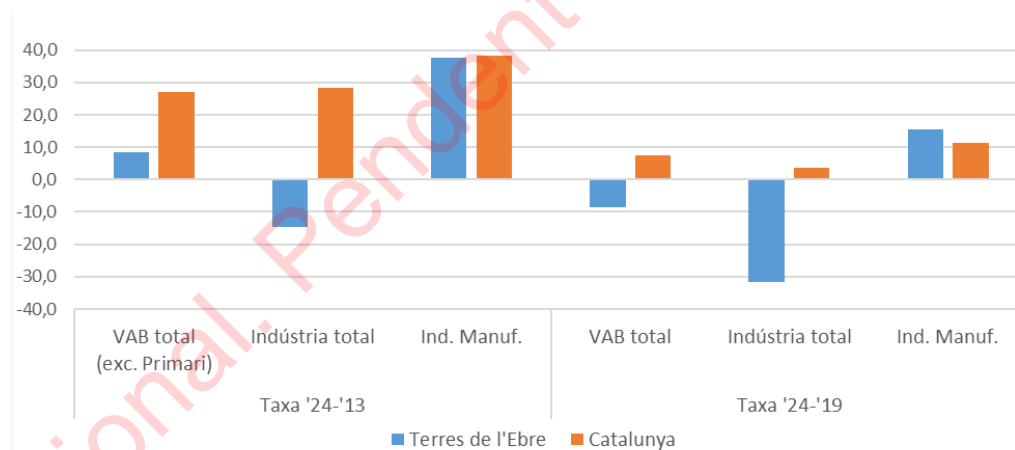
En primer lloc, pel que fa al pes de les manufactures dins el VAB industrial, s'observa una forta heterogeneïtat territorial. El Montsià presenta una estructura clarament especialitzada (94,2%), mentre que el Baix Ebre també mostra un pes elevat (67,6%). En canvi, la Ribera d'Ebre registra una presència molt reduïda del sector manufacturer (3,7%), i la Terra Alta presenta un valor intermedi (23,5%). El conjunt de les Terres de l'Ebre se situa en el 28,6%, molt per sota de la mitjana catalana (85,2%).

En segon lloc, la dinàmica del VAB manufacturer mostra un comportament moderadament positiu al conjunt del territori, amb un creixement del 3,7%, superior al registrat a Catalunya (3,3%). Destaca especialment el Baix Ebre i el Montsià, amb increments del 4,4%, mentre que la Ribera d'Ebre presenta una lleugera contracció (-0,5%) i la Terra Alta un creixement més modest (1,0%).

En tercer lloc, la contribució de les manufactures al creixement del VAB industrial evidencia el paper tractor del Baix Ebre i el Montsià, que aporten 3,0 i 4,2 punts percentuals respectivament. La Terra Alta hi contribueix de manera molt limitada (0,2 punts), mentre que la Ribera d'Ebre no presenta aportació significativa.

Finalment, pel que fa a la dinàmica del conjunt del VAB industrial, el Montsià (4,3%) i el Baix Ebre (2,8%) encapçalen el creixement comarcal, seguits de la Ribera d'Ebre (2,5%), mentre que la Terra Alta registra una lleu contracció (-0,4%). En conjunt, les Terres de l'Ebre presenten un creixement del 2,5%, inferior al de Catalunya (3,9%), tot i el bon comportament del subsector manufacturer en determinades comarques.

Figura 3. Indústria manufacturera. Creixement del VAB total, industrial i manufacturer (2024-2013 i 2024-2019). Taxa real de variació acumulada

Font: Elaboració a partir de dades de l'Anuari econòmic comarcal 2025

La Figura 3 mostra l'evolució acumulada de l'activitat econòmica total, la indústria i les manufactures en dos períodes diferenciats, 2013-2024 i 2019-2024, i permet analitzar-ne les dinàmiques comparades. En el període 2013-2024, la indústria presenta una caiguda acumulada més moderada a les Terres de l'Ebre (-14,6%) que a Catalunya (-28,2%), mentre que les manufactures mostren una evolució positiva i similar en ambdós àmbits, amb increments del 37,6% i del 38,2%, respectivament. En canvi, en el període més recent 2019-2024, la indústria registra una contracció molt més intensa a les Terres de l'Ebre (-31,8%) que al conjunt català (-

3,6%), mentre que les manufactures mantenen una trajectòria de creixement, amb un augment més elevat al territori ebrenc (15,4%) que a Catalunya (11,4%). En conjunt, aquestes dades evidencien la coexistència de dinàmiques divergents entre indústria i manufactura, així com diferències significatives entre els dos períodes analitzats.

En termes acumulats, durant el període 2019-2024 la producció industrial a les Terres de l'Ebre presenta una contracció del 31,8%, mentre que l'activitat manufacturera registra un increment del 15,4% (Taula 7). Si s'amplia l'horitzó d'anàlisi al període 2013-2024, s'observa una reducció del 14,6% en el conjunt de la indústria, alhora que les manufactures acumulen un creixement del 37,6%. Aquesta visió temporal més àmplia permet identificar una tendència de fons més favorable a llarg termini, especialment en el cas del subsector manufacturer, malgrat les fluctuacions associades a fenòmens com la pandèmia de la COVID-19, ja més allunyada en el temps, i els efectes encara vigents del conflicte bèl·lic a Ucraïna.

Taula 7. Creixement del VAB pb industrial manufacturer. 2024-2013.

Taxa real de variació acumulada

Acumulat 2024-2019			
	VAB total	Indústria total	Indústria manufacturera
Baix Ebre	9,5	-18,6	12,4
Montsià	9,6	19,5	20,6
Ribera d'Ebre	-34,7	-41,9	4,5
Terra Alta	-29,9	-55,2	14,2
Terres de l'Ebre	-8,4	-31,8	15,4
Catalunya	7,4	3,6	11,4
Demarcació TGN	-1,8	-22,2	-4,9
Acumulat 2024-2013			
	VAB total (exc. Primari)	Indústria total	Indústria manufacturera
Baix Ebre	24,0	-6,9	30,7
Montsià	27,0	42,4	49,9
Ribera d'Ebre	-18,7	-25,7	24,4
Terra Alta	-19,9	-44,8	28,7
Terres de l'Ebre	8,3	-14,6	37,6
Catalunya	27,2	28,2	38,2
Demarcació TGN	18,6	-0,1	23,0
Mitjana anual 2024-2013			
	VAB total (exc. Primari)	Indústria total	Indústria manufacturera
Baix Ebre	2,2	-0,6	2,8
Montsià	2,5	3,9	4,5

Ribera d'Ebre	-1,7	-2,3	2,2
Terra Alta	-1,8	-4,1	2,6
Terres de l'Ebre	0,8	-1,3	3,4
Catalunya	2,5	2,6	3,5
Demarcació TGN	1,7	0,0	2,1

Font: Elaboració a partir de dades de l'Anuari econòmic comarcal 2025

El creixement acumulat de les manufactures entre 2013 i 2024 ha estat una tendència compartida per totes les comarques del territori. No obstant això, si es posa el focus en el període 2019-2024, marcat per l'impacte de dues crisis successives, s'observen diversos elements destacables.

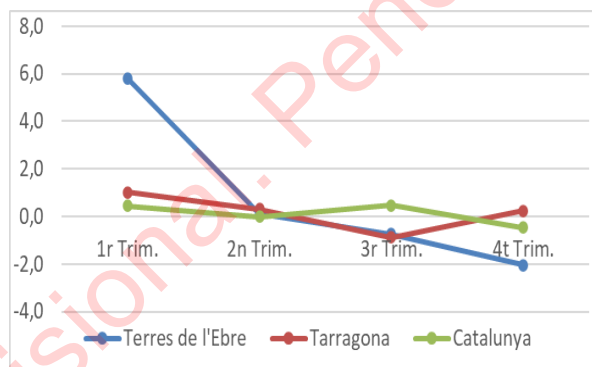
D'una banda, la majoria de comarques, amb l'excepció del Montsià, registren una contracció acumulada de l'activitat industrial. D'altra banda, malgrat la disminució global de l'activitat econòmica a les Terres de l'Ebre en aquest mateix període, el Baix Ebre i el Montsià presenten increments del nivell d'activitat econòmica.

Finalment, el Montsià destaca especialment dins del subsector manufacturer, amb un creixement acumulat del 20,6% entre 2019 i 2024 i del 49,9% en el període 2013-2024, consolidant-se com el principal motor del creixement manufacturer al territori. En conjunt, aquests indicadors evidencien la importància estratègica de la indústria manufacturera a les Terres de l'Ebre, tant per la seva capacitat de resistència a curt termini com per la seva trajectòria de creixement sostingut a llarg termini.

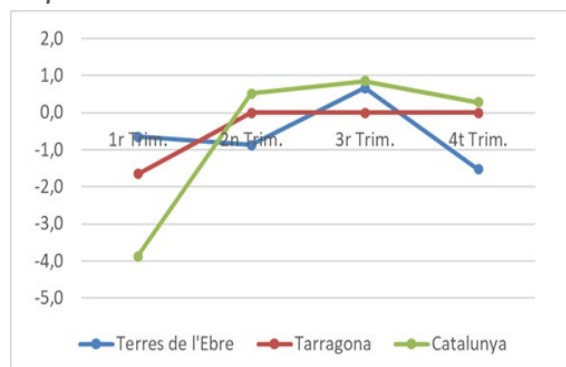
Figura 4. Creixement trimestral del nombre de treballadors, les empreses i la dimensió mitjana a la indústria manufacturera.

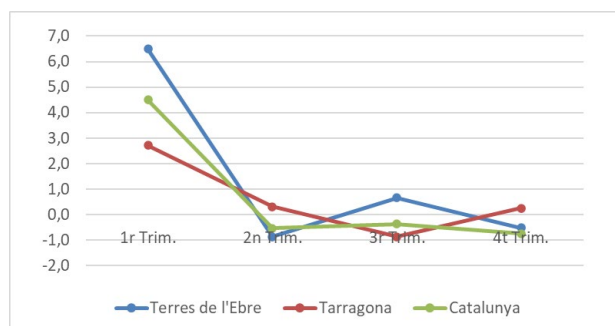
Any 2025 (taxa de creixement respecte trimestre anterior).

Nombre de Treballadors

Empreses

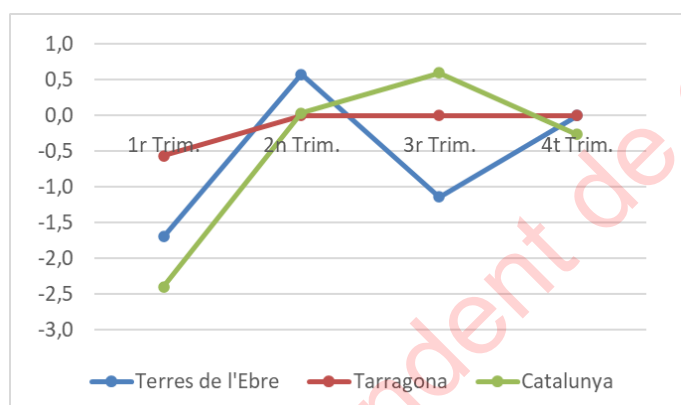
Dimensió mitjana

Font: Elaboració a partir de dades de l'Idescat

Les figures 4 i 5 representen l'evolució trimestral de l'ocupació, el teixit empresarial i la dimensió mitjana de les empreses del sector de la indústria manufacturera durant l'any 2025, amb informació desagregada per a les Terres de l'Ebre, la demarcació de Tarragona i el conjunt de Catalunya.

Figura 5. Creixement trimestral dels autònoms dels sectors manufacturers.

Any 2025 (taxa de creixement respecte trimestre anterior)

Font: Elaboració a partir de dades de l'Idescat

L'anàlisi de les taxes de variació intertrimestrals posa de manifest el comportament cíclic de les principals variables en el context de les Terres de l'Ebre, destacant els següents patrons:

Pel que fa a l'ocupació assalariada en el sector manufacturer, les Terres de l'Ebre registren un increment destacat en el primer trimestre de 2025, superior al de la demarcació de Tarragona i al conjunt de Catalunya. En el segon trimestre, les tres àrees analitzades mostren taxes de creixement properes a zero. En el tercer trimestre, s'observa un augment a Catalunya, una estabilitat a Tarragona i una lleugera caiguda a les Terres de l'Ebre. Finalment, en el quart trimestre, l'evolució és irregular, amb estabilitat a les Terres de l'Ebre i a Tarragona —amb taxes properes a zero—, mentre que Catalunya registra una variació negativa.

Quant al nombre d'empreses manufactureres, l'evolució trimestral mostra un comportament heterogeni entre les diferents àrees analitzades. En el primer trimestre, totes les demarcacions —Terres de l'Ebre, Tarragona i Catalunya— registren taxes negatives, amb una caiguda més intensa al conjunt català i més moderada al territori ebrenc. En el segon trimestre, les Terres de

l'Ebre mantenen una variació negativa similar a la del període anterior, mentre que Tarragona es manté en valors propers a zero al llarg dels trimestres següents. En el tercer trimestre, tant les Terres de l'Ebre com Catalunya registren taxes positives i de magnitud similar. Finalment, en el quart trimestre, Catalunya manté una evolució positiva, mentre que a les Terres de l'Ebre es torna a observar una taxa negativa.

Pel que fa al treball autònom, l'evolució trimestral mostra un comportament desigual entre les tres àrees analitzades. En el primer trimestre, les Terres de l'Ebre, Tarragona i Catalunya registren taxes negatives, amb una caiguda més intensa al conjunt català i més moderada a Tarragona. En el segon trimestre, Tarragona i Catalunya presenten variacions properes a zero, mentre que a les Terres de l'Ebre s'observa una evolució positiva. En el tercer trimestre, Catalunya mostra un creixement positiu, Tarragona es manté estable i les Terres de l'Ebre registren una lleugera caiguda. Finalment, en el quart trimestre, tant Tarragona com les Terres de l'Ebre presenten valors propers a zero, mentre que Catalunya registra una variació lleugerament negativa.

Taula 8. Evolució intertrimestral en percentatge a l'any 2025. Manufactures.

	1r Trim.	2n Trim.	3r Trim.	4t Trim.
Ocupació				
Baix Ebre	10,99	-1,89	1,19	-2,49
Montsià	5,14	1,14	-2,92	-1,27
Ribera d'Ebre	-10,11	3,75	3,61	-5,81
Terra Alta	-3,97	1,65	1,63	-2,40
Terres de l'Ebre	5,80	0,11	-0,73	-2,05
Demarcació de Tarragona	1,02	0,32	-0,87	0,25
Catalunya	0,44	-0,02	0,48	-0,47
Treballadors autònoms				
Baix Ebre	4,55	-1,45	1,47	0,00
Montsià	0,00	0,00	-1,45	-1,47
Ribera d'Ebre	-15,79	6,25	0,00	0,00
Terra Alta	-13,04	5,00	-9,52	5,26
Terres de l'Ebre	-1,69	0,57	-1,14	0,00
Demarcació de Tarragona	-0,56	0,00	0,00	0,00
Catalunya	-2,40	0,03	0,60	-0,27

Font: Elaboració a

partir de dades de l'Idescat

La Taula 8 recull de manera sintètica l'evolució trimestral d'aquests indicadors a nivell comarcal, mentre que la Taula 9 mostra les taxes anuals amb la finalitat d'analitzar la creació o pèrdua neta d'ocupació en el sector manufacturer a les Terres de l'Ebre.

En relació al sector industrial i manufacturer, les dades mostren:

Creació/Destrucció neta en els llocs de treball:

Sector industrial i manufacturer creació neta: Baix Ebre i Montsià

Sector industrial i manufacturer destrucció neta: Ribera d'Ebre i Terra Alta

Creació/Destrucció neta en el teixit empresarial:

Sector industrial i manufacturer destrucció neta: Baix Ebre, Ribera d'Ebre i Terra Alta

Sector industrial i manufacturer creació neta: Montsià

Creació/Destrucció neta en treballadors per compte propi

Sector industrial i manufacturer creació neta: Baix Ebre

Sector industrial i manufacturer destrucció neta: Montsià, Ribera d'Ebre i Terra Alta

Taula 9. Perfil i dinàmica de l'ocupació i el teixit empresarial manufacturer a les comarques de les Terres de l'Ebre**Pes i taxa de creixement en %, aportació en punts percentuals**

Treballadors		Baix Ebre		Montsià	Ribera d'Ebre	Terra Alta
Ocupats Indústria comarca	Pes sobre Ocupats indústria Terres de l'Ebre	25	39,22	49,12	4,97	6,71
	Taxa de creixement	25-24	3,65	3,15	-4,10	-3,44
Ocupats manufactures comarca	Pes sobre Ocupats manufactures Terres de l'Ebre	25	40,31	51,91	4,91	7,31
	Taxa de creixement	25-24	5,00	3,87	-4,90	-3,16
	Pes sobre Ocupats indústria comarca	24	90,55	93,67	88,97	96,94
	Aportació al creixement de l'ocupació industrial comarca	25-24	4,53	3,63	-4,36	-3,06
Empreses			Baix Ebre	Montsià	Ribera d'Ebre	Terra Alta
Empreses Indústria comarca	Pes sobre Empreses indústria Terres de l'Ebre	25	37,75	40,29	10,66	11,30
	Taxa de creixement	25-24	-2,15	2,49	-2,68	-1,70
Empreses manufactures comarca	Pes sobre Empreses manufactures Terres de l'Ebre	25	36,94	41,51	9,84	11,71
	Taxa de creixement	25-24	-2,04	2,72	-4,28	-2,74
	Pes sobre Empreses indústria comarca	24	86,95	91,42	83,48	93,19
	Aportació al creixement d'Empreses indústria comarca	25-24	-1,77	2,49	-3,57	-2,55
Autònoms		Baix Ebre		Montsià	Ribera d'Ebre	Terra Alta
Autònoms Indústria comarca	Pes sobre Autònoms indústria Terres de l'Ebre	25	38,45	37,64	11,96	11,96
	Taxa de creixement	25-24	2,91	-2,81	-10,20	-2,22
Autònoms manufactures comarca	Pes sobre Autònoms manufactures Terres de l'Ebre	25	37,98	37,71	12,15	12,15
	Taxa de creixement	25-24	2,61	-2,85	-10,20	-2,22
	Pes sobre Autònoms indústria comarca	24	97,45	98,60	100,00	100,00
	Aportació al creixement dels Autònoms indústria comarca	25-24	2,55	-2,81	-10,20	-2,22

Font: Elaboració a partir de dades de l'Idescat

5. Les activitats manufactureres a les Terres de l'Ebre

La indústria manufacturera es fonamenta en un teixit empresarial divers, integrat per activitats productives amb característiques i processos molt diferenciats. A les Terres de l'Ebre, aquesta heterogeneïtat es manifesta en la coexistència de subsectors que difereixen tant en el tipus de productes elaborats com en les tecnologies i sistemes de producció utilitzats. Aquesta realitat queda reflectida en les dades desagregades de Valor Afegit Brut (VAB) i d'ocupació, que permeten analitzar com es distribueixen l'activitat econòmica i els recursos laborals entre les diferents branques de la manufactura.

Quant a la configuració del teixit empresarial manufacturer, la distribució de les empreses segons la seva dimensió mostra una presència destacada de totes les dimensions. Tal com recull la Taula 10, les empreses es distribueixen de manera relativament equilibrada entre els diferents trams de plantilla, amb una representació significativa tant de les unitats de menor dimensió com de les mitjanes i grans empreses. Aquesta estructura posa de manifest la convivència de microempreses, petites, mitjanes i grans organitzacions productives, amb un protagonisme notable dels establiments de dimensió mitjana i gran, que tenen una contribució important tant a la generació de valor afegit com a la creació d'ocupació al territori.

Taula 10. Grandària de les empreses segons treballadors, 2025

	Manufactures	Indústria	Total economia
Fins a 9 treballadors	12,26	11,67	28,58
De 10 a 49 treballadors	27,43	26,35	28,72
De 50 a 249 treballadors	33,69	33,46	23,39
De 250 i més treballadors	26,63	28,52	19,32
Total	100,00	100,00	100,00

Font: Elaboració a partir de dades de l'Idescat

Pel que fa a l'evolució recent de l'activitat industrial manufacturera, el període 2023-2024 es caracteritza per una tendència generalitzada a la contracció de la producció en el conjunt de les Terres de l'Ebre, tot i que amb comportaments diferenciats segons subsectors i comarques (vegeu Taula 11).

Taula 11. Dinàmica manufacturera de les Terres de l'Ebre. VAB. 2024-2023

(Taxes reals de variació interanual en %)

	Pes sector 2023	Creixement 2024-2023
Aliments, begudes i tabac	22,00	1,76
Tèxtil, cuir i calçat	8,34	-1,97
Paper i arts gràfiques	16,09	2,96

Química i refí de petroli	13,07	3,26
Productes farmacèutics	0,45	0,01
Cautxú i plàstic	6,54	1,87
Minerals no metàl·lics	5,22	-0,29
Metal·lúrgia i productes metàl·lics	10,94	2,18
Productes informàtics, electr, i òptics	2,85	-0,99
Maquinària i equipament mecànic	1,29	0,00
Material de transport Indústries manufactureres diverses	0,82	0,16
Mobles, reparació i instal·lació i indústries diverses	12,38	0,52
Total	100,00	3,70

Font: Elaboració a partir de dades de l'Anuari econòmic comarcal 2025

En aquest context, s'identifiquen la següent distribució i patrons de creixement:

Pel que fa al pes relatiu dins el conjunt del sector manufacturer:

Aliments, begudes i tabac és el subsector predominant, amb una participació del 22% del total manufacturat.

Paper i arts gràfiques, amb un pes del 16,09%

Química i refí de petroli, participació del 13,07%

Subsectors amb creixements més elevats:

Química i refí de petroli (3,26%)

Paper i arts gràfiques (2,96%)

Metal·lúrgia i productes metàl·lics (2,18%)

Cautxú i plàstic (1,87%)

Aliments, begudes i tabac (1,76%)

Taula 12. Estructura del VAB manufactures per comarques i per subsectors. 2023

		Baix Ebre	Montsià	Ribera d'Ebre	Terra Alta
1	Aliments, begudes i tabac	17,5	29,9	11,1	29,5
2	Tèxtil, cuir i calçat	0,6	2,0	27,8	3,0
3	Paper i arts gràfiques	15,7	7,0	2,8	38,9
4	Química i refí de petroli	14,7	15,6	13,9	8,1
5	Productes farmacèutics	1,0	0,7	0,0	0,0
6	Cautxú i plàstic	24,9	0,8	0,0	0,4
7	Minerals no metàl·lics	1,2	9,2	8,3	2,1
8	Metal·lúrgia i productes metàl·lics	10,1	9,1	19,4	5,1

9	Productes informàtics, electr, i òptics	0,6	0,1	0,0	10,7
10	Maquinària i equipament mecànic	0,9	1,5	2,8	0,0
11	Material de transport Indústries manufactures diverses	1,0	2,2	0,0	0,0
12	Mobles, reparació i instal·lació i indústries diverses	11,9	21,7	13,9	2,1
	Total	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: Elaboració a partir de dades de l'Anuari econòmic comarcal 2025

Taula 13. Creixement comarcal del VAB pb manufactures per subsectors. 2024-2023
(Taxes reals de variació interanual en %)

		Baix Ebre	Montsià	Ribera d'Ebre	Terra Alta
1	Aliments, begudes i tabac	2,5	6,6	-5,1	-0,3
2	Tèxtil, cuir i calçat	7,7	1,5	-6,8	-5,4
3	Paper i arts gràfiques	5,0	4,5	5,4	4,4
4	Química i refí de petroli	4,6	4,7	9,4	6,7
5	Productes farmacèutics	7,5	-9,6	0,0	0,0
6	Cautxú i plàstic	6,9	12,7	-5,8	10,0
7	Minerals no metàl·lics	3,8	3,1	-8,3	3,4
8	Metal·lúrgia i productes metàl·lics	6,0	5,7	5,7	-1,0
9	Productes informàtics, electr, i òptics	11,3	9,9	0,0	-10,0
10	Maquinària i equipament mecànic	0,0	0,0	0,0	0,0
11	Material de transport Indústries manufactures diverses	-3,5	8,6	0,0	0,0
12	Mobles, reparació i instal·lació i indústries diverses	0,8	1,7	0,6	-1,3
	Total	4,4	4,4	-0,5	1,0

Font: Elaboració a partir de dades de l'Anuari econòmic comarcal 2025

Les dades desagregades del VAB manufacturer, recollides a les Taules 12 i 13 i representades a la Figura 6, permeten analitzar la distribució territorial de les diferents activitats manufactureres a escala comarcal. Aquesta informació facilita la identificació dels subsectors amb una major aportació econòmica i un comportament més dinàmic en cada comarca, així com l'anàlisi dels patrons d'especialització productiva presents al territori. Els resultats mostren una distribució heterogènia de les activitats manufactureres, amb una concentració notable de determinades branques en funció de la comarca, un fet que influeix directament en la configuració del teixit industrial i en les orientacions del desenvolupament econòmic local.

Baix Ebre:

Major pes: Cautxú i plàstic i Aliments, begudes i tabac

Major creixement: Productes informàtics, electr, i òptics i Tèxtil, cuir i calçat

Sector amb caiguda: Material de transport Indústries manufactures diverses

Major aportació al creixement del sector manufacturer de la comarca: Cautxú i plàstic

Montsià:

Major pes: Aliments, begudes i tabac i Mobles, reparació i instal·lació i indústries diverses

Major creixement: Cautxú i plàstic i Productes informàtics, electr, i òptics

Sector amb caiguda: Productes farmacèutics

Major aportació al creixement del sector manufacturer de la comarca: Aliments, begudes i tabac

Ribera d'Ebre:

Major pes: Tèxtil, cuir i calçat i Metal·lúrgia i productes metàl·lics

Major creixement: Química i refí de petroli i Metal·lúrgia i productes metàl·lics

Major caiguda: Minerals no metàl·lics i Tèxtil, cuir i calçat

Major aportació al creixement del sector manufacturer de la comarca: Química i refí de petroli

Terra Alta:

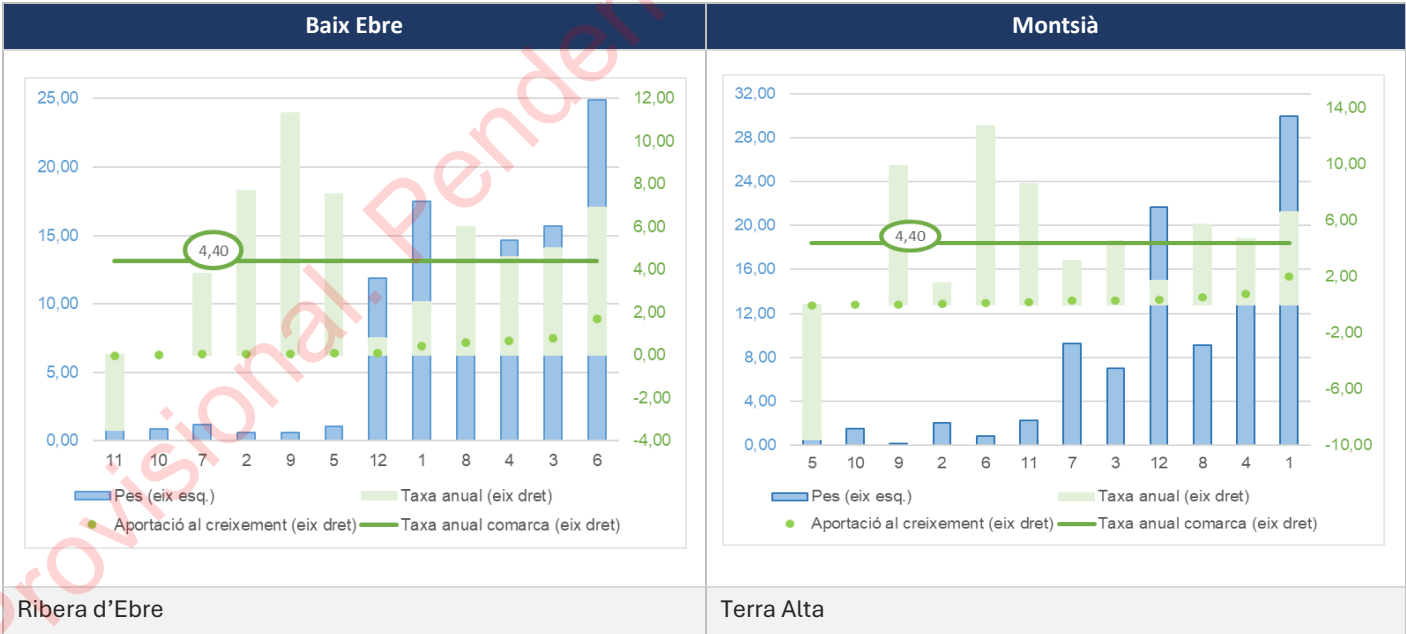
Major pes: Paper i arts gràfiques i Aliments, begudes i tabac

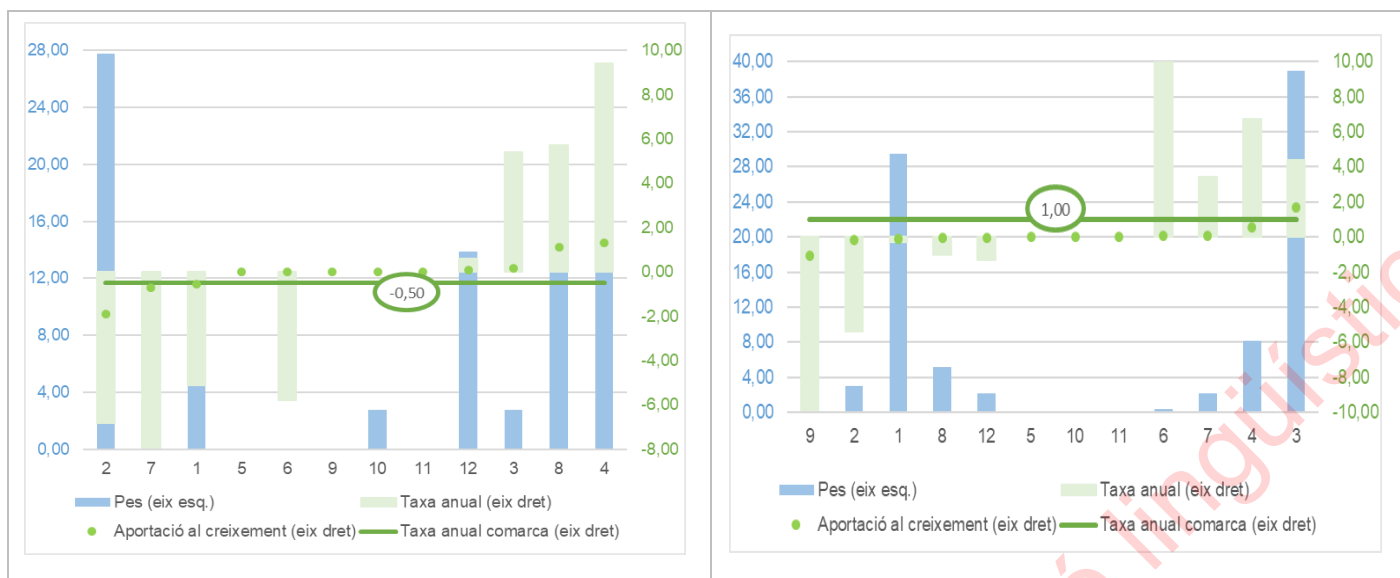
Major creixement: Cautxú i plàstic i Química i refí de petroli

Major caiguda: Productes informàtics, electr, i òptics

Major aportació al creixement del sector manufacturer de la comarca: Paper i arts gràfiques

Figura 6. Indústria manufacturera per subsectors – Distribució (2023), creixement i aportació sectorial al creixement del VAB manufacturer de la comarca (2024-2023).

(1) Aliments, begudes i tabac; (2) Tèxtil, cuir i calçat; (3) Paper i arts gràfiques; (4) Química i refi de petroli; (5) Productes farmacèutics; (6) Cautxú i plàstic; (7) minerals no metàl·lics; (8) Metal·lúrgia i productes metàl·lics; (9) Productes informàtics, electr, i òptics; (10) Maquinària i equipament mecànic; (11) Material de transport; (12) Mobles, reparació i instal·lació i indústries diverses.

Font: Elaboració a partir de dades de l'Anuari econòmic comarcal 2025

Taula 14. Perfil manufacturer de les Terres de l'Ebre. Ocupats 2025.

	% Empreses	% Acumulat
Indústries de productes alimentaris	24,83	24,83
Fabricació de productes de cautxú i matèries plàstiques	11,26	36,09
Indústries químiques	10,16	46,25
Indústries del paper	8,92	55,17
Fabricació de mobles	8,75	63,93
Fabricació de productes metàl·lics, excepte maquinària i equips	7,61	71,54
Ind. de la fusta i del suro, excepte mobles; cistelleria i esparteria	5,20	76,74
Reparació i instal·lació de maquinària i equips	4,25	80,99
Resta de manufactures	19,01	100,00

Font: Elaboració a partir de dades de l'Idescat

Les dades d'afiliació a la Seguretat Social permeten conèixer com es distribueixen l'ocupació, l'activitat empresarial i el treball autònom dins del sector manufacturer de les Terres de l'Ebre. Pel que fa a l'ocupació assalariada, la concentració és elevada, ja que vuit branques d'activitat agrupen el 80% dels llocs de treball manufacturer del territori (Taula 14). Dins d'aquest conjunt, tres activitats destaquen especialment en concentrar prop de la meitat de l'ocupació total del sector, amb un pes proper al 47%:

Indústries de productes alimentaris (24,83%)

Fabricació de productes de cautxú i matèries plàstiques (11,26%)

Indústries químiques (10,16%)

Taula 15. Perfil manufacturer de les Terres de l'Ebre. Empreses 2025.

	% Empreses	% Acumulat
Fabricació de productes metàl·lics, excepte maquinària i equips	20,64	20,64
Indústries de productes alimentaris	16,92	37,56
Reparació i instal·lació de maquinària i equips	10,26	47,82
Ind. de la fusta i del suro, excepte mobles; cistelleria i esparteria	8,72	56,54
Confecció de peces de vestir	7,31	63,85
Arts gràfiques i reproducció de suports enregistrats	6,28	70,13
Fabricació de mobles	4,87	75,00
Fabricació d'altres productes minerals no metàl·lics	4,62	79,62
Resta de manufactures	20,38	100,00

Font: Elaboració a partir de dades de l'Idescat

En relació amb la composició del teixit empresarial, les dades mostren una elevada concentració de les empreses manufactureres en un nombre reduït d'activitats. Concretament, vuit branques agrupen prop del 80% del total d'empreses del sector manufacturer (Taula 15). Dins d'aquest grup, tres activitats destaquen per la seva especial rellevància, ja que acumulen més del 47% del conjunt d'empreses registrades:

Fabricació de productes metàl·lics, excepte maquinària i equips (20,64%)

Indústries de productes alimentaris (16,92%)

Reparació i instal·lació de maquinària i equips (10,26%)

Taula 16. Perfil manufacturer de les Terres de l'Ebre. Treballadors autònoms 2025.

	% Treballadors autònoms	% Acumulat
Indústries de productes alimentaris	26,75	26,75
Fabricació de productes de cautxú i matèries plàstiques	10,69	37,44
Indústries del paper	9,44	46,89
Indústries químiques	9,18	56,07
Fabricació de productes metàl·lics, excepte maquinària i equips	7,87	63,93
Fabricació de mobles	7,61	71,54
Reparació i instal·lació de maquinària i equips	4,07	75,61
Fabricació d'altres productes minerals no metàl·lics	3,74	79,34
Resta de manufactures	20,66	100,00

Font: Elaboració a partir de dades de l'Idescat

Pel que fa al treball autònom en l'àmbit manufacturer, les dades evidencien una concentració significativa en un nombre reduït d'activitats. En concret, vuit branques agrupen prop del 80% del total de persones treballadores per compte propi del sector (Taula 16). D'aquestes, les tres activitats amb una major presència concentren conjuntament el 46,89% dels autònoms manufacturers del territori.

Indústries de productes alimentaris (26,75%)

Fabricació de productes de cautxú i matèries plàstiques (10,69%)

Indústries del paper (9,44%)

Aquestes dades reflecteixen l'existència d'un teixit manufacturer diversificat, amb una àmplia presència d'activitats productives que contribueixen a la generació d'ocupació, activitat empresarial i treball autònom a les Terres de l'Ebre. Tot i aquesta diversitat, algunes branques destaquen per la seva rellevància econòmica, exercint un paper tractor dins del sector manufacturer. Aquesta combinació entre especialització en determinades activitats i diversificació productiva constitueix un element favorable per a la competitivitat i la resiliència de l'economia manufacturera del territori.

6. El focus en la política industrial: una oportunitat de futur que exigeix reflexió estratègica

Les Terres de l'Ebre viuen un moment especialment rellevant per al seu futur industrial. Les nombroses inversions anunciades durant els darrers mesos, l'ampliació de polígons industrials, l'arribada de noves empreses i l'impuls de sectors emergents vinculats a l'energia i la sostenibilitat configuren un escenari de transformació que obre oportunitats importants per al desenvolupament econòmic i la creació d'ocupació.

Aquest context, però, també obliga a fer una reflexió estratègica profunda sobre quin model industrial es vol impulsar i com aquest pot contribuir al desenvolupament equilibrat del territori. Les decisions que es prenguin avui condicionaran les properes dècades i, per tant, cal analitzar amb rigor les potencialitats, les necessitats i les limitacions de cada comarca.

Les inversions anunciades en empreses com Salaet Food Packaging a Gandesa, Saica a l'Aldea, Controlpack a la Sénia o Premier Tech a Amposta demostren la capacitat d'atracció industrial del territori. Al mateix temps, sectors tradicionals com la indústria del moble i la transformació de la fusta a la Sénia continuen mostrant una notable capacitat d'adaptació a les noves exigències del mercat, incorporant innovació, tecnologia i nous productes de valor afegit. Aquesta realitat evidencia la importància de no centrar l'estratègia exclusivament en noves implantacions, sinó també de reforçar i modernitzar el teixit empresarial existent, que forma part de la identitat econòmica de les Terres de l'Ebre.

La innovació i la sostenibilitat apareixen com a factors clau d'aquesta nova etapa. Projectes com la solució desenvolupada per Eurecat i Controlpack per millorar la sostenibilitat dels embalatges industrials o la instal·lació del primer parc eòlic al polígon Catalunya Sud impulsat per Kronospan són exemples d'una indústria que cada vegada aposta més per reduir emissions, millorar l'eficiència energètica i avançar cap a models productius més responsables amb el medi ambient. També les oportunitats associades a l'hidrogen verd i a la transició energètica poden representar un element tractor per a noves activitats industrials.

Tanmateix, el desenvolupament industrial de les Terres de l'Ebre ha d'avançar en equilibri amb els valors ambientals, paisatgístics i socials propis d'un territori reconegut com a Reserva de la Biosfera. Els debats sorgits entorn de determinats projectes d'expansió industrial posen de

manifest la importància d'impulsar processos de governança territorial que facin compatible usos i interessos diversos, garantint alhora oportunitats de desenvolupament econòmic, preservació dels recursos naturals i qualitat de vida. En aquest context, la planificació estratègica, la participació dels agents implicats i el compromís amb la sostenibilitat esdevenen elements clau per consolidar un model industrial competitiu i respectuós amb les singularitats del territori.

Perquè la indústria pugui créixer de manera competitiva també és imprescindible disposar de serveis i infraestructures adequades. L'ampliació de sòl industrial, la construcció de noves naus empresarials a Ascó, la millora dels accessos a polígons com el de la Plana de Gandesa, la renovació d'infraestructures al polígon Baix Ebre de Tortosa o al de Deltebre, així com la reivindicació de connexions digitals de qualitat com la fibra òptica a Batea, evidencien que la competitivitat empresarial depèn cada vegada més d'un entorn preparat per donar resposta a les necessitats de les empreses.

Un altre factor determinant serà la disponibilitat de talent i de mà d'obra qualificada. Les iniciatives de formació impulsades al Montsià i les diferents accions per retenir talent jove al territori són essencials per garantir el relleu generacional i adaptar les competències professionals a les noves demandes industrials.

En definitiva, les Terres de l'Ebre es troben davant una oportunitat històrica per reforçar el seu pes industrial i diversificar la seva economia. Però aquest procés requereix una visió compartida que combini creixement econòmic, innovació, sostenibilitat ambiental, cohesió territorial i reforç de les activitats industrials que ja formen part del teixit productiu local. Només així serà possible construir un model industrial competitiu, resiliència i alineat amb les singularitats i els valors del territori.

CAPÍTOL 4

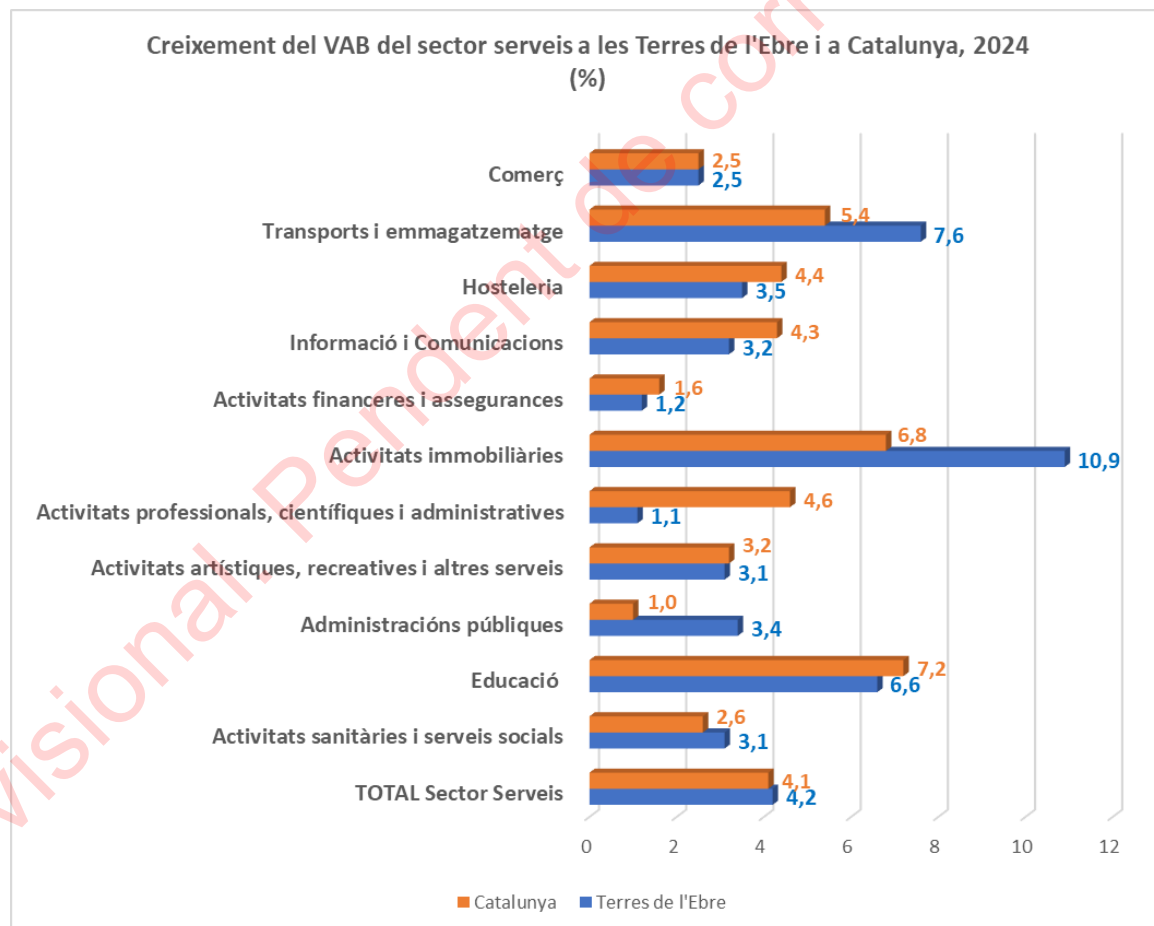
Capítol 4. El sector serveis a les Terres de l'Ebre

Dr. Miquel Àngel Bové Sans

Departament d'Economia de la URV

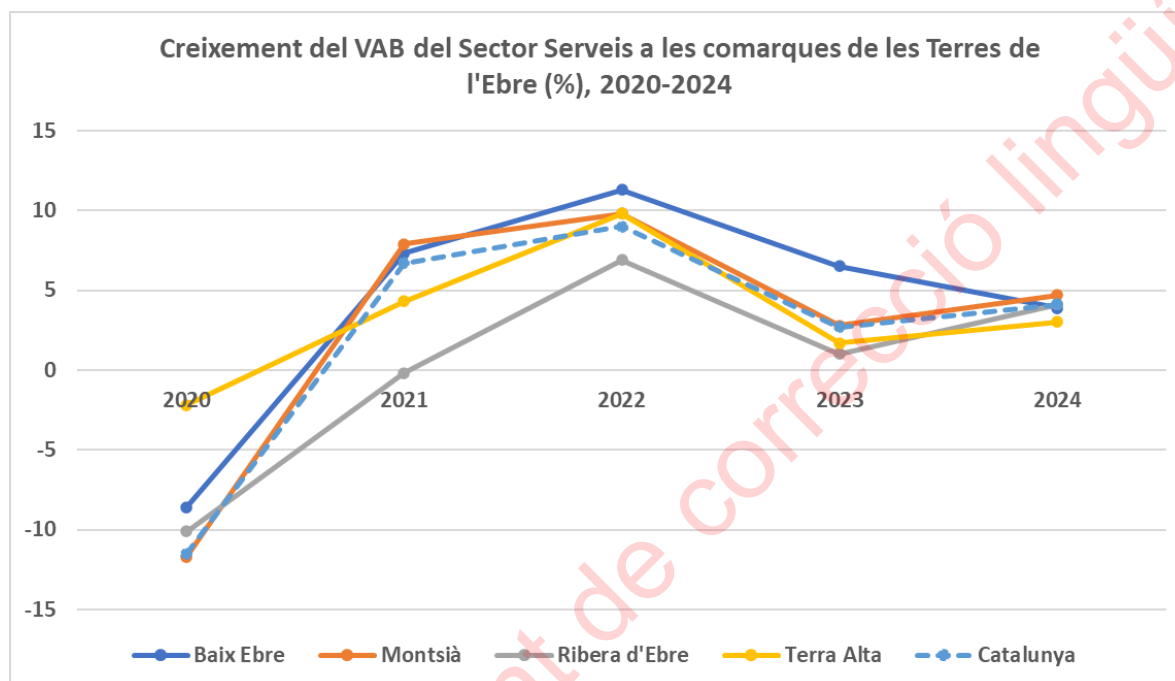
1. La producció del sector serveis a les Terres de l'Ebre

El Valor Afegit Brut (VAB) total de l'economia de les Terres de l'Ebre va augmentar un 3,2% el 2024, en relació a l'any anterior (segons les dades de l'Anuari Econòmic Comarcal del BBVA, 2025). Aquest increment de l'activitat econòmica va ser degut a un creixement del 4,2% del VAB del sector serveis, del creixement del 2,5% del VAB industrial, i també del creixement del VAB del sector primari del 4,75. En canvi el VAB de la construcció es va reduir un 1,7%.

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Anuari Econòmic Comarcal (BBVA, 2025)

Aquest creixement del VAB del sector serveis a les Terres de l'Ebre entre el 2023 i el 2024, es produeix per l'increment del 10,9% del VAB del subsector de les Activitats Immobiliàries, del 7,6% en les activitats de Transport i Emmagatzematge i d'un 6,6% en les activitats d'Educació. Tot i que també creixen el VAB de les activitats d'Hosteleria (3,5%), el de les Administracions Públiques (3,4%), de les activitats d'Informació i Comunicacions (3,2%), Activitats Sanitàries i Serveis Socials (3,1%) i Activitats Artístiques i Recreatives (3,1%). En canvi el sector del Comerç (amb un 2,5%) va créixer per sota de la mitjana dels serveis, així com les Activitats financeres i d'Assegurances (1,2%) i les Activitats Professionals, científiques i Administratives (1,1%).

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Anuari Econòmic Comarcal (BBVA, 2025)

Si ens fixem en l'evolució de l'activitat econòmica del sector serveis a les comarques de les Terres de l'Ebre, en els darrers anys, podem veure la forta recuperació, post-pandèmia que es va produir durant el 2021 i el 2022, especialment al Baix Ebre i al Montsià. L'any 2023 el creixement del VAB-Serveis es modera considerablement a la majoria de comarques, exceptuant el Baix Ebre on amb un creixement del 6,5% es manté molt per sobre de la mitjana catalana (2,7%). En canvi, el 2024 és al Montsià (amb un 4,7%) on el sector serveis creix per sobre de la mitjana catalana (4,1%), mentre el Baix Ebre (3,9%) es situa lleugerament per sota, la Ribera d'Ebre iguala la mitjana del conjunt de Catalunya i el serveis a la Terra Alta registren un creixement del 3%, 1,1 punts per sota del creixement català.

Creixement del VAB del Sector Serveis, de les comarques de les Terres de l'Ebre, 2020-2024 (%)

	2020	2021	2022	2023	2024
Baix Ebre	-8,6	7,3	11,3	6,5	3,9
Montsià	-11,7	7,9	9,8	2,8	4,7
Ribera d'Ebre	-10,1	-0,2	6,9	1,0	4,1
Terra Alta	-2,2	4,3	9,8	1,7	3,0
Catalunya	-11,5	6,7	9	2,7	4,1

Font: elaboració pròpia a partir de l'Anuari Econòmic Comarcal (BBVA, 2025)

Tot i això, el perfil de l'evolució del VAB dels Serveis a les comarques ebrenques és força semblant al del conjunt de Catalunya, encara que el Baix Ebre, habitualment, es situa en un ritme de creixement una mica més alt, el Montsià s'ajusta més al patró del global de Catalunya, a la Ribera d'Ebre el creixement del sector serveis es mou per sota del creixement dels serveis al conjunt català i a la Terra Alta la variació de l'activitat del sector serveis varia una mica per sota de la mitjana catalana.

En qualsevol cas, és ben conegut que les economies desenvolupades es caracteritzen per l'elevat pes del sector serveis en la seva estructura productiva. Així, podem veure com en el conjunt de l'economia catalana, el Valor Afegit Brut (VAB) generat per les activitats del sector terciari, representa el 75,1% del VAB total. En canvi, el pes del sector serveis en l'economia de les Terres de l'Ebre és molt més baix, ja que, tot i ser el sector amb un pes més alt, només arriba al 51,4% del VAB total.

Aquest menor pes del sector serveis en l'estructura productiva de les Terres de l'Ebre, és un dels seus elements característics, que es compensa amb un més elevat pes de l'activitat industrial i del sector primari. Només en les Comarques Centrals de Catalunya trobem un àmbit territorial on el percentatge dels serveis es situa per sota del 60%, concretament el 57,7%. En canvi, al Camp de Tarragona, amb un 66,8%, i al Pla de Lleida, amb un 66,2%, es situen 15 punts percentuals per sobre del pes del terciari a les Terres de l'Ebre. Lògicament, l'elevat pes dels serveis en l'economia catalana ve marcat pel pes de l'àmbit Metropolità de Barcelona, on el sector terciari representa el 79,2% del seu VAB total.

Distribució del Valor Afegit Brut, 2024 (%)

	Serveis	Indústria	Construcció	Primari
Terres de l'Ebre	51,4	39,2	5,4	3,9
Catalunya	75,1	18,2	5,0	0,8

Font: Anuari Econòmic Comarcal del BBVA, 2025

1.1. La distribució comarcal de l'activitat del sector serveis

Però, cal destacar que darrera d'aquesta dada global que ens diu que els serveis només representen el 51,4% del VAB de les Terres de l'Ebre, trobem unes realitats comarcals ben diferents. D'una banda, el Baix Ebre i el Montsià on el sector serveis representa el 68,7 i el 68,9%, respectivament, del seu VAB comarcal. Situant-se, fins i tot, per sobre dels valors mitjans del

Camp de Tarragona i del Pla de Lleida, i al voltant d'uns sis punts per sota de la mitjana de Catalunya.

Això sí, en l'altre extrem trobem la situació de la Ribera d'Ebre, on el sector serveis només representa el 18,4% del VAB comarcal. Però aquest valor, tant baix, és el resultat de l'extraordinari pes que té la seva activitat industrial. Principalment, pel valor econòmic de la producció d'energia, que representa el 79,1% del VAB de la Ribera d'Ebre. Pel què fa a la Terra Alta, el VAB del sector serveis, també és força més baix que la mitjana de les Terres de l'Ebre, ja que es situa en el 35,1%, que també ve compensat per un elevat pes del sector industrial (un 55,7% del VAB). En aquest cas, el menor pes demogràfic de la Terra Alta i la seva posició geogràfica, més d'interior, poden explicar aquest baix pes de les activitats terciàries.

Distribució Comarcal del Valor Afegit Brut, dels Sector Serveis i Indústria 2024 (%)

	Serveis	Indústria
Baix Ebre	68,7	18,3
Montsià	68,9	19,4
Ribera d'Ebre	18,4	79,1
Terra Alta	35,1	55,7
Terres de l'Ebre	51,4	39,2
Catalunya	75,1	18,2

Font: Anuari Econòmic Comarcal del BBVA, 2025

1.2. La distribució comarcal dels serveis per subsectors d'activitat

Si analitzem el pes que tenen els diferents subsectors de les activitats que integren el sectors serveis, també es poden observar importants diferències comarcals, però també alguns patrons generals. Destaca el pes de les activitats lligades al Comerç (tant minorista com majorista), especialment, al Montsià (17,1%) i al Baix Ebre (14,6%), amb un pes superior al global de Catalunya (13,4%). També podem veure que, al conjunt de les Terres de l'Ebre, les activitats d'Administracions Públiques (amb un 6%) és l'únic subsector dels Serveis amb un pes del VAB superior al global de Catalunya (amb un 5,2%), tot i que a la Ribera d'Ebre només arriba al 3%, al Baix Ebre i a la Terra alta superen el 7%. D'altra banda, les activitats d'Informació i **Comunicacions**, amb un 0,9% del VAB de les Terres de l'Ebre, és el subsector serveis amb menys pes en el VAB total, molt per sota del 4,1% que registre en el conjunt de Catalunya. A nivell territorial totes les comarques, tenen un valor baix en aquest subsector d'**Informació i Comunicacions**, tot i que el Baix Ebre amb un 1,3% del VAB comarcal, es situa una mica per sobre del valor de les altres comarques, que en el cas de la Terra Alta només arriba al 0,3%.

Si comparem cada comarca amb els pesos del VAB dels subsectors serveis a Catalunya, podem destacar com al **Baix Ebre**, Administracions Públiques (7,6%), Educació (6,2%) i Hosteleria (7,9%) tenen un pes relativament més alt que el conjunt català. En canvi, els subsectors d'Informació i Comunicacions (1,3%), Activitats professionals, científiques i administratives

(6,1%), Transport i emmagatzematge (2,3%) i Activitat financeres i assegurances (3,4%) tenen una menor participació en el VAB de la comarca.

Distribució del VAB comarcal de Serveis, per subsectors 2024 (%)

	Baix Ebre	Montsià	Ribera d'Ebre	Terra Alta	Terres de l'Ebre	Catalunya
Comerç	14,6	17,1	3	6,3	11,2	13,4
Transport i emmagatzematge	2,3	2,8	1	0,7	1,9	3,8
Hosteleria	7,9	6,8	1	3,2	5,2	6,6
Informació i Comunicacions	1,3	0,7	0,8	0,3	0,9	4,1
Activitats financeres i assegurances	3,4	4,5	1,6	5,2	3,3	4,6
Activitats immobiliàries	10,5	9,4	2	1,8	7	12,5
Activitats professionals, científiques i administratives	6,1	8,8	3,3	5,3	5,9	10,7
Activitats artístiques, recreatives i altres activitats	4,3	5,1	1,1	2,6	3,4	4,3
Administracions públiques	7,6	6,6	3	7,3	6	5,2
Educació	6,2	3,2	1,3	0,8	3,5	4,7
Activitat sanitària i serveis socials	4,5	4,0	0,4	1,8	3	5,3
TOTAL SECTOR SERVEIS	68,7	68,9	18,5	35,1	51,4	75,1

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Anuari Econòmic Comarcal del BBVA, 2025

En el cas del **Montsià** destaca el major pes del Comerç (17,1%), de les Administracions Públiques (6,6%) i també de les Activitats artístiques i recreatives (5,1%). També l'Hosteleria (6,8%) es troba lleugerament per sobre la mitjana de Catalunya (6,6%). Com a la resta de comarques el subsector d'Informació i Comunicacions (0,7%) és el que té un pes més baix. També podem veure que el subsector Educació (3,2%) té un pes clarament més baix a la mitjana catalana (4,7%), així com les activitats vinculades al Transport i la logística (2,8%), així com les Activitat professionals, científiques i administratives (8,8%) malgrat registri el percentatge més alt del conjunt de comarques de les Terres de l'Ebre.

La **Ribera d'Ebre**, com ja em vist abans, és un cas particular degut a l'elevat pes de la Indústria (79,1%) en el VAB comarcal, que fa que la resta de sectors tinguin forçosament uns percentatges de participació molt més baixos. En qualsevol cas, es pot destacar el reduït pes del VAB de l'Activitat Sanitària i de Serveis Socials (amb un 0,4%), de les activitats d'Informació i Comunicació (0,8%), així com de l'Hosteleria (1%) i de Transport (1%). En canvi, els subsectors serveis amb més pes comarcal son les Activitats professionals, científiques i administratives (3,3%), les Administracions Públiques (3%) i el Comerç (3%).

Pel què fa a la **Terra Alta**, el subsector de les Administracions públiques (7,3%) és l'activitat de serveis que genera un major VAB, seguida del Comerç (6,3%) i de les Activitats professionals, científiques i administratives (5,3%), tot i que aquestes es situïn molt per sota de la mitjana del conjunt de Catalunya. Pel què fa a les activitats de serveis amb un menor aportació al VAB comarcal, segueix la pauta general pel que fa al subsector de la Informació i Comunicacions (0,3%), sent el valor més baix de les Terres de l'Ebre. També les activitats lligades al Transport i l'Emmagatzematge (0,7%) tenen un pes reduït, lligat a una localització territorial allunyada dels grans eixos de comunicació. També cal destacar el baix pes de l'Educació (0,8%), relacionat amb el baix pes demogràfic i el progressiu envelliment de la població.

1.3. Creixement dels subsectors serveis per comarques

Creixement del VAB dels subsectors serveis a les comarques de les Terres de l'Ebre, 2024 (%)

	Baix Ebre	Montsià	Ribera d'Ebre	Terra Alta	Terres de l'Ebre	Catalunya
TOTAL Sector Serveis	3,9	4,7	4,1	3,0	4,2	4,1
Activitats sanitàries i serveis socials	0,0	7,7	-0,6	8,9	3,1	2,6
Educació	9,0	4,8	-2,0	-7,8	6,6	7,2
Administracions públiques	-0,4	6,5	7,7	6,1	3,4	1,0
Activitats artístiques, recreatives i altres serveis	3,1	3,1	2,6	3,2	3,1	3,2
Activitats professionals, científiques i administratives	-4,3	5,9	1,2	3,5	1,1	4,6
Activitats immobiliàries	13,8	5,5	15,3	5,5	10,9	6,8
Activitats financeres i assegurances	1,9	2,7	-1,5	-2,5	1,2	1,6
Informació i Comunicacions	0,6	8,2	3,8	9,7	3,2	4,3
Hosteleria	4,3	2	2,8	4,3	3,5	4,4
Transports i emmagatzematge	5,7	8,9	9,4	9,2	7,6	5,4
Comerç	2,0	3,3	1,6	0,8	2,5	2,5
Serveis privats	4,3	4,2	4,0	2,0	4,1	4,3
Serveis col·lectius	2,9	6,4	4,3	5,5	4,2	3,5

Font: elaboració pròpia a partir de l'Anuari Econòmic Comarcal del BBVA, 2025

L'anàlisi dels subsectors de l'activitat terciària a nivell comarcal ens permet veure l'important creixement de les Activitats Immobiliàries a la Ribera d'Ebre (15,3%) i al Baix Ebre (13,8%), molt per sobre de la mitjana catalana del 6,8%). Mentre que el Montsià i la Terra Alta, tot i l'important creixement del 5,5%, es situen per sota del creixement del sector immobiliari català.

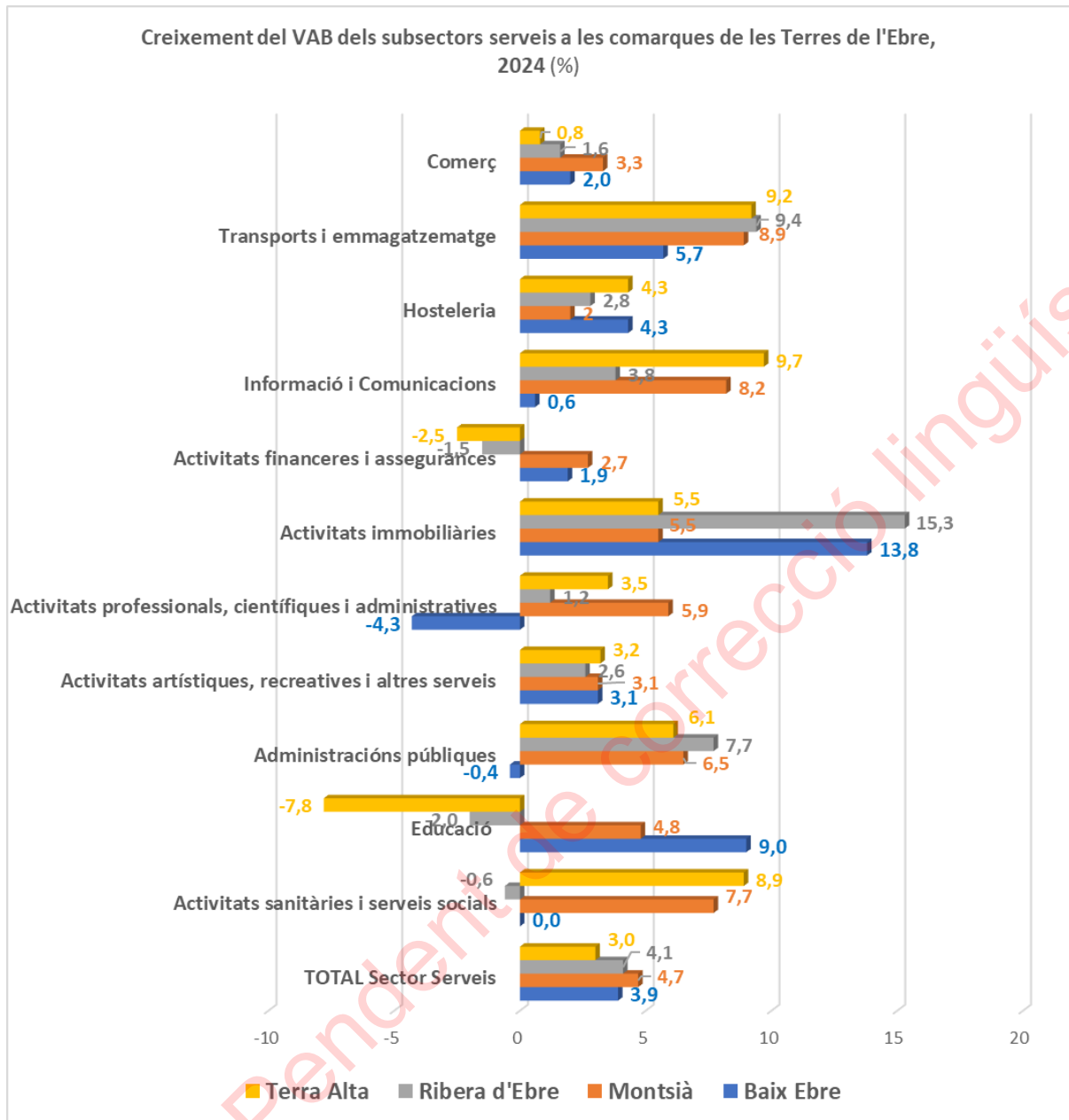
D'altra banda, les activitats logístiques relacionades amb Transports i Emmagatzematge van créixer molt a la Ribera d'Ebre (9,4%) i a la Terra Alta (9,2%), i també al Montsià (8,9%). Mentre que a la Ribera, tot i el creixement del 5,7%, aquest va ser comparativament més moderat.

El valor de les activitats d'Informació i Comunicacions també va registrar un important creixement a la Terra Alta (9,7%) i al Montsià (8,2%). En canvi al Baix Ebre només va créixer un 0,6% i a la Ribera d'Ebre un 3,8%. Per tant, un comportament comarcal força divers.

En el cas de la Terra Alta també destaca el fet que el VAB de les Activitats Sanitàries i els Serveis Socials creixent un 8,9%, mentre que les activitats d'Educació cauen un 7,8%. Fets que es poden relacionar amb el procés d'envelliment demogràfic que fa incrementar els serveis d'atenció social i, per l'altra banda, la manca de població en els trams de menor edat, redueix l'oferta de les activitats educatives.

Les Activitats Sanitàries i Serveis Socials també van créixer significativament al Montsià (7,7%), mentre al Baix Ebre (0,0%) i a la Ribera d'Ebre (-0,6%) pràcticament no varien. Pel què fa a la Ribera d'Ebre, també és significativa la reducció de les activitats relacionades amb els serveis educatius (-2%), reflectint també el problema de la davallada de població en els segments més joves de la comarca.

En canvi, els serveis en Educació al Baix Ebre s'incrementen en un important 9%, molt per sobre del 4,8% del Montsià i una mica per sobre de la mitjana catalana del 7,2%. D'altra banda, a aquests mateixes comarques les Activitats professionals, científiques i administratives tenen un comportament invers als serveis educatius. Al Baix Ebre aquest subsector redueix la seva activitat en -4,3% i en canvi al Montsià augmenta en un 5,9%.

Font: elaboració pròpia a partir de l'Anuari Econòmic Comarcal del BBVA, 2025

En relació a l'evolució de l'activitat del serveis de les Administracions Públiques a les comarques de l'Ebre, aquesta ha crescut de forma molt significativa respecte al comportament del conjunt de Catalunya, si exceptuem el cas del Baix Ebre. Així, podem veure com a la Ribera d'Ebre el VAB del subsector Administracions Públiques va augmentar un important 7,7%, al Montsià un 6,5% i a la Terra Alta un 6,1%. Molt per sobre de l'1% de la mitjana catalana, i en canvi al Baix Ebre el VAB de les Administracions Públiques es va reduir en un 0,4%.

Finalment, destacar que al VAB del sector de l'Hosteleria, on tenim les activitats dels allotjaments turístics i de restauració, creix un 4,3% tant al Baix Ebre com a la Terra Alta, gaire bé al mateix nivell que el 4,4% de la mitjana catalana. Mentre que el Montsià amb un augment del 2% i la Ribera d'Ebre amb un 2,8% es queden força per sota d'aquesta mitjana.

En qualsevol cas, cal tenir en compte la pròpia diversitat dels subsectors que s'inclouen dins del sector serveis, que van des de les activitats comercials més tradicionals a les activitats professionals i científiques més innovadores, i des dels serveis privats més enfocats a les dinàmiques globals dels mercats fins als serveis públics d'atenció social a les persones. A aquesta diversitat cal afegir-hi les pròpies dinàmiques territorials i demogràfiques de cada comarca, i a iniciatives, projectes i inversions de caràcter més local. En aquest sentit, darrera del creixement del sector terciari a les comarques de les Terres de l'Ebre durant el 2024, destaca l'increment de les activitats immobiliàries i les activitats logístiques de transports i emmagatzematge. També hi ha un augment de les activitats de les administracions públiques (si exceptuem el Baix Ebre). En la resta de subsectors de serveis el comportament comarcal és molt més heterogeni, tal com hem senyalat anteriorment.

2. L'ocupació al sector serveis a les Terres de l'Ebre

A l'hora d'analitzar l'ocupació en el sector serveis podem utilitzar les dades del les afiliacions a la Seguretat Social segons el tipus d'activitat econòmica. Tot i que el nombre d'afiliacions no coincideix amb el nombre de treballadors afiliats a la Seguretat Social, ja que un mateix treballador pot tenir més d'un contracte laboral i, per tant, més d'una afiliació; les dades sobre afiliacions ens ofereix informació més detallada sobre l'ocupació en els diferents subsectors que s'inclouen dins del sector terciari de l'economia.

En qualsevol cas, podem fer una primera aproximació global al pes que té el sector serveis en l'economia de les Terres de l'Ebre comparant el nombre d'afiliacions i el seu pes relatiu respecte al conjunt de Catalunya. Així, podem veure que les 52.395 afiliacions en activitats del sector terciari a les Terres de l'Ebre representen el 68,5% del nombre d'afiliacions totals a les comarques ebrenques. Mentre que en el conjunt de Catalunya el pes de l'ocupació en els serveis es situa en el 79,6%. És a dir, 11,1 punts percentuals més. Per tant, també en termes d'ocupació l'activitat de serveis és clarament dominant a les Terres de l'Ebre, però encara força per sota de la mitjana catalana.

Afiliacions a la Seguretat Social per sector d'activitat segons residència padronal de l'afiliat (abril 2026)

	Agricultura	Indústria	Construcció	Serveis	Total
Catalunya	56.215	512.495	230.475	3.121.440	3.920.625
	1,4%	13,1%	5,9%	79,6%	100%
Terres de l'Ebre	7.220	10.800	6.040	52.395	76.455
	9,4%	14,1%	7,9%	68,5%	100%

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Idescat i de la Seguretat Social

Si analitzem aquestes mateixes dades d'ocupació a nivell comarcal, podem veure com al Baix Ebre el nombre d'afiliacions al sector serveis, amb un 70,5% es situa per sobre de la mitjana del conjunt de les Terres de l'Ebre (68,5%), a la Ribera d'Ebre aquest percentatge coincideix exactament amb el valor del conjunt de l'àmbit territorial, al Montsià és situa lleugerament per sota d'aquesta mitjana, amb un 67,9%, i en el cas de la Terra Alta, amb un 58,1% l'ocupació en el sector serveis és més de 10 punts per sota de la mitjana. A totes quatre comarques l'ocupació en serveis és clarament inferior a la mitjana del conjunt de Catalunya.

Afiliacions a la Seguretat Social per sector d'activitat segons residència padronal de l'afiliat (abril 2026)

	Agricultura	Indústria	Construcció	Serveis	Total
Baix Ebre	2.825 8,2%	4.290 12,5%	3.045 8,8%	24.295 70,5%	34.450 100%
Montsià	2.765 9,6%	4.550 15,9%	1.915 6,7%	19.475 67,9%	28.700 100%
Ribera d'Ebre	870 10,0%	1.165 13,4%	700 8,1%	5.945 68,5%	8.680 100%
Terra Alta	765 16,6%	790 17,1%	380 8,2%	2.685 58,1%	4.620 100%
Catalunya	56.215 1,4%	512.495 13,1%	230.475 5,9%	3.121.440 79,6%	3.920.625 100%

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Idescat i de la Seguretat Social

Si passem a analitzar l'ocupació al sector serveis per "secció d'activitat" podem veure en quin tipus de subsectors està especialitzat el sector terciari de l'economia de les Terres de l'Ebre, en comparació al conjunt de Catalunya.

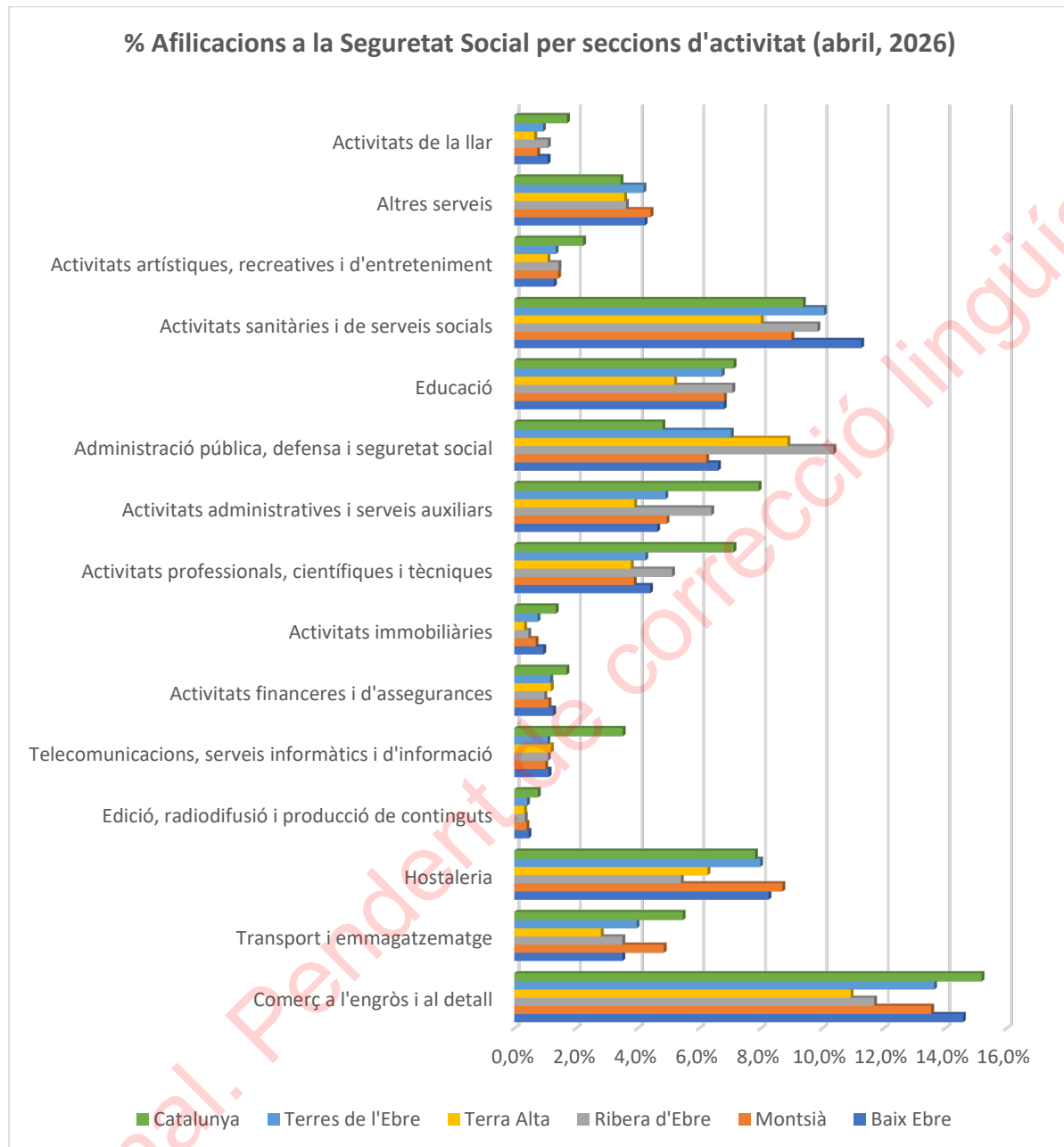
Afiliacions a la Seguretat Social segons residència padronal de l'afiliat. (Abril, 2026) Secció d'activitat econòmica (CCAE-2025)

	Baix Ebre	Montsià	Ribera d'Ebre	Terra Alta	Terres de l'Ebre	Catalunya
1 Comerç a l'engròs i al detall	5.025	3.890	1.015	505	10.435	595.625
2 Transport i emmagatzematge	1.210	1.395	305	130	3.040	214.470
3 Hostaleria	2.845	2.500	470	290	6.105	306.600
4 Edició, radiodifusió i producció de continguts	160	115	30	15	320	30.150
5 Telecomunicacions, serveis informàtics i d'informació	385	290	95	55	825	138.185
6 Activitats financeres i d'assegurances	435	320	85	55	895	66.570
7 Activitats immobiliàries	325	200	40	15	580	52.985
8 Activitats professionals, científiques i tècniques	1.520	1.115	445	175	3.255	279.085
9 Activitats administratives i serveis auxiliars	1.600	1.420	555	180	3.755	311.160
10 Administració pública, defensa i seguretat social	2.280	1.790	900	410	5.380	188.670
11 Educació	2.345	1.955	615	240	5.155	279.365
12 Activitats sanitàries i de serveis socials	3.885	2.585	855	370	7.695	367.715
13 Activitats artístiques, recreatives i d'entreteniment	445	410	125	50	1.030	87.745
14 Altres serveis	1.460	1.270	315	165	3.210	135.390
15 Activitats de la llar	375	215	95	30	715	67.190
16 Organismes extraterritorials	-	-	-	-	-	545
Total	34.450	28.700	8.680	4.620	76.450	3.920.625

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Idescat i la Seguretat Social

Podem veure el pes predominant del sector del **Comerç** (a l'engròs i al detall) que amb 10.435 afiliacions a les Terres de l'Ebre representa el 13,6% de l'ocupació del sector serveis; en segon lloc trobem les **Activitats Sanitàries i de Serveis Socials**, amb 7.695 afiliacions que representen el 10,1% de l'ocupació en serveis a les Terres de l'Ebre; i en tercer lloc l'**Hostaleria**, que amb 6.105 afiliacions, significa el 8% de l'ocupació en serveis. En quart lloc trobem l'activitat de les **Administració Pública** amb 5.380 afiliacions i un 7% de l'ocupació dels serveis, seguides de a prop d'**Educació** amb 5.155 afiliacions que representen el 6,7%. Ja per sota del 5% dels afiliats en el sector serveis trobem, en sisè lloc les Activitats Administratives i Serveis Auxiliars amb 3.755 afiliacions que representen el 4,9%; seguides de les Activitats professionals, científiques i tècniques, amb 3.255 afiliacions i un 4,3%. En vuitè lloc es situen Altres Serveis amb 3.210 afiliacions i el 4,2%, seguits de les activitats de Transport i Emmagatzematge amb 3.040 afiliacions i un 4%. Molt per sota d'aquest 4% podem trobar el pes en l'ocupació d'Activitats

Financeres i Assegurances, d'Activitats Immobiliàries, Activitats Artístiques i Creatives, i Activitats a la Llar.

Una manera de veure més clarament el nivell d'especialització en les diverses activitats que integren el sector serveis és a través del càlcul del coeficients d'especialització, que ens indiquen el pes de cada subsector a la comarca en relació al pes que tenen en el conjunt de Catalunya. De manera que els valors superiors a la unitat indiquen una major grau d'especialització territorial en comparació a la mitjana catalana, i valors inferiors indiquen un menor grau d'especialització. Sent el coeficient igual a 1 quan el nivell d'especialització territorial és el mateix que el de Catalunya.

Coeficient d'especialització de l'ocupació comarcal de les Terres de l'Ebre. (Abril, 2026) Secció d'activitat econòmica (CCA-E-2025)

	Baix Ebre	Montsià	Ribera d'Ebre	Terra Alta	Terres de l'Ebre	Catalunya
1 Comerç a l'engròs i al detall	0,960	0,892	0,770	0,720	0,898	1,000
2 Transport i emmagatzematge	0,642	0,889	0,642	0,514	0,727	1,000
3 Hostaleria	1,056	1,114	0,692	0,803	1,021	1,000
4 Edició, radiodifusió i producció de continguts	0,604	0,521	0,449	0,422	0,544	1,000
5 Telecomunicacions, serveis informàtics i d'informació	0,317	0,287	0,311	0,338	0,306	1,000
6 Activitats financeres i d'assegurances	0,744	0,657	0,577	0,701	0,689	1,000
7 Activitats immobiliàries	0,698	0,516	0,341	0,240	0,561	1,000
8 Activitats professionals, científiques i tècniques	0,620	0,546	0,720	0,532	0,598	1,000
9 Activitats administratives i serveis auxiliars	0,585	0,623	0,806	0,491	0,619	1,000
10 Administració pública, defensa i seguretat social	1,375	1,296	2,155	1,844	1,462	1,000
11 Educació	0,955	0,956	0,994	0,729	0,946	1,000
12 Activitats sanitàries i de serveis socials	1,202	0,960	1,050	0,854	1,073	1,000
13 Activitats artístiques, recreatives i d'entreteniment	0,577	0,638	0,643	0,484	0,602	1,000
14 Altres serveis	1,227	1,281	1,051	1,034	1,216	1,000
15 Activitats de la llar	0,635	0,437	0,639	0,379	0,546	1,000

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Idescat i la Seguretat Social

D'aquesta manera, podem apreciar com en el conjunt de les Terres de l'Ebre, l'ocupació dins del sector serveis, presenta una major especialització en les activitats de l'**Administració Pública**, amb un coeficient de 1,462. Produint-se aquesta major especialització en totes les quatre comarques ebrenques, especialment a la Ribera d'Ebre (2,155) i a la Terra Alta (1,844), però també al Baix Ebre (1,375) i al Montsià (1,296). En segon lloc trobem les activitats d'**Altres Serveis** amb un coeficient conjunt per les Terres de l'Ebre de 1,216, amb valors més alts al Montsià (1,281) i al Baix Ebre (1,227). En tercer lloc, trobem les **Activitats sanitàries i de serveis socials** amb un coeficient de 1,073; en aquest cas, la major especialització es produeix al Baix Ebre (1,202) i a la Ribera d'Ebre (1,050); mentre el Montsià i la Terra Alta tenen un nivell més baix que la mitjana catalana. En quart lloc, trobem les activitats d'**Hostaleria** amb un coeficient de 1,021, degut a la major especialització del Montsià (1,114) i del Baix Ebre (1,056). En canvi a la Terra Alta (0,803) i a la Ribera d'Ebre (0,692) el nivell d'especialització en Hostaleria és clarament més baix que el del conjunt de Catalunya.

D'altra banda, els subsectors serveis amb un nivell més baix d'especialització territorial a les Terres de l'Ebre, son el de **Telecomunicacions, serveis informàtics i d'informació** amb un coeficient de 0,306. També en els subsectors amb menys especialització territorial trobem les activitats d'**Edició, radiodifusió i producció de continguts** (0,544), **Activitats de la llar** (0,546), **Activitats Immobiliàries** (0,561) i **Activitats professionals, científiques i tècniques** (0,598).

Per tant, ens trobem a les Terres de l'Ebre amb un baix nivell d'especialització territorial en algunes activitats de serveis relacionades amb l'economia del coneixement i de la innovació com les tecnologies de la informació i la comunicació, així com les relacionades amb les activitats de recerca i desenvolupament. Això implica una debilitat important en ocupació tecnològica i en serveis intensius en l'ús de nous coneixements, de manera que es dificulta la millora en els nivell de productivitat i en la competitivitat de les empreses.

3. Les Activitats Sanitàries i de Serveis Socials a les Terres de l'Ebre

Hem vist abans que un dels àmbits d'especialització territorial, de les Terres de l'Ebre dins del sector serveis, son les “activitats sanitàries i de serveis socials”; i que amb 7.685 afiliacions representa el 10,1% de l'ocupació dins del sector terciari de l'economia ebrenca.

A l'hora d'estudiar les característiques d'aquest subsector a les comarques de l'Ebre, cal fer referència al treball realitzat per Berenguer, Galiana i Mora (2026), que amb el títol **“Anàlisi del sistema de salut a les Terres de l'Ebre”** va ser presentat per la Càtedra d'Economia Local i Regional de la URV al febrer del 2026.

Per poder obtenir una visió global dels centres de salut que hi ha al territori ens podem fixar en l'estructura del sistema de salut a les Terres de l'Ebre, diferenciant els principals àmbits assistencials, la titularitat pública o privada dels centres i la seva distribució territorial per comarques. Els resultats mostren un clar predomini de l'oferta pública en els àmbits d'atenció hospitalària, atenció primària, atenció intermèdia i salut mental, que constitueixen el nucli del sistema sanitari. En l'àmbit de l'atenció hospitalària general, les Terres de l'Ebre disposen de quatre hospitals públics, amb una distribució que garanteix l'atenció hospitalària a totes les comarques, si considerem que l'Hospital Comarcal de Móra d'Ebre cobreix també les necessitats dels municipis de la Terra Alta. L'atenció primària és l'àmbit amb un major nombre de centres, amb un total de 66. L'atenció intermèdia i la salut mental estan presents amb recursos d'internament, hospitals de dia i centres comunitaris repartits entre les diferents comarques. Finalment, l'àmbit de titularitat privada concentra un volum elevat de centres, especialment en serveis com les clíniques dentals, la fisioteràpia i la psicologia. Cal assenyalar, però, que les dades relatives al sector privat no representen la totalitat de l'oferta existent, ja que s'han inclòs, únicament, aquells centres que consten als registres públics de la Generalitat de Catalunya com a centres sanitaris autoritzats. Aquesta limitació implica que la presència real del sector privat podria estar infra-representada.

Centres de salut a les Terres de l'Ebre

ÀMBIT DE SALUT	CENTRES DE SALUT A LES TERRES DE L'EBRE	Total Terres de l'Ebre	Baix Ebre	Montsià	Ribera d'Ebre	Terra Alta
Atenció Hospitalària General	HOSPITALS GENERALS	4				
	Hospital Universitari de Tortosa - Verge de la Cinta		1			
	Clínica Terres de l'Ebre		1			
	Hospital Comarcal d'Ampostà			1		
	Hospital Comarcal de Móra d'Ebre				1	
Atenció Primària	CENTRES D'ATENCIÓ PRIMÀRIA	66				
	CAP	20	11	6	3	3
	CL	46	13	7	15	8
Atenció Intermèdia	CENTRES D'ATENCIÓ INTERMÈDIA	7				
	Hospitals d'internament	3	1	1	1	
	Hospitals de dia	4	1	1	1	1
SALUT Mental	CENTRES DE SALUT MENTAL	13				
	Hospitals d'internament	1	1			
	CSMU	3	1	1	1	
	CSMA	3	1	1	1	
	RHB Comunitària	3	1	1	1	
	CAS	1	1			
	Hospital de dia	2	1	1		
Altres Centres	Privat	13				
	Laboratoris	7	5	2		
	Centres d'imatge i radiodiagnòsi	4	2	2		
	Òptiques	3	2	1		
	Clíniques dentals	75	33	31	8	3
	Fisioteràpia	44	17	14	6	7
	Mútues laborals	16	7	7	2	
	Nutricionistes	1	1			
	Podologia	15	5	7	3	
	Psicologia	43	21	20	1	1
	Especialistes salut	20	9	9	1	1
	Salut integral i complementàries	1	1			

Font: Dades obtingudes de la web de la Generalitat de Catalunya, centres sanitaris autoritzats.

La presència de centres assistencials es complementa amb una xarxa d'establiments de salut, que desenvolupen activitats sanitàries de dispensació, adaptació i provisió de productes i serveis relacionats amb la salut, i que tenen un paper clau en l'accessibilitat i la continuïtat de l'atenció. En aquest àmbit, les farmàcies destaquen clarament com l'establiment de salut més present al territori, amb una distribució equilibrada entre comarques. Altres establiments, com les òptiques, les ortopèdies i els centres d'audiopròtesi, presenten una major concentració al Baix Ebre i al Montsià, mentre que la seva presència és més reduïda a la Ribera d'Ebre i a la Terra Alta.

Establiments de salut a les Terres de l'Ebre

TIPUS D'ESTABLIMENTS	Total Terres de l'Ebre	Baix Ebre	Montsià	Ribera d'Ebre	Terra Alta
Farmàcies	88	37	26	15	10
Parafarmàcies	11	6	2	1	2
Òptiques	34	15	16	3	
Ortopèdies	15	7	8		
Audioprotèsis	16	9	5	2	
Centres dispensadors d'articles ortopèdics	11	7	2	1	1
TOTAL	175	81	59	22	13

Font: Anàlisi del sistema de salut a les Terres de l'Ebre, 2026

Tal com senyalen Berenguer, Galiana i Mora (2026), el sistema sanitari de les Terres de l'Ebre es caracteritza per una estructura professional diversa i altament estratificada, que integra tant professionals sanitaris com no sanitaris, així com serveis directes i indirectes, propis i externalitzats. En conjunt, el volum total de professionals vinculats als centres de salut del territori és de 3.652 professionals, fet que evidencia la importància del capital humà com a eix vertebrador del sistema assistencial de salut. L'anàlisi per entitats gestores posa de manifest el paper hegemònic l'Institut Català de la Salut (ICS), que concentra 1.746 professionals, gairebé la meitat del total. Aquesta centralitat reforça el caràcter públic del sistema sanitari a les Terres de l'Ebre i situa l'ICS com a principal garant de la prestació assistencial, especialment en l'àmbit de l'atenció primària i hospitalària. Altres entitats rellevants són el Hospital de la Santa Creu (HSC), amb 461,5 professionals, i Hospital comarcal d'Amposta (HCA) (364), seguides de l'Hospital Comarcal de Mora d'Ebre (HCME) (231), les mútues laborals (222) i la Clínica Terres de l'Ebre (CE) (191). El SEM i altres organismes del Servei Català de la Salut i de l'Administració sanitària completen el mapa institucional, tot i amb un pes quantitativament menor. Des del punt de vista de les categories professionals, el col·lectiu més nombrós és el d'infermeres, amb 1.028 professionals, fet que confirma el seu rol central en l'organització de l'atenció sanitària, tant en l'àmbit assistencial com comunitari. En segon lloc, destaquen els Tècnics en Cures Auxiliars d'Infermeria (TCAI), amb 796 professionals, i el personal administratiu, amb 617, que garanteixen el funcionament quotidià i la sostenibilitat operativa del sistema. Els metges i altres especialistes sumen 437 professionals, una xifra significativa però proporcionalment inferior a la d'altres categories assistencials, fet que reflecteix la necessitat de treball en equips multidisciplinaris i el pes creixent de les professions d'infermeria i suport clínic. Altres perfils sanitaris especialitzats, com fisioterapeutes, llevadores, psicòlegs, terapeutes ocupacionals, logopedes o nutricionistes, tenen una presència quantitativament més reduïda, però estratègicament rellevant per a l'abordatge integral de la salut.

D'altra banda, cal tenir en compte que el sistema sanitari no es limita als perfils estrictament clínics. El personal de direcció, gestió i administració, juntament amb els serveis generals, manteniment, cuina, neteja, seguretat i informàtica, configura un entramat imprescindible per al funcionament dels centres. En aquest sentit, cal destacar el pes dels serveis externalitzats, especialment en àmbits com la neteja (125 professionals), la bugaderia (23), el manteniment

extern (23) o la seguretat (5), la qual cosa apunta cap a una organització híbrida que combina gestió directa i subcontractació.

Complementàriament als centres sanitaris, els establiments de salut (farmàcies, clíniques odontològiques, òptiques i centres d'audiologia) aporten una estimació de 313 professionals, amb una distribució territorial desigual. El Baix Ebre concentra el major volum (148), seguit del Montsià (111), mentre que la Ribera d'Ebre (36) i la Terra Alta (18) presenten xifres notablement inferiors, fet que reflecteix desequilibris territorials en l'oferta de serveis de proximitat. Dins aquest àmbit, destaquen els titulars o adjunts de farmàcia (165) i els odontòlegs (75), seguits d'optometristes (34) i audiometristes (16). Aquestes dades, tot i ser estimacions basades en el nombre d'establiments, aporten una visió rellevant del teixit professional sanitari no hospitalari del territori.

L'estudi de Berenguer, Galiana i Mora (2026) també realitza una anàlisi de l'impacte econòmic del sistema de salut a les Terres de l'Ebre, arribant a la conclusió que la suma dels impactes directe, indirecte i induït reflecteix la contribució estructural de les activitats del sistema de salut a l'economia de les Terres de l'Ebre. Considerant conjuntament els tres impactes analitzats, l'activitat del sector salut genera un impacte econòmic total que es situa en una forquilla d'entre 96 i 157 milions d'euros en termes de producció, i un Valor Afegit Brut (VAB) agregat d'entre 262 i 331 milions d'euros. Xifres que situen el sistema de salut com un dels principals motors econòmics de les Terres de l'Ebre. En termes d'ocupació, l'impacte total associat al sector —sumant l'ocupació directa, indirecta i induïda— se situa en una forquilla d'entre 5.724 i 6.844 llocs de treball equivalents a temps complet (ETP), amb efectes distribuïts transversalment sobre múltiples branques d'activitat econòmica. Aquestes magnituds evidencien que el sistema de salut no només té una funció assistencial essencial, sinó que actua també com motor de renda, ocupació i activitat econòmica, amb una incidència rellevant sobre la cohesió econòmica i social de les comarques ebrenques. Podem dir que el sistema de salut no només és essencial per al benestar de la població, sinó que constitueix una palanca clau de desenvolupament econòmic territorial, ajudant a fixar població, atraure talent i reduint desigualtats territorials, especialment en un context d'envelliment demogràfic i dispersió geogràfica com és el cas de les Terres de l'Ebre.

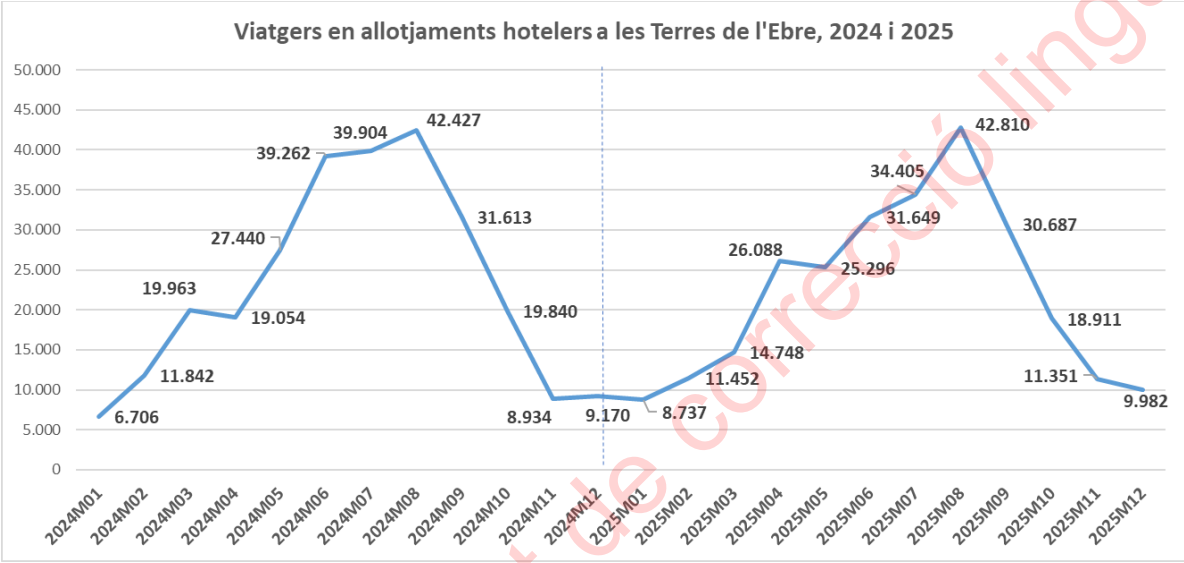
4. El turisme a les Terres de l'Ebre

Un altre dels subsectors dels serveis on les Terres de l'Ebre té un nivell d'especialització, en termes d'ocupació, superior a la mitjana de l'economia catalana és el sector turístic. Si bé cal tenir en compte que dins de la categoria de les afiliacions de treballadors en l'àmbit de l'Hoteleria s'inclouen tant els serveis d'allotjament turístic com els serveis de menjar i veure de restaurants, bars i càtering. Que en aquest darrer cas poden donar servei tant als viatgers i turistes que visiten les destinacions turístiques, com als ciutadans residents en els propis municipis.

En qualsevol cas, però l'anàlisi del sector turístic i la seva evolució té un significat especial en termes de la seva capacitat de millorar el desenvolupament econòmic i social d'un determinat territori, així com els seus possibles impactes mediambientals i paisatgístics, que cal evitar per tal de preservar el patrimoni natural i cultural de les destinacions, ja que també són elements que serveixen tant per atraure visitants, com per garantir la qualitat de vida dels residents.

4.1. La demanda turística a les Terres de l'Ebre: viatgers i pernoctacions

Si analitzem l'evolució recent de la demanda turística a les Terres de l'Ebre, de manera global, cal fixar-se en el comportament de l'arribada dels visitants a les comarques ebrenques, ja sigui en termes del nombre de viatgers com de les pernoctacions que aquests realitzen. Així doncs, utilitzant les dades del nombre de viatgers allotjats en establiments hotelers podem observar la seva estacionalitat, amb pics que superen els 42.000 viatgers als mesos d'agost i que al mes d'agost del 2025 s'assolia un màxim de 42.810 viatgers. En canvi als mesos de setembre aquest nombre de viatgers ja cau ràpidament (situant-se al voltant dels 31.000 viatgers) i baixant per sota de les 10.000 persones als mesos d'hivern.

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta d'Ocupació Hotelera (INE)

Si comparem les dades dels viatgers allotjats en hotels de les Terres de l'Ebre al 2025 amb les del 2024, podem veure que és l'única zona turística catalana, que va reduir el nombre de viatgers. Concretament, es va produir una disminució del 3,6%, mentre que en el conjunt de Catalunya es va registrar un creixement del 4,2%, impulsat principalment pel turisme hotelier de la ciutat de Barcelona, tot i que la Vall d'Aran també va assolir un increment del 9,5%.

Viatgers allotjats en establiments hotelers, 2024 i 2025

	2024	2025	Variació 2024-25
Barcelona	9.053.716	9.602.320	6,1%
Costa Barcelona	3.813.321	3.886.735	1,9%
Costa Brava	3.944.964	4.067.698	3,1%
Costa Daurada	2.894.779	2.988.700	3,2%
Terres de l'Ebre	276.155	266.116	-3,6%
Terres de Lleida	310.592	313.132	0,8%
Vall d'Aran	282.676	309.421	9,5%
Catalunya	20.576.203	21.434.122	4,2%

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'INE

Si ens fixem en l'evolució del nombre de pernoctacions en hotels de les Terres de l'Ebre, durant el 2024 i el 2025, continuem veient una important estacionalitat, amb una escala a la primavera per les vacances de Setmana Santa, un pic màxim de pernoctacions als mesos d'agost i una forta caiguda a partir dels mesos de setembre, fins assolir els mínims durant els mesos d'hivern.

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta d'Ocupació Hotelera (INE)

Quan analitzem les dades anuals de l'evolució de les pernoctacions, a les Terres de l'Ebre és la zona turística de Catalunya on més es van reduir durant el 2025. Ja que van caure un 1,8%, tot i què aquest percentatge de reducció de les pernoctacions va ser la meitat de la caiguda del nombre de viatges allotjats en hotels (-3,6%). En un context català global de reducció o estancament en el nombre de pernoctacions hoteleres (-0,1%), mentre que el nombre de viatgers allotjats en hotels a Catalunya va augmentar (4,2%).

Pernoctacions hoteleres per zones turístiques, 2024 i 2025

	2024	2025	Variació 2024-25
Barcelona	23.160.704	23.070.261	-0,4%
Costa Barcelona	10.957.922	10.973.902	0,1%
Costa Brava	12.125.150	12.246.036	1,0%
Costa Daurada	10.218.105	10.094.471	-1,2%
Terres de l'Ebre	704.474	691.500	-1,8%
Terres de Lleida	531.593	532.889	0,2%
Vall d'Aran	776.480	832.232	7,2%
Catalunya	58.474.428	58.441.291	-0,1%

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'INE

Si passem a analitzar la demanda en el sector dels càmpings a les Terres de l'Ebre, podem veure que el nombre de viatgers allotjats, al 2025, va incrementar-se un 1,6% respecte l'any anterior,

assolint la xifra de 176.828 turistes. També podem observar que en altres destinacions de sol i platja més madures com són la Costa Brava i la Costa Daurada el nombre de turistes allotjats en càmpings es va reduir un 1,9 i un 1,1%, respectivament, mentre que a la Costa Barcelona va incrementar-se de forma molt significativa, arribant al 16,4%.

Viatgers allotjats en càmpings, 2024 i 2025

	2024	2025	Variació 2024-25
Costa Barcelona	634.428	738.361	16,4%
Costa Brava	1.488.493	1.459.520	-1,9%
Costa Daurada	1.163.808	1.150.879	-1,1%
Terres de l'Ebre	174.009	176.828	1,6%
Catalunya	3.460.738	3.525.588	1,9%

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'INE

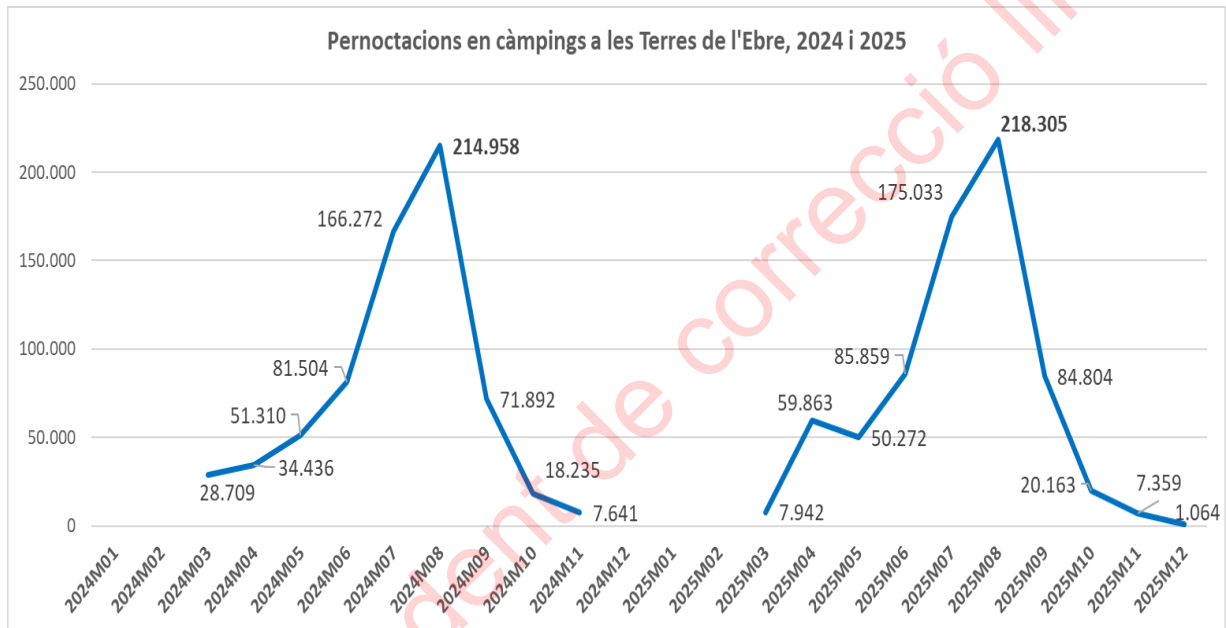
D'altra banda, el creixement encara va ser més alt en el nombre de pernoctacions, que en el dels viatgers, ja que als càmpings de les Terres de l'Ebre al 2025 es va registrar un creixement del 5,3% en el nombre de pernoctacions. Fet que reflecteix un increment dels dies d'estada mitjana dels turistes de càmping. Cal destacar, a més, que amb les 710.644 pernoctacions del 2025 els càmpings de les Terres de l'Ebre superen les 691.500 pernoctacions registrades en els establiments hotelers, durant el mateix any. Reflectint l'interès dels turistes que visiten les Terres de l'Ebre per l'oferta dels càmpings i aquest tipus de producte turístic.

D'altra banda, l'evolució mensual del nombre de pernoctacions en els càmpings de les Terres de l'Ebre posa de relleu la major estacionalitat de la demanda en aquest tipus d'establiments turístics. Així, podem veure com durant els mesos de desembre, gener i febrer els càmpings no tenen activitat i, per tant, no registren pernoctacions; els mesos de març depenen en gran mesura del calendari de les vacances de Setmana Santa i posteriorment s'assoleixen pics màxims d'ocupació que es situen entre les 215.000 i les 218.000 pernoctacions, durant els mesos d'agost. Tornant a caure ja ràpidament a partir dels mesos de setembre. Així, doncs, el pes de les pernoctacions als càmpings incrementa encara més l'estacionalitat de la demanda turística de les Terres de l'Ebre, que hem vist que també té el sector hotelier.

Pernoctacions en càmpings, 2024 i 2025

	2024	2025	Variació 2024-25
Costa Barcelona	3.025.517	3.185.385	5,3%
Costa Brava	8.768.685	9.334.706	6,5%
Costa Daurada	6.146.349	6.207.352	1,0%
Terres de l'Ebre	674.957	710.664	5,3%
Catalunya	18.615.508	19.438.107	4,4%

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'INE

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta d'Ocupació en Càmpings (INE)

4.2. L'oferta turística a les Terres de l'Ebre: establiments i places d'allotjament turístic

Si analitzem el sector turístic de les Terres de l'Ebre des del costat de l'oferta, podem veure que al 2025 es disposava de 6.040 establiments d'allotjament turístic, que representen el 5,4 % dels establiments turístics de Catalunya. A les Terres de l'Ebre, aquests es concentraven principalment en els 5.725 "habitatges d'ús turístic". Mentre que, només existeixen 106 establiments hotelers, que representen el 3,3% dels hotels de Catalunya; 14 càmpings, 15 establiments d'apartaments turístics i 180 de turisme rural. Per tant, es manté la poca presència d'oferta hotelera, però també de càmpings i d'apartaments turístics.

Establiments d'allotjaments turístics, per tipus i marques turístiques (2025)

	Establiments hotelers	Càmpings	Turisme rural	Apartaments turístics	Habitatges d'ús turístic	Total
Barcelona	801	-	-	41	11.717	12.559
Paisatges Barcelona	106	16	353	16	911	1.402
Costa Brava	783	108	547	87	43.436	44.961
Costa Daurada	296	49	243	37	25.308	25.933
Costa Barcelona	480	46	209	56	11.190	11.981
Pirineus	420	105	1.037	64	4.752	6.378
Terres de l'Ebre	106	14	180	15	5.725	6.040
Terres de Lleida	89	5	179	6	647	926
Val d'Aran	101	8	25	20	1.713	1.867
TOTAL	3.182	351	2.773	342	105.399	112.047

Font: Idescat

També podem analitzar l'oferta de places turístiques, per tenir una visió més exacta de la capacitat d'allotjament de les Terres de l'Ebre. En aquest cas, podem veure que es disposen de 46.334 places turístiques, que representen el 3,8% de les places d'allotjament de Catalunya. Percentatge, fins i tot, inferior al pes que té el nombre d'establiments. Per tenir algunes referències comparatives, la Costa Daurada amb 266.721 places d'allotjament turístic representa el 21,9% del total català i la Costa Brava amb 448.438 places suposen el 36,8% del conjunt de Catalunya. Tot i que aquestes dues marques turístiques no hagin de ser el referent de model turístic per les Terres de l'Ebre, si que ens dona un context de capacitat d'allotjament. Encara que també ens podem fixar en la marca Pirineus (que no inclou la Vall d'Aran) que disposa de 88.502 places d'allotjament turístic que representen el 7,3% de l'oferta catalana, i gaire bé dupliquen l'oferta de places turístiques de les Terres de l'Ebre.

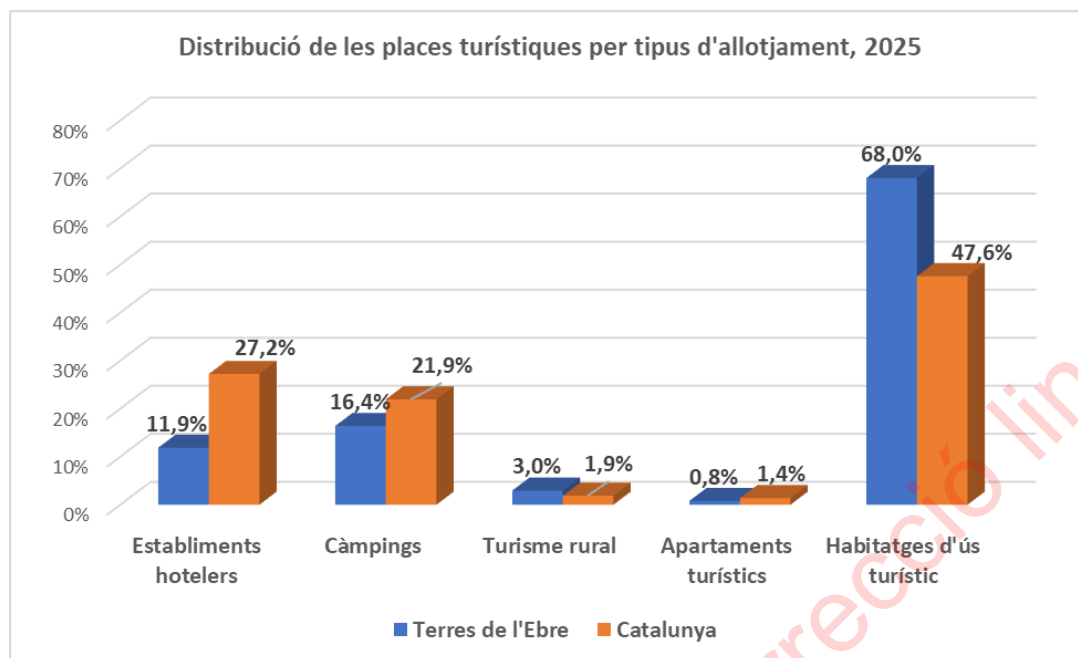
Places d'allotjaments turístics, per tipus i marques turístiques (2025)

	Establiments hotelers	Càmpings	Turisme rural	Apartaments turístics	Habitatges d'ús turístic	Total
Barcelona	91.367	-	-	1.471	64.449	157.287
Paisatges Barcelona	4.086	4.770	2.825	423	5.057	17.161
Costa Brava	78.703	119.952	4.987	5.817	238.979	448.438
Costa Daurada	61.358	60.771	2.032	3.312	139.248	266.721
Costa Barcelona	62.974	32.814	1.743	2.495	61.602	161.628
Pirineus	15.780	36.930	8.223	1.374	26.195	88.502
Terres de l'Ebre	5.494	7.599	1.367	363	31.511	46.334
Terres de Lleida	4.591	1.686	1.537	59	3.607	11.480
Val d'Aran	7.500	2.985	288	1.474	9.425	21.672
TOTAL	331.853	267.507	23.002	16.788	580.073	1.219.223

Font: Idescat

Si comparem la distribució de places d'allotjament turístic per tipus d'allotjament de les Terres de l'Ebre amb la del conjunt de Catalunya, queda força clar el major pes que a les comarques ebreques tenen els habitatges d'ús turístic. Un 68% a les Terres de l'Ebre en front d'un 47,6% a Catalunya. Així com la força més baixa oferta de places hoteleres, que a Terres de l'Ebre és d'un 11,9%, mentre que a Catalunya és del 27,2%. Tot i que no és tant exagerat, també cal destacar un menor pes de les places en càmpings (16,4% vs 21,9%) i en apartaments turístics (0,8% vs

1,4%), mentre que sí que a les Terres de l'Ebre sí s'observa una mica més de pes de les places de turisme rural (3% vs 1,9%).

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Idescat

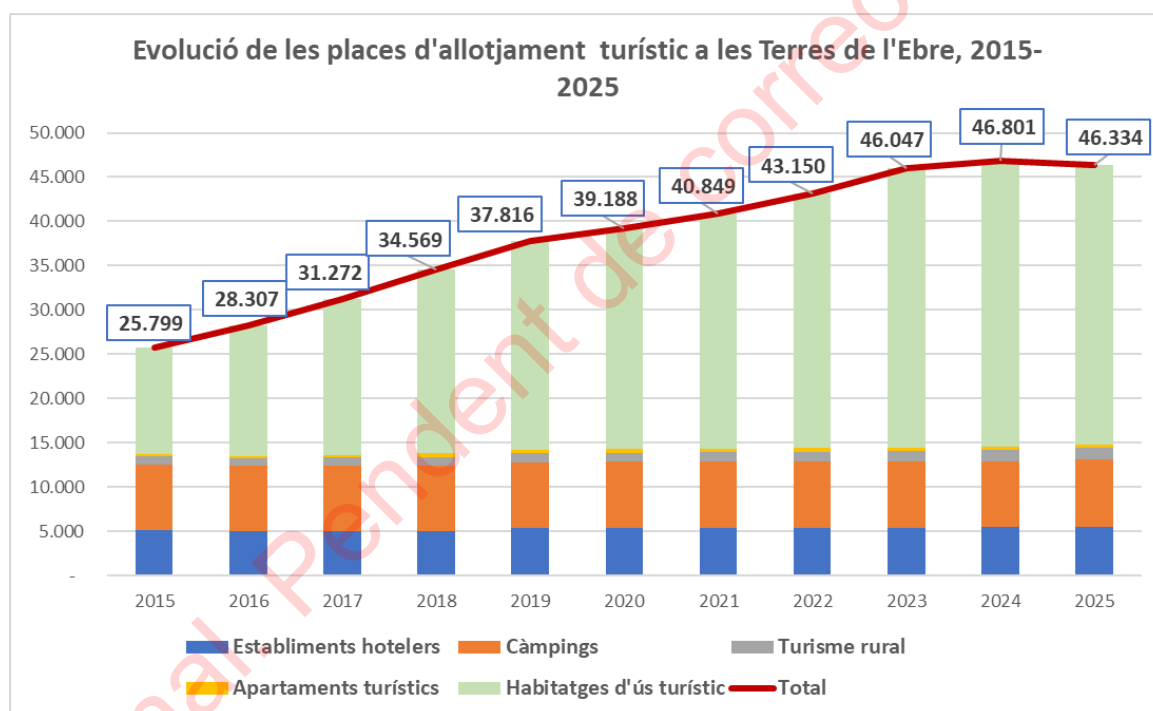
Per tant, això implica l'existència d'un marge de millora cap a l'increment de places turístiques en establiments que ofereixin uns serveis més amplis i professionalitzats que s'adaptin a les característiques que vol oferir les Terres de l'Ebre com a destinació turística i que permetin generar un major valor afegit al seu sector turístic.

Si analitzem l'evolució, en els darrers deu anys, de l'oferta de places d'allotjament turístic a les Terres de l'Ebre, podem veure que el creixement total ha estat del 79,6%. Passant de les 25.799 places que hi havia el 2015, a les 46.334 actuals. Però aquest fort increment és degut al gran increment de les places en habitatges d'ús turístic, que multipliquen per gaire bé 2,6 les 12.138 places que hi havia l'any 2015, fins arribar a les 31.511 actuals. En canvi, el creixement de les places hoteleres i les dels càmpings és molt baixa. En el cas dels establiments hotelers en deu anys només s'han incrementat un 6,8%, passant de les 5.146 que hi havia al 2015, a les 5.494 del 2025. I en el cas dels càmpings l'increment encara és més petit, només ha variat un 2,5%, passant de les 7.413 places a les 7.599. Pel què fa a les places de turisme rural i d'apartaments turístics, tot i tenir un pes força inferior, si que han registrat uns creixements superiors als 50%, que pel turisme rural ha estat del 57,9% i per als apartaments turístics del 53,8%.

Evolució de les places d'allotjament turístic a les Terres de l'Ebre, 2015-2025

	Establiments hotelers	Càmpings	Turisme rural	Apartaments turístics	Habitatges d'ús turístic	Total	Taxa de variació anual
2015	5.146	7.413	866	236	12.138	25.799	
2016	4.995	7.413	878	236	14.785	28.307	9,7%
2017	5.041	7.413	896	236	17.686	31.272	10,5%
2018	5.019	7.413	950	400	20.787	34.569	10,5%
2019	5.393	7.413	979	400	23.631	37.816	9,4%
2020	5.425	7.413	1.026	400	24.924	39.188	3,6%
2021	5.413	7.413	1.086	404	26.533	40.849	4,2%
2022	5.427	7.413	1.161	374	28.775	43.150	5,6%
2023	5.422	7.413	1.225	374	31.613	46.047	6,7%
2024	5.446	7.413	1.281	363	32.298	46.801	1,6%
2025	5.494	7.599	1.367	363	31.511	46.334	-1,0%
Variació 2015-25	6,8%	2,5%	57,9%	53,8%	159,6%	79,6%	

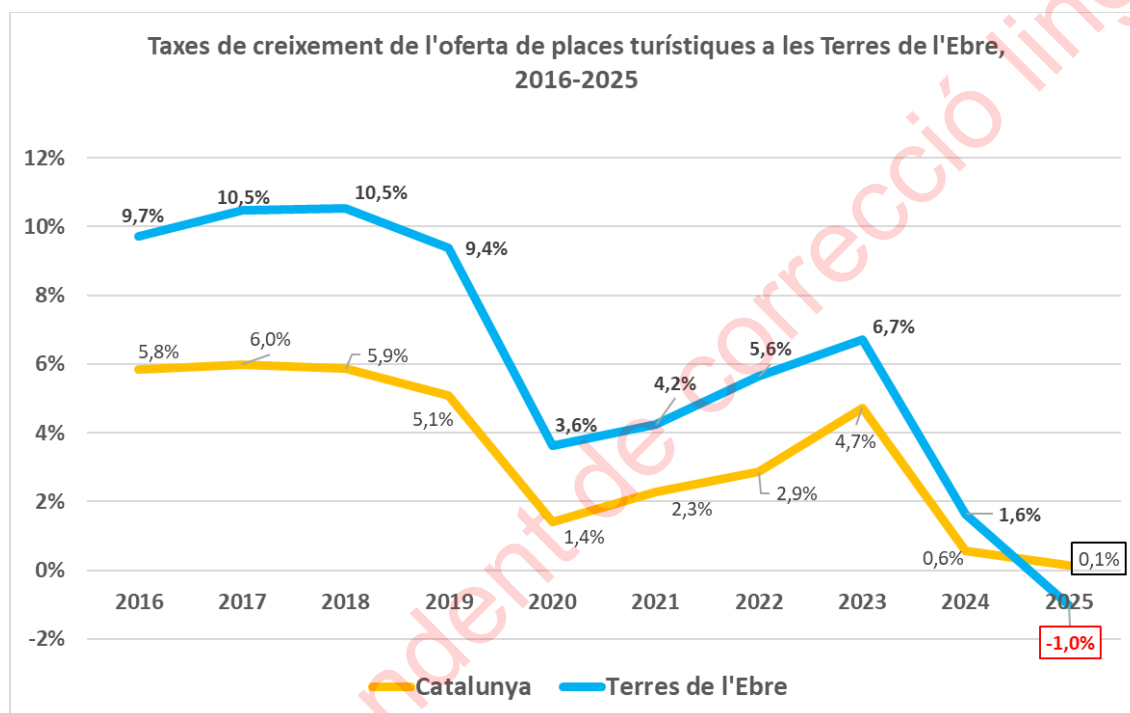
Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'decat

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Idescat

Si comparem les taxes de creixement de l'oferta global de les places turístiques a les Terres de l'Ebre, amb l'evolució que hi ha hagut al conjunt de Catalunya, podem veure un perfil força similar, tot i que el creixement a les Terres de l'Ebre sempre s'ha situat per sobre de les taxes de creixement del conjunt de Catalunya, on predomina l'efecte de destinacions turístiques molt tradicionals i consolidades, com poden ser la Costa Brava, la Costa Daurada i la ciutat de Barcelona.

D'altra banda, es pot veure l'efecte negatiu dels confinaments de l'any 2020 per la pandèmia del COVID-19, que van produir una reducció en el ritme de creixement de les places turístiques, tant a les Terres de l'Ebre, com al conjunt de Catalunya. També la progressiva recuperació de l'oferta de places d'allotjament fins al 2023 i la posterior reducció els anys 2024 i 2025, que fins i tot, en el cas de les Terres de l'Ebre es produeix un decreixement de l'1%, durant el 2025. Val a dir que aquest decreixement, del 2025, en l'oferta global de places turístiques a les Terres de l'Ebre és degut a la reducció en 787 places en els habitatges d'ús turístic, possiblement per una regulació més estricta d'aquest tipus d'establiments. El Decret llei 3/2023, que va començar a desplegar els seus efectes durant 2024 i 2025, obliga a obtenir una llicència urbanística específica per als habitatges d'ús turístic en 262 municipis catalans considerats tensionats pel que fa a l'habitatge residencial o amb una elevada concentració de pisos turístics.

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Idescat

D'altra banda, val a dir que aquesta reducció en les places en habitatges d'ús turístic no es veu compensada per possibles increments en altres tipus d'establiments, que tenen un menor pes en l'oferta turística de les Terres de l'Ebre. Així, encara que al 2025 les places d'allotjament en turisme rural hagin augmentat un 6,7%, respecte el 2024 i que les places de càmping hagin augmentat un 2,5% (després de deu anys sense haver registrat cap variació), tenim que les places hoteleres només van augmentar un 0,9% i les places en apartaments turístics no van variar, respecte el 2024. Tot això sumat provoca aquesta reducció de 467 places d'allotjament turístic a les Terres de l'Ebre, durant el 2025. No sent gaire bones notícies per un sector amb un potencial estratègic pel desenvolupament local de les comarques ebrenques i la seva diversificació productiva.

Provisional. Pendent de correcció lingüística.

CAPÍTOL 5

Capítol 5. La demografia a les Terres de l'Ebre

Dr. Xavier Farré Albendea

Departament d'Economia de la URV

1. Introducció

El 2025 ha estat un any de creixement excepcional per la població ebrenca que situa el número d'empadronats en 189857 amb un increment de 2942 nous residents. Aquest creixement del 1,57% en termes del padró és força superior al del conjunt de Catalunya del 1,39%. A més quan ens comparem amb el conjunt de tots els àmbits amb les dades del cens també les Terres de l'Ebre és el que té la taxa de creixement més elevada.

Sembla que es van consolidant en el horitzó dels darrers anys un creixement sostingut de la població ebrenca, esperem que aquests increments siguin fruit de les oportunitats de les Terres de l'Ebre com un lloc per fer projectes de vida i que si es reorienta a personal més qualificat pot dur a terme desenvolupaments de la qualitat de vida en temes culturals, naturals, educatius, socials i de salut. Ja ens trobem molt a prop del màxim poblacional del 2012 amb 191812 i amb un creixement de l'ordre de magnitud del darrer any el 2026 ja l'haurem superat.

Aquest creixement poblacional no és reparteix de forma uniforme per tot el territori, les dues comarques de litoral creixen més que l'àmbit. La Ribera d'Ebre presenta un creixement que en altre context seria considerat molt bo i força superior al d'anualitats anteriors. La Terra Alta torna a perdre població el 2025 i ho fa fins i tot a la seva capital. Com a nota positiva de la distribució està el gran increment de la població dels municipis de litoral i també d'interior quan es tracten les dades de forma agrupada.

L'origen del creixement de la població prové de fora d'Europa, així aquesta component augmenta en totes les comarques especialment la població africana i d'Amèrica del Sud, per contra la població europea disminueix en tots els territoris. El pes de la població nascuda a l'estranger va augmentant any rere any i el 2025 ja arriba al 23,45 % per les Terres de l'Ebre amb major percentatge a les comarques de litoral i el menor a la Terra Alta.

Aquest any com a tema diferencial tractem l'aportació a la composició de la població per part dels estrangers més enllà del seu número i es pot observar que la piràmide dels immigrants és força més jove que la dels autòctons i que té fortes repercussions sobre les dades demogràfiques a on podem destacar els índexs d'envelliment molt diferents dels dos col·lectius o el nombre de naixements d'estrangers que és aproximadament el doble que el que els correspondria pel seu pes demogràfic.

Es destaquen en negreta a cada apartat els aspectes que es consideren més rellevants per tal de poder fer una lectura sintètica del capítol.

2. Evolució de la població

Els darrers anys, posteriors a la pandèmia, les Terres de l'Ebre s'han posat de moda i tenen una major presència mediàtica, aquest element juntament amb l'aplicació dels Fons de Transició Nuclear, polítiques d'equilibri territorial i implantació de noves indústries, habilitació de polígons industrials, revalorització del turisme experiencial amb modalitats adaptades haurien de tenir incidència en les indicadors macroeconòmics del territori que s'analitzen en altres capítols de l'anuari, en el que ens ocupa ens preguntem si aquests elements comporten un atractiu per a la població. Es a dir si el creixement demogràfic i especialment els fluxos de població segueixen la mateixa tendència i tenen un diferencial respecte a altres territoris. Partim d'una situació on el pes demogràfic de les Terres de l'Ebre és molt petit respecte a Catalunya i també respecte a la província de Tarragona amb densitats de la població molt menors, aquesta variable absoluta no pot canviar en un escenari a curt termini. Per això resulta rellevant fer un anàlisi en termes relatius de l'evolució comparada dels diferents territoris per veure quina és la tendència a llarg termini.

En aquest primer apartat pretenen doncs analitzar les dades absolutes de la població ebrenc a així com la seva evolució per al conjunt del territori i de les 4 comarques que el componen. Aquesta evolució absoluta que indica el creixement o decreixement es completa amb la comparació en termes percentuals respecte a Catalunya.

La població ebrenc el 2025 segons les dades del Padró ascendeix fins als 189857 residents⁴.

Aquesta dada suposa el sisè creixement consecutiu de la població apropant-se cada cop més al màxim històric de la població ebrenc que es va registrar el 2012 amb 191826 residents i allunyant-se del mínim relatiu del 2019, tot just abans de la pandèmia amb 178387. Dels 13428 habitants que es van perdre entre el 2012 i el 2019 a les Terres de l'Ebre ja hem recuperant 11470 i només resten una mica menys de 2000 per tornar a arribar al màxim històric, donat el gran creixement del darrer any corregim la previsió que fèiem de necessitar fins al 2027 per arribar al màxim poblacional i fins i tot amb un creixement menor que el darrer any el 2026 ja podem haver-lo superat. Ja ens situem a només 143 residents dels 190000 empadronats.

A continuació analitzem el creixement de la població ebrenc els darrers anys amb especial incidència a la darrera anualitat i en una segona etapa analitzem aquestes taxes de creixement amb les de la població catalana per fer una anàlisi comparatiu. Així tenim:

1.-La taxa de creixement de la població el 2025 ha estat del 1,57% amb un increment de la població que s'apropa als 3000 residents (2942) aquesta xifra és boníssima ja que suposa el major creixement en termes absoluts i relatius dels darrers anys. Les xifres del 2024 amb un 1,31% i un d'increment poblacional de 2418 residents i del 2023 amb un 1,53% i un increment poblacional de 2789 residents ja marcaven una senda clara de creixement a les que les dades del 2025 semblen donar una nova embranzida. **Es consolida la un període de creixement**

⁴ Es tracta d'una suma agregada de les poblacions del padró de les 4 comarques ebrenques.

poblacional iniciat el 2019 i que presenta les seves taxes més elevades els tres darrers anys. Així sembla un període de creixement de la població en taxes al voltant del 1,5 % anual que són molt elevades i suposen uns increments poblacionals força elevats

2.- Si el creixement de la població a les Terres de l'Ebre el 2025 el podem qualificar d'excepcional, què esdevé quan el comparem amb el de Catalunya? Dons que el creixement poblacional de Catalunya el 2025 és una mica inferior del 1,39% però del mateix ordre de magnitud. Els darrers anys van alterant quin dels dos territoris té el creixement més elevat. Així **el 2025 són les Terres de l'Ebre les que més creixen un 1,57% respecte al 1,39% de Catalunya** si analitzem el 2024 l'ordre es reverteix i és Catalunya la que creix de forma notòriament superior un 1,59% respecte al 1,31% de les Terres de l'Ebre i torna a canviar el 2023 on les Terres de l'Ebre creixien un 1,53% una valor una mica superior al 1,50% del conjunt de Catalunya. Aquest creixement semblant els darrers anys contrasta amb les dades del 2021 i 2022 on el gap entre els dos territoris era rellevant el 2021 el territori ebrenc tenia un creixement del 0,45% i Catalunya té un retrocés poblacional del 0,22%, el 2022 les Terres de l'Ebre creixien en un 0,73% i Catalunya retornava al creixement poblacional amb una taxa força inferior del 0,38%. Així sembla que després del període de la COVID on les Terres de l'Ebre van tenir un comportament diferencial i positiu els darrers anys amb petites oscil·lacions les Terres de l'Ebre es comporten de forma similar a Catalunya ⁵.

Amb les dades dels creixements percentuals del 2025 **el pes poblacional ebrenc respecte a Catalunya** ha d'augmentar i **es situa en el 2,331%** i per l'arrodoniment dels decimals és manté en el mateix 2,33% com els dos darrers anys. El pes de la població ebrenc suposa que **de cada 10.000 catalans 233 són ebrencs una xifra encara molt petita i un valor molt poc rellevant en la presa de decisions polítiques a nivell català i que no ha augmentat substancialment el 2025.**

Les elevades taxes de creixement de Catalunya i de les Terres de l'Ebre l'any 2025 amb valors molt superiors a la taxa mitjana anual acumulada (TMAA)⁶ del segle XXI fan que aquest valor es vegi incrementat quan incorporem les dades del 2025. El valor de la TMAA de les Terres de l'Ebre per al període fins al 2024 era del 0,72%, a l'incorporar el creixement molt superior del 1,57% del 2025 puja fins al 0,75%. Per Catalunya, el valor del conjunt del segle XXI fins al 2024 era clarament superior a l'ebrenc del 1%, al ser el creixement de la darrera anualitat de 1,39% superior a la TMAA registrada fins al 2024 suposarà un nou petit increment de la TMAA assolint una nova centèsima amb un valor del 1,01%, Això significa com si cada any des del 2000 la població catalana hagués crescut un 1,01% lo que suposa un increment acumulat del 30,09 % per al total del període considerat.

Si mirem les dades absolutes de la població les Terres de l'Ebre van assolir el màxim poblacional històric per al segle XXI l'any 2012 amb 191.826, des d'aleshores van encadenar set anys de pèrdua demogràfica fins arribar als 178.387 del 2019, ara portem sis anys de creixement

⁵ A l'apartat següent valorarem l'evolució dels diferents àmbits territorials.

⁶ Recordem que la TMAA significa que la població hauria arribat al nivell actual si en els 23 anys hagués crescut a aquest ritme.

sostingut i notable que ha fet arribar la població ebrenca als 189857 amb 2942 nous residents a les Terres de l'Ebre el 2025. Sembla que de nou en 7 anys de creixement recuperarà la pèrdua dels 7 anys precedents, **La dada analitzada per la darrera anualitat és molt positiva ja que suposa un increment poblacional molt elevat el 2025 i continua determinat una senda de recuperació demogràfica que augura nous creixements poblacionals per als propers anys. Hem de fer notar dos elements per una banda l'acceleració en el creixement absolut i percentual respecte al 2024 i la segona que analitzarem a continuació on la distribució territorial continua sense distribuir-se de forma uniforme en les 4 comarques ebrenques.**

Catalunya continua la seva senda de creixement poblacional i es va allunyant del llindar dels 8 milions i els 2025 ja s'enfila fins als 8.146.265. El creixement del 2025 a Catalunya es modera lleugerament en termes absoluts respecte al del 2024 però continua sent molt important amb 111.522 nous empadronats

Taula 5.1. Evolució de la població a les comarques de les Terres de l'Ebre, 2000-2025

	Baix Ebre	Montsià	Ribera d'Ebre	Terra Alta	Terres de l'Ebre	Catalunya
2025	83594	72582	22307	11374	189857	8146265
2024	82004	71342	22125	11444	186915	8034743
2023	80974	70023	22028	11472	184497	7909125
2022	79636	68744	21920	11408	181708	7792611
2021	78721	68397	21864	11401	180383	7763362
2020	78011	68263	21870	11430	179574	7780479
2019	77596	67436	21865	11490	178387	7675217
2018	77868	67083	21964	11483	178398	7600065
2017	78180	67491	22203	11634	179508	7555830
2016	78977	67646	22471	11761	180855	7522596
2015	79748	68524	22723	11872	182867	7508106
2014	80637	69613	22925	12119	185294	7518903
2013	81514	71577	23477	12310	188878	7553650
2012	83125	72121	23867	12713	191826	7570908
2011	82634	72261	23889	12847	191631	7539618
2010	82222	72333	24082	12931	191568	7512381
2009	81724	72189	24004	12943	190860	7475420
2008	81304	71058	23844	12885	189091	7364078
2007	78590	67834	23319	12719	182462	7210508
2006	76368	65333	23046	12715	177462	7134697
2005	74962	64181	22925	12724	174792	6995206
2004	71708	61989	22632	12464	168793	6813319
2003	70373	60728	22464	12322	165887	6704146
2002	68227	59234	22151	12259	161871	6506440
2001	67031	57584	21951	12231	158797	6361365
2000	66274	55828	21993	12189	156284	6261999
Taxa de Variació, 2000-2025	26,13%	30,01%	1,43%	-6,69%	21,48%	30,09%
Taxa de creixement anual acum.	0,89%	1,01%	0,05%	-0,27%	0,75%	1,01%

Font: Idescat. Padró municipal d'habitants. Recòmptes. Padró continu. Institut d'Estadística de Catalunya

Si analitzem la distribució comarcal del creixement de la població ebrenca el 2025, tornem a no tenir creixement a les 4 comarques igual que el 2024, la Terra Alta perd població, tampoc creix al mateix ritme l'altre comarca d'interior, encara que millora el seu comportament i tornen a ser les comarques de litoral les que tenen uns grans creixements consolidant el comportament d'anys anteriors.

El creixement de la comarca del Baix Ebre l'any 2024 ascendeix al 1,94%, un increment espectacular, clarament superior al 1,27% del 2024 i fins i tot notablement superior al valor excepcional del 2023 amb un 1,68% i encara més que els 1,16% del 2022 i 0,91% del 2021. És la comarca que més creix en termes relatius i al ser la més poblada també en termes absoluts. L'increment de 1590 nous residents fa que ja s'allunyi del llindar dels 80.000 arribant ja als 83594 empadronats amb un futur proper arribarà als 85000. Per tant en termes absoluts i relatius podem considerar que l'evolució del població al Baix Ebre ha tingut el 2025 un molt comportament excepcional per sobre de les seves mitjanes al llarg del segle. Ara la taxa de variació del 2000 al 2025 augmenta fins al 26,13% i la TMAA també augmenta 4 centèsimes fins arribar al 0,89%.

La comarca del Montsià modera el seu creixement lleugerament respecte a l'any anterior i assolix un creixement del 1,74%, un valor que per si sol qualificariem de **elevadíssim** però veníem d'uns valors excepcionals els dos anys anteriors amb creixements del 1,88% el 2024 i del 1,86% en el 2023. Se consoliden tres anys de gran creixement demogràfic amb taxes molt superiors als precedents ja que el 2021 i 2022 havia tingut taxes moderades del 0,2% i del 0,51% respectivament. El Montsià aquest any malgrat el seu valor no és la comarca que més creix com havia esdevingut en els dos anys anteriors i per lo tant se situa en segona posició en termes absoluts i relatius darrera al Baix Ebre. El 2025 el Montsià suma 1240 nous residents una xifra una mica inferior als 1319 dels 2024. Amb aquest nou increment també ens allunyem del 70000 arribant el Montsià als 72582 residents, la distància a la població del Baix Ebre ha crescut fins als aproximadament 11000 residents. Si mirem el conjunt del segle la comarca del Montsià continua essent la comarca ebrenca que més ha crescut un 30.01% amb una TMAA del 1.01%(3 centèsimes superior) al créixer el 2025 de nou més que el conjunt de Catalunya ja te valors pràcticament iguals que la Comunitat Autònoma segons l'arrodoniment que realitzem (30,09% i 1,01%).

El creixement de la Ribera d'Ebre és força superior al de l'any anterior encara que molt moderat si el comparem amb els del Baix Ebre i el Montsià. En concret aquest any creix **un 0,82%** un valor molt superior al 0,44% del 2024 i també al 0,49% del 2023 així segueix una projecció de creixement demogràfic els darrers anys que ja prové del 2022 després de l'estancament dels anys anteriors. En termes absoluts aquest increment és tradueix en un increment de 182 nous residents el darrer any, amb aquest modest increment però substancial, la població es consolida per sobre dels 22000 residents i ascendeix als 22307 allunyant-se una mica més del mínim poblacional de la Ribera d'Ebre el 2021. Aquest increment també suposa la consolidació d'un rosec positiu per la comarca en el segle XXI amb una taxa de creixement ja del 1,43% i una TMAA del 0,05%.

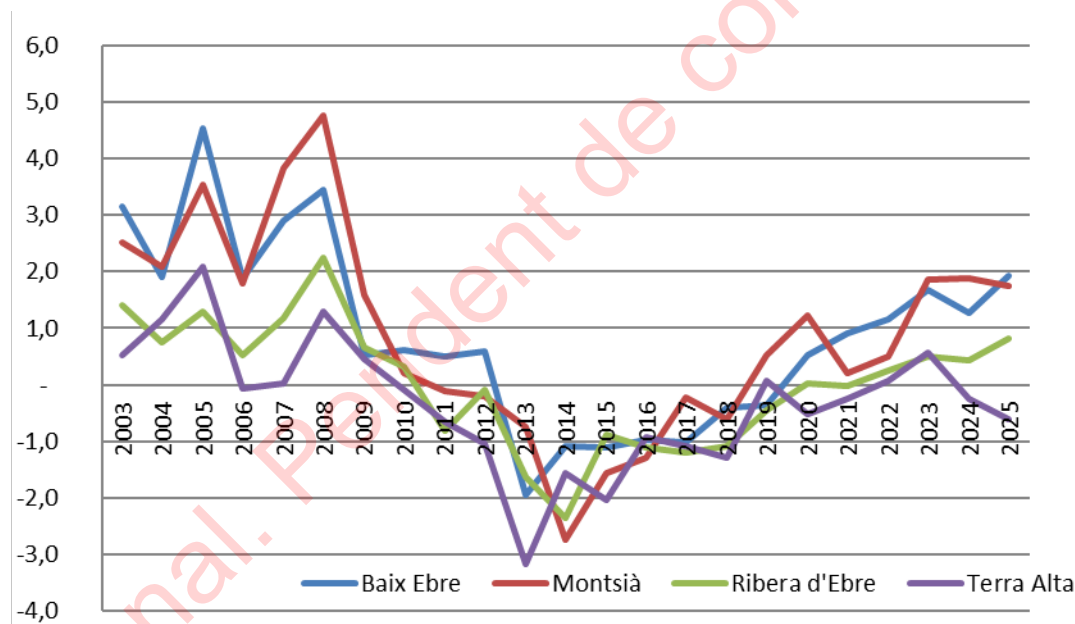
L'evolució de la comarca de **la Terra Alta** no deixa de ser molt diferent a la resta i així en un període de clara expansió demogràfica a Catalunya i a les Terres de l'Ebre **el 2025 torna a despoblar-se, la seva taxa de creixement és negativa d'un -0,61%**. Un valor notablement pitjor al

-0,24% del 2024 del i que suposa un segon any de decreixement poblacional i amb una senda cada cop més dolenta després de la dada del 2023 amb un creixement del 0,56%. El comportament de la Terra Alta és diferencialment diferent al de la resta i té uns decreixement

poblacional estructural. En termes absoluts aquest any s'han perdut 70 residents i **la població el 2025 descendeix fins als 11374 residents. Aquesta dada és significativa dons marca el mínim poblacional del segle XXI a la Terra Alta.** Amb aquesta nova disminució s'incrementa la taxa negativa de creixement de la Terra Alta el segle XXI on ha perdut un 6,69% de la població en contrast al gran increment a Catalunya, la TMAA es situa en el -0,27% tres dècimes més baixa que l'any passat. La valoració d'aquesta dada és molt negativa i creiem que el despoblament i l'estructura de la població són el problema fonamental de la Comarca en un moment de grans oportunitats que no són prou atractives per fixar població en el territori.

El Gràfic 5.1 mostra la sèrie temporal de l'evolució de les taxes de variació de la població de les comarques ebrenques per al conjunt del segle XXI. El comportament de l'any 2025 presenta alguna modificació respecte a anys precedents. Així s'observa una increment en la taxa de creixement d'una comarca d'interior (Ribera d'Ebre) i una de litoral (Baix Ebre) l'estabilització en la taxa de creixement de l'altre comarca de litoral (Montsià) i un increment en la disminució de la segona comarca d'interior (Terra Alta). Aquesta evolució no canvia que continuen sent les comarques de la Costa les que més creixen i les d'interior les que menys. Els valors registrats en el 2025 ens tornen a enfrontar el terme del despoblament en termes absoluts de la Terra Alta i en termes relatius de la Ribera d'Ebre.

Gràfic 5.1. Taxes de variació de la població a les comarques de les Terres de l'Ebre, 2001-2025

Font: elaboració pròpia a partir del Padró municipal d'habitants (IDESCAT).

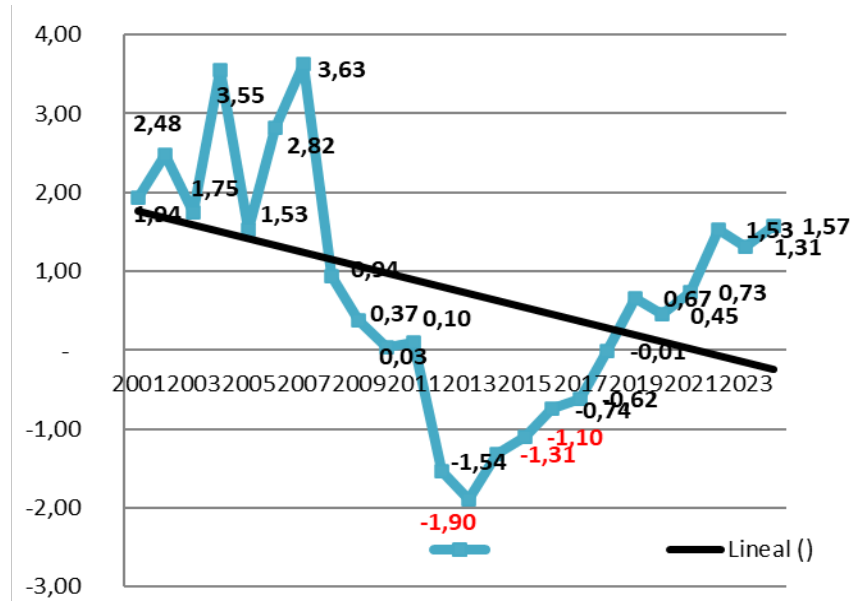
Com cada any, a continuació comentem els gràfics 6.2 que representen els tres ajustaments polinòmics de grau 1, 2 i 3 de la taxa de creixement de la població ebrenca per als anys del segle XXI des de l'any 2001 fins al 2025. Ajustem ja més de 25 valors i és normal que al tenir al llarg del segle fases de creixement i decreixement la bondat normalment vagi disminuint. La incorporació de la taxa de creixement del 2025 del 1,57% molt elevada i superior a la de l'any anterior afecta especialment de forma diferent als valors de la bondat de l'ajust de cada model. Aquesta bondat de l'ajust està indicada per valor R^2 de la regressió que pot presentar un valor de 0 a 1 essent més bo l'ajust quan ens apropem al valor 1.

El comportament de l'ajust lineal davant d'aquest nou creixement elevat i que sempre ha mostrat un pendent negatiu per les elevades taxes de principis de segle ens portaria a pensar que empitjorà la seva bondat. És normal que dels ajustaments l'ajust lineal sigui el que presenta una bondat menor al no incorporar evolucions cícliques i no poder contemplar els canvis de tendència del conjunt del període i que han portat de nou al creixement poblacional consolidat el 2025. Al contemplar tot el període, tal i com comentàvem, es produeix una clara disminució de la bondat de l'ajust que passa en només un any del 0,2264 el R^2 a un nou valor del 0,1633. La regressió lineal segueix tenint un pendent negatiu donat que els creixements més importants es van dur a terme els primers anys de segle, per tant no sembla adequada per explicar els nous creixements. Si mirem el valor previst per l'ajustament i el valor real observem una diferència molt important. L'ajust preveu fins i tot decreixement per al 2025 i per contra hem tingut la taxa de creixement més elevada dels darrers anys. Això ens fa qüestionar molt que l'ajust lineal serveixi per al total del període, la regressió tindria un altre comportament si eliminéssim els anys de l'inici de segle amb uns creixements desorbitats.

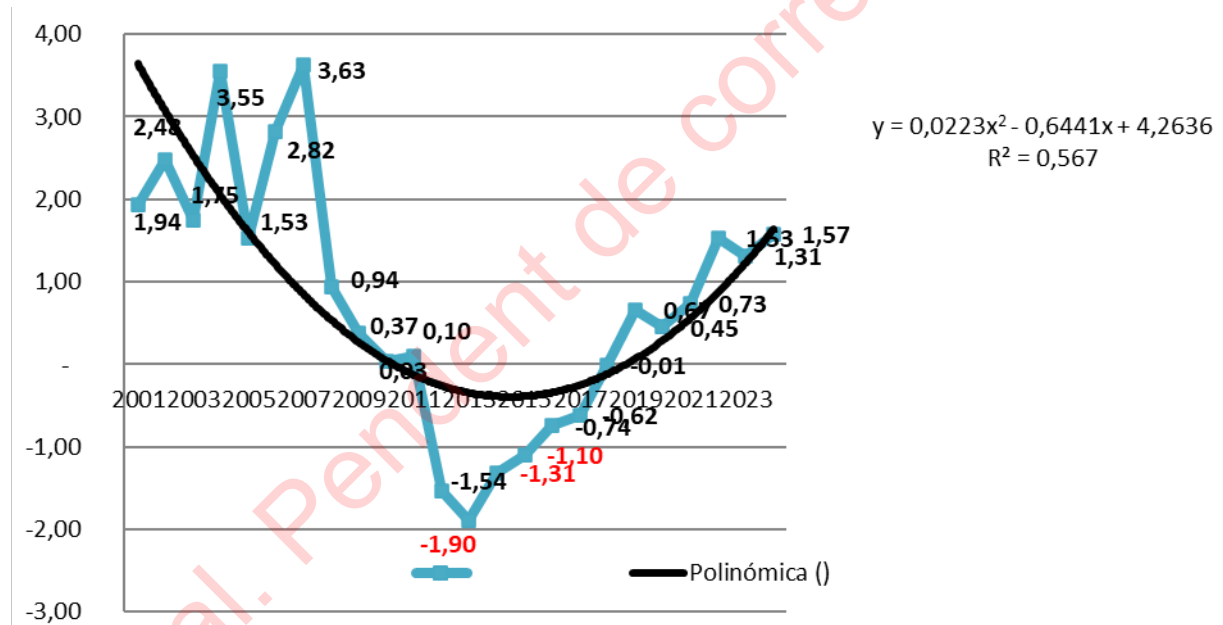
Igual que comentàvem en l'any anterior es produeix un fet anòmal al comparar l'ajust quadràtic del període fins al 2025 respecte al de l'any anterior. Si observem els major creixement del 2025 torna a justar-se molt al valor previst per l'ajust quadràtic que ja estem en la branca creixent de la paràbola i així sense suposar un canvi com el de l'any anterior que van passar d'un valor del R^2 del 0,4771 al llens menyspreable 0,5614 aquest any s'ha mantingut amb un petit creixement fins al 0,567. En el cas quadràtic per a tot el període s'observa que ja hem superat el mínim de l'ajustament i el 2025 estem clarament en la branca positiva de la paràbola el que faria suposar nous creixements els propers anys com de fet s'estan produint, si bé el creixement del 2025 a diferència dels anys anteriors ara ja coincideix al valor previst respecte al real i per lo tant és molt probable que si no hi ha un creixement encara molt més elevat el proper any la bondat de l'ajust anirà disminuït.

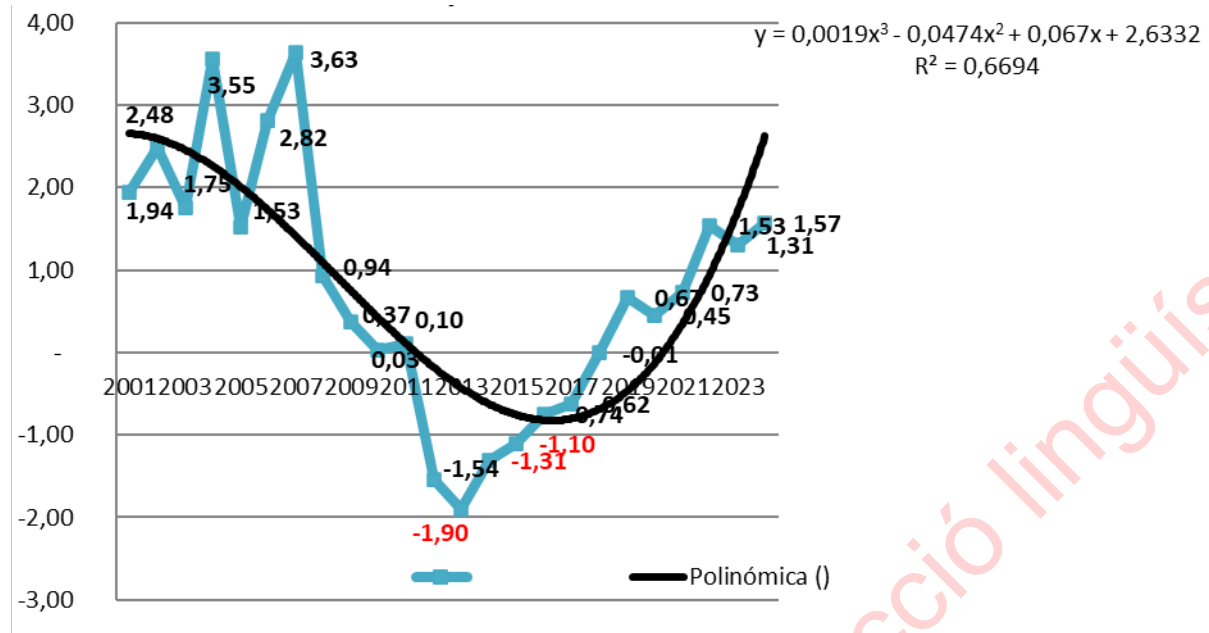
Conforme afegim termes al ajust polinòmic millor podem reproduir el comportament d'una variable: En el nostre cas l'ajustament cúbic reproduïx millor que els anteriors l'evolució de la població al llarg del segle amb una primera fase de grans creixements una segona de pèrdua de la població i l'actual de nou amb creixements poblacionals. S'ha contrastat la nostra previsió de l'any anterior i malgrat haver crescut de forma notòriament superior el 2025, el valor de l'ajust s'allunya per esdeix del valor real. En aquesta situació el valor de R^2 disminueix fins al 0,6694 des del 0,7057, per a un període tan llarg continua essent un molt bon valor encara que la pèrdua respecte al valor de l'ajust de l'any passat és notòria i pel diferent comportament de la branca del polinomi i els creixements reals comportarà futures disminucions del valor del R^2 ja que és difícil aconseguir i mantenir taxes de creixement poblacionals com els que indica l'ajust properes al 3% tal i com esdevenir a principis de segle.

5.2a Variació de la població a les Terres de l'Ebre i ajust lineal 2001-2025

5.2b Variació de la població a les Terres de l'Ebre i ajust quadràtic 2001-2025

5.2c Variació de la població a les Terres de l'Ebre i ajust cúbic 2001-2025

Font: elaboració pròpia a partir del Padró municipal d'habitants (IDESCAT).

La sèrie estadística que IDESCAT prioritza des del 2023 amb les dades del cens de població i habitatges encara és curta en el continu des del 2021 amb 5 anualitats, per això mantenim l'anàlisi amb les dades del padró. A continuació a la Taula 4.2 presentem les dades del cens que són lleugerament diferents amb un valor una mica superior tant per les poblacions de les Terres de l'Ebre com de Catalunya per al 2025. Si es rellevant que amb les dades del cens la població ebrenc ja supera els 190000 habitants el 2025, en concret 190648. Els creixements es mantenen a tots els territoris excepte a la Terra Alta que ja suma dos petits descensos poblacionals el 2024 i 2025.

Taula 5.2 Evolució de la població a les comarques de les Terres de l'Ebre

	Baix Ebre	Montsià	Ribera d'Ebre	Terra Alta	Terres de l'Ebre	Catalunya
2025	84077	72825	22361	11385	190648	8124126
2024	82399	71460	22132	11446	187437	8012231
2023	81334	70244	22040	11473	185091	7901963
2022	79945	69008	21917	11419	182289	7761823
2021	78967	68523	21899	11405	180794	7749896
2011	81567	71265	23367	12558	188757	7519843

Fonts .2001-2021: Idescat, a partir del Cens de població i habitatges de l'INE.

2022-2024: Idescat, a partir del Cens de població anual de l'INE.

3. Distribució de la població

Aquest gran creixement de la població a les Terres de l'Ebre no es uniforme al llarg del territori. En aquest apartat estudiem el creixement a les comarques, a les capitals de comarca i la diferència entre costa i interior. Els anàlisis els realitzem en detall a la darrera anualitat i en diferent horitzons temporals dels darrers anys i del conjunt del segle XXI. També analitzem la

diferent evolució del creixement de la població de les Terres de l'Ebre amb la resta dels àmbits territorials de Catalunya.

Als anàlisis de l'apartat anterior ara aprofundim en l'evolució de les poblacions comarcals absolutes i comparatives entre elles durant el segle i el darrer any.

Si analitzem el comportament de les 4 comarques des de l'inici del segle ordenant-les de més a menys creixement no hi ha cap modificació respecte a l'any anterior si bé de nou els pesos relatius si s'han vist modificats pel diferent creixement de cadascuna el 2025. Com ja és habitual tornen a créixer les dues comarques de més població i més creixement. Aquest any tant el Baix Ebre com el Montsià creixen per sobre de la mitjana ebrenc degut al seu creixement excepcional, i així ambdues guanyaran pes percentual. Les dues comarques d'interior continuaran perdent pes percentual la Ribera d'Ebre al créixer en un valor força més baix que la mitjana i la Terra Alta amb una taxa negativa aguditzada el seu baix pes percentual. Si fem els dos anàlisis el del canvi de pes el darrer any i al llarg del segle tenim:

1. La comarca on més ha crescut la població al segle XXI és el Montsià i el seu pes relatiu s'ha incrementat del 35,71% de l'any 2000 al 38,23% del 2025. Al ser una comarca que creix el 2025 més que la mitjana ebrenc (1,74% respecte a 1,57%) augmenta lleugerament el seu pes consolidant-se per sobre del 38%.

2. El Baix Ebre és la comarca amb més població i també ha augmentat el seu pes al llarg del segle passant del 42,41% a un 44,03% l'any 2025. Al ser la comarca que més creix el darrer any amb un 1,94% guanya pes percentual de la població superant per primer cop el 44%.

3. La Ribera el 2025 té un creixement important per les dades de la comarca amb un 0,82%, no és suficient per arribar a la mitjana ebrenc i per lo tant torna a suposar una pèrdua del pes poblacional de la comarca respecte a les Terres de l'Ebre. El 2025 és situa en un 11,75% menor al 11,94% de l'any anterior i força inferior al 14,07% de l'inici de segle.

4. La Terra Alta amb una nova disminució de la població, superior a la de l'any anterior, ha passat de suposar un 7,80% de la població ebrenc a principi de segle a només un 6,00%. Des de fa dos anys és la única comarca amb pèrdua de població al llarg del segle lo que li comporta una també pèrdua molt notable del seu pes ja petit per la seva dimensió. Així si les Terres de l'Ebre ja tenen un problema pel seu reduït pes demogràfic en el conjunt de Catalunya una situació similar esdevé a la Terra Alta ja que ja només 6 de cada 100 ebrenca viuen en aquesta comarca.

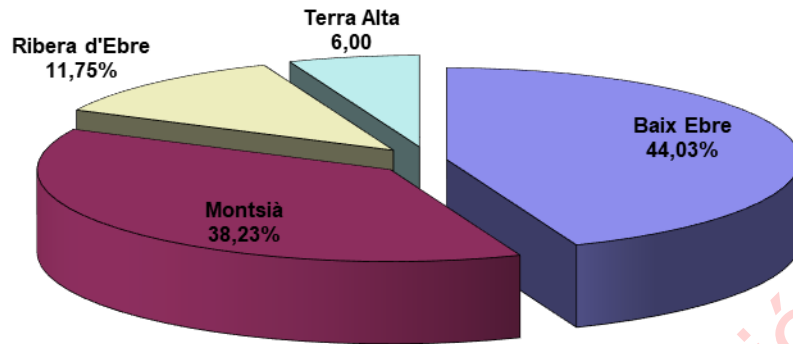
Amb les dades analitzades per la darrera anualitat es torna a accentuar la diferent evolució de les dues comarques de litoral que concentren cada cop més població en termes relatius i la disminució del pes de les dues comarques d'interior: Aquest any tal i com hem vist les dues comarques de costa sumen pes percentual i les dues d'interior en perden. Si mirem el canvi del darrer any, el 2024 les comarques de litoral suposaven un 82,04% i el 2025 puja al 82,26 en el 2000 el pes era del 78,13%. Això suposa que ja es consolida que més de 82 de cada 100 ebrenca viuen al Montsià i Baix Ebre.

L'etapa del COVID-19 i les posteriors semblaven portar a incrementar les poblacions de zones més rurals i descongestionar les grans aglomeracions urbanes. Aquesta distribució cap a les zones menys densament poblades no s'ha donat en cap moment si analitzem el territori ebrenc.

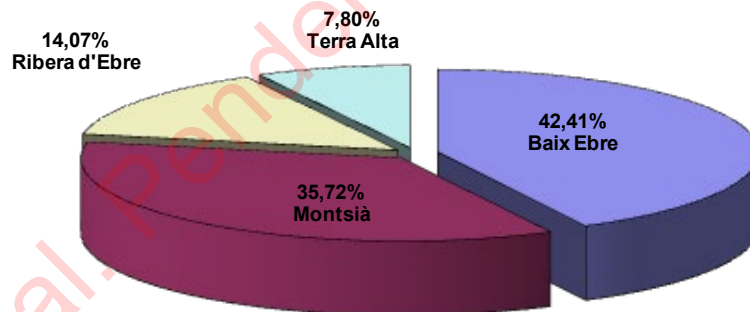
Probablement el fet que les comarques costeres tampoc presentin densitats elevades fa que resultin comparativament més atractives que les zones d'interior ebrenques. Així el 2025 **el territori ebrenç considerat de forma aïllada continua el creixement en les zones més poblades seguint la pauta dels darrers 5 anys i el que resulta més greu és que la comarca menys poblada continua tenint pèrdues poblacions sense que resulti atractiva per captar població.** Aquesta dualitat en el creixement s'ha aguditzat els dos darrers anys amb creixements més importants del Baix Ebre i del Montsià i una pèrdua més significativa de la Terra Alta. La Ribera d'Ebre si sembla haver fet un canvi en el seu comportament i afrontar una senda de creixement. Les oportunitats que suposen els Fons de Transició Nuclear poden haver suposat aquest petit canvi de comportament de la Ribera i haurien de garantir la fixació per atracció de talent de la població a les comarques d'interior per lo que s'haurien de fer polítiques discrecionals relacionades en aquests municipis en molts casos de petita dimensió.

Gràfic 5.3. Distribució de la població a les Terres de l'Ebre, 2025 i 2000

Distribució comarcal de la població a les Terres de l'Ebre 2025

Distribució comarcal de la població a les Terres de l'Ebre, 2000

Font: elaboració pròpia a partir del Padró municipal d'habitants (IDESCAT).

Analitzem a continuació l'evolució de la població dels àmbits territorials amb les dades disponibles del Cens des del 2011 per fer l'anàlisi comparat entre ells⁷. Disposem de les dades del cens del 2011, el 2021, 2022, 2023, 2024 i 2025. Amb aquestes dades hem calculat la taxes de creixement del total del període per fer una evolució dels àmbits a mitjà termini, i el creixements de les quatre darreres anualitats per veure l'evolució en el període post-pandèmia.

Si analitzem el període global de des 2011 fins al 2025 ens trobem amb dues etapes una primera de decreixement poblacional i una segona de recuperació amb força divergències entre els àmbits territorials. Si agrupem les dues etapes i visualitzem els creixements acumulats, observem que **les Terres de l'Ebre són encara el territori amb el creixement més petit, escassament un 1% des del 2011. Malgrat aquest petit valor és produeix un canvi significatiu respecte al període que no comptabilitzava el 2025 ja que sense el darrer any la taxa de creixement era negativa del 0,70%**. El líder en creixement per al període dels 15 darrers anys torna a ser el Penedès que ja arriba al 11,75% seguit per les Comarques Gironines que també superen ja el 10%. No es modifica l'ordenació per afegir un nou any i els tres àmbits territorials que menys creixen continuen essent els més rurals de Catalunya seguint a les Terres de l'Ebre, l'Aran i Alt i Pirineu i el Ponent. La següent amb menys creixement va ser l'àrea metropolitana molt afectada per la pandèmia. Per tant encara per al conjunt del període la població ha continuat concentrant-se a les zones més urbanes, el comportament dels darrers 4 anys al menys presenta alguns trets distintius.

Es podria pensar que en el període post-pandèmia aquesta pauta de creixement s'ha vist modificada, per això analitzem les taxes de creixement dels darrers anys un cop superat el COVID. Pel que fa a les Terres de l'Ebre el 2022 semblava indicar aquest canvi de comportament i un retorn cap a territoris menys densament poblats, així les Terres de l'Ebre van ser el segon àmbit territorial amb més creixement amb un valor del 0,83% en una any de petit creixement arrossegat per la pèrdua de població de l'àmbit metropolità. El 2023 i el 2024 marcats per creixements importants de la població censada a Catalunya no van consolidar aquest comportament de retorn a entorns rurals més aviat al contrari, el 2023 els tres àmbits amb menor densitat poblacionals es col·loquen a la cua del creixement amb dades notablement inferiors al conjunt de Catalunya i el 2024 tornen a ser les mateixes comarques les que es situen a menors creixements, s'aguditza la situació ja que Ponent, Alt Pirineu i Aran i les Terres de l'Ebre són les que menys creixen i de nou per sota de la mitjana catalana.

El millor comportament de les Terres de l'Ebre a les zones rurals ha explotat el 2025, en un nou any de gran creixement, és l'àmbit que més creix amb una taxa del 1,71%. Hi ha un cert retard entre el creixement demogràfic que fixa població i el creixement econòmic que ja es veu amb la implantació de noves empreses i iniciatives els darrers anys a les Terres de l'Ebre.

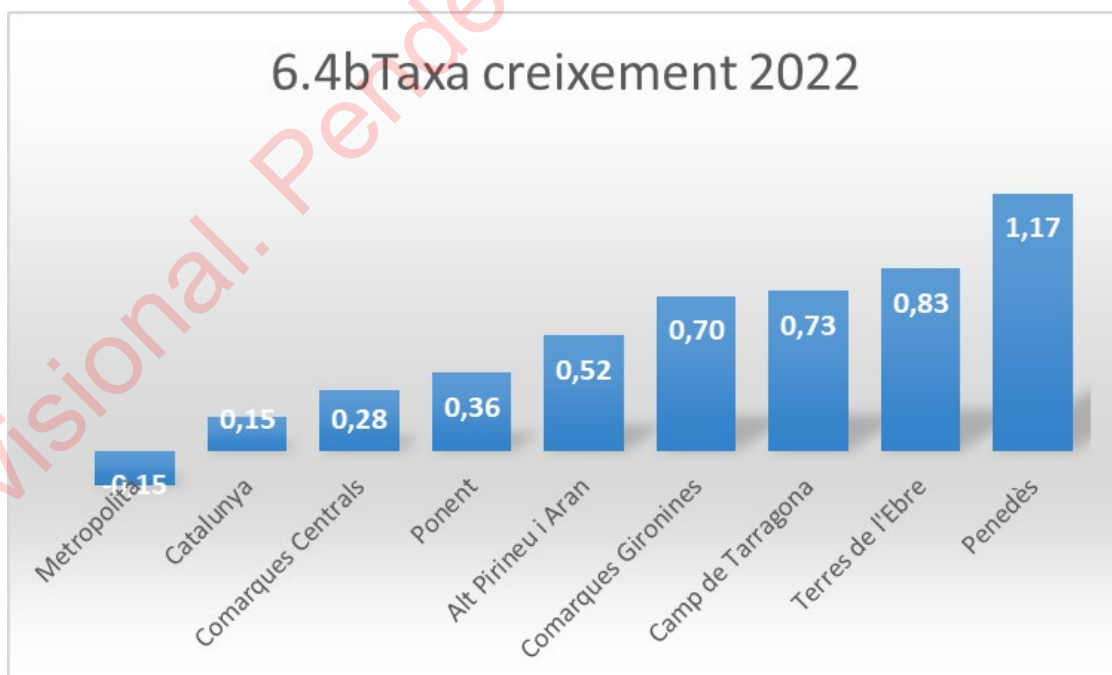
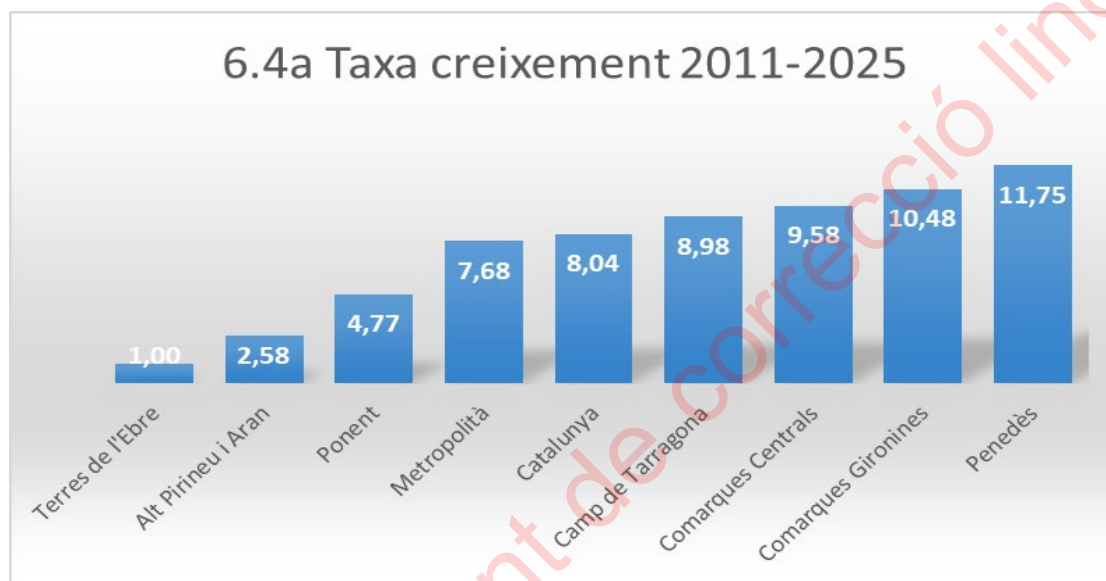
Amb les dades analitzades no s'ha produït cap reequilibri territorial a mitjà termini en el període 2011-2025 per contra si s'observen alguns canvis en els 4 darrers anualitats posteriors a la COVID per a les Terres de l'Ebre a on s'alternen anys on el nostre àmbit és el que més creix amb

⁷ Tal o com avançàvem a la introducció les dades prioritzades per a la població són les del Cens des del 2023 i per als àmbits territorials són les úniques publicades.

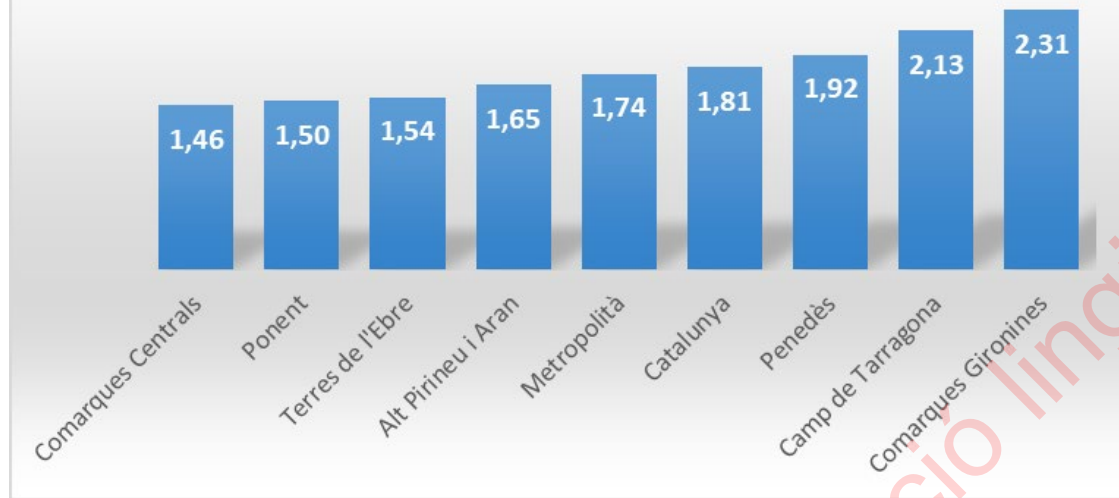
altres on es mantenen les pautes habituals de decreixements de totes les zones rurals. La dada de la darrera anualitat amb el creixement més alt per les Terres de l'Ebre ens fa ser optimistes més quan es desmarca de la resta de comportaments de territoris rurals. També s'observa que cap dels indicadors anuals ni globals prioritza l'àrea metropolitana per lo que el creixement es reparteix al conjunt del territoris liderats especialment pel Penedès.

Les taxes de creixement de la darrera anualitat són esperançadores ja que les Terres de l'Ebre és l'àmbit que més creix amb un diferencial important sobre Catalunya i l'àrea metropolitana a més es desmarca del comportament de l'àmbit més rural, l'Alt Pirineu i Aran que és la que menys creix.

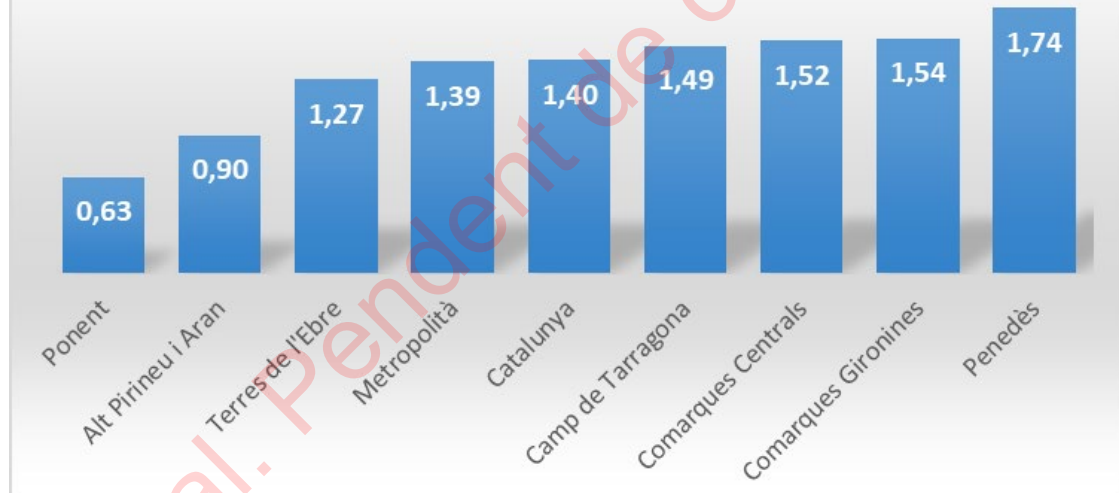
Gràfic 5.4 Taxes de creixement dels àmbits territorials

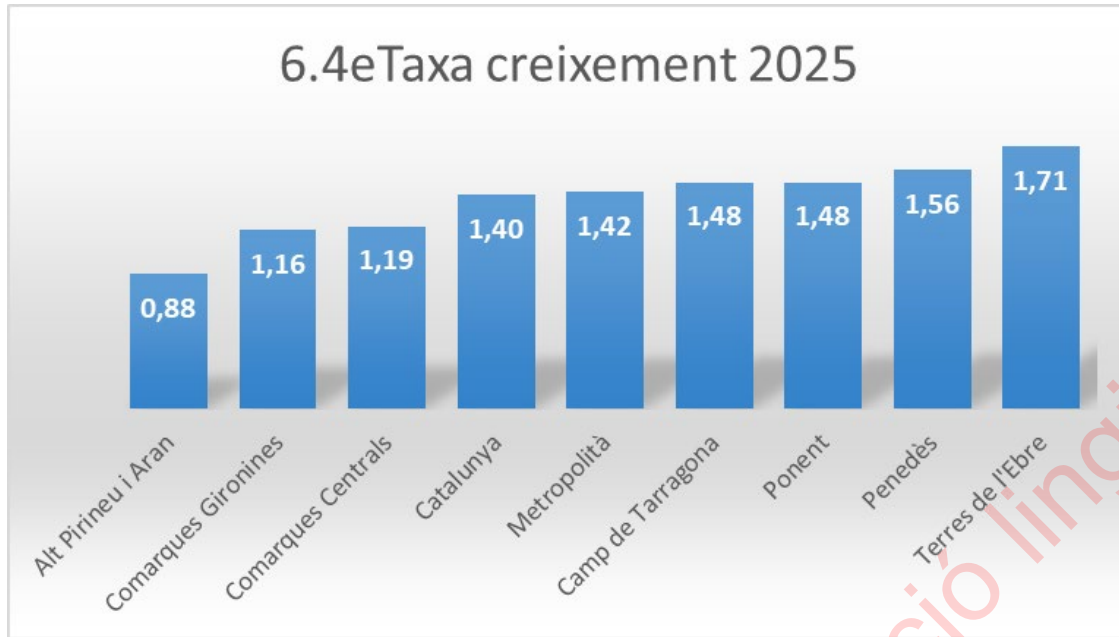

6.4c Taxa creixement 2023

6.4d Taxa de creixement 2024

Fonts: elaboració pròpia estret de l'IDESCAT a partir del cens de població i habitatges de l'INE 2011-2021; elaboració pròpia , elaboració pròpia estret de l'IDESCAT a partir del cens de població anual de l'INE 2022-2024

Explicitem a continuació els creixement que han tingut les capitals comarcals els sis darrers anys respecte al creixement de la comarca. Als gràfics 6.5 es mostren les variacions absolutes de la capital i de la resta de la comarca així com la població actual de les mateixes. El total de la barra representa el 100% de la variació i de la població així podem fer els anàlisis comparatius, si el creixement de la capital és més gran percentualment que la seva participació en el pes de la comarca, l'alçada de l'increment serà superior a la del seu pes i a l'inrevés. Els resultats per cada comarca són:

Al Baix Ebre la seva capital és Tortosa la ciutat més poblada de les Terres de l'Ebre i amb un pes força elevat sobre la població total de la comarca com es veu a la darrera barra. Si mirem el període dels 6 anys observem dos fases clarament diferenciades, els primers 3 anys fins al 2022 la comarca creixia de forma molt més important que la capital, els tres darrers anys s'ha capgirat la tendència i ara Tortosa creix demogràficament amb més força que la resta de la comarca. Si bé es cert que aquesta desviació a favor de Tortosa va ser molt important el 2024 el 2025 ho és en menor intensitat com mostren les alçades de les barres al gràfic. Rellevant és l'increment en termes absoluts tant per Tortosa de 732 nous empadronats com per la resta de la Comarca amb 858. És rellevant el pes de la capital Tortosa sobre la Comarca al ser la que té la major concentració, que el 2025 arriba al 43,1% consolidant-se per sobre del 43%, casi un de cada 2 empadronats al Baix Ebre ho està a Tortosa. El creixement de Tortosa és molt important per al conjunt del territori que necessita alguna ciutat de dimensió mitjana-gran per ser atractiva per determinats tipus de població i activitat empresarial.

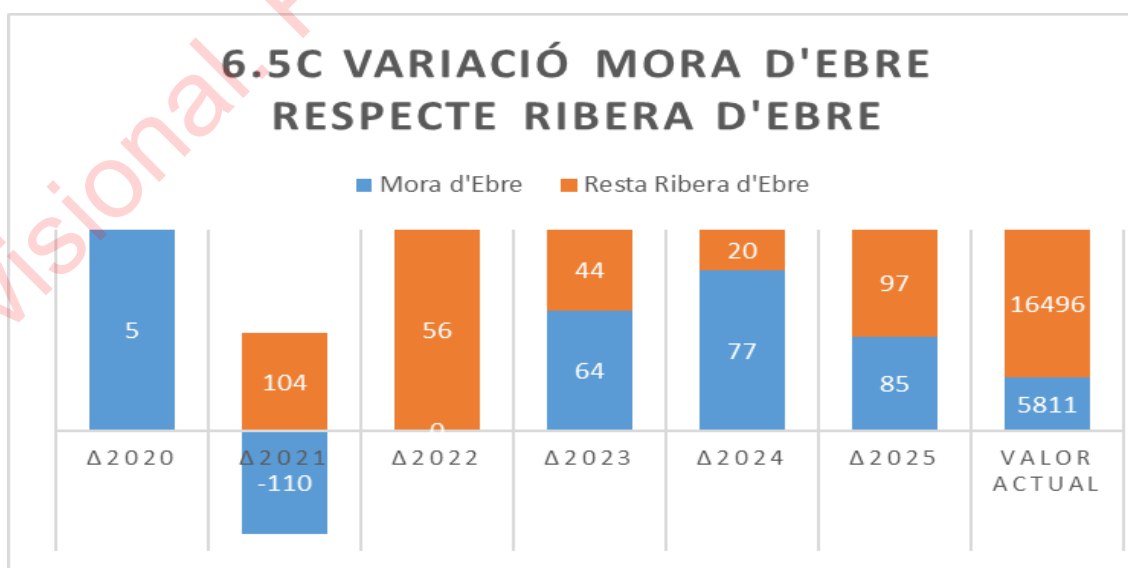
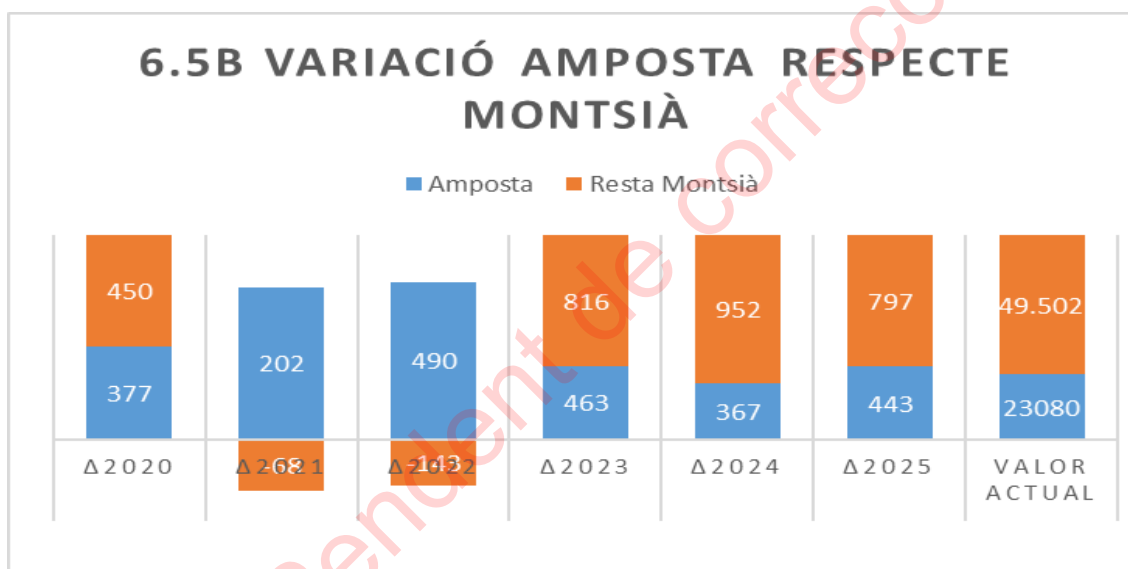
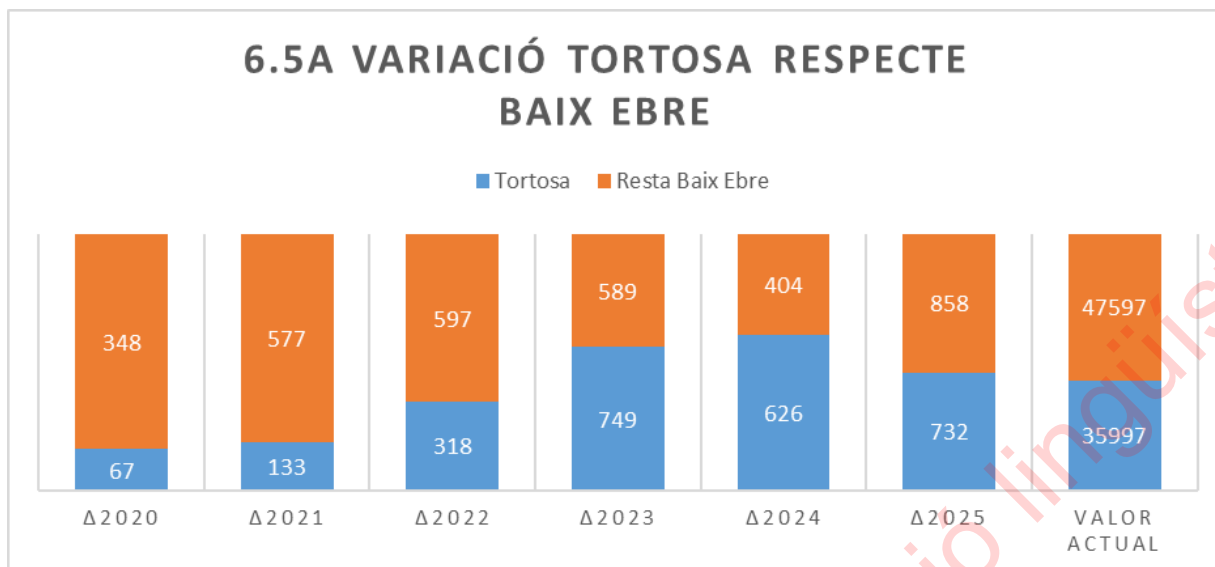
L'evolució del Montsià tendeix a una certa homogeneització del creixement, els 2021 i 2022 es produïa una concentració de la població en la capital i la resta de la comarca arribava a perdre població, ja l 2023 si bé el creixement de la capital era encara una d'un ritme una mica superior al del conjunt de la comarca els dos s'aproximaven i el 2024 és la resta de la comarca la que ha crescut a un ritme superior a Amposta, ara el 2025 de nou la capital té un creixement lleugerament superior pero força similar al de la resta de la comarca en termes percentuals. Ja hem comentat que aquest any el Montsià no és la comarca que més creix en termes relatius però continua tenint uns creixements absoluts dels empadronats genys menyspreables que són 443 per a Amposta (més que l'any anterior 357) i 797 per a la resta de la comarca. Actualment el percentatge de la població empadronada a Amposta respecte al total de la comarca se situa el 2025 en un 31,8% una dècima per sobre de l'any anterior i un valor quasi estable els darrers anys. El creixement d'Amposta també resulta rellevant com a segona ciutat en termes poblacional de les Terres de l'Ebre i per la proximitat entre Amposta i Tortosa potenciar les accions conjuntes per constituir un pol d'atracció ara que s'apropen cada cop més als 60000 residents.

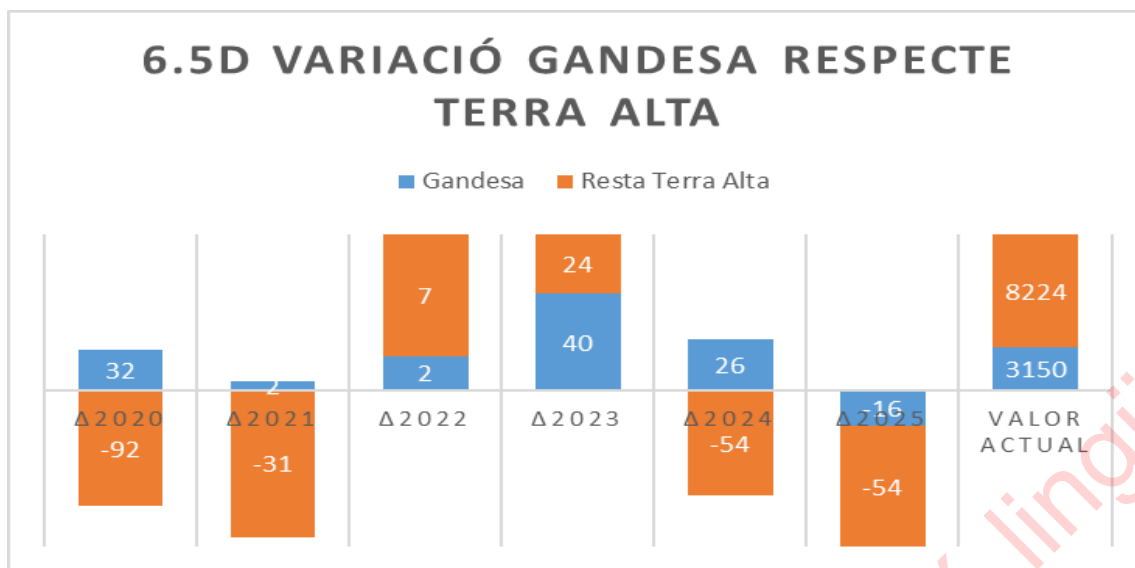
A la comarca de la Ribera d'Ebre el 2025 igual que l'any anterior la població creix tant a la capital com a la resta de la comarca i això és una molt bona notícia, a més a més el creixement és amb una intensitat molt important per les dades de la comarca. Fins i tot en termes absoluts resulta significativa el tenir Mora d'Ebre 85 nous empadronats i la resta de la comarca 97. Continua havent una concentració del creixement amb efecte capitalitat però quan hi ha un increment important és reparteix amb la resta de la comarca. El 2024 amb aquesta nova aportació la capital té el 26,05% de la població de la comarca el valor més elevat dels sis anys compensant el comportament dels primers anys.

A la Terra Alta el 2025 suma una nova disminució de la població així en 6 anys hem tingut 2 increments i 4 disminucions en un període clarament expansiu per les Terres de l'Ebre. L'any 2025 a més la disminució és més notable essent de 70 empadronats, 16 a Gandesa i 54 a la resta de la Comarca. Així l'efecte capitalitat que s'havia donat clarament en altres anys on la capital creixia a un ritme superior o creixia i la resta no en aquesta anualitat suposa un decreixement per les dues zones considerades. Donat que la disminució de Gandesa és molt similar a la que li correspon pel seu pes demogràfic continua representant el 27,7% de la població comarcal frenant l'increment que havia tingut els darrers anys. Un comentari contrari al que feiem al Montsià i Baix Ebre realitzem per la Terra Alta a on és preocupant que fins i tot la petita capital amb poc més de 3000 empadronats no consolidi el seu efecte de capitalitat més en una comarca amb pobles molt petits.

Encara que amb una proporció menor que en altres anualitats i en un any d'un creixement excepcional el 2025 tres de les 4 capitals han crescut percentualment a nivells superiors al de la resta de la seva comarca exercint aquesta atracció que tenen les capitals respecte als serveis centralitzats i en segona derivada a la població, només Gandesa manté el seu pes amb un retrocés de la seva població de la mateixa proporció que el total de la comarca. Els percentatges concentrats a les capitals, que són en els 4 casos les poblacions més grans de les comarques, ordenats són 43,1% de Tortosa, 31,82% Amposta, 27,7% Gandesa i 26,1% Mora d'Ebre, sempre per sobre d'una quarta part de la comarca.

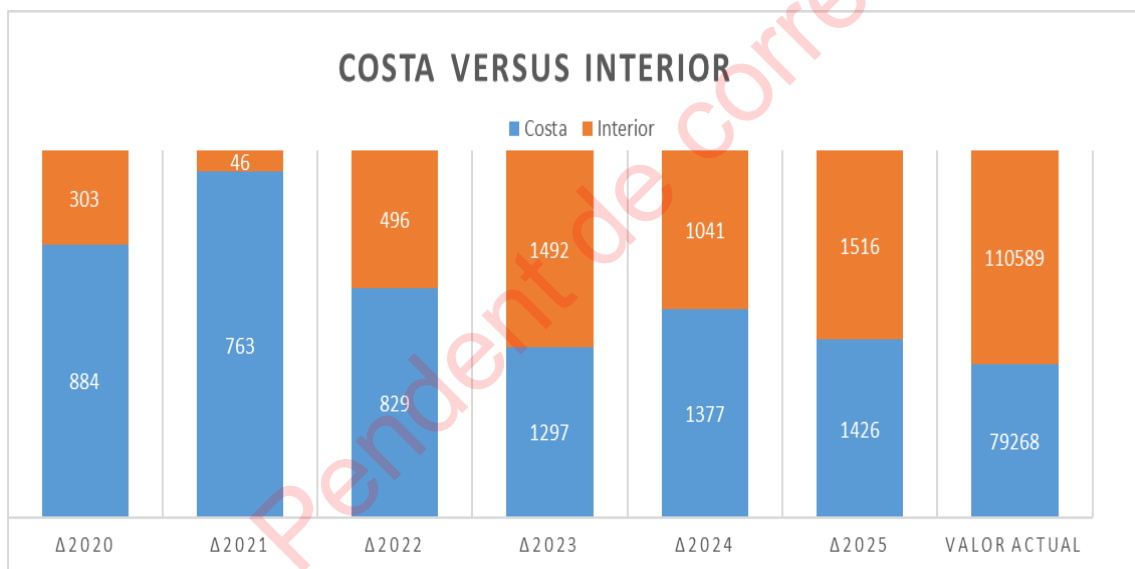
Gràfic 5.5 Efecte capital en el creixement poblacional

Font: elaboració pròpia a partir del Padró municipal d'habitants (IDESCAT).

Gràfic 5.6 Incrementos i poblacions dels municipis de costa i interior

Font: elaboració pròpia a partir del Padró municipal d'habitants (IDESCAT).

Analitzem a continuació el creixement comparat dels municipis costaners i dels d'interior. Si mirem el període dels 6 anys veiem que en tots la barrar blava dels municipis costaners és superior al seu pes lo que indica que aquests 8 municipis de costa continuen creixent per sobre de la mitjana de les Terres de l'Ebre . L'any 2025 han crescut 1426 residents i els d'interior aquest any la superen en termes absoluts amb 1516, dos valors molt elevats. Ja hem vist que el repartiment entre les comarques i municipis no és uniforme i una comarca amb tots els municipis d'interior com la Terra Alta perd població. Si mirem els municipis costaners el 2025 els 8 han guanyat població destacant Amposta amb 443 i La Ràpita amb 436 nous residents, ja els segueix a molta distància en termes absoluts Alcanar amb 161 i a continuació l'Ampolla amb 104, Deltebre amb 90, Sant Jaume d'Enveja amb 78, l'Ametlla de Mar amb 73 i tanca el creixement el Perelló amb 41.

Així el 2024 es torna a produir una concentració de la població en la franja litoral encara que de forma molt menys acusada que l'any anterior, amb aquesta nova aportació el percentatge de població dels 8 municipis de litoral ascendeix al 41,75% (lo que suposa 79262 empadronats) un punt i mig superior al valor que començava la sèrie amb un 41,21% del 2021. Els municipis d'interior, de forma global, també creixen força i assolixen el valor de 110589. **Destaquem que al llarg dels 6 anys de la mostra sempre han crescut les dues zones i sempre ho ha fet amb major intensitat l'agrupació de municipis de costa fent créixer de forma significativa la seva aportació a la població ebrenca.**

En un període on sembla valorar-se el retorn a zones menys densament poblades a les Terres de l'Ebre la dinàmica global continua suposant una concentració relativa en les capitals de comarca i els municipis de litoral.

4. Composició de la població

En aquest apartat estudiem la composició i les variacions en la mateixa al llarg del segle així com en al darrera anualitat. També mostrem les dades del les diferents nacionalitats i els nascuts atots els països, Com ja va sent habitual les modificacions que es presenten el darrer any són força rellevants. Aquest any es complementa aquest apartat amb el següent on mostrem que la composició dels diferents col·lectius no és homogènia ni ho són les seves aportacions al futur demogràfic de les Terres de l'Ebre.

En primer lloc a la Taula 4.3 analitzem l'evolució de la població de les Terres de l'Ebre tenint en compte el lloc de naixement dels residents amb un desglossi especial a les procedències del territori espanyol i català. Els resultats estan condicionats per l'increment de la població des del 2001 fins al 2025 que és de 32877 censats i el gran creixement del darrer any amb 3211 (encara més gran que el del 2024) i que s'hauria de repartir entre els diferents col·lectius. Analitzem, a continuació l'evolució dels grups de població per al darrer any i per al conjunt del segle:

El col·lectiu més nombrós és el dels nascuts a Catalunya, la seva evolució al llarg del segle amb les dades disponibles va augmentar fins al 2011 i va disminuir fins al 2021. A les darreres anualitats continua perdent censats en termes absoluts els catalans a les Terres de l'Ebre. Si ja el 2024 ens situaven 45 per sota dels del 2001, el 2025 aquest col·lectiu disminueix en 160 censats per lo que la pèrdua ja supera els 200. Si fem la desagregació continua havent un increment de la mobilitat els de la mateixa comarca disminueixen el 2025 en 695 i els d'altres comarques augmenten en 535. Si mirem l'evolució d'aquests col·lectius els de la mateixa comarca han disminuït ja des de principis de segle en 5315 i els nascuts a altres comarques augmenten en 5110 al llarg del segle.

Els nascuts a la resta de l'Estat també perden població en termes absoluts al llarg del segle passant dels 17921 als 15014 per lo tant una disminució de 2907, la darrera anualitat també hi ha una disminució de 132 censats menys important que els 220 del 2024. Així malgrat el creixement extraordinari del 2025 no ha servit per frenar la sortida d'espanyols de les Terres de l'Ebre amb un saldo migratori negatiu de la resta de l'Estat respecte a les Terres de l'Ebre.

Si la població de les Terres de l'Ebre creix i tots els col·lectius nacionals perden població només pot ser degut al creixement més que compensatori dels nascuts a l'estranger. Partim el 2001 de només 8712 censats i arribem al màxim el 2025 amb 44701 un extraordinari creixement de 35989 en termes absolut la població estrangera s'ha multiplicat per 5,5 en el present segle. L'evolució de la darrera anualitat torna a donar una dada espectacular amb 3503 censats més amb nacionalitat estrangera una xifra que no para de créixer any rere any.

Taula 5.3. Població segons el lloc de naixement a les Terres de l'Ebre, 2001-2025

Població. Terres de l'Ebre: Any / Lloc de naixement						
	Catalunya	Mateixa comarca	Altra comarca	Resta d'Es	Estranger	Total
2025	130933	98284	32649	15014	44701	190648
2024	131093	98979	32114	15146	41198	187437
2023	131285	99655	31630	15366	38440	185091
2021	131847	101137	30710	15562	33385	180794
2011	135428	104787	30640	17617	35712	188757
2001	131138	103599	27539	17921	8712	157771
2001-2021: Idescat, a partir del Cens de població i habitatges de l'INE.						
2022-2025: Idescat, a partir del Cens de població anual de l'INE.						

Aquesta evolució tant diferent dels col·lectius comporta uns canvis substancials en la composició de la població ebrenca, els pesos percentuals de cada col·lectiu són per al 2025: Els nascuts a Catalunya el 68,7% els de la mateixa comarca el 51,6% els de la resta de l'Estat el 7,9% i els estrangers ja arriben al 23,4%.

A la Taula 5.6 podem observar la composició de la població segons el seu lloc de naixement per continents i per les anualitats que es disposen dades del cens. Amb aquestes dades hem calculat les aportacions en saldo de la darrera anualitat, al llarg del segle, el seu increment percentual i finalment la composició percentual actual.

Si ordenen els estrangers censats a les Terres de l'Ebre nascuts als continents ordenats de major a menor tenim:

Els nascuts a Àfrica que ja arriben als 14402 quan el 2001 eren 2115

Els nascuts a la Resta de la Unió Europea que són 10807 i el 2001 eren 1746

Els nascuts a Àmerica del Sud que són 8417 i el 2001 eren 1713

Els nascuts a Àsia i Oceania amb 4374 que ja superen als de la Resta d'Europa i el 2001 eren només 353

Els nascuts a la Resta d'Europa amb 4367 i que eren els més nombrosos el 2001 amb 2570

Els nascuts a Àmerica del Nord que també han crescut en termes relatius més de deu vegades al passar de 215 el 2001 a 2334.

Així tots els continents han aportat grans saldos migratoris a les Terres de l'Ebre al llarg del segle.

Si mirem l'evolució de la darrera anualitat, els 3211 nous censats a les Terres de l'Ebre el 2025 es reparteixen entre continents de la següent manera ordenats de més increment a menys: els nascuts a Àfrica incrementen en 1772, els nascuts a Amèrica del Sud 1041, els nascuts a Àsia i

Oceania 621, els d'Amèrica del Nord 284, i ja negatius els nascuts a la Resta de la Unió Europea -56, la Resta d'Europa -160 i el nascuts a Espanya - 291.

L'increment poblacional del darrer any es concentra de forma molt important en dos continents Àfrica (amb un nou creixement en termes absoluts) i Amèrica de Sud (pràcticament amb el mateix valor del darrer any). Destacar l'increment el 2025 d'Àsia i Oceania que passa de 204 el 2024 a 621 el 2025 superant a Amèrica del Nord. Tots els valors d'Europa són negatius i excepte el d'Espanya que frena el decreixement la resta empitjoren el 2025.

Taula 5.4. Població segons lloc de naixement per continents a les Terres de l'Ebre, 2001-2025

	Espanya	Resta de la Unió Europea	Resta d'Europa	Àfrica	Amèrica del Nord	Amèrica del Sud	Àsia i Oceania	Total
2025	145.947	10.807	4.367	14.402	2.334	8.417	4.374	190.648
2024	146.238	10.863	4.527	12.630	2.050	7.376	3.753	187.437
2023	146.650	10.953	4.477	11.313	1.820	6.329	3.549	185.091
2021	147.410	10.824	3.926	9.309	1.378	5.008	2.939	180.794
2011	153.045	17.593	2.485	7.707	704	4.575	2.649	188.757
2001	149.059	1.746	2.570	2.115	215	1.713	353	157.771
Creixement segle %	-2,09	518,96	69,92	580,95	985,58	391,36	1139,09	20,84
Increment segle	-3.112	9.061	1.797	12.287	2.119	6.704	4.021	32.877
Increment 2025	-291	-56	-160	1.772	284	1.041	621	3.211
Aportació al total	76,55	5,67	2,29	7,55	1,22	4,41	2,29	100,00
2001-2021: Idescat, a partir del Cens de població i habitatges de l'INE.								
2022-2025: Idescat, a partir del Cens de població anual de l'INE.								

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'IDECAT.

Si mirem la composició actual de la població segons el lloc de naixement el 76,55% són nascuts a Espanya i el 23,45% nascuts a l'estranger. Dels estrangers el percentatge més elevat són 7,55% africans, el 5,67% de la Resta de la UE i el 4,41% americans del sud.⁸

Taula 5.5. Població segons nacionalitat per continents a les Terres de l'Ebre, 2001-2025

	Espanya	Resta de la Unió Europea	Resta d'Europa	Àfrica	Amèrica del Nord	Amèrica del Sud	Àsia i Oceania	Total
2025	150.994	12.151	3.754	13.240	1.531	4.966	4.012	190.648
2024	150.586	12.161	3.952	11.656	1.403	4.228	3.451	187.437
2023	150.368	12.185	3.971	10.554	1.243	3.438	3.332	185.091
2021	150.042	11.934	3.554	9.047	917	2.407	2.893	180.794
2011	153.259	18.207	2.359	8.644	482	3.123	2.682	188.757
2001	150.212	1.172	2.378	2.013	153	1.516	327	157.771
Creixement segle %	0,52	936,77	57,86	557,72	900,65	227,57	1126,91	20,84
Increment segle	782	10.979	1.376	11.227	1.378	3.450	3.685	32.877
Increment 2024	408	-10	-198	1.584	128	738	561	3.211
Aportació al total	79,20	6,37	1,97	6,94	0,80	2,60	2,10	100,00
2001-2021: Idescat, a partir del Cens de població i habitatges de l'INE.								
2022-2024: Idescat, a partir del Cens de població anual de l'INE.								

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'IDECAT.

A la Taula 5.6 mostrem les dades desagregades per comarques i així podem observar que el diferent comportament demogràfic de les 4 comarques rau de la distribució de la població, hi ha alguns elements rellevants :

⁸ Mostrem a la taula 6.5 la població segons la nacionalitat que permet un anàlisi semblant al realitzat al de segons el lloc de naixement. S'observa que el que tenen nacionalitat espanyola ha augmentat com és normal pels processos d'adopció de la nacionalitat al país de residència.

1.- La comarca amb més percentatge de població estrangera és el Baix Ebre amb un 24,44% , seguida pel Montsià amb un 24,07% en una situació intermitja es situa la Ribera amb un 21,19% i la de menys percentatge és la Terra Alta amb un 16,56%.

2.-Els creixements de població estrangera són importants a les 4 comarques el 2025 amb la pauta comú de disminució de la població de Europa i l'increment de la resta del món. La població espanyola també perd població amb l'excepció del Baix Ebre que aquest any té un petit saldo positiu.

3.-Els percentatges aportats pels nascuts a cada zona geogràfica es mostren a la taula. Hi ha diferències notòries en els percentatges el col·lectiu més abundant en tres comarques donada la gran arribada els darrers anys són els africans que al Baix Ebre ja són el 8,71% i a la Ribera i Montsià es situen sobre el 8%. A la Terra Alta els africans no arriben al 2% i els més abundants continuen sent els de la Resta de la Unió Europea amb prop d'un 7%.

4.-Pel darrer any destacar l'increment de 910 africans al Baix Ebre i també els valors molt importants d'aquest grup al Montsià (541) i la Ribera d'Ebre (243). Els nascuts a Amèrica del Sud també presenten increments molt rellevants . per sobre dels 400 a Baix Ebre i Montsià.

Els comportaments dels col·lectius segons els continents són molt diferents però presenten pautes comunes a les 4 comarques. La població europea disminueix i l'espanyola també (excepció aquest any del Baix Ebre) i la resta de procedències augmenten especialment els nascuts a Àfrica i Amèrica del Sud. Les forces dels increments i decrements determinen el rang de la modificació entre el fort creixement de les comarques de litoral i la pèrdua de població a la Terra Alta.

Les dades presentades són les publicades a IDESCAT, pot donar la sensació en els nostres municipis que les poblacions estrangeres són més elevades. No entrarem en un anàlisi sociològic de la qüestió només podem referir dos elements que poden justificar aquesta percepció. El primer és la immigració il·legal que no està comptabilitzada en les estadístiques i la segona el fet que els nascuts a territori espanyol de segona generació amb pares nascuts a l'estranger ja no comptabilitzen en aquest recompte. La regularització que s'està duent a terme pot modificar algunes d'aquestes dades i fer que la sèrie no sigui homogènia als propers anys.

Taula 5.6. Població segons lloc de naixement a les comarques de les Terres de l'Ebre, 20010-2025

Població. Baix Ebre: Any / Lloc de naixement								
	Espanya	Resta de la Unió Europea	Resta d'Europa	Àfrica	Amèrica del Nord	Amèrica del Sud	Àsia i Oceania	Total
2025	63529	4004	2144	7326	1164	3521	2389	84077
2024	63507	4020	2223	6416	1018	3079	2136	82399
2023	63604	4027	2236	5897	896	2671	2003	81334
2021	63711	3823	1980	4943	684	2174	1652	78967
2011	65578	6554	1308	4303	329	1972	1523	81567
2001	62851	812	857	970	82	586	211	66369
Creixement segle %	1,08	393,10	150,18	655,26	1319,51	500,85	1032,23	26,68
Increment segle	678	3192	1287	6356	1082	2935	2178	17708
Increment 2025	22	-16	-79	910	146	442	253	1678
Aportació al total	75,56	4,76	2,55	8,71	1,38	4,19	2,84	100,00
2001-2021: Idescat, a partir del Cens de població i habitatges de l'INE.								
2022-2025: Idescat, a partir del Cens de població anual de l'INE.								
Població. Montsià: Any / Lloc de naixement								
	Espanya	Resta de la Unió Europea	Resta d'Europa	Àfrica	Amèrica del Nord	Amèrica del Sud	Àsia i Oceania	Total
2025	55298	4896	1318	5060	744	3971	1538	72825
2024	55330	4908	1369	4479	666	3491	1217	71460
2023	55384	4970	1290	3854	610	2978	1158	70244
2021	55566	5099	1070	3016	477	2358	937	68523
2011	56654	7956	977	2402	266	2184	826	71265
2001	53426	711	1347	889	90	987	100	57550
Creixement segle %	3,50	588,61	-2,15	469,18	726,67	302,33	1438,00	26,54
Increment segle	1872	4185	-29	4171	654	2984	1438	15275
Increment 2025	-32	-12	-51	581	78	480	321	1365
Aportació al total	75,93	6,72	1,81	6,95	1,02	5,45	2,11	100,00
2001-2021: Idescat, a partir del Cens de població i habitatges de l'INE.								
2022-2025: Idescat, a partir del Cens de població anual de l'INE.								
Població. Ribera d'Ebre: Any / Lloc de naixement								
	Espanya	Resta de la Unió Europea	Resta d'Europa	Àfrica	Amèrica del Nord	Amèrica del Sud	Àsia i Oceania	Total
2025	17622	1103	782	1793	231	555	275	22361
2024	17751	1107	808	1550	202	477	237	22132
2023	17895	1098	828	1414	168	413	224	22040
2021	18168	1065	745	1253	108	330	230	21899
2011	19836	1890	164	953	57	300	166	23367
2001	20873	191	198	236	25	115	18	21656
Creixement segle %	-15,58	477,49	294,95	659,75	824,00	382,61	1427,78	3,26
Increment segle	-3251	912	584	1557	206	440	257	705
Increment 2025	-129	-4	-26	243	29	78	38	229
Aportació al total	78,81	4,93	3,50	8,02	1,03	2,48	1,23	100,00
2001-2021: Idescat, a partir del Cens de població i habitatges de l'INE.								
2022-2025: Idescat, a partir del Cens de població anual de l'INE.								
Població. Terra Alta: Any / Lloc de naixement								
	Espanya	Resta de la Unió Europea	Resta d'Europa	Àfrica	Amèrica del Nord	Amèrica del Sud	Àsia i Oceania	Total
2025	9498	804	123	223	195	370	172	11385
2024	9650	828	127	185	164	329	163	11446
2023	9767	858	123	148	146	267	164	11473
2021	9965	837	131	97	109	146	120	11405
2011	10977	1193	35	49	52	119	133	12558
2001	11909	32	168	20	18	25	24	12196
Creixement segle %	-20,25	2412,50	-26,79	1015,00	983,33	1380,00	616,67	-6,65
Increment segle	-2411	772	-45	203	177	345	148	-811
Increment 2025	-152	-24	-4	38	31	41	9	-61
Aportació al total	83,43	7,06	1,08	1,96	1,71	3,25	1,51	100,00
2001-2021: Idescat, a partir del Cens de població i habitatges de l'INE.								
2022-2025: Idescat, a partir del Cens de població anual de l'INE.								

Font : elaboració pròpia a partir de les dades d'IDECAT

La taula 5.7 mostra la població segons el país de naixement per al 2024 amb els dos sexes i la variació respecte a l'any anterior de la població censada a les Terres de l'Ebre. Estudiem les variacions més importants els països de procedència més significatius els canvis més rellevants del 2025 i algunes reflexions a les Terres de l'Ebre.

Ja hem vist que el creixement poblacional del 2025 en persones censades que s'eleva als 3210 es degut exclusivament a la població estrangera que augmenta en 3402 i malgrat aquest enorme creixement les persones nascudes a Espanya han disminuït en 291 per lo tan el creixement

poblacional es deu al saldo entre les entrades menys les sortides de persones nascudes a l'estranger. El problema demogràfic seria molt greu sense aquest rosec positiu.

L'anàlisi per continent ja l'hem realitzat anteriorment ara destacarem les nacions més destacades en valors absoluts. **Els països amb més de 1000 nascuts són: el Marroc tornen a ser els més nombrosos amb 11700, seguits dels nascuts a Romania amb 6360, el tercer lloc ja l'ocupa Colòmbia amb 2859, seguit a prop del Pakistan amb 2742 i ja per sota dels 2000 censats el Regna Unit amb 1539, Equador 1452, França amb 1146 i superen els 100 per primer cop Argentina amb 1020 i Hondures amb 1011.** Tots els no europeus sumen increments alguns importants que comentarem en el proper paràgraf i Regne Unit i Romania perden censats i França es manté estable.

Si analitzem els increments i pèrdues absolutes del 2025 superiors als 100 censats tenim que el repartiment aquest any afecta a molts més països. Hi ha 11 països amb un increment dels censats superiors a 100, normalment són els que tenen més censats ja al territori i es produeix un efecte crida però aquest any ha estat més gran i diversificat que en anys anteriors. Destaca de nou l'increment dels nascuts al Marroc que sumen 1138, seguits de Colòmbia amb un increment 474 tanca el pòdium Pakistan amb un increment de 294. Així els països no europeus amb més censats són els que en termes absoluts tenen increments més grans. Completant la llista dels països amb un increment de més de 100 tenim: Índia (201), Senegal (153), Perú (147), Hondures (120), Algèria (120), Veneçuela (108), Argentina (102) i Gambia (102). A l'altre costat tornem a trobar a Romania amb una nova pèrdua de 156 que la continua allunyant del seu màxim al ser ja uns quant anys on el rosec és negatiu. Destaca el cas d'Ucraïna que després d'un creixement els primers anys del conflicte armat aquest any presenta un valor negatiu de 129 persones menys nascudes a Ucraïna censades a les Terres de l'Ebre, el que pot suposar un retorn al país d'origen o a altres països europeus.

La Taula 5.7 també recull el gènere de la població i es tornen a mostrar diferències notables en el saldo entre la població femenina i la masculina segons el lloc de naixement. Si ho analitzem per els continents més rellevants tenim. Nascuts a Àfrica ara hi ha 9492 homes i 4917 dones, de l'increment de 1767 1299 han estat homes lo que fa créixer la taxa de masculinitat fins al 193% del 185% que teníem l'any anterior. Als nascuts a Àsia tenim el 2025 1563 homes més que dones i dels 618 d'increment fins a 471 són homes per lo que ja hi ha més de 2 homes per cada dona amb una taxa de masculinitat que s'eleva al 212%. La situació contrària es produeix amb els nascuts a Amèrica amb 1635 dones més que homes i de l'increment de 1320 aquí 729 són dones per la que la taxa de masculinitat és menor al 100% i creix una mica fins al 73,6%. Si mirem aquests tres saldos observem una clara diferència en favor dels homes el que podria explicar els valors de la taxa de masculinitat ebrenca per sobre del 100% ja que amb nacionalitat europea i espanyola hi ha més dones que homes.

Les diferències entre el número d'homes i dones el 2025 han crescut a Àfrica i Àsia tan en valor absolut com en taxa de masculinitat.

Taula 5.7: Població segons país de naixement 2025

Població. Terres de l'Ebre. 2025: País de naixement / Sexe				
País	Homes	Dones	Total	Var respecte 2024
Albània	39	27	63	3
Alemanya	315	297	615	-6
Andorra	24	33	57	-6
Armènia	9	12	18	0
Àustria	9	12	21	0
Belarús	18	39	54	-6
Bèlgica	153	138	291	-3
Bòsnia i Hercegovina	6	3	9	0
Bulgària	240	192	432	21
Croàcia	12	3	15	3
Dinamarca	12	6	21	6
Eslovàquia	39	48	87	-9
Eslovènia	0	0	3	0
Espanya	72870	73077	145947	-291
Estònia	3	6	6	-3
Finlàndia	3	9	12	0
França	585	561	1146	0
Geòrgia	12	18	33	6
Grècia	0	3	6	0
Hongria	18	12	27	-9
Irlanda	51	42	93	12
Islàndia	0	0	3	3
Itàlia	189	102	291	-3
Letònia	24	21	48	0
Liechtenstein	0	0	0	0
Lituània	129	207	339	6

Luxemburg	6	6	9	3
Macedònia del Nord	3	0	3	0
Malta	0	0	3	0
Moldàvia	354	417	771	9
Montenegro	3	0	3	0
Noruega	6	3	9	0
Països Baixos	258	237	495	78
Polònia	96	129	225	-3
Portugal	90	66	153	12
Regne Unit	819	720	1539	-54
Romania	3057	3297	6360	-156
Rússia	177	285	462	6
Sèrbia	12	12	24	3
Suècia	9	15	21	-6
Suïssa	219	243	465	-3
Txèquia	39	48	87	0
Ucraïna	372	453	825	-129
Xipre	3	0	3	3
Resta d'Europa	0	3	3	3
Total Europa	80283	80802	161097	-510
Algèria	459	207	666	120
Angola	3	3	3	-3
Benín	0	0	0	-3
Botswana	0	0	0	0
Burkina Faso	3	3	6	3
Burundi	0	0	0	0
Camerun	3	0	3	0
Cap Verd	3	3	6	3
Congo	6	6	6	0
Costa d'Ivori	21	9	30	0
Egipte	12	3	12	-6

Eritrea	0	0	0	0
Etiòpia	0	6	6	0
Gabon	3	0	3	0
Gàmbia	540	42	579	102
Ghana	21	3	24	3
Guinea	54	9	66	12
Guinea Equatorial	9	15	24	0
Guinea-Bissau	15	0	15	6
Kenya	3	6	9	0
Libèria	0	0	0	0
Líbia	3	3	9	0
Madagascar	0	3	3	0
Malawi	0	0	0	0
Mali	171	45	219	24
Marroc, el	7353	4344	11700	1338
Maurici	0	0	0	0
Mauritània	12	9	18	3
Moçambic	0	0	0	-3
Níger	0	0	0	0
Nigèria	15	21	36	3
República Centreafricana	0	0	0	0
República Democràtica del Congo	3	0	3	3
Ruanda	0	0	0	0
São Tomé i Príncipe	0	3	0	-3
Senegal	735	144	879	153
Seychelles	0	0	0	0
Sierra Leone	0	0	0	0
Somàlia	0	0	0	0
Sud-àfrica	9	12	21	0
Sudan, el	0	0	0	0
Tanzània	3	0	3	-3

Togo	3	0	3	0
Tunísia	24	9	36	15
Txad	0	0	0	0
Uganda	0	0	0	0
Zàmbia	3	3	3	3
Zimbàbue	0	3	0	-3
Resta d'Àfrica	3	3	6	0
Total Àfrica	9492	4917	14397	1767
Argentina	486	534	1020	102
Barbados	0	0	0	0
Bolívia	78	123	201	3
Brasil	141	240	384	21
Canadà	15	12	27	3
Colòmbia	1203	1659	2859	474
Costa Rica	6	6	12	0
Cuba	141	225	363	78
Dominica	3	0	3	0
El Salvador	48	51	99	9
Equador	714	738	1452	90
Estats Units d'Amèrica	75	51	126	15
Guatemala	24	36	60	15
Guyana	0	0	0	0
Haití	0	3	6	0
Hondures	279	735	1011	120
Jamaica	0	0	3	3
Mèxic	48	78	126	15
Nicaragua	57	84	144	3
Panamà	6	9	15	3
Paraguai	120	246	363	45
Perú	459	489	948	147
República Dominicana	129	213	342	24

Surinam	0	3	3	0
Trinidad i Tobago	0	0	0	0
Uruguai	135	126	261	15
Veneçuela	300	435	735	108
Xile	90	99	189	24
Resta d'Amèrica	3	0	3	3
Total Amèrica	4560	6195	10755	1320
Afganistan	3	6	9	0
Aràbia Saudí	0	0	0	0
Azerbaidjan	3	3	6	0
Bangladesh	39	15	54	9
Cambodja	0	0	0	0
Corea del Nord	0	0	0	0
Corea del Sud	3	3	3	0
Emirats Àrabs Units, els	3	0	3	3
Filipines	12	27	39	6
Iemen, el	0	0	0	0
Índia	606	168	774	201
Indonèsia	0	0	3	0
Iran	3	3	3	0
Iraq, l'	3	0	3	-3
Israel	9	3	12	0
Japó	6	6	15	0
Jordània	3	3	6	0
Kazakhstan	3	9	9	3
Kirguizstan	0	0	0	0
Kuwait	0	0	0	0
Líban	9	3	12	0
Malàisia	0	0	3	0
Mongòlia	0	0	3	0
Myanmar	0	0	0	0

Nepal	39	15	54	39
Pakistan	1908	834	2742	294
Palestina	0	0	0	0
Singapur	3	0	3	3
Síria	9	0	9	0
Sri Lanka	0	0	0	0
Tadjikistan	0	0	0	0
Tailàndia	3	9	12	0
Turkmenistan	0	0	0	0
Turquia	9	12	21	0
Uzbekistan	0	0	0	0
Vietnam	9	15	24	9
Xina	270	261	531	54
Resta d'Àsia	6	3	9	0
Total Àsia	2961	1398	4362	618
Austràlia	6	12	18	3
Nova Zelanda	3	3	6	0
Resta d'Oceania	6	3	6	3
Total Oceania	15	18	30	6
Total	97299	93351	190647	3210
Font: Elaboració pròpia, Idescat, a partir del Cens de població anual de l'INE.				

Finalment es mostra la mateixa taula per països segons la seva nacionalitat òbviament les dues sèries estan relacionades si bé s'observa que els valors presenten diferències. L'equació que les relaciona podria ser:

Població amb nacionalitat estrangera ~ Població lloc de naixement – població nascuda a l'estranger nacionalitzada espanyola + població nascuda a Espanya amb nacionalitat estrangera.

Pot haver canvis de nacionalitat entre països diferents d'Espanya que no es contemplarien en aquesta formulació però entenem que per als residents a Espanya són minoritaris. Així observem que els nascuts a l'estranger poden ser més o menys que els que tenen nacionalitat estrangera en funció de la suma i resta. Lo normal és que un cop es tinguin uns anys de residència es tendeixi a sol·licitar i aconseguir la nacionalitat espanyola per lo tant els de nacionalitat estrangera fossin

menys . Així ho és en termes globals, els de nacionalitat estrangera són 39654 i els nascuts a l'estranger 44701, aquests darrers ja 5047 més una xifra força superior a la diferència de l'any passat que era 4350 . Si mirem les dades nacionalitat a nacionalitat podem trobar comportaments molt diversos. Per exemple per als 2 països amb més aportació: El Marroc té 11700 nascuts al seu país i 10593 amb nacionalitat marroquina per lo tant hi ha 1107 en saldo que s'haurien nacionalitzat espanyols descomptant els que ja hagin nascut a Espanya(més que els 915 l'any passat), per contra a Romania els nascuts al seu país són 6360 i els de nacionalitat romanesa 7755 així hi hauria 1395 més nascuts a Espanya que mantindrien la seva nacionalitat per sobre dels nacionalitzats espanyols(menys que els 1605 de l'any passat). Certament dos comportaments molt diferents en els saldos i en les tendències de la diferència . Es pot fer aquest mateix càlcul per las països que tenen dades significatives.

Taula 5.8 : Població segons nacionalitat 2025

Taula

Població estrangera. Terres de l'Ebre. 2025: País de nacionalitat / Sexe				
		Homes	Dones	Total
Albània		39	24	66
Alemanya		288	273	561
Andorra		3	6	9
Armènia		9	12	18
Àustria		6	9	15
Belarús		15	36	51
Bèlgica		147	135	279
Bòsnia i Hercegovina		3	3	6
Bulgària		252	201	450
Croàcia		9	3	12
Dinamarca		12	6	18
Eslovàquia		48	66	114
Eslovènia		0	0	0
Espanya		75956	75537	150993
Estònia		0	3	6
Finlàndia		3	6	9
França		390	366	756
Geòrgia		12	15	27

Grècia	3	6	6
Hongria	21	18	39
Irlanda	57	48	105
Islàndia	0	0	3
Itàlia	312	225	534
Letònia	9	18	24
Liechtenstein	0	0	0
Lituània	156	228	387
Luxemburg	3	3	9
Macedònia del Nord	3	0	0
Malta	0	0	3
Moldàvia	249	303	552
Montenegro	6	3	9
Noruega	6	3	6
Països Baixos	279	249	528
Polònia	114	141	255
Portugal	99	84	183
Regne Unit	807	723	1533
Romania	3774	3981	7755
Rússia	129	201	330
Sèrbia	12	12	24
Suècia	6	15	21
Suïssa	138	156	291
Txèquia	30	45	75
Ucraïna	363	441	807
Xipre	0	0	0
Resta d'Europa	3	3	3
Total Europa	83771	83607	166872
Algèria	441	222	663
Angola	3	0	3
Benín	0	0	0

Botswana	0	0	0
Burkina Faso	3	0	6
Burundi	0	0	0
Camerun	3	0	3
Cap Verd	3	3	0
Congo	3	0	3
Costa d'Ivori	21	12	33
Egipte	6	3	12
Eritrea	0	0	0
Etiòpia	0	0	0
Gabon	0	3	3
Gàmbia	534	51	585
Ghana	21	3	21
Guinea	48	6	54
Guinea Equatorial	6	6	12
Guinea-Bissau	15	0	15
Kenya	3	3	6
Libèria	0	0	0
Líbia	3	6	9
Madagascar	0	0	3
Malawi	0	0	0
Mali	171	60	231
Marroc, el	6486	4107	10593
Maurici	0	0	0
Mauritània	12	6	18
Moçambic	0	0	0
Níger	0	0	0
Nigèria	12	12	24
República Centreafricana	0	0	0
República Democràtica del Congo	3	0	0
Ruanda	0	0	0

São Tomé i Príncipe	0	0	0
Senegal	732	165	897
Seychelles	0	0	0
Sierra Leone	0	0	0
Somàlia	0	0	0
Sud-àfrica	6	6	12
Sudan, el	0	0	0
Tanzània	3	0	3
Togo	0	0	0
Tunísia	21	9	30
Txad	0	0	0
Uganda	0	0	0
Zàmbia	0	0	0
Zimbàbue	0	3	0
Resta d'Àfrica	0	0	0
Total Africa	8559	4686	13239
Argentina	195	234	429
Barbados	0	0	0
Bolívia	33	51	84
Brasil	105	162	267
Canadà	12	9	21
Colòmbia	936	1185	2118
Costa Rica	0	0	6
Cuba	72	87	159
Dominica	0	3	0
El Salvador	42	39	81
Equador	279	216	495
Estats Units d'Amèrica	54	45	102
Guatemala	15	27	45
Guyana	0	0	0
Haití	0	3	0

Hondures	246	576	822
Jamaica	0	0	0
Mèxic	21	39	57
Nicaragua	42	57	102
Panamà	3	6	9
Paraguai	87	180	264
Perú	303	327	630
República Dominicana	60	66	129
Surinam	0	0	0
Trinidad i Tobago	0	0	0
Uruguai	51	48	99
Veneçuela	207	282	486
Xile	42	54	93
Resta d'Amèrica	0	0	0
Total Amèrica	2805	3696	6498
Afganistan	6	6	12
Aràbia Saudí	0	0	0
Azerbaidjan	0	0	0
Bangladesh	36	15	51
Cambodja	0	0	0
Corea del Nord	0	0	0
Corea del Sud	0	0	3
Emirats Àrabs Units, els	0	0	0
Filipines	9	18	24
Iemen, el	0	0	0
Índia	594	165	759
Indonèsia	0	0	0
Iran	3	0	3
Iraq, l'	0	3	3
Israel	6	3	12
Japó	9	9	18

Jordània	0	3	3
Kazakhstan	3	6	6
Kirguizstan	0	0	0
Kuwait	0	0	0
Líban	6	3	6
Malàisia	0	0	0
Mongòlia	0	0	0
Myanmar	0	0	3
Nepal	36	12	48
Pakistan	1614	786	2400
Palestina	3	0	3
Singapur	3	0	3
Síria	3	3	3
Sri Lanka	0	0	0
Tadjikistan	0	0	0
Tailàndia	0	6	9
Turkmenistan	0	0	0
Turquia	3	9	15
Uzbekistan	0	0	0
Vietnam	12	12	21
Xina	324	288	615
Resta d'Àsia	0	0	3
Total Àsia	2670	1347	4023
Austràlia	3	3	6
Nova Zelanda	3	3	3
Resta d'Oceania	0	0	3
Total Oceania	6	6	12
Apàtrides	3	0	3
Total	97799	93351	190647
Font: Idescat, a partir del Cens de població anual de l'INE.			

5. Població autòctona respecte a població estrangera

A l'apartat anterior hem analitzat l'aportació de la població estrangera de forma genèrica sobre el conjunt de la població. En el present apartat procedim a separar les aportacions a indicadors de les dues poblacions l'autòctona i l'estrangera per veure si ambdues es comporten de forma similar o presenten comportament diferenciats. Aquest apartat es un resum amb petites adaptacions de la part empírica del Treball Fi de Grau de l'estudiant Aaron Serres en la convocatòria de Juny del 2026 sota el títol: Més enllà del despoblament . Anàlisi de l'impacte migratori a les Terres de l'Ebre.

Les dades no són comparables amb les dels apartats anteriors a l'estudiar el període des del 2004 fins al 2024 excloent una fase d'elevat creixement al principi de segle i la darrera anualitat, però els comportaments són perfectament vàlids per al conjunt del segle.

El primer que comparem és el creixement poblacional a les Terres de l'Ebre i a les 4 comarques de les poblacions autòctones i estrangera.

Taula 5.9 : Evolució de la població autòctona

	Baix Ebre	Montsià	Ribera d'Ebre	Terra Alta	Terres de l'Ebre	Variació anual
2024	65.924	56.962	18.009	9.691	150.586	0,14%
2023	65.778	56.721	18.089	9.780	150.368	0,00%
2022	65.553	56.693	18.270	9.852	150.368	0,22%
2021	65.222	56.592	18.287	9.941	150.042	0,34%
2020	64.683	56.512	18.357	9.982	149.534	-0,08%
2019	64.823	56.239	18.511	10.083	149.656	-0,53%
2018	65.181	56.287	18.793	10.193	150.454	-0,62%
2017	65.591	56.449	19.031	10.317	151.388	-0,36%
2016	65.681	56.598	19.225	10.429	151.933	-0,29%
2015	65.815	56.627	19.398	10.540	152.380	-0,16%
2014	65.813	56.596	19.542	10.676	152.627	0,19%
2013	65.382	56.552	19.618	10.785	152.337	-0,32%
2012	65.542	56.537	19.805	10.946	152.830	-0,33%
2011	65.706	56.661	19.912	11.050	153.329	-0,13%
2010	65.601	56.575	20.158	11.189	153.523	0,26%
2009	65.234	56.381	20.281	11.226	153.122	0,10%
2008	65.223	56.050	20.382	11.313	152.968	0,16%
2007	65.227	55.626	20.431	11.436	152.720	0,42%
2006	64.972	55.055	20.544	11.513	152.084	0,06%
2005	64.797	54.709	20.800	11.683	151.989	0,19%
2004	64.492	54.441	21.016	11.749	151.698	
Variació del 2004-2024	2,22%	4,63%	-14,31%	-17,52%	-0,73%	

Font: Creació pròpia amb dades d'Idescat

Pel que fa a l'evolució de la població autòctona, les dades mostren una dinàmica molt continguda. De fet, en el còmput global de les Terres de l'Ebre, aquest grup poblacional ha registrat un lleuger descens del 0,73% al llarg de les dues darreres dècades. El comportament varia significativament segons la comarca. El Montsià destaca com el territori amb un major creixement d'habitants autòctons, amb un augment del 4,63%, seguit de prop pel Baix Ebre, amb un increment del 2,22%.

En contrast, si s'analitza l'evolució en les zones d'interior, la variació adquireix un caràcter molt més dràstic. La Ribera d'Ebre presenta un decreixement del 14,31%, mentre que la Terra Alta assoleix una caiguda encara més pronunciada, del 17,52%. **Així un creixement molt moderat dels autòctons en les comarques de litoral i una davallada prou rellevant a les comarques d'interior**

D'altra banda, si s'observa l'evolució històrica d'aquest grup, s'evidencia que l'any 2011 es va assolir un pic màxim de 153.000 habitants autòctons. Tanmateix, a partir d'aquest punt no es detecta una davallada prou substancial en els anys posteriors que permeti justificar, per si sola, la forta caiguda que va patir la població total del territori en aquell mateix període. Aquesta constatació indica que l'explicació d'aquest fenomen no recau exclusivament en la demografia local, motiu pel qual resulta imprescindible recórrer a l'anàlisi de les dades de la població estrangera per poder comprendre l'arrel d'aquesta pèrdua sobtada d'habitants.

Taula 5.10 : Evolució d'ela població estrangera

	Baix Ebre	Montsià	Ribera d'Ebre	Terra Alta	Terres de l'Ebre	Variació anual
2024	16.475	14.498	4.123	1.755	36.851	6,13%
2023	15.556	13.523	3.951	1.693	34.723	8,78%
2022	14.392	12.315	3.647	1.567	31.921	3,80%
2021	13.745	11.931	3.612	1.464	30.752	2,37%
2020	13.328	11.751	3.513	1.448	30.040	4,56%
2019	12.773	11.197	3.354	1.407	28.731	2,82%
2018	12.687	10.796	3.171	1.290	27.944	-0,63%
2017	12.589	11.042	3.172	1.317	28.120	-2,77%
2016	13.296	11.048	3.246	1.332	28.922	-5,13%
2015	13.933	11.897	3.325	1.332	30.487	-6,67%
2014	14.824	13.017	3.383	1.443	32.667	-10,60%
2013	16.132	15.025	3.859	1.525	36.541	-6,30%
2012	17.583	15.584	4.062	1.767	38.996	1,81%
2011	16.928	15.600	3.977	1.797	38.302	0,68%
2010	16.621	15.758	3.924	1.742	38.045	0,81%
2009	16.490	15.808	3.723	1.717	37.738	4,47%
2008	16.081	15.008	3.462	1.572	36.123	21,45%
2007	13.363	12.208	2.888	1.283	29.742	17,20%
2006	11.396	10.278	2.502	1.202	25.378	11,29%
2005	10.165	9.472	2.125	1.041	22.803	33,39%
2004	7.216	7.548	1.616	715	17.095	

Font:

Variació del 2004-2024	128,31%	92,08%	155,14%	145,45%	115,57%
-------------------------------	---------	--------	---------	---------	---------

Creació pròpia amb dades d'Idescat

La taula centrada en l'evolució de la població estrangera, revela una dinàmica completament diferent. Aquest col·lectiu ha experimentat un creixement extraordinari si es compara amb l'estancament i retrocés de la població autòctona. Resulta especialment rellevant observar com les comarques d'interior lideren aquest increment: la Ribera d'Ebre registra un augment espectacular del 155,14%, estretament seguida per la Terra Alta amb un 145,45%. Per la seva banda, les comarques litorals i de plana també mostren xifres molt destacades, amb un creixement del 128,31% al Baix Ebre i del 92% al Montsià. Aquest percentatges tenen molt a veure amb els nivells inicials a cada comarca.

Tot i la magnitud d'aquests percentatges, les dades evidencien una realitat contundent: **la forta arribada de població estrangera a les comarques interiors no ha estat suficient per frenar totalment el descens demogràfic d'aquests territoris.**

D'altra banda, aquestes dades permeten comprendre definitivament la davallada abrupta de població total que va patir el conjunt del territori a partir del 2012. L'anàlisi històrica mostra com **el col·lectiu estranger va assolir el 2012 un màxim proper a les 39.000 persones**, però en molt pocs anys aquesta xifra es va reduir dràsticament fins a situar-se per sota dels 30.000 habitants, una davallada motivada principalment per l'impacte de la crisi immobiliària. Aquest èxode sobtat de població d'origen internacional és, per tant, el factor fonamental que explica la caiguda generalitzada en el còmput total de les Terres de l'Ebre durant aquella etapa. **El 2024 encara no s'ha recuperat totalment la pèrdua de població estrangera.**

Un segon element a analitzar és el registre de naixements de cada col·lectiu per veure quina aportació té sobre el creixement vegetatiu del territori

Taula 5.11 : Naixements per les comarques ebreques

	Baix Ebre			Montsià		
	Espanyola	Estrangera	Total	Espanyola	Estrangera	Total
2024	359	243	602	281	170	451
2023	335	229	564	279	161	440
2022	365	209	574	328	150	478
2021	353	211	564	319	150	469
2020	342	243	585	278	172	450
2019	436	230	666	361	164	525
2018	407	214	621	356	157	513
2017	470	205	675	382	155	537
2016	474	218	692	376	171	547
2015	476	187	663	413	169	582
2014	500	217	717	399	180	579
2013	489	243	732	384	185	569
2012	515	225	740	430	211	641
2011	507	285	792	461	221	682
2010	561	292	853	446	262	708
2009	580	307	887	483	280	763
2008	579	288	867	498	297	795
2007	544	255	799	492	279	771
2006	579	215	794	508	201	709
2005	530	176	706	531	161	692
2004	561	135	696	426	132	558
Variació del 2004-2024	-36,01%	80,00%	-13,51%	-34,04%	28,79%	-19,18%
Sumatori	9.962	4.827	14.789	8.431	4.028	12.459

	Ribera d'Ebre			Terra Alta		
	Espanyola	Estrangera	Total	Espanyola	Estrangera	Total
2024	69	43	112	39	17	56
2023	81	52	133	38	23	61
2022	84	48	132	52	14	66
2021	95	50	145	40	22	62
2020	85	40	125	46	24	70
2019	91	44	135	41	21	62
2018	79	49	128	60	20	80
2017	114	46	160	38	17	55
2016	135	42	177	64	23	87
2015	116	56	172	66	20	86
2014	114	57	171	55	20	75
2013	139	44	183	63	16	79
2012	126	58	184	61	14	75
2011	119	64	183	67	21	88
2010	127	67	194	70	17	87
2009	118	59	177	80	21	101
2008	128	61	189	66	22	88
2007	118	59	177	65	14	79
2006	107	33	140	84	20	104
2005	112	26	138	60	16	76
2004	62	13	75	73	9	82
Variació del 2004-2024	11,29%	230,77%	49,33%	-46,58%	88,89%	-31,71%
Sumatori	2.219	1.011	3.230	1.228	391	1.619

Font: Creació pròpia amb dades d'Idescat

Taula 5.12 : Naixements per les Terres de l'Ebre

	Terres de l'Ebre		
	Espanyola	Estrangera	Total
2024	748	473	1.221
2023	733	465	1.198
2022	829	421	1.250
2021	807	433	1.240
2020	751	479	1.230
2019	929	459	1.388
2018	902	440	1.342
2017	1.004	423	1.427
2016	1.049	454	1.503
2015	1.071	432	1.503
2014	1.068	474	1.542
2013	1.075	488	1.563
2012	1.132	508	1.640
2011	1.154	591	1.745
2010	1.204	638	1.842
2009	1.261	667	1.928
2008	1.271	668	1.939
2007	1.219	607	1.826
2006	1.278	469	1.747
2005	1.233	379	1.612
2004	1.122	289	1.411
Variació del 2004-2024	-33,33%	63,67%	-13,47%
Sumatori	21.840	10.257	32.097

Font: Creació pròpia amb dades d'Idescat

En primer lloc, s'observa una minva generalitzada dels naixements de progenitors autòctons a totes les comarques ebrenques i, conseqüentment, en el conjunt del territori. Cal puntualitzar, però, el cas específic de la Ribera d'Ebre, on les dades mostren un augment percentual atípic. Aquesta anomalia estadística s'explica pel fet que l'any 2004 (l'any base de la comparativa) va registrar una natalitat excepcionalment baixa en aquesta comarca, constituint una xifra poc representativa de la dinàmica demogràfica real d'aquell període.

Pel que fa als naixements en el si de la població estrangera, les dades reflecteixen un creixement molt pronunciat. Aquest increment se situa al voltant del 80% en la majoria de les comarques, amb l'excepció del Montsià, on l'augment s'aproxima al 30%. En aquest punt, cal tenir present la mateixa distorsió estadística esmentada anteriorment per a la Ribera d'Ebre. A escala global, el conjunt de les Terres de l'Ebre experimenta un increment aproximat del 64% en la natalitat de la població d'origen estranger al llarg de l'etapa estudiada.

D'altra banda, l'anàlisi dels naixements totals revela una reducció global de la natalitat al territori, amb una caiguda aproximada del 13,5% en el còmput general de les Terres de l'Ebre. Finalment, si s'avalua el sumatori acumulat al llarg d'aquestes dues dècades, s'evidencia que el volum total de naixements queda molt lluny de les xifres de mortalitat. Aquesta manca de relleu generacional, on les naixences no aconsegueixen aproximar-se al nombre de defuncions, certifica l'existència d'un saldo vegetatiu clarament negatiu per a l'àmbit.

Així mateix, per completar l'estudi de la natalitat, resulta fonamental establir el pes relatiu dels nounats al territori segons la nacionalitat dels seus progenitors. Determinar la proporció exacta de naixements de pares autòctons enfront dels d'origen estranger permet dimensionar l'aportació real d'aquest darrer col·lectiu al relleu generacional de la zona.

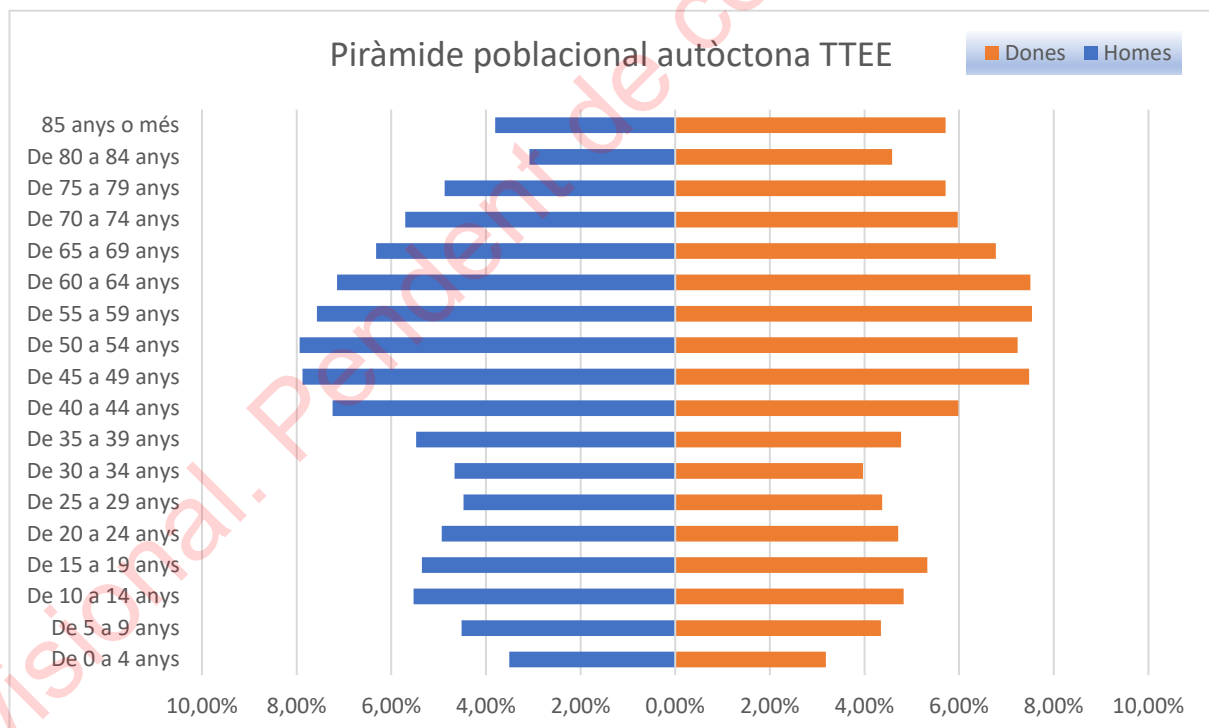
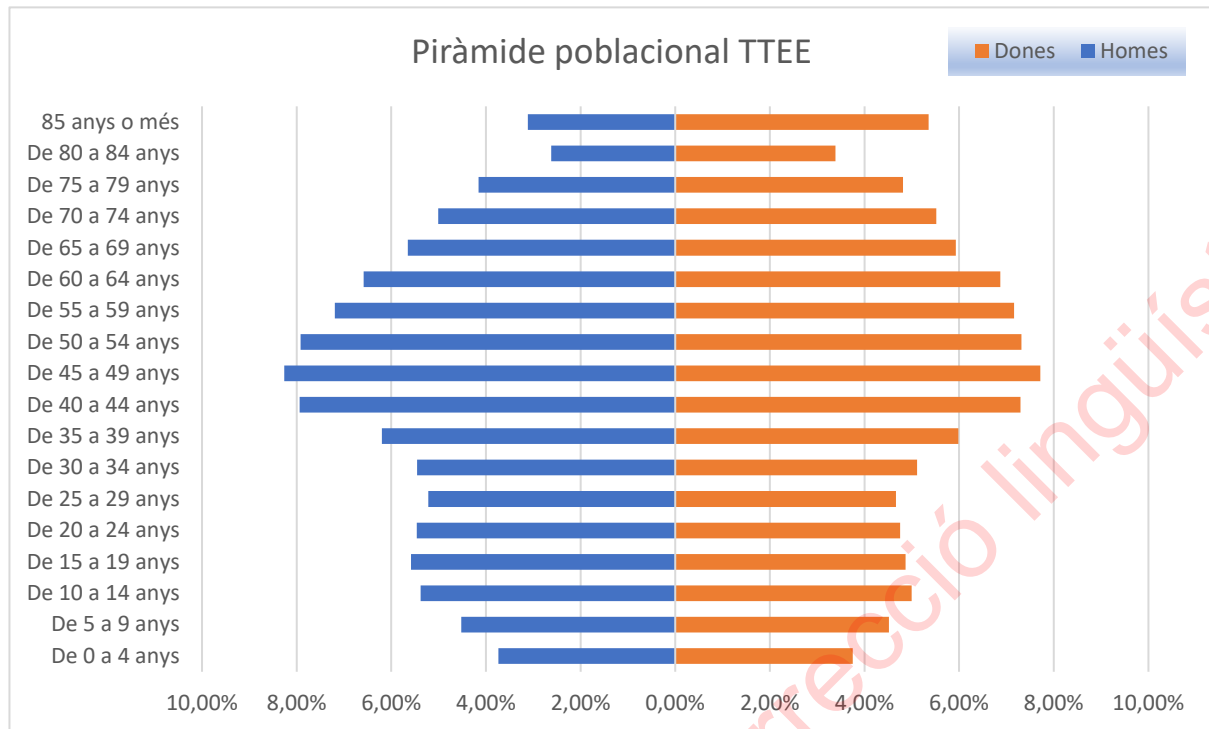
Taula 5.13 : Aportació als naixements segons origen

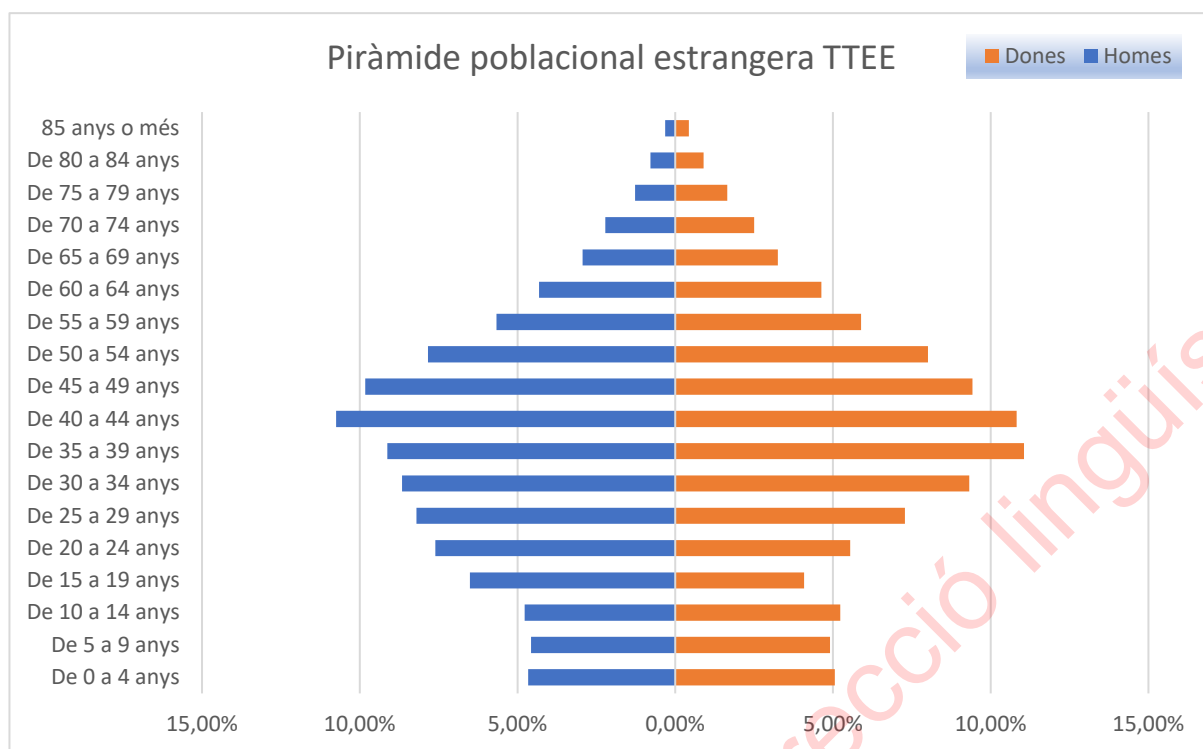
	% Espanyola sobre el Total	% Estrangera sobre el Total
2024	61,26%	38,74%
2023	61,19%	38,81%
2022	66,32%	33,68%
2021	65,08%	34,92%
2020	61,06%	38,94%
2019	66,93%	33,07%
2018	67,21%	32,79%
2017	70,36%	29,64%
2016	69,79%	30,21%
2015	71,26%	28,74%
2014	69,26%	30,74%
2013	68,78%	31,22%
2012	69,02%	30,98%
2011	66,13%	33,87%
2010	65,36%	34,64%
2009	65,40%	34,60%
2008	65,55%	34,45%
2007	66,76%	33,24%
2006	73,15%	26,85%
2005	76,49%	23,51%
2004	79,52%	20,48%

Font: Creació pròpia amb dades d'Idescat

Cal precisar que aquests pesos relatius s'han calculat a partir de les dades agregades del conjunt de les Terres de l'Ebre. L'anàlisi de l'evolució històrica mostra una tendència molt clara: mentre que la natalitat de la població autòctona experimenta una davallada progressiva en el seu pes percentual, la xifra de naixements de progenitors estrangers segueix una trajectòria ascendent. A principis del període estudiat, la proporció se situava al voltant d'un 80% de naixements autòctons envers un 20% d'origen estranger. Actualment el pes dels naixements estrangers ja arriben al 38,74%. **El valor de percentatge de naixements de progenitors estrangers és molt superior (quasi el doble) al seu pes demogràfic.**

Gràfic 5.7 Piràmide poblacions Terres de l'Ebre

Finalment **mostrem les piràmides poblacionals que evidencien una estructura de la població molt diferent per als dos col·lectius: l'autòcton i l'estranger**. La població exclusivament autòctona presenta una base força estreta i un envelliment concentrat a les franges superiors i la població estrangera transforma directament aquesta morfologia. La pròpia forma de les dues piràmides parcials evidencia les diferències que en la suma ponderada comporten la forma de la piràmide global de la població ebrenca

L'impacte més notori es localitza a la zona inferior i central de la piràmide, on les cohorts d'edat compreses entre els 20 i els 44 anys experimenten un augment significatiu. Això demostra que **la pràctica totalitat dels nouvinguts s'emmarca en aquesta franja d'adults joves, coincidint amb l'edat de màxima activitat laboral i fertilitat**. Així doncs, la immigració aconsegueix engreixar mínimament la base, actuant com a mecanisme per pal·liar, almenys parcialment, el dèficit estructural de relleu generacional.

Com a complement a l'anàlisi de les piràmides poblacionals, s'han calculat els índexs d'envelliment⁹ i de sobreenvelliment¹⁰ de les Terres de l'Ebre per tal d'establir una comparativa entre l'impacte de la població total, l'autòctona i l'estrangera. Al territori ebrenç, l'any 2004 l'índex d'envelliment se situava en el 165,6% i el de sobreenvelliment en l'11,6%. L'any 2023, aquests valors van augmentar fins al 169,1% i el 18,5%, respectivament. Aquest increment

⁹ Índex d'envelliment = $\frac{\text{Població} \geq 65 \text{ anys}}{\text{Població} < 15 \text{ anys}}$

¹⁰ Índex de sobreenvelliment = $\frac{\text{Població} \geq 85 \text{ anys}}{\text{Població} \geq 65 \text{ anys}}$

planteja la necessitat d'avaluar si aquesta pujada hauria estat més accentuada sense l'arribada de població estrangera. En aquest sentit, l'any 2023 aquest darrer col·lectiu presentava un índex d'envelliment de només el 55,6% i de sobreenvelliment del 4,6%, confirmant, en línia amb les dades prèvies, que es tracta d'una població substancialment més jove. Per contra, si s'exclou l'aportació d'aquest grup, els índexs de la població exclusivament autòctona per a l'any 2023 s'enfilarien fins al 198% i el 19,5%. Aquestes xifres evidencien **un procés d'envelliment molt pronunciat que ha estat directament mitigat pels fluxos migratoris.**

Resum

En redacció

Provisional. Pendent de correcció lingüística.